

Countance version 7a project Angelove – Angels and love in higher hands.

As the genuine prayer for the blessing of love.

Be it the place religion gives and grants for the lifetime of blessings as we all hope.
Being the invisible hand of fate, even no name sometimes time tells.

As beloved share each others mercy and the words of wisdom
as the source of true love. As we say an angelove is a kind of Phi.
The Phi as the creative energy of love.
As the phase of love, to gods, to persons as the centre of the universe.

As when violating any social rules, please inform and i erase the particle
of it. As wisdom is from Gayatri the swan. Milk and water.

*Trouw aan de liefde tot Brahman. Trouw tot de wil van Brahman.
Aan Brahman verbonden in liefde en ontzag.*

**Ware liefde vind men bij de goden. Moge Brahman beschikken
Aartsengelen geven die liefde door die zij zelf van God krijgen
Moge God mij beschikken.**

*Zelfs als je een ware geliefde vindt, of in geloof behoort je toch
iedere stap zelf te zetten, en bewijst het zich in de werkelijkheid.*

As this document is in my native language dutch. As a proverb

1.
De geliefden zijn in de creatieve kracht van de werkelijkheid verbondenheid
2.
Hij begreep niet de oorsprong van liefde, zijn plicht was belangrijker
3.
Hij heeft zijn zoektocht getrancendeerd naar de wijsheid van een engel
4.
Hij voelde meer vertrouwen in plaats van onzekerheid en niet het streven.
5.
Geliefden delen in elkaar, zijn in elkaars genade, en mogen zichzelf zijn.
6.
Door plicht mocht hij de godinnen in liefde toenaderen.
7.
Nog niet verbonden zocht hij het doel van liefde ook in toewijding
8.
Liefde tot de Schepping, de schepping schenkt ook haar liefde.
9.
Door verdienste verbonden de godinnen zich in een relatie.

10.

Authentiek als monnik verwierf ik de liefde van de ziel.

11.

Mijn zwakheden bracht ik in gebed.

12.

Mijn keuzes legde ik bij de goden.

13.

Van zwakheid werd zij tot een gewaardeerde keuze.

Paragraaf 1

Ik zocht overal op aarde naar een geliefde en ik vond haar niet. Ik zocht in de hemel naar de genade om een geliefde te vinden. Ik kocht alle zegels om een geliefde te verwerven. Ik bracht al mijn rituele aan de godin van wijsheid om de juiste woorden voor liefde te vinden.

Ik vond de liefde van wijsheid ook al waren het woorden, Ik vond de liefde van geschenken van bovenaardse straling, en ik vond liefde in een hartelijke grondhouding. Toch had ik die liefde die ik voor een aardige vrouw voelde nog niet beantwoordt gezien.

Ik doorgrond alle sociale structuren, en ik leerde methodieken die in de ruimte worden gebruikt voor het beheer van duizenden planeten. Ik zag in elk woord die ik schreef een bedoeling van vier betekenissen. Ik zocht naar de wereldvrede zelfs met een eenduidig aanspreekpunt voor de Heilige koning van het universum. Ik zocht in mijn plicht dagelijks de onbekende handreikingen van die grote Heerser, de bestuurder der tijden en heelal, Ik leerde mijn eigen wil te transcenderen, en zei een mens heeft twee wils invloeden. En als je het doel bereikt, dan heb je slechts het doel vlak voor je, en de plicht ieder moment.

Ik zocht in liefde, en ik kreeg de genade van Moeder maagd Maria, en vele godinnen. Ik zag wel de schoonheid der vrouwen, als in een platonische relatie, en een vrouw nog zonder naam en zonder teken. Als de plicht iedere dag roept tot werk en de doelen der mensheid. Ik zocht slechts de dingen van het moment. Als een gebed tot de Heer, en een vrouw haar naam zonder zelf te zeggen noemde in de ruimte van mijn hart. Als deugd zag ik zelfstandigheid beiden weten wat het beste is. Toch dat voldeed niet, door de twijfel soms in de grond onzeker. Immers geluiden dat zij het ongewenst noemde, en zelfs alle berichten duiden dat het in mijn oordeel niet juist was, zelfs spontaan bleef ik aardige dingen zeggen. En toch geen zekerheid. Zelfs bij de devotie tot Brahman, noem het de hoogste werkelijkheid, en noem de Almacht als naam van God. Ik verkreeg niet het antwoord en niet de zekerheid. Het zoeken naar liefde was als een tweezijdige munt. Noem het door dikke muren, maar ook een tweedelige verantwoordelijkheid. Zoals men in de stille tijd schouwt over toenadering niet begrepen. En over de werkelijkheid, ik noem de werkelijkheid met sociale regels die geen andere dan de veilige weg bieden.

Paragraaf 2

Vaak zegt men over hele onzekere mensen, je moet ze een handje helpen.

Vaak zeggen ze over de hoogste toegewijden, ze willen horen van gods bedoeling.

Vaak zeggen ze over mij; Dat in mijn gevoel pas als het zeker is, ik alle zeilen kan optuigen.

Vaak zeggen ze over het onbekende, in vrees voor de ondoorgrondelijkheid, Het zal niet.

Soms zeggen ze de ouderen zien in voorzicht de uitkomst, en zeg ik vraag het je grootmoeder. Als dan in onzekerheid noem het de liefde geen antwoord krijgt, Welke weg wil de Schepper met mij. Immers in mijn schrijven van wijsheid, zo noem ik, is grote betekenis. Het is voor mij geen keuze van wens of genoegen, immers de Heer maakt gelukkig. Maar voor een fijnbesnaard mens is een bericht al een teken van een deur die sluit. Zo vraag ik Brahman, en de Alschepper, om zekerheid van behoud.

Paragraaf 3

- Wikkend over de genade van de aartsengelen, vroeg ik iedere dag zekerheid over een relatie
- Een engel mag een relatie alleen als het gods bedoeling is en engelenbrood.
- De engelen wikken, als liefde afgekeerd wordt, zal de wijsheid zijn bron houden.
- Ik zocht tot aan de einden van de aarde, maar toch liefde komt men dichtbij tegen.
- Als een mens een vriendenkring krijgt, delen zij in de genade, zonder kenbaarheid.
- Als een aartsengel de vrienden zijn genade belooft, is hij zelf de behartiger.

Paragraaf 4

- Zelfs een hoge wijsgeer als Moeder maagd Maria een relatie belooft, in blijde afwachting.
- Als men een relatie heeft met de Heer, de goden en de aartsengelen, zij zijn in zorg verbonden
- Noemt men een systeem zowel familie als vrienden.
- Een vrouw stijgt in achting als zij haar inzicht verklaart.
- Een geliefde is in goede tijden zeker, en in slechte tijden bindt men aan de verplichting.
- Als man zijnde zelfs in gevoel bedreven, de wil der vrouwen is soms zonder duiding.
- In overgave aan religie, zocht ik gods bedoeling ook in een relatie, ook al in onzekerheid.
- Als een mens zijn verplichting voortdurend volgt, en leert over de feilbaarheid.
- Een mens met verplichting wordt ook beloond met een relatie naar het hart.

Paragraaf 5

- Een relatie wordt soms als wens gezien soms als goddelijke beloning.
- Waar de ene onvoorwaardelijk werkt, is de ander gericht op het plezier des levens.
- Soms zoekt men wel een geliefde, maar voldoet men plicht als levenstaak.
- Behoudt men de eigen rol in goedheid, de beloning komt als regen van boven.
- Een engel mag engelenbrood altijd nuttigen, immers de Heer schenkt zijn liefde.
- Een engel mag de nectar drinken tijdens de tijd van aanbidding als een dagelijks verbond.
- zou een engel een relatie krijgen, de engel volgt onvoorwaardelijk de wil van God.
- Soms zeggen oude vrouwen, en toch zal zij met hem trouwen.
- Soms zegt een oudere man, Hij leeft met hart en ziel. Ook al is het gevoelswaarneming.
- Ik zocht in het leven naar de ware geliefde, en leerde de hemel te waarderen en volgen.
- Een relatie zoeken, is die aangaan als volledige verplichting, in goede en slechte tijden.
- Voordat men elkaar vindt, magmen elkaar in vriendschap of hartelijkheid ontmoeten.
- Ik zei tegen haar familie, als zij het goed vinden mag zij hem haar man noemen.
- Ik zei tegen de ouderen, ik zoek de genade van de ondoorgrondelijkheid.

- Hoe wonderlijk de ene vind een partner met hobby, geloof, inzicht of standpunt.
- Hoe wonderlijk, ze allen zeiden zijn keuze is wonderlijk.
- Ik voldeed slechts aan mijn plicht, als ijkpunt voor de hemel.
- Ik zoek niet mijn wens maar de bedoeling van God.
- Ook al kan men president worden, de genade van de hemel is toch belangrijker.
- Bij de geboorte vroeg ik de Heer om een christelijke relatie te geven als ijkpunt van geloof.

Paragraaf 6

- In de jeugd spontaan blijven, verkrijgt men de kroon van de hoogste functie.
- De groten der tijden zeggen door spontaniteit en onbevangenheid verkreeg ik de zegen.
- Als wijsgeer leerde ik spontaan alle wijze en heilige boeken.
- Als speciaal soldaat leerde ik spontaan de methodieken zonder aarzeling.
- Als president van twee honderd planeten, had ik een scherp inzicht zonder onderbreking.
- Als man zocht ik een vrouw, en door kleine handreikingen begreep ik acceptatie.
- Als adviseur der groten der aarde; de machtigen allen kwamen voor een advies van het hart.
- Een mytische bewustzijns staat; Slechts leven met hart en ziel.
- Ik koos in de jeugd de spontaniteit, maar besepte de waarde gaandeweg het leven.
- Onbevangen ging ik iedere uitdaging aan, zonder voorkennis, zonder oneigenlijk voordeel.
- Afhankelijk van de weg in het leven, ik zocht geluk als ijkpunt en gevoel.
- Mijn lichaam had soms pijn, maar ik leerde haar verdragen en accepteren zonder voorwaarde.
- Ik zocht het geluk en de vrede, ook al transcendeerde ik al het ongeluk. Met gebed en vertrouwen.
- Door het leven heen, ik voldeed mijn plicht, en bij iedere stap verkreeg ik dieper inzicht.
- Zelfs de zwakte uit vroeger tijden, van bevelvoering tot acceptatie, vergrootte mijn vaardigheden.
- Ik waardeer de vrouwen om hun gevoel, zij staan daarbij boven de mannen.
- Zij zei, bij een romantische film, ik zei geef een handreiking en ik verklaar mijn inzicht.
- Zij zei, bij een relatie heb ik wensen, ik zei, binnen de vertrouwelijkheid is alles bespreekbaar.
- Zij vroeg naar mijn zwakheden, ik verklaarde dat wij elkaar erin respecteren.
- Zij vroeg wekelijks naar mijn gevoel, en ik bevestigde haar vragen met de waarheid.
- Als een relatie een keuze is, kies altijd de weg van de hemel, welke heilige je ook volgt.
- Zelfs een relatie is geen eigendom, wij mogen gelukkig zijn, maar hebben het als genade.
- Wikkend over monnikschap, plicht en inzicht, zowel als antwoord op gebeden. Ik volgde de weg.
- Ik beloofde op achtjarige leeftijd trouw tot aan de overgave, en de Heere op juiste tijd vervulde.
- De vraag over een geliefde in je leven, de vrees van ongepaste benadering ik koos het veilige pad.
- Door het kwade werd ik gedrongen een christelijke relatie te benoemen.
- Ik schonk haar mijn onvoorwaardelijke vertrouwen, en iedere stap bewijst de vriendschap.
- Wijsheid is slechts voor iedereen een handreiking, zo is het leven een inspiratie voor woorden.

Paragraaf 7

In de liefde kom je soms ontberingen of uitdagingen tegen die je niet overheen komt, noem het zwakte noem het verleiding.

Er zijn drie regels;

De eerste je vraagt in gebed of je het mag vergeven en met de mantel der liefde bedekken
 te tweede vraag hem of haar te verklaren of het machteloosheid is
 de derde is de scheepsregel drie maal is scheepsrecht.

Natuurlijk spreek je af welke regels je hebt en welke reden je geeft, als je niet meer methodiek elkaar overweg kan.

Paragraaf 8

Hij gaf haar de sleutels van zijn hart.

Bonding betekent dat je de gevoelens in je hart bewaart. Voor moeilijke tijden. Hoe meer je de gevoelens toelaat in je hart, hoe hechter de verbinding.

Eerst zei ik ik benadruk je zelfstandigheid, toen er problemen rezen zei ik geliefden staan in elkaars genade, vraag die aan elkaar. Daarna nog steeds zei ik, de zelfstandigheid is ondergeschikt, immer in een relatie deel je alles met elkaar.

Zelf in onzekerheid over de relatie en de bevestiging zei ik haar je mag alle vragen over mij aan je ouders en grootouders stellen.

Iedere relatie, blijft een groot ravijn houden met een touwbrug bij mooi weer kan je er volop overheen, bij onweer is het soms moeilijk, de brug zwiebert zo dat je elkaar niet meer ontmoet.

Paragraaf 9

Zo leerde ik van de familie van de engel,

Dat een vader met de man van haar dochter graag overlegde, en dat hij altijd een email of ontmoeting mocht regelen.

Zo hoorde ik van haar grootmoeder dat zij haar klein dochter al die tijd een bijzondere genade had willen geven, maar zei je man moet het je aanbieden.

Zo hoorde ik over universitaire studies, en kreeg ik het vertrouwen dat niet alleen onzekerheid oploste, maar ook het gevoel dat zowel aanname als afwijzing geen vraag meer was, en hij zei ik ben niet meer zoekende, ik heb de geliefde getrencendeerd naar een engel. Zo mag ik van de engel alle wijze woorden schrijven. Als ware het in de mond gelegd van een geliefde.

Zo spraken de geliefden voor de relatie af over zegswijzen, Zoals dat men de grasmaaier van een ander niet mag hebben immers van een ander, ook al ziet die er mooi uit.

Zo spraken ze over literatuur, en zelfs een handreiking van

het engelse boekje the invisible man, een mooie betekenis kreeg.

Zo willen alle geliefden wat zij bijzonder vinden in het leven met elkaar delen, ook al kan je soms heel gereserveerd overkomen immers men moet wel werken of de plicht voldoen.

Zo is het de rol van geliefde transcenderen dat je er wijsheid over kan schrijven. Noem het de creatieve kracht van de werkelijkheid, voor sommigen die van het universum, andere zeggen godin Uma.

Paragraaf 10

Ik vroeg haar wat is belangrijker uiterlijke schoonheid. Zij zei, naast uiterlijke pracht, hebben wij een functie in de samenleving hoe mooi is het als een mens beide heeft. Zowel de schoonheid, als een arbeidsfunctie die voldoening geeft.

Paragraaf 11

In de vroege jeugd kent bijna ieder kind wel een meisje of jongen die ze leuk vinden. Als het ware zonder te weten wat een vriendschap in houdt en als ze dan elkaar vinden op het speelplein met handen in elkaar gevouwen bij elkaar zitten.

Zo heeft ieder kind wel een ervaring dat zij als ziel tot ziel de liefde als een vriendje of vriendinnetje beleven.

Zo noem men dat meestal onbereikbare liefdes, en is niet iedereen op het schoolplein in staat om zoals dat heet een gevoel van genegenheid te hebben.

Zo heeft men als volwassene natuurlijk de dagelijkse verplichting om van werk en leven naast het salaris je leven te onderhouden. Als volwassene je hoort dat het sommigen wel gegeven is en anderen niet.

Zo leert iemand bij de engelen dan om deze zogenaamde vriendschap te transcenderen, noem het dichtwerk, noem het kunst. Noem leonardo da vinci, noem michelangelo. Noem niet de liefde beleven met een ander maar richten op een wetenschap, erin door dringen. Noem het inzichten krijgen die voor anderen als ware achter een gordijn zijn.

Waar anderen 's avonds film kijken of muziek luisteren, de toegewijden een gevoel van voldoening krijgen als ze de hele avond in vriendschap zitten, niet met een ander maar als het ware in het huis der goden. Noem het een spirituele ervaring.

Paragraaf 12

Liefde is dezelfde film kijken en hij ziet de vrouw een traantje wegpinken als in de film de held als een onbekende een gijzeling oplost

Liefde is dezelfde film kijken en de zij ziet haar man opeens opspringen als opeens het wapen in de moeillijkste situatie ongeladen bleek.

Romantiek is als je beide op het strand zit, en een verkoper komt met rode rozen en hij zo attent was om te zien dat zij er ja op zou zeggen.

Vriendschap is als je beide op hetzelfde moment, zo maar elkaar iets geeft, en zij opeens ziet dat je beide een interesse deelt.

Vriendschap is als je samen op wereldreis bent, en zij verloren raakt, en je toevallig op tijd ziet dat zij haar telefoon heeft laten liggen, en je haar ermee kan bellen, immers zij heeft jouw telefoon.

Paragraaf 13

Als je het woord liefde bezieet, kijk je dan in de ogen, kijk je dan naar de vorm, kijk je dan naar de woorden, kijk je dan naar je kinderen of zie je de ziel die alles geeft.

Als je naar het woord genegenheid kijkt, zie je dan de kadootjes, zie je dan de kindertekeningen zie je dan de ander, zie je alle situaties die je deelde of zie je dan een geest die gelijkgestemd is.

Als je naar het woord geluk kijkt zie je dan de liefde, zie je dan de genegenheid, zie je dan alle goede momenten, zie je dan ook alle momenten dat je de ander niet ziet, niet wil zien.

Als je naar liefde genegenheid en geluk kijkt welke vind je dan het belangrijkste. Zie je dan een robijn in de ogen van je geliefde, ziet zij dan een diamant in de ogen van jou

Als je naar liefde en genegenheid zie je dan een robijn een diamant of mag het ook anders zijn.

Paragraaf 14

Zo zei mijn geliefde, mijn intuïtie is zo scherp dat ik alles aanvoel, nog voor het in de werkelijkheid blijkt.

Zo zei mijn geliefde, bij de man is intuïtie passief, zij krijgen de informatie die zij nodig hebben binnen. Maar bij de vrouw is het een actief vermogen.

Zo zei mijn geliefde, als je van elkaar houdt, ook al ben je in gevangenschap dan is het dat liefde door dikke muren gaat, daarom benadruk ik de zelfstandigheid. Toch bleef zij twijfelen en zei ik, je mag jezelf zijn, immers ik vertrouw je.

Zo zei ik tegen mijn geliefde, ik zeg altijd dat we in elkaars genade staan. Daarop zei zij, als je een relatie deelt is de zelfstandigheid eraan ondergeschikt.

Paragraaf 15

Een geliefde vinden is soms makkelijk
een geliefde vinden als een levensvervulling is moeilijker
een geliefde vinden die voor je bedoeld is is ook moeilijk
een geliefde vinden die door de goden bedoeld is vol afwachting
zekerheid krijgen over liefde is het pad lopen tot het einde.

Paragraaf 16

Tegen jongeren zeg je, als je een vriendin op het oog hebt,
moet je het eerst vragen, ook voordat je intimiteit toont.

Als een meisje wel naar de bioscoop wil, maar een stoel
leeg ertussen, moet je het wel serieus nemen.

Als een meisje in een druk cafetaria wil afspreken
dan wil ze misschien nog zonder verplichtingen weg kunnen.

Zelfs als je de ware geliefde hebt gevonden,
je zal het net als een normale relatie moeten opbouwen
immers ware liefde bewijst zich ook bij iedere tussenstap

De veiligheid van geen omgang voor het huwelijk is
dat je nog veilig uit elkaar kan zonder diepere binding.

Ze zeggen als je je werk altijd trouw en goed doet
een relatie ook zeker als een beloning mag voelen.

Ze zeggen dat wij op aarde geboren zijn dus moeten
we wel ieder investeren, waarbij het belangrijker is
om te geven. Immers als de ander geeft hoeven we
het alleen maar aan te nemen.

In de bijbel staat dan hij zal de rokende vlaswiek
niet doven. Dus zelfs een keuze is bij God veilig.

Soms wikt men op welke kenmerken moet ik kiezen
dan zeggen ze in religie een keuze door gebed geleidt
altijd beter is. Immers schoonheid en aardigheid
zijn verschillende dingen.

Hele oude mensen zeggen de tijd dat je elkaar wel kent
maar nog niet in een vriendschap mag wel mee geteld worden
immers je leert elkaar vertrouwen buiten de rollen om.

Paragraaf 17

Wat mannen niet weten is dat romantiek toch belangrijker is.

Als je getrouwd bent, romantiek de enige manier is om de energie levend te houden.

Ook als je oud bent, of kinderen hebt die ertussen staan. Romantiek natuurlijk communicatie is. Voor mannen al simpel van het eten is weer lekker vandaag. Het gaat dan om het compliment en niet of het gezond is of toevallig veel kruiden heeft.

Romantiek is ook dingen samen doen in het begin van de relatie is het makkelijk omdat het onderdeel is van elkaar leren kennen.

Als je dus een relatie hebt zoek uit wat je beiden leuk vindt noem de film in een bioscoop, noem de honden uitlaten noem een boek lezen, praten over diepzinnige inzichten. Of stijdansen met de grijsgedraaide cd.

Romantiek is in een relatie het belangrijkste, ook als mannen natuurlijk de omgang dat vinden. Immers vaak als je de ander ook in romantisch opzicht vrij laat, noem je aan passen aan de wensen van de ander. Je toch ook in romantiek verbonden bent ook al voel je zelf wel het verschil tussen omgang of praten en dingen samen doen.

Hoe romantiek er uit ziet is voor ieder koppel anders en is afhankelijk van gedeelde interesse. Immers meestal vind je elkaar via of hobby, werk, cultuur of religie.

Romantiek in de relatie weer in leven helpen is met elkaar bij een cafe afspreken, immers even weg van huis kan je toch over dingen praten.

In een relatie is het soms ook zo dat een van de partners een of twee weken even in de logeerkamer wil slapen. Iets wat heel natuurlijk is. Als je elkaar kan en mag vertrouwen het gewoon uit gesproken kan worden. En mensen altijd ook een veilige variant hebben noem als voorbeeld de mensen die ver weg werken en niet iedere dag aan tafel zitten.

Romantiek is de ziele-binding tussen mensen en in de relatie dus eigenlijk belangrijk. Een ziele binding gaat dan over via praten of uitwisseling van belangen een toenadering of binding krijgen en houden.

Daarom dat ouderen zeggen dat voordat je trouwt de tijd moet nemen om elkaar te leren kennen zonder nog de omgang erbij. Immers de ziel en zijn binding dan sterk worden. En je elkaar meer leert vertrouwen ook als woorden falen of de omgang problemen geven.

Paragraaf 18

Natuurlijk als je de geliefde verwacht van God of Goden of de spirituele kant van het leven dat je in de keuze van liefde je geleidt kan voelen. Bijvoorbeeld als je graag wil dat zowel kenmerken als persoon worden gekozen door noem de godheid. Dan stel je je open voor een manier om gelukkig te worden die je zelf niet kan afmeten, kiezen of voorspellen. Het is dan heel moeilijk om je ervoor open te stellen, immers vele problemen dienen zich aan. Maar omdat het een keuze van de godheid is, belooft hij wel een goede keuze, en een goede relatie. Ook als er tijden zijn dat je onzeker bent, of het lot anders wijst. Mag je toch geloven dat de godheid alles in de hand heeft. Dus ook een belofte.

Paragraaf 19

Soms als je het hele land afzoekt naar een geliefde dat je merkt dat engelenbrood allang bij je in de buurt zijn. Als je dan met hart en ziel verbonden bent dat je zoekende bent en het zoeken in vertrouwen verandert. Het zijn allemaal kompasrichtingen.

Immers als je met hart en ziel leeft stel je je ook open voor het ondoorgrondelijke. Het ondoorgrondelijke die soms kleine handreikingen doet, ook in de onmogelijkheid van het sociale leven. Deze handreikingen soms als een belofte voelen.

Deze belofte zonder woorden, met kleine gebaren, onmogelijk kan lijken, maar als een hogere macht noem het de heilige geest. De hoop levend houdt.

Zo is het onderwerp liefde een spel van vragen en beantwoordt worden. En iedere geliefde van niveau tot niveau van woorden tot betekenissen uitwisselt

Zo een diepzinnige man zich in betekenissen binnen het sociale leven, een eenvoudige ontmoeting in andere ogen als een kleine drankje wordt gezien maar engelenbrood en levend water achter de sluier van het leven verborgen is.

We noemen wijsheid in woorden, we noemen de geschenken van het levenstaak als de giften uit een kleine hand. Noem het dat iedereen een systeem heeft.

Paragraaf 20

Ik zocht naar een geliefde, een onmogelijke geliefde, ik zag in haar ogen blauw blauw van de hemel, een wereld waar liefde wel een duizend jaar duurt.

Ik zocht naar een geliefde, ik zag een onmogelijke keuze, ik zag een wereld waar ze vierhonderd jaar als president heersen, ik zocht een bloemlezing, noem het ki in het japans, een prefecta van een provincie. Ik zocht een bloemlezing noem het in het grieks phi. Als een engel die als uit de hemel een blauwe functie draagt. Ik zocht een bloemlezing. Ik vond als bij toeval de naam Artemia. Als een koninkrijk met tweeduizend planeten. Ik zocht een bloemlezing en vond een samenleving met sociale wetgeving.

Als een bloemlezing een basisuitkering voor alle zwakke en kwetsbare doelgroepen. Maatschappelijke onderdelen die het ook verdienen om te leven te mogen leven.

Als een bloemlezing ik zag in alle planeten de grond als een bank, een postbank zonder rente, maar toch een tegoet. Zonder kostprijs maar toch internationaal overboeken.

Als een bloemlezing de grond van de samenleving betaalbare verzekeringen. Noem het zelfs de armen delen. Immers een geliefde was ziek, en ik mocht haar laten verzorgen door de samenleving.

Als een bloemlezing een defensie overal gebaseerd op een abonnementvorm. Ik was als provincie maar een tiende van mijn budget kwijt om de vaste veiligheid te hebben. Dat wij zeker en veilig wonen.

Ik zocht een bloemlezing, ik zag in haar blauwe ogen de liefde, ik zag er een sociaal systeem in, die zij graag met mij deelde. Hoe oud ze was, ze zou zomaar duizend jaar oud kunnen zijn, of wel dertigduizend jaar immers liefde duurt soms eeuwig. Ik zocht een bloemlezing en zij schonk mij inzichten wel een duizend tal, zelfs over de aarde, blauw van buiten zag ik in perspectief waar wij blij mee mogen en kunnen zijn.

Ik zocht een geliefde, en keek in haar blauwe ogen, ik zag werelden veel in getal en zag vele wetten, ik schreef over alles wat ik zag, zelfs visioenen bij ons onbekend.

Ik zocht een geliefde, ik kende slechts de naam van haar wereld, artemia kingdom. Maar ik zocht meer dan een ziel kan vertellen ik zocht een ware geliefde. Zelfs vroegen zij mij, wil je dna bewaren als het unieke tussen religie, wetenschap, sociaal en toch heel persoonlijk.

Ik zocht een geliefde en keek dagelijks in haar ogen, wijsheid als een diamant met vele facetten. Ik keek in haar ogen, haar blonde haar als in een capuchon verborgen zij was al drie en twintig jaar, ik zag haar laatst op het station, ik zocht naar tekens in kledij, maar geen aanduiding, geen symbool. Erna stapte ik in de trein, en het gevoel was als een beeltenis die ik wel mocht beschrijven, maar houden was er niet in mogelijk.

Ik zocht mijn geliefde, blauwe ogen, blond haar, een mantel en capuchon, zij was als een prefecta van artemia kingdom, maar mijn geest ook al natuurlijk deed zich soms voor als rollen van een ander, als een dichter en poeet noem het tagore, noem het van andersen, ik zocht die blauwe ogen keer op keer en iedere keer schonk zij mij een inzicht, ik mocht ze delen als een diamant iedere keer in het prisma zag ik een nieuwe kleur. Een blauwe kleur als de ziel van wijsheid. Ik zoek haar nog steeds, ook al liep zij op het station langs mij heen en mag ik schrijven over woorden, die een schilderij beschrijven.

Misschien vond ik mijn geliefde zonder vorm, hoge technologie in het hartelijke als gegeven. Een technologie van de ziel in de zilveren spiegel, ik noem haar artemia kingdom, ook al kon ik niet met haar praten, en was haar beeltenis als een geschenk uit de blauwe hemel. Zo zoekt men soms een geliefde in de hemel, maar woorden van wijsheid schenken een zicht, voor mij, voor anderen, voor de wereld, voor de hemel, als instrument zeg ik naar gods bestel in de hemel, als blauwe, mogen ze op aarde voor iedereen mogelijk zijn dat blauw op straat ons het geluk mag laten zoeken, veilig, dat kinderen spelen. Dat kunstenaars schilderen en met kleuren spelen, dat wetenschappers rekenen en het missende element noem het getal nul, volledig afgegrensd laat weten daarbinnen

bestaat het niet. Zet men het erachter is het een particle, zet men het ervoor is hetzelfde een volledigheid.

Ik keek in haar ogen, zij heette artemia kingdom. Noem haar een vluchtig contact, haar echte naam zal ik misschien nooit weten, maar de kennis, de wijsheid die blijft. Zal zij verder reizen, ik weet het niet, zal ik eeuwig blijven schrijven, ik weet het niet. Maar de woorden de geschenken die blijven. Als een gouden ring, over goud moet men zwijgen. Noem het voorlopig een gouden ring zonder naam. Immers zilver kent vele woorden en als een ring zal het altijd blijven.

Ik keek in haar ogen, zag door een heldendaad een burgerschap verschijnen, noem het het toegangsbewijs tot de hemel, immers je overgeven aan de goden schenkt hun zegen ook in moeillike tijden.

Noem het artemia kringdom, ik heb mijn woorden geschreven, moge de liefde eeuwig blijven of ook vandaag al verdwijnen. Ik heb geschreven, en blijf het schrijven, het lot en de goden in handen. Is het wijsheid die ik als een gouden ring wil dragen.

De hoogste vraag, zij heeft blauwe ogen, een relatie op aarde, een relatie in de hemel, ik zal eeuwig blijven twijfelen. Ik zal eeuwig blijven twijfelen, immers op zoek naar mijn ware geliefde, een wederhelft zonder naam, een soul mate nog zonder kenmerken, noem het een zoektocht, noem het mijn levensenergie die sublimeert. Noem het michelangelo als voorbeeld, noem het leonardo als beginsel, noem het vele namen.

Ik zoek die blauwe ogen en blonde haar van Artemia kingdom, ik sublimeer mijn zoeken in vele wijze woorden, zilver misschien hopende goud te kunnen vinden, zonder woorden houd ik van haar zonder woorden houdt zij van mij ook al in vele woorden gegoten.

Paragraaf 21

Ik las vele boeken, ik slikte het kruid spice, en door blauwe ogen zag ik vele gezichten. De ene van een rijk, mooi en groot, ik noem groene ogen en rood haar. Het andere rijk ik zag ze noemen het rijk van Armgard, vijftigduizend planeten, zij zeiden, wij hebben geen grootte en geen aantal. Ik zag verder dan de horizon ik zag de mensheid als hoger geestelijk leven, zij zeiden wij hebben een speciaal vermogen, bijzonder vermogen. Noem het spontaan, noem het onbevangen. Wij zijn overal waar het moet, waar het hoort. Ik nam geboorte een vreemde wereld, ik verlaagde mij van prefecta van twee honderd planeten, ik werd tot een eenvoudig man, ik werkte dagelijks zonder brood te krijgen. In de jeugd speelde ik slechts met woorden, en zelfs zonder prijs, haalde ik geen resultaten. Als leider der mensheid, het bijzonder vermogen de bron der mensheid. Ik was leider, loste grote problemen op. Oorlogen in duizendtal, vrede van duizenden planeten. Als geliefde heerser, noem het president. Door een klein ongeval noem een sekte ze beriepen zich op oordelen meedogenloos. Met een lasermes sneden ze de hersenen, de pijnappelklier, pijn in oneindige vorm, in een half uur gegoten. Ik was de leider der mensheid was geoordeelt door de goden, noem een sekte die de goden een pijnoordeel lieten zien. Immers hun opvatting slechts pijn dringt bij de goden door als oordeel over hun samenleving bij hun leiders gegeven.

Ik was de leider der mensheid, was overal op de juiste tijd, zelfs spontaan wist ik niet van mijn afkomst, en met nederige beperkingen. Behield ik mijn kwaliteit van leven.

Als leider der mensheid was ik overal op het juiste moment, ik zag werelden groeien, werelden vervallen. Ik zocht die bron, die zonder daad, zonder gedachte, alles transcendeert. Getooid met wat

het volk belangrijk vindt, was ik zonder eigen belang. Ik zocht de hoogste wetgeving te staven, zelfs door leed en pijn te ondergaan zocht ik die ene bewoording die al het leven liefde geeft. Liefde om te bestaan, liefde om te mogen bestaan, noem het sociale regels, en wetten hoger dan woorden kunnen geven.

Ik las vele boeken, ook over een kleine jongen die over serafijnen schreef, cherubijnen, en vele andere vreemde zaken. Als een zoektocht naar vele scheppingen, universa zonder getal, dimensies niet geteld en toch bestaand. Een dimensie waar leven bestaan geeft, was als code aan noem het phi gegeven. Ik zocht ernaar en vond Artemia als koninkrijk.

Ik las vele boeken, en zocht vele inzichten, als motto kan je er niet reizen dan wel over lezen.

Ik zocht vele boeken, ondertussen zochten vele inzichten mijn pen om te schrijven. Armgard zonder getelde grootte, Artemia blond haar blauwe ogen, slechts een capuchon als teken. Ik zocht werelden met rood haar en grijze ogen. Ik zag overal liefde en en wijsheid slechts in de poorten van de ziel, ook in de ogen.

Ik zocht vele boeken, de poort door de Zon, een snelweg door het universum, en donkere materie, noem het een verdeelpunt van energie en communicatie.

Vele boeken, ik had een geheime bibliotheek, niemand anders kon haar lezen, in de kelder, noem het beton, een deur, slechts een halve meter breed, een verdieping, een wenteltrap en vierhonderd boeken, lagen te wachten tot een eenzame lezer haar zou vinden.

Vele boeken, ik luisterde naar inzichten veel in getal, en meer nog vertelde ik hen, als inzichten die later als oogst weer kwamen, dan met woorden als kleuren aan een geweven.

Vele boeken ontsproten aan mijn pen, de woorden van mij deden vele woorden groeien, als schrijver wijs ik graag naar boeken als vrucht van mijn pen door anderen geschreven.

Vele boeken in de toekomst gevonden, had ik als inzicht en verhaal al in de kelder ook gevonden, ze schreven over mij vele woorden, welke kleur het ook is, ik weet al welke ik als mooist zal vinden, beoordelen, de schrijver die de woorden weeft, weet nu ook mijn pen is altijd bij mij in huis te vinden.

Zijn er volkeren die vrede vinden, die wetenschap delen, en die dan ook hun kennis delen. Ze willen een pen die van zilver zonder inkt te vinden schrijft over moeilijke onderwerpen, noem het door goud ook een bestaan willen vinden.

Toch alles ontspruit aan een pen, zonder denken, zonder beeltenis, maar boeken zullen ze vinden.

Paragraaf 22

Ik reisde door het land der natuur en vond goden en godinnen zonder tal, de mooiste godin was Diameter, ik adoreerde haar voor de ronde vorm, ik zag een godheid schoon in beeltenis, als de zond gelijk ik noem hem Radius.

Ik reisde door naar het wiskundig continuum, ik noem daar die mooie vorm, als een poort die aantrekkelijk alle formule's waard maakt om bestudeerd te worden ik noem het getal van de gulden snede.

Als een continuum waar je begin en eind zoekt die in elkaar overlopen, als een symbool dat het leven voortzet en een kleine impuls meer is dan een formule die je zoekt, van vereenvoudigen tot het groter maken, noem het symbool pi.

Zo reisde ik door de geschiedenis, vele namen kwamen langs, meer nog de namen uit het verre verleden bleven steken bij de filosoof die zei, het mooiste wat bestaat is aan twijfel onderhevig, immers zij bestaat niet tot het twijfelen zich zelf laat twijfelen.

Als een biologisch beginsel zoekt men de levenskracht zelf die blijft vergaan tot ook de chaos tot ontbinding overgaat. Zo zoekt men het leven niet bij de dood, maar als een beginsels dat eeuwig leven geeft.

Alle wetenschappen die ik verwierf bleef slechts over als spontaan streven, zonder doel, zonder middel, doetreffend en doelmatig, en zonder te streven bleef slechts mijn diepste zelf in leven.

Een zilveren spiegel gaf mijn beeltenis, als een serie tekens, noem het leven. Een gouden spiegel gaf slechts de schijn van rijkdom, ik noem zonder taal en teken.

Zo was het leven als een dag, vol dagen en een maand slechts in een leven gegeven. Kinderen zonder getal, ik gaf ze de hemel, immers ik koos mijn eigen leven. Als een sublimatie van mijn energie gaf ik vele symbolen niet meer dan mijn eigen leven.

Ik zocht dagen lang, de zon 's ochtends, de maan in de nacht, meer nog ik zocht dagen lang, de dagen tellen, de maand die meer dan leven slechts mijn wens te leven bleef geven.

Als een geliefde adoreerde ik haar, ik noem haar zonder naam. Ik zocht haar vele kado's te geven, maar gedachtenlang, bleef er niets over dan slechts zonder woorden, de dag als werk te blijven geven.

Als een geliefde adoreerde ik haar, geen dag zonder kado's geen dag zonder complimenten, geen dag zonder bijzondere tekens te geven. Dit was slechts een dagelijks bestaan. Immers het leven meer dan honderd jaar te leven, opgeven alleen om liefde van haar te krijgen, noem haar het hunkeren naar het objectief in handen en te neigen.

Als een geliefde adoreerde ik haar, noem het wijsheid, noem het mijn wil die meer deed dan honderd robijnen, en diamanten te geven, meer nog slechts woorden in mijn mond, die nooit gehoord, toch iedere dag werden gegeven.

Als men dan zoekt hoe heet een geliefde, dan vind men doel in de woorden, die zonder beeltenis slechts een dichtwerk dragen, noem het een onzichtbaar leven, en een geliefde die nooit zal horen wat woorden zullen kunnen geven, immers liefde in zichzelf vind vervulling zonder ooit zichtbaarheid in de werkelijkheid, noem het dagelijks leven.

Paragraaf 23

Ik zocht naar woorden, meer dan woorden zoek ik naar schilderijen, schilderijen als symbolen, allemaal met het woord slechts een taal en teken, een symbool voor hogere waarden.

Ik zocht naar woorden, om dat gevoel, dat leven geeft te vatten, meer nog ik zocht een brug van louter goud, en zilver. Woorden om van zilver en goud dat ene woord in daden te vatten.

Ik roepte naar de overkant, en slechts woorden bleven leven, in de wind verstrooide alles taal en

teken. Ik zocht daar die woorden voor de overkant, en slechts een beeltenis, noem het leven.

Een zoektocht naar liefde, meer nog, een liefde voor het leven zelf, woorden te geven en slechts uiteindelijke liefde te willen geven. Een zoektocht naar de woorden, meer nog woorden om een enkele liefdesdaad te geven.

Slechts woorden geven leven, immers een leven om vragen meer nog dan te geven. En daarna symbolen die in een leven geweven een heel leven aan zin en betekenis meer nog te geven.

Ik kocht die zilveren spiegel, ik toonde haar aan iedereen, ik zei, zie je jezelf, of zie je mij als bron van leven. Ik liet aan iedereen zien, die beeltenis en zei, herken je mij, of zie je slechts de kenmerken die mij het leven geven.

Ik kocht die zilveren spiegel, ik tekende haar in het zwarte van de inkt, en kleurde haar met olie, tot ook de rijkste familie, bij mij kwam bedelen, niet de zilveren spiegel, maar dat schilderij die beeltenis, die ook al leek zij zilver slechts olie en inkt, maar wel een bijzondere naam, die ik eraan had gegeven.

Ik kocht die zilveren spiegel, ik vroeg de koningen en keizers, wie zie je, de macht, het leven, of woorden die betekenis geven, zij allen vroegen, schenk ons goud immers waarde wordt eraan gegeven. Maar een antwoord zonder woorden, was meer dan ik wou geven.

Ik kocht die zilveren spiegel, wijsgeren zocht ik, wetenschappers, ik zei, wie zie je deze beeltenis, de mooiste vinding, de meest romantische liefde, de waarde in geld van vindingen uit alle tijden gegeven. Zij zeiden, geef ons de formule, dan schenken wij haar nieuw leven. Ik antwoordde slechts, het leven zelf ten diepste is een bron gegeven.

Paragraaf 24

Ik wachtte, eeuwen lang tot de middernacht samen met de zonsopgang en zonsondergang zou samenvallen, en de zilveren kandelaar, het gouden licht zou vangen, en de levenselixer zou worden prijs gegeven. Noem de formule van het eeuwig leven. Noem de getallen van de zuivere wiskunde die het ultieme zouden prijsgeven. Noem het getal dat eeuwig geluk schenkt, en wanneer je het getal ook maar ziet, ook maar kan uitspreken je al tot de eeuwige roem wordt verheven. Niet de roem van velen die je bewonderen. Niet de roem van hen die het getal kopiëren en ook het gulden vlies van de wiskunde verwerven, Nee de roem dat je gelukkig bent, geen ander nodig hebt. De roem dat het leven zin heeft zonder voorwaarde. De roem dat het leven in zichzelf de grond vindt, niet meer afhankelijk van status, niet afhankelijk van de waarde van anderen. Nee het bestaan zonder voorwaarden, ieder moment in extase.

Ik zocht dat ene moment, dat middernacht, zonsopgang en zonsondergang samenvalt, dat ene moment de zilveren kandelaar, het gouden licht. Ik droomde al eeuwen lang dat moment dat ene moment. Dat als zonder het te beseffen je zegt, dit elixer geeft mij eeuwig bestaan. Een elixer dat zonder voorwaarden, noem geld, noem arbeid, noem kennis, noem de formule die nooit berekend hoeft te worden.

Ik wachtte eeuwenlang, dat ene moment, het elixer des levens, de alchemie, dat de maan en de zon in een vorm versmelten. Dat ene moment de filosofie van het leven, noem het de wijzen die ook die ene steen zochten, die zelfs in het elixer, versmolten alleen maar gedronken hoeft te worden.

Nee niemand wist van mijn zoektocht, niemand wist dat ik dat ene elixer zou vinden, zelfs niemand

wist dat dat moment zou samenvallen, dat middernacht zou samenvallen met de zonsopgang en zonsondergang. Niemand wist dat het elixer bestaat, en dat de zilveren kandelaar daar stond. Van verre te zien, immers goud vangt alles dat bestaat, de ene gebiologeerd door gouden munten, de ander gebiologeerd door dat ene gouden schilderij. En weer een ander, goud in allerlei vormen.

Niemand wist van die zilveren kandelaar, alleen ik wist er van, en wachtte al eeuwen tot het gouden licht het elixer zou prijsgeven. Het elixer van ultiem geluk, noem het zonder voorwaarden.

Dat ene elixer, ik zal eeuwen blijven dromen, tot ook de laatste droom als vanzelf in slaap valt, en de volgende ochtend, een mijmering blijft van verloren geluk, het geluk dat het elixer leven geeft van bestaan zonder voorwaarden. Dat ene elixer ik zal eeuwig blijven dromen. Als de dromer die ieder moment zoekt, naar dat elixer het bestaan zonder voorwaarden.

Paragraaf 25

Ik keek iedere avond naar de maan, ik mijmerde over het leven daar. Op de maan de zilveren schijf, nee noem het de witgrijze schijf. Ik mijmerde over het leven daar. Iedere avond, als het nacht werd ik zocht daar naar het schijnsel van de zon. Ik zag haar alleen als de aarde gedeeltelijk weggedraaid was.

Ik keek iedere avond naar de maan, ik mijmerde over het leven daar, ik hoopte de aandacht te vangen van mensen die op aarde werkten, de ene als machinist, de ander als dokter. Ze hadden hun leven, en plicht bij elkaar. De ene gelukkig met een partner, de ander met een hobby. Ik mijmerde over de aarde, ze hadden hun werk, ze waren gelukkig. En konden naar de bioscoop.

Ik keek iedere avond naar de maan, ze hoopten het licht te vangen om ook gelukkig te zijn. Van de maan keek ik naar de aarde. Op aarde zochten ze niet meer het licht te vangen, maar waren bezig met het werk, met het doel van het leven, en zochten vervulling. De ene een levenswerk, de ander als voorwaarde een partner met mooie kanten. Op aarde zag ik ze allemaal doel gericht. De ene het doel van bestaan, de ander het doel van leven, een derde een doel van een relatie. Tot ik zag op aarde, een keek naar de zon.

Ik keek van de aarde naar de zon, eerst zag ik overdag het licht. Ik zag ze op het strand liggen om warm te worden, ik zag ze in de zon dansen van plezier. Ik keek van de Aarde naar de zon.

Bij de zon zag ik eigenlijk alleen maar stralen. Ze straalde zonder voorwaarden. Ze straalde daar alsof er geen doel is geen licht om te vangen, geen werk om te doen. Ik zag zelfs bij de zon dat ze geen relatie nodig hadden. Ik zag bij de zon zelfs zonder kostprijs allerlei energie. Noem het wetenschap, Noem het filosofie, Noem het religie.

Ik keek naar de zon, ik droomde over een leven zonder doel, zonder voorwaarde. Ik keek iedere dag naar de zon, en zag ieder mens weer leven. Als koude salamanders die alleen maar wachten, tot ze weer mogen leven.

Ik vereenzelfdigde mij met de zon, en begreep het leven heeft doel in zich zelf, ik hoef er alleen maar te zijn. Goed zoals ik ben, mag ik mezelf zijn. Mezelf zijn zonder voorwaarde, ik hoef alleen maar te bestaan. Een mijmering over de zon, ik hoop dat ik haar met iedereen kan delen.

Paragraaf 26

Ik keek richting de zon, ik kocht een zilveren spiegel, alle levensvragen die in de zon zichtbaar waren. De ene de belangrijkste levensvraag, vind ik een geliefde of vind ik een bestaan. Ik zocht de

kristallen bol, die in de zon altijd zichtbaar is. De levensvraag over een geliefde, het meest geliefde onderwerp, De ene zegt romantisch, vele nachten in de zonsondergang, praten over diepe onderwerpen, de ander benoemt kinderen, de blik van puur bewustzijn in hun ogen. Een derde zegt, als spontaan elkaar de mooiste kado's schenken. De kristallen bol een levensvraag over de liefde wel de belangrijkste.

Ik keek richting de zon, de zilveren spiegel wees als kompas, naar mij niet naar het noorden. Ik zocht de levensvraag over liefde, de vrouw die ik adoreerde had slechts een hartelijke grondhouding, 's avonds verliefd samen tv kijken, voor mij onhaalbaar, 's avonds zit ik in stil gebed. De vraag uitwisseling over belangrijke onderwerpen, voor mij onhaalbaar ik schrijf slechts poezie met vele wetenschappen, en onderwerpen. De levensvraag over liefde, 's avonds ben ik al sereen als ik met gevouwen handen, soms diep in de nacht nog in voldoening. De kristallen bol een levensvraag, zoek ik liefde buiten mij. Soms zeggen ze ongelukkig in de liefde hoop ik op een ander bestaan. De kristallen bol, misschien is mijn leven anders maar voor mij gelukkig als ik ben. De kristallen bol, een geliefde, misschien zonder relatie te zoeken, de ondoorgrondelijkheid van het bestaan. Slechts mezelf genoeg, misschien zoek ik niet meer, maar is het leven wel vervulling. De kristallen bol. De liefde, misschien een schip die ooit wind vangt, misschien een schip die nu over de horizon vaart, misschien een schip dat met proviand een doel heeft gekozen. Noem het wijsheid en poezie. Een leven dat anders vaart dan alle schepen. Een levensdoel dat meer is dan woorden, nee een gevoel noem het geluk en wijsheid, noem het liefde op een ander doel.

Paragraaf 27

Ik zocht mooie dagen vol van zomer, 13 november een mooie zomeravond. Codes veel om te geven, tot in het vierde kwadraat. Zo begint een roman van mij.

Veel schrijvers houden hun verhalen bij hun eigen ervaring, ze schrijven over wat zij beleven op hun mooiste dagen, maar ook over wat zij zouden willen, zien in de ogen van anderen, zien in de ogen van een paradijs.

Ik keek deze keer in de ogen van een meisje, vijf en twintig jaar oud. Ze was een agente van Artemia kingdom zo hoopte ik. Zij kon nederlands ook, alsof zij op aarde was opgegroeid. Ik ontmoette haar, zo in mijn herinnering, in een cafetaria in haarlem, zij zat daar, ik was door op een door de weekse ochtend, ik koos yoghurt met muesli, het moet zo'n dag in het jaar tweeduizend zeven zijn geweest. Erna liep ik naar de kerk ernaast vond een geheime trap. Een trap die niet bestaat, een trap die nooit bestaan heeft. Soms als je een jonge vrouw ziet, dan krijg je een zinnebeelding. Op dat moment niet, maar als ik terugkijk, krijg ik een visioen, zij was van Artemia Kingdom, Zij was vijf en twintig jaar, zij vertelde mij, hun koninkrijk, zij kende er drie honderd planeten van. Zij was als agente, op meer plaatsen geweest, dan ik in eigen land in getal.

Zij vertelde mij, zij was geen vijf en twintig maar meer dan drie honder jaar oud. Ze leefden er in goede gezondheid wel meer dan duizend, zo zei ze mij, ze vergeleek het met Methusalem, en vertelde ook; Alle oorlogen eindigen met een geneesmiddel om de gevoelens tot sereniteit te brengen. Zij vertelde, alle ziektes zijn in de grond van het leven noem dieper dan dna een formule en getal van de menselijke soort. Zo zei ze een getal tot het ultieme harmonische naderen geeft de hoogste kans. Wel duizend jaar gelukkig zo zei ze me. Wel duizend jaar, en misschien maar tachtig jaar om opgeleidt te worden.

Zij een agente van Artemia Kingdom, ik dacht terug aan een tijd, je ziet ze mooi als verschijnen, je kent ze nog niet. Zo dacht ik terug, terwijl ik met gevouwen handen zat, noem het stil gebed. Ik voelde mij verbonden, ook al sprak ik met een heilige naam, die zo persoonlijk niemand kent, alleen ik noem hem Brahman. Zij een agente van Artemia kingdom, als een ontmoeting van gelijkgestemden, ik vertelde haar over de bank overal op aarde, de postbank, als basismanier van geld. Ik vertelde haar over verzekeringen overal, ook voor de armsten, en noemde zelfs voor alle zwakkeren de basisuitkering. Zij keek in mijn ogen en zei, een ethisch grondbeginsel, voor hogere koninkrijke. Ik keek in haar ogen en zei, een gouden ring zonder naam, immers over goud moet je zwijgen. Maar alles waren slechts woorden, een zinnebeelding een schrijver die met woorden, een krans legt voor een oud monument. Zonder naam, zonder datum, maar met blauwe ogen.

Paragraaf 28

's nachts, ik werd wakker door een vreemd geluid, ik hoorde in de verte een bel van een kerk luiden, op een vreemd moment, noem het drie uur 's nachts. Ik herinnerde mij dat ik uren lang in contact met het goddelijke in meditatiehouding had doorgebracht. Tot een uur, of was het half twee, als een lange middag en avond. Een tijd van diepe vrede, of noem het na afloop voldoening. De klokken luiden, een herinnering van gebeden lang noem het stilte. En een herinnering aan een gesprek met Artemia, een meisje van een en twintig jaar oud. Een oude regel ver weg, waar religie de verwondering toelaat, Waar religie een relatie is met het goddelijke, immers je kan niet zeggen mijn ware geliefde, zij woont daar en dagelijks zie ik haar.

Nee ik hoorde de klokken luiden, het was ongeveer drie uur 's nachts, nee een verre regel, na tien uur bidden, het laatste uur om een uur 's nachts, dan luiden de klokken. Nee vele malen als in gebed hoor je ze beloven, wij zullen luiden. Om drie uur, ik keek in de ogen van mijn geliefde, blauwe ogen, zij was een en twintig jaar oud. Een koninkrijk van vele planeten, maar de liefde, noem het tien uur lang, keek ik ook in haar ogen, al was het een vergezicht. Die liefde van een meisje ook al een en twintig. Misschien woonde zij ver weg, Misschien was zij al ouder, of was zij al op vele plaatsen geweest. Misschien was zij agente, of prefecta, misschien ook wel lord protector, of een van de prinsessen van het tweede koninkrijk. Misschien was zij een van de Heilige Maagden die zonder tijd te weten de hele dagen doorbrengen, misschien nog meer dan ik, nog meer dan mij. Een keer tien uur lang in stille aanbidding, noem een relatie met het goddelijke. Misschien was zij wel net als mij, ieder moment dat tijd tot eeuwigheid verglijdt, of dat tijd zonder te tellen toch voldoening schenkt. Een meisje van Artemia, haar naam ken ik niet, maar om drie uur 's nachts luiden de klokken. Een belofte, na tien uur luiden ze op iedere wereld, zelfs de pastoor begrijpt het niet, de dominee controleert de uurwerken. Nee na tien uur luiden, ze misschien ook ver weg, als een regel van het goddelijke, ik noem mijn tijd Brahman.

Paragraaf 29

Ik zag laatst een meisje op het station, blond haar blauwe ogen, het was koud, haar in een capuchon. Daarmee begint een hoofdstuk, noem het dat je iemand op het station ziet.

Dromend over een toekomst, ik droom over een blond meisje, ze was vijf en twintig jaar. Ze heette Artemis, van Artemia Kingdom. Zij was prefecta van twee honderd planeten. Zij regeerde en was uitgekozen, haar hartelijke karakter, haar zorgzame houding, zij had ook op school de beste cijfers. Ik zag haar staan, Ik had hele gesprekken met haar. wel een duizendtal inzichten.

Een meisje, zij was vijf en twintig jaar, ze heette Artemis van Artemia kingdom. Zij was ook agente, zij kwam op meer dan twee honderd planeten, zij kende de weg overal. een opleiding van tachtig jaar. Zij had meer plaatsen bezocht dan ik in eigen land. Zij was agente, als je op meer dan alleen je

geboorteplaneet komt, dan ben je belangrijk. Zij was agente, zo droom ik had zij een missie ze moest een aantal agenten die waren geschoold in afstandswerk, noem het met psychotrope middelen, ze liggen in een module met een digitaal scherm, zij doen afstandswerk. Zij was agente, de agenten reageeren asynchroon op de opdrachten die zij kregen. De ene keer voerden ze het uit, andere keren verloren ze zich in emotie. Zij de agente, zij was de liefde in mijn ogen. Ook blond haar en blauwe ogen.

Een meisje zij was vijf en twintig jaar, ze heette Artemis, ik noem haar een prinses, zij was wel een van de prinsessen, noem het andere koninkrijk. De mijne een prins die regeert, de andere een prinses die regeert. Ik zag haar, het hele rijk had vierduizend planeten en ieder koninkrijk wel twee duizend. Ik noem haar Artemis, zij was mijn geliefde, als een gouden ring zonder naam. Zij was prinses, zij kende de Lord Protector, die boven de prefecta's wel ieder van de vierduizend planeten kende.

Een meisje zij was vijf en twintig jaar, ze heette Artemis, van Artemia kingdom, de Lord Protector, ik hoorde hem steeds praten, ook met mijn prefecta, intervisie, supervisie. Die hoogte is het alleen nog maar overleg, op aanvraag van de prefecta's de ene wil voor ieder probleem de langstlopende oplossing, de ander een ethische manier, zonder ook maar dingen te verlossen.

Een meisje zij was vijf en twintig jaar, misschien ook wel een heilige, de hele dag in gebed, zonder klok of tijd, als de eeuwigheid. Zij was misschien net als mij, in haar vrije tijd, in de meditatie met gevouwen handen, noem het stil gebed. Als een relatie, ieder kijk naar film en muziek, en zij, en ik zitten in stilte, alsof God naast mij woont, en zij ook naast mij woont.

Een meisje, zij was vijf en twintig jaar, ook al zag ik haar maar even op het station, en luidt de kerkklok iedere nacht om drie uur, en zit ik soms tot laat. soms overdag, soms zelfs onderweg een schietgebed. Nee een meisje met blond haar, het is koud, zij staat op het station, met haar haar in een capuchon.

Paragraaf 30

Ik droomde over een ruimteschip het zag er als een ei met een punt uit, ik droomde dat het hartje als liefdessymbool er als een nationaal symbool op was gezet, noem het groen als de natuur, nee blauw als de lucht, was het oranje als de liefde zelf, of het symbool in zilver, nee dat kan niet, het schip zelf was geheel van zilver. Ik zag het hartje als een diamantje, goedkoop gezien misschien wel een kristal, misschien uit oostenrijk.

Ik droomde over een ruimtereis, zei bracht mij eerst naar haar geboorteplaneet, ik mocht met haar ouders praten, zij spraken nederlands, zij had hen tien jaar geleden al geïnformeerd.

Ik droomde over een ruimtereis, met een zeppelin reisden we van planeet naar planeet het leek een cruise, noem het noorwegen. Ik at dagelijks de duurste gerechten van de kaart, nee zij zeiden het is inbegrepen, ook al was het duur en vroeg ik steeds, mag het wel.

Ik droomde over een ruimtereis, zij was agente, ze liet me alle missies zien, nee persoonlijk over missies mag je niet schrijven, maar haar vriendin een prefecta, ja die liet een duizendtal inzichten zien. Zij vertelde over hogere staatszaken, noem een wereldwijde postbank, een verzekering gelijkwaardig kosten voor iedereen ook de armsten, zij vertelde over een defensieabonnement en voor alle zwakkeren de basis uitkering.

Ik droomde over een ruimtereis, zij zei, net als bij navigeren, je moet het voor een ander doen, ik leerde over hogere wetgeving, de belangen van de zwakke soort, liggen bij de coordinatie, noem het

de overheid, zij zei. Alleen als prefecta mag je dat leren, en zij verhaalde over al haar politieke besluiten, zelfs over die bij de Lord protector, ook al zag ik al in, haar liefde, voor mij, als onmogelijk, ik durf slechts te dromen.

Ik droomde over een ruimtereis, de agente en haar vriendin de lordprotector, hoe het kan weet ik niet, maar zelfs de prinses, later koningin van twee duizend planeten, zij schonk ook haar liefde, zij verhaalde over dure zaken, zij schonk kunstwerken zonder tal, noem goud, noem diamant, noem ook zelfs beeldjes van bot, van was het een mastodont misschien, zij noemde beeldjes van dure sabeltandtjigers, hier niet te vinden, Nee meer nog wij kennen alleen de olifant.

Ik droomde over een rumtereis, een klein koninkrijk zij alleen neutrale kunst zonder symbool of teken, niet van bot, van plastic of van goud, nee ik noem het glaswerk bij nulg gegoten. Zij schonken mij het in overvloed. Noem het allerlei kestdcadeau's

Ik droomde over een ruimtereis, nee zij toonde mij als een directrice van een museum, als een kunstwerk van unesco, nee noem het een zilveren spiegel, iedere keer als zij van mij hield, keek ik in de spiegel, zelfs zonder telefoonlijn, zonder communicatie. Iedere keer als zij van mij hield, keek zij in de spiegel. ik hoef maar te dromen, om haar weer voor mij te zien. Die ene keer, ik kocht die zilveren spiegel, als controle hield ik haar in de zon, en zag meer dan zilver goud verschijnen. Sinds die ene keer, een ruimtereis, nog ieder moment kijk ik in die zilveren spiegel. Meer nog met de zeppelin vloog ik over drieduizend planeten, twee duizend van de prinses, en duizend andere, van de prins. Zij gaven zoveel informatie, en aan een liefdes-symbool gegeven.

Ik droomde over de zeppelin, en vroeg nog iedere avond, mag ik ook nu mijn tijd in gebed geven. Immers als wijsgeer, heb ik zelf ook een werkzaam leven. Dan liet zij mij vrij en zei, wij zitten naast elkaar, ook al is het over de horizon, en zonder kaart te geven, iedere nacht om drie uur luidt de klok, en iedere avond als jij belt, ook al hoor ik het van ver, dan weet ik, Wij zitten samen, in stil gebed. Als jij moet werken, mag het tot middernacht, en bij een zwoele zomeravond, iedere eeuw weer, zit ik ook, en hoor je de klok luiden als ook ik, mijn rustplaats zoek.

Paragraaf 31

Ik droomde over een ruimtereis, noem het een karavaan, op andere plaatsen monsteren kinderen van 16 jaar, noem het vakantiewerk, noem het een stageplaats. Een karavaan die tijden lang reist, noem het een eeuw, noem het een tiental eeuwen. Ik droomde over een ruimtereis.

Mijn vader en moeder waren van eenvoudige komaf, ze wisten niet dat over de horizon, bergen met hogere functies, bergen met eerbewijzen, en bergen met allerlei hogere gunsten verborgen lagen.

Mijn vader en moeder, zelf in de hardheid van hert bestaan zeiden, wij geven je mee aan deze karavaan, als een pluisje van een een paardebloem, misschien is het elders beter, misschien sterf je voordat de zomer aanbreekt, of vind je een echtgenoot die met hoge status zijn liefde wil delen.

Mijn vader en moeder, in de hardheid van het bestaan, een laatste groet, een laatste kop soep, misschien wel een broodje erbij, lang geleden was dat het laatste van mijn ouders dat ik zag.

Mijn vader en moeder, gaven mij aan de karavaan, reizend van planeet tot melkwegstelsel, de hardheid van weinig eten, en bij moeilijke planeten, was het onderhandelen over een prijs die veel meer kon zijn. Op andere planeten zeiden ze me, jij blijft in de wagen, anders wordt het koopwaar misschien. Als eem meisje gehoorzaamde ik, immers mijn doel was voor later.

Tot aan de karavaan een hoge planeet mocht binnen reizen, noem het toeval, noem het een bewijs van hogerhand. Op die planeet zochten ze geen zilver, ze hadden goud, ze zochten geen diamant, immers in elke machine te maken. Zij zochten geen kunst, geen informatie, nee zij gaven de kans aan haarzelf. Zij zeiden, een mooie dame, gehoorzaam, en tot iedere goed zaak bereidt. Nee wij geven haar een kans. een opleiding, we hoeven het haar maar te vragen.

Tot aan de karavaan waar zij jaren diende, als noodmiddel, haar ouders gaven haar mee, misschien wel de laatste groet voor eeuwig. Zij kwam bij die hoge planeet aan. Zij gaven haar een kans. een opleiding. Wij durven dan te dromen, Misschien een agente, misschien een prefecta, misschien wel Lord protector, misschien wel een van de prinsessen, of een heilige vrouw.

Op die hoge planeet, een opleiding, zij verklaarde haar inzichten zelfs in de klas waar zij gestudeerd, haar hoge komaf, noem het blauw bloed, liet blijken. Ze hadden geen twee woorden nodig. Een hartelijke karakter, een zorgzame houding, misschien zelfs een hart die meer beloofde dan woorden laten blijken.

Op die hoge planeet, ik noem die planeet zonder naam, immers iedere wetenschapper houdt zijn bron verborgen, maar ik noem haar koninkrijk Artemia, en zij, ook al had zij misschien een andere naam, Artemis. Als een griekse godin met blond haar, Als een griekse godin met blauwe ogen.

Op die hoge planeet, zij studeerde er hogere zaken, met haar eenvoudige komaf, de adoratie van vele hoge magistraten, heersers, agenten en zelfs de prefecta daar zei, je mag van mij deze functie voortaan dragen. Zij kreeg die eretitel, noem het haar karakter, noem het haar drijfveer, noem zelfs die innige wens, om haar ouderz ooit weer te zien.

Zij was dus zelfs agente, en dus ook prefecta, een zeldzaamheid immers een eenvoudig komaf, meer dan beloven, een blauw bloed of is het slechts een droom.

Zij als agente, alle missies volslagen, een prefecta de hele termijn voldragen, zij kende de Lord Protector, zij kende de prinsessen. Wie kan haar dan nog iets aanreiken. Zij zocht eigenlijk ook in haar drijfveer. noem het een droom om een man die op zelfde niveau, te vinden, misschien te vragen.

Wat ik van jou vindt, deze zilveren spiegel, Wat bindt jou aan mij.

Zij als prefecta ik hoef de moeillijkste zaken zelfs maar in liefde te vragen. Ik gaf inzichten een duizendtal, een idee bij de united nations, een defensie abonnement, een basisuitkering, een unitednations basis bank, verzekeringen als bindingen voor het wereldwijde platform.

Zij als prefecta ik hoef het maar te vragen, bij een relatie ligt de verantwoordelijkheid bij de sterkste persoon, en de enige vraag bij wantrouwen is, blijkt het machteloosheid of is het bewuste feit.

Dieper dan liefde gaat deze vraag, immers bij bewuste fout, is het, wij hielden van elkaar maar een van beiden, was niet in staat, deze liefde blijvend te verklaren.

Dieper dan liefde gaat de vraag, agente, prefecta, misschien ooit Lord protector, of een van de prinsessen misschien. Nee een koninkrijk, liefde kan wel duizend jaar duren. Zij was misschien welk duizend jaar oud, misschien wel dertig duizend jaar. Methusalem, Noach, een van de eeuwige jongelingen, misschien wel Brahma zelf, ik weet het niet, ik zal blijven vragen, ik zal eeuwig blijven vragen. Zelfs bij ieder gebed, een avond lang, of op een vrije dag de hele tijd.

Dieper dan liefde, het begon zo eenvoudig, nu een prinses, die als van hoge komaf, al haar functies als eretitels mag dragen. Was zij een prinses die misschien aan haar komaf dacht, en een wijsgeer die zei ik ben ondergeschikt, ja de liefde laat zich blijken. Meer nog dan woorden

ja iedere dag als ik naar de zon kijk, misschien te bang, dan een zilveren spiegel, misschien meer dan alleen het dagelijkse, als ik in de zon kijk, zie ik die relatie.

Een relatie met een blonde vrouw, vijf en twintig jaaren oud, het was koud op het station een meisje met haar in een capuchon.

Een relatie met een blonde vrouw, vijf en twintig jaren oud, in tweeduizendzeven een meisje naast een kerk, een onbestaande trap, slechts voor mij om te klimmen.

Een relatie met een blonde vrouw, vijf en twintig jaren oud, een agente zag, een enkele afstandswerkers die met psychotrope middelen hun beheersing lieten gaan.

Een relatie met een blonde vrouw, zij was als een geliefde, ik heb haar nooit gezien, maar iedere keer dat ik over de liefde schrijf, zie ik haar staan.

Een relatie met een blonde vrouw, misschien laat zij mij duizenden mooie vrouwen zien, maar ik zeg, als ware is er maar een, zelfs bij onzekerheid weet je alleen bij haar mag ik zijn, iedere avond ook in gebed.
Als bron en binding, en toch is het slechts schrijven, ik laat haar nooit meer gaan,

Paragraaf 32

Zij noemde mijn naam, ik hoorde het haar zeggen, vanochtend ik werd om half elf wakker, ik schrok niet, want ik was ook al moe toch uitgerust. ik werd wakker of half elf,
Mijn vriendin, blond haar blauwe ogen, ik zag haar op het station.

Zij noemde mijn naam, in tweeduizend zeven, bij een kerk, ik at muesli met yoghurt, toen ik zag haar niet naast zij, ik zag haar niet staan. Ik denk terug, de kerk, de trap die niet bestaat, ja die heb ik toen wel gezien, maar zij, misschien zat zij aan de tafel naast mij, misschien schuin er tegenover.

Zij noemde mijn naam, als ik haar zoek, en zij mij misschien ook vindt, misschien wel een klein teken, een boterham die anders niet opgegeten wordt, misschien was het meer dan toeval, een klein teken. Misschien wel op een andere dag of een andere tijd. Veel geliefden weten, soms deel je een kleine gebaar, soms weet je het zelf niet eens, of weet de ander niet dat zo'n klein gebaar, misschien wel liefde die nooit zal bestaan.

Zij noemde mijn naam, zij liet mij reizen, ver weg, wel drie duizend planeten, misschien maar een duizendtal inzichten. De zilveren spiegel, ik zie haar achter mij staan.

Zij noemde mijn naam, zij liet mij reizen, zij vertelde over haar baan, honderd jaar als agente, op drie honderd planeten, vierhonderd jaar als prefecta, wel twee honderd planeten, Lord Protector, noem het vierduizend planeten, een van de prinsessen twee duizend planeten, en misschien wel een heilige maagd, ja zonder tijd, vergrijdt het tot in de eeuwigheid. Noem het stil gebed, heilige communnie, ja ik zie haar achter mij staan.

Zij noemde mijn naam, ik weet het zeker, zij stond achter mij, ook al was het na het ontwaken, ja zij noemde mijn naam. blond haar blauwe ogen op het station, het was september, koud zij had haar haar in een capuchon.

Zij noemde mijn naam, een gouden ring, ja zonder aanduiding, als een relatie, ja zonder naam. Zij stond achter mij, in de spiegel zag ik haar, maar alleen in een zilveren spiegel zag ik haar staan.

Zij noemde mijn naam, eerst zei zij, dat meisje daar, heel aardig, misschien ben ik wel haar, maar al zoekend, zij zag mij niet 's avonds iedere avond in gebed, ook al zou een relatie in liefde staan.

Zij noemde mijn naam, zei zij, dat meisje daar op het station, misschien ben ik haar wel, ik zei, tien minuten laten, ja zelfs van Artemia kingdom, maar in de trein, ja verlaten blijft dan en laat haar gaan.

Zij noemde mijn naam, zei zij, mooie gedichten, poezie, inzichte, religie, wetenschap, wie schrijft, zal blijven bestaan. Ja ik schreef hele mooie woorden, met bloemen, cadeau's, en meer nog ik verklaarde liefde tot de grond van mijn bestaan. Nee zij woont naast mij, ja ik ga haar zoeken ik bel overal aan. Onderweg bij de duurste bedrijven, op het werk, ze bleven zich verbazen, nee zelfs thuis, het hele dorp, de hele stad, ja ik zoek haar ik blijf het vragen.

Zij noemde mijn naam, zij zei, schrijf mooie gedichten dan blijft liefde bestaan, ik schreef een duizendtal inzichten, en zij verprak zich en zei een bewijs van hoger ethisch bestaan.

ik Noemde mijn naam en zei, ken je mij echt, of is het slechts spel, alleen om een onderwerp te vinden, te schrijven, zij zei, eeuwig in mijn huis blij jij bestaan, noem het spel, noem het schrijven, en nog steeds vraag ik mij af, een gouden ring zonder naam, maar welke vorm welke maat, immers zelfs zonder naam, is het liefde die altijd zal blijven bestaan.

Paragraaf 33

Ik zag laatst, was het misschien een film, misschien wel over mijzelf. Misschien wel over een gelijk beroep. Noem het een schrijfter, noem het een mystieke bron. Een film, zij was al beroemd zij schreef ook over een mythisch koninkrijk.

Ik zag laatst, noem het een film, zij was schrijfster, en werd beroemd, zij had een vriend, tijdens de film zij vond hem, maar hij vond haar ook, het leek wel een gedicht, soms de liefde, je kent elkaar al jaren tot ook de ander ineens ziet, ja ik zie haar staan.

Ik zag laatst, misschien was het een film, een herinnering of een gedachte, misschien was het een fantasie. Immers een geliefde wie durft te hopen, wie durft geschenken in veeltal te schenken.

Ik zag laatst een film, ik vond haar aardig, een schrijfster, zij kon praten, zij kon schrijven, vele gesprekken ontsproten aan haar pen, misschien een gesprek, een mystieke plaats, ik leerde haar kennen, bij de bioscoop, ik zag haar, ik zei, een drankje misschien.

Ik zag laatst een film, ik vond haar aardig, zij de schrijfster, in de film kwam ik haar tegen, zij was op zoek naar verloren geluk, ik zei haar, bij mij vind je geen geluk, want die verdien ik zelf.

Ik zag laatst een film, nee een vrouw beledigen mag nooit, immers ware liefde moet je al in het begin, een vriendschap laten zijn, zij tijdens de film, een lege stoel ertussen, een vriendschap, na de film vroeg ik vragend, een nieuwe vriendin.

Misschien was het een film van maar twee uur lang, misschien was het verhaal niet om verder te dromen, misschien zat zij er ook niet naast, een drankje misschien wel een kans die nooit langs zal komen, en eigen geluk misschien nooit gedeeld met een ander.

Misschien was het een film, vaak zeggen ze ken je de hoofdpersoon wel, en zeg ik, nee ik zat naast haar. Misschien wel zonder naam, maar in een zilveren spiegel zag ik haar staan.

Misschien is wel een theorie, een liefde een film, een wens, misschien nooit mogelijk, maar

dromen, ja dromen blijf ik doen. Een bioscoop, je spreekt er af, je ziet elkaar en zegt, welke film, of je spreekt van te voren, als je elkaar de liefde niet laat blijken, zit je op onbekende plaats, je blijft elkaar zoeken, maar de film, je durft het niet aan, misschien liep zij al voor de film zeg, of zit niet op de beloofde plaats, misschien zeg je dan, ik ken je nog van vroeger, een drankje misschien.

Misschien was het wel de film, waar ik je zag staan, misschien was het wel de film, misschien dat wij elkaar bleven zien, zo zeg ik, door dat drankje, ik vroeg het heel misschien.

Een film in het leven is de eerste deel, altijd als een film, een belofte, veel kinderen komen later, zij zei ook, wij werken eraan, voor de ene is het een beloning, voor de ander een dagelijkse plicht, na afloop in de hemel zeg ik, wanneer zag jij mij staan.

Een film is het leven, soms begin je bij het begin, soms spoel je door, naar een belofte misschien, Meeste mensen zingen over liefde, nee schrijven is beter, ja bij de film kon ik haar zien.

Een film, ik droom over de bioscoop, ik ben ook schrijver, zij zei, ja in mijn dromen ben ik ook misschien. Ik ben ook schrijver zei ik, en hield de hoop levend, ja misschien de hoop nog meer dan liefde, immers ook in slechte tijden blijft zij bestaan.

Ik droom over liefde, en mijn hoop, blijft bestaan, misschien met kerst, misschien met pasen, ja een bioscoop film, een belofte voor later.

Paragraaf 34

Ja ik kocht die gouden ring, ja zij heette wel Artemis, maar ik kende nog niet haar echte naam. Ja ik kocht die gouden ring, in gedachten had hij vele vormen, de ene met diamant, de andere met robijn, nee nog beter, een filigrijn. Een ring van goud, ik kocht haar op de markt, meer dan een daalder waarde, met een kleine beurs, nee ik kocht haar bij de juwelier, met bladmotief, of bij de diamantier, ja met platina. Nog zonder naam, ik vroeg steeds, wat als ik haar naam ken, mag zij er dan op staan.

Ja ik kocht die gouden ring, ja een belofte, maar zelfs bij de bioscoop, ja een droom over later, misschien nooit, misschien wel na een liefde van duizend jaar. Ja ik wilde een gouden ring, al eeuwig zonder naam, of zelfs een ring, die om mijn vinger, te duur zou staan.

Ja ik kocht die gouden ring, Zij heette wel artemis, ik droomde over haar naam, over kunst, ja ik tekende duizenden technologieën, zelfs de poort, waar die zou staan. ja ik droomde over duizenden technologieën, ja de ring, zelfs van een beroemd boek, ja die van mij zonder naam.

Ja ik kocht die gouden ring, noem het een verbond zonder woorden, zonder voorwaarden geen condities. Ja zelfs het risico, dat deze naam, bij een beroemd boek verkeerd zou staan.

Ja ik kocht die gouden ring, bij de bioscoop hoopte ik het al, ja haar liefde, op mijn ring, ja met haar naam. Ik kocht die gouden ring, ja hoe lang zij dan zonder naam, om mijn vinger voor iedereen te zien, ja een ring zonder naam.

Ja ik droomde over haar naam, ja over kunst, nee over samen in de theetuin, maar ook samen ja noem het een gedicht, iedere avond, zat zij naast mij en in gebed, ja over haar naam, ik zie haar in de zilveren spiegel achter mij staan.

Ja ik droomde over haar naam, eerst zei zij van welk koninkrijk zij kwam, ja van tweeduizend planeten, en van vierduizend als je het politiek wil zien, ja zelfs de prefecta kwam en zei, ik stuur er dagelijks tweehonderd aan, en de agente, ja de missie met afstand, ja met indianen en een

beetje psychotroop, ja ze leren als eerste, nooit emoties te laten gaan. Maar zij als agente ja zij kwam overal, en zei, liefde moet je laten bestaan.

Ja ik droomde over haar naam, over Artemis en Artemia kingdom, ja zij was mijn valentijn, zij ik wilde haar een kaart sturen, ik ging naar de hoofdstad, ja bij elke ambassade vroeg ik, zij woont daar maar ik wil sturen een brief, mag ik haar ooit hierheen laten gaan.

Ja ik droomde over haar naam, iedere dag, iedere week, iedere vrouw blond haar blauwe ogen, ja ik zei ben jij diegene, mijn naam. Ik droomde over haar naam, ja ik vroeg iedere vrouw, ja mijn droom ben jij, maar zie jij mij ook staan.

Ja ik droomde over haar naam, ik kocht een gouden ring, en als kleine test, vroeg ik de vrouw waarvan ik hou, ja deze ring, ik ken niet de maat van jou vinger, maar zou die bij jou naast de blauwe kleur ook goed staan.

Ja ik droomde, en blijf altijd dromen, zelfs als de werkelijkheid vergaat, als de tijd niet meer bestaat, als ik zelf niet meer besta, maar dan altijd nog, zeg ik dan ja.

Zo is het toch de werkelijkheid, en telt ieder moment, ja wanneer zal de brug verschijnen, dan kan ik met een woord hoop ik, en een antwoord ja een hele toekomst verblijden.
Ja ik ken haar naam, maar zeggen nee, nog niet, immers mijn leven moet kunnen blijven bestaan.

Ja ik droomde over haar naam, de ene keer, leek zij als vanuit de ruimte, noem het cadeau's zonder tal, de andere keer woonde zij naast mij, en zei, misschien een hobby noem het sport, dan was het weer een vreemde op het station, of misschien wel bij het cafetaria naast een kerk ja de trap zal eeuwig blijven bestaan.

Ja ik droomde over haar naam, de ene keer op het werk, ja daar zag ik haar ook, en zei ik moge het werk blijven bestaan, dan zegt men, ik blijf eeuwig dromen, ik blijf haar altijd vragen, misschien wel iedere dag de liefde verklaren.

Ja ik droomde over haar naam, ja in liefde zie je haar overal, niet alleen maar gaan,
Ja ik droomde over haar, zij heette Artemis, ja geen andere naam.

Ja ik droomde wel over haar naam, de ene keer was zij op mijn werk, de andere keer ontmoette ik haar op het station, ja ook daar vanuit de ruimte, zij keek heel stiekem, ja waar ik de volgende dag zou gaan.

Ja ik droomde over haar naam, Artemis, ik bond wel drieduizend betekenissen,
ja ik zag haar staan, ja aan haar naam.

Ja ik droome over haar naam, maar een gouden ring, ja die blijft eeuwig bestaan.
Ook al kocht ik er een zonder naam, ja als veiligheid immers liefde mag altijd bestaan.

Paragraaf 35

Als jij de poort vind naar het heelal komt het melkwegstelsel wel heel dichtbij.

Onder verpleegkundigen de ware geliefde, dan wil je natuurlijk op huisbezoek.

Als dan kinderen hun vingertjes in het stopcontact willen steken, moet je het eerst

kortsluiten. Dan is er geen gevaar meer.

Ik reed vanochtend hoe noem ik het, misschien een bus, misschien een vorm van openbaar vervoer, ja tijdens de rit, ik keek om mij heen, zag daar ja, een mooie vrouw met blond haar, ja de bus reed te snel, blauwe ogen ik weet het niet.

Ik reed vanochtend met de bus, ja ik zag een mooie vrouw, blond haar, blauwe ogen ik weet het niet, ja zij had een kinderwagen, ze liep daar met een kinderwagen, ja kinderen op die leeftijd, je herkent ze meteen. Geluk in hun ogen, ja zelfs hoeven ze nog niets te doen.

Ja ik reed vanochtend in de bus, ja zeg zoals het leven, je vraagt dan, rijd ik de kar, of mag jij deze keer. Ja niemand snapt dan, ja het gevoel, dat je rijdt, ja gaat vanzelf.

Ja ik reed vanochtend in de bus, ja ik grapte, vanavond mag jij koken, smaakt net zo goed. Ja zij snapte natuurlijk wat ik bedoel, als je gelijkgestemd bent, als je beide de boeken misschien wel niet hebt gelezen, noem het creatief, je snapt dingen, ja anderen moeten het eerst lezen. Ja ik reed vanochtend in de bus, ja bij toeval, mocht ik die avond ook zelf koken, noem het een buitenkans, noem het een toevallig moment, ja ik droomde over het gerecht, de ene een mooie groentesoort, de ander ja noem het vleeswaar zonder pijn, ja ene derde, ja een rijstschotel misschien.

Ja ik reed vanochtend in de bus, ja zij mocht rijden, zij met de kinderwagen, zij mocht het stuur natuurlijk in handen nemen. Noem haar een engel, ja engelen rijden graag, zij met het stuur in handen, met de goden verbonden, meer nog zij zei, wij hebben dezelfde bron, ja ik ook in het diepste van mijn handen.

Ja ik reed vanochtend in de bus, ja zij reed, ja ik reed, wij samen naast elkaar, ja ik iedere avond in gebed, ja noem het met fluisteringen en misschien een mystieke stilte, ja ieder uur een kleine verpozing ja een clip of muziek, om even te aarden.

Ja ik reed vanochtend in de bus, ja wij samen iedere avond, ik spiegel sta ik alleen, ja nooit bezoek, ja ik alleen in de spiegel, maar als een stem, ja een symbool, ik kijk ook in de zilveren spiegel, ja ik zie haar naast mij staan. In de spiegel een tegeltje, ja vrienden zie je niet, zij staan achter je.

Ja ik reed vanochtend in de bus, ja het is een half uur geleden, ja de route kon beter, maar daardoor zag ik haar daar lopen, een kinderwagen, blond haar, ja de ogen zag ik niet, maar de kinderwagen. Zeker kinderen met geluk in de ogen.

Ja ik reed vanochtend in de bus, ja bij ware liefde, je droomt er over, ja bij iedere vrouw, ik zie je staan, maar ja soms moet je ze laten gaan. Als liefde meer is dan een paradijs, misschien wel een tuin, ja het gras mag groeien, ja ik gaan naar iedere winkel, en vraag, een grasmaaier, mag ik die van hier naar huis laten gaan.

Ja ik reed vanochtend in de bus, ja bij ware liefde, eeuwig blijven dromen, zelfs de tijd opgeven, ja de ziel overgeven, het leven voor andere bedoeling, ja eeuwig blijven dromen, tot ook de werkelijkheid vergaat, ja het leven geen doel meer kan vinden, ja liefde blijft bestaan, in moeillijke tijden, ja zonder liefde, ja de hoop blijft verder gaan.

Ja ik reed vanochtend in de bus, ik beloofde een cabaretier, ja jonge kinderen, vingertjes in het stopcontact, ja nooit meer moeite, geen mooie momenten, cum laude ,noem het zelf ook de liefde, noem het een relatie, natuurlijk gevechten blijven woorden. Misschien vinden ze dezelfde genade, ja zonder woorden een belofte voor later.

Paragraaf 36

Ik liep vanmiddag naar de symfonie, ja een winkelcentrum, ja voor een kopje koffie, ja misschien zou ik haar daar zien. Ik grapte zal ik vooraf een artikel schrijven of erna.

Ja ik liep naar het winkelcentrum, een kopje koffie, ja ik zag haar niet. Erna het regende, ik zag tieners met derde handjes. Ja speelgoed, verbazend over de vorm. Ja het regende, ik stond ervoor. Een oordeel, een zwaar oordeel, het regent. Erdoorheen, of wachten. De tijd die had ik wel, maar als een grap zei ik, als agent op missie, ja door de regen is een makkie.

Ik liep naar een winkel, waar zij spullen verkopen, lage prijs, de jackpot, ja goud misschien, ja meer dan goud een goudvis als een pluche beest. Ja bij de winkel zeiden ze, ja het regent, nat geworden, ja ik zei beter er meteen doorheen.

Ik liep binnen de winkel, kocht mooie spullen, ja ik wilde betalen, maar keek nog even verder, de eerste keer werd mijn bod, geweigerd, ja de tweede keer was het volledig raak. Mijn spullen, ja een haai van glas, ja een indias dorps kunstwerk, ja lokaal je herkent het meteen.

Ja erna liep ik weer naar huis, mij afvragend waarom ik haar nog niet had gezien, ja plotseling, aan het einde van de straat, ja zij liep langs mij, blond haar met blauwe ogen. Ja ik zag haar lopen. Ik zei tegen mijzelf, een nieuwe paragraaf, ja overal ik zie haar, ja ik blijf schrijven, misschien wel dromen, ja als een mystieke moment, noem het een chinese fotograaf, ja ik keek nog eenmaal om, ja ik zag haar doorlopen, ja een gitaar op haar rug, en ja een tas, die herkende ik niet.

Ja ik zag haar weer lopen, deze keer een gitaar op de rug, ja ik zag ervoor ja blond haar, blauwe ogen. Ik was natuurlijk net als iedere keer, helemaal opgetogen.

Ik liep verder naar huis, natuurlijk de regen was al geëindigd, en met een kleine tas, ja thuis, zag ik het huishouden ja een stofzuiger, na een keer gebroken, ja toen dacht ik schrijf dit artikel, ja vandaag, blijf ik ook weer schrijven. De toekomst kennen wij niet ja maar ik zag haar lopen.

Ik zag haar met een gitaar op de rug, ja in dromen speelde ik dagenlang bij haar, en zei, die gitaar, hoeveel melodien ken jij bij elkaar, ja klassiek, rock, misschien wel nieuw, of ook ouder ja misschien wel melodien uit de kerk, of uit het klooster, of oefen je als hobby, ja als ik luister, dat wij savonds samen zitten, ja op een strand, jij met een gitaar, en ik, ja ik blijf dromen.

Ja ik zag haar weer lopen, deze keer met een gitaar, eeuwig blijf ik hopen, ja misschien als zij daar zit, of ik zie haar lopen.

Paragraaf 37

Ja ik had eten gemaakt, ja een stoomkoker, paksoy, zalmfilet en rijst. Ik zocht naar de stekker, en zag drie vliegen die mij uitdagend langsvlogen.

Ja zij tarten het lot, kwamen steeds nabij gevlogen, met een elektrische vliegenmepper, ja ik zag ze vliegen, maar met vele schaduwgevechten, ja bij vliegen is het natuurlijk alleen maar hopen.

Ik zag ze vliegen, ja met een mepper erachteraan, ik was steeds te laat, ja ze vlogen verder en niet meer te stoppen ja, zonder mepper liet ik ze gaan. Ik zwaaide, en ik hapte toe, maar steeds te snel, ja met een mepper lieten zij mij staan.

Ik had vele schaduwgevechten, ja in mijn dromen wel een duizental opponenten, ja veel gevechten ja ik won met gemak, maar drie vliegen, nee een argument het is slechts ongemak.

Ja vele vliegen in een klap, ja ik liet ze leven, nee niet te goedgegelovig nee ik kon niet beter, machteloos tegen drie vliegen, ja ik zal het nooit verhalen, nee mijn pen, nee zal het niet halen.

Een agent, met drie duizend planeten, ja gevechten meer dan een miljoen, ja op meer plaatsen dan ik kan denken, ja drie vliegen. Ik kon mezelf het niet meer vertellen, ja zelfs drie vliegen, ik zei toen snel ja ik laat ze leven, te goed, ja doet nooit een vlieg kwaad.

Even achterom, ja in de andere kamer, gaf ik toe, ik sla geen vliegen nee, ik sta machteloos zoals ik ben. Ja zelfs vliegen ze overwinnen mij, een wens om ze weg te krijgen, nee een dierentuin, een grap, ja misschien wel zullen anderen het nooit te zien krijgen. Maar deze drie, zijn op dit moment mijn hele leven. Immers het noodlot wie zal mij dan deze machteloosheid schenken.

Ja deze drie vliegen, als ik dan in mijn dromen elk gevecht win, ja met gemak een duizental opponenten, ja schaduwgevechten met zeilende schepen, ja de ruimte door met zonnepanelen, ja meer nog de evenementen. Ja ik vloog wel miljoenen keer, ja met parachute, ja in de ruimte, ik lande bij nul, ja meer nog ik leverde gevechten ja duizenden planeten heb ik bevrijdt, ja medailles ze noemen het allemaal grote strijd. Ja ik ben machteloos tegen drie vliegen, ik hoop nog op een vrouw ja blond haar blauwe ogen die mij bevrijdt.

Paragraaf 38

Ja ik droomde, vele dromen worden waar, ze vertellen het, het orakel, de kristallen bol, de sterren ja zelfs de nummers de beloftes maken het waar.

Ja op aarde, is het met vliegen snel klaar, een huisvrouw, een echte agent, ja een piloot misschien, ja zij allemaal de vliegen, de mepper en op elkaar.

Ja op aarde is het dromen over duizenden opponenten, ja het leven serieus ja voor velen om geheel de aandacht te schenken.

Ja ik hoopte op een vriendin, ja blond haar blauwe ogen, zij stond op het station, ja bij de kerk en de verboden trap, ja bij de bus ik zag haar met kinderwagen, ja en ook nog met een gitaar. Overal zie ik haar staan, lopen, misschien wel dromen.

Ja ik hoopte op een vriendin, ja vaak is het hopen, dat dromen, ja ik kan het toch, telepathie, zij kon mij dromen schenken, ja in duizendtal, ja op aarde mogen wij dromen.

Ja zo hoopte ik misschien kwam zij iedere keer uit het heelal, ja met duizenden schepen aangevlogen. Geen kwaad belang, nee een symbool noem het nationaal symbool ja een hartje.

Zij zei toen, ja dit hartje wil ik jou geven, van zilver want wij kennen elkaar, iemand van lage afkomst ja kan je niet verblijden, ja geen hartje van diamant goude en vele filigrijnen, nee dit hartje van zilver, je mag het krijgen, je mag het koesteren, ja een vriendin in de ruimte.

Zij zei, ja als jij een vriendin zoekt, ja zij woont ver weg in de ruimte, ja iedere nacht met een verrekijker turen, ja meer dan kinderspel, ja meer dan kijken waar zij ooit op aarde zal verschijnen.

Ja een vriendin in de ruimte, ja een romantische relatie, ja zij geeft misschien wel toegang tot de eeuwigheid, ja elixer, eeuwig leven ja geluk, een liefde wel duizend jaren lang. Ja het geluk kan soms vervliegen, ja de hoop blijft nog duren maar dan ja dan is zij daar.

De ene keer op het station het was koud, ja na de middag, haar in een capuchon, ja de andere keer bij een cafetaria, een trap die niet bestond, ja ik mocht haar beklimmen, ja meer nog een kinderwagen bij de bus, en ook de gitaar ja ik zag haar lopen, ja een chinese fotograaf, snel een mystieke foto, ja van de achterkant een gitaar, ja ik zag haar doorlopen.

Ja een vriendin in de ruimte, noem het levensenergie noem het ki, nee nog beter de griekse letter phi, Ja nog meer dan dat, zij kreeg steeds meer vorm, ja ik grapte de toegang tot het heelal, ja de melkweg komt wel heel dichtbij, ja ik grapte over duizenden goden en godinnen ja grieks de godin diameter, en ja misschien wel in egyptisch motief, de god radius.

Ja een vriendin in de ruimte, ik zeg dan tegen de hemel nooit nee, en tegen de bedoeling noem het een godennaam zeg ik ook nooit nee, immers geschenken eeuwig blijvend, ja koesteren iedere dag de aandacht schenken.

Ja een vriendin in de ruimte, zal zij mij afwijzen, zal zij alle verhalen terugnemen, en misschien een traan schenken, nee een vriendin in de ruimte zie ik haar, ja zorgzaam karakter, ja een goede houding, was het een hartelijke houding, ja zij klom op van de karavaan, ja de nood van haar ouders misschien leeft ze langer, misschien tot het voorjaar.

Ja een vriendin in de ruimte, ja ik zal haar de hemel schenken, ja zeilen langs duizenden planeten, ja gevechten duizenden opponenten, ja alles om haar te verwerven, nee haar liefde te verwerven. Ja zij woont in de ruimte, en iedere avond in gebed zie ik haar, ja in de zilveren spiegel, ja ik zie haar daar.

Ja een vriendin in de ruimte, ja een spiegel, ja een tegel vrienden zie je niet, nee staan achter je. Ja maar de zilveren spiegel ja ik zie haar, naast mij staan.

Ja een vriendin in de ruimte, ik hoop stilletjes, die duizend opponenten, ja de verhalen, de gedichten ja van ver af, ja zij kijkt bij ieder woord dat ik schrijf, ik twijfel zal zij mijn domein haar liefde schenken, ja zal zij begrijpen, ja vele inzichten, ja velen namen die blijven. Ja meer nog ieder woord, iedere zilveren spiegel, iedere ring, ja tot in eeuwigheid blijven wij, elkaar de liefde schenken.

Ja een vriendin in de ruimte, ja men zegt de goden wonen daar, ja Brahman gaf mij het duizenden geschenken, ja zij woont daar, van agente, prefecta, ja lord protector, en misschien een van de prinsessen ja tijdens het gebe heilige communie ja zij en ik, wij schenken via gebed de engelen, ja in de hemel vele momenten van genade, ja zij mogen werken, en iedere nacht denk ik, een extra uur om in gebed toch Brahman te schenken, Ja dan ga ik te laat slapen, en 's ochtends voel ik, ja mijn dagindeling, ja mijn probleem, meer dan mens kan ik niet zijn, ja mijn vriendin ook als mens, ja wij beiden verklaren liefde tot duizenden jaren, of mag het een eeuw zijn, ja wij tellen saam geen tijd, maar ieder gebed door engelen gemerkt, ja bij de eeuwigheid.

Paragraaf 39

Ja ik zie haar lopen, ja samen op het strand, ja zij met blote voeten, ja ik sandalen, sokken en een natte voet.

Ja ik zie haar lopen, ja samen op het strand, zij grapt dan, zie je al die kleine voeten, kinderen, ja ik tel er vier.

Ja ik zie haar lopen, ja naast mij, ja ik loop daar, ja ik droom dat ik daar loop, ja ik word wakker, ja ik kijk om en zie maar een paar, ja ik loop daar alleen.

Ja ik zie haar lopen, ja zij naast mij, ja vier paar kindervoeten, ja in een rij, ja ik zie ze van hier, ja ik kijk achterom, van hier naar de horizon.

Ja ik zie haar lopen, naast mij, ja van het strand, gaat het spoor, ja noem het een conferentiecentrum, ja een gedachte, ja daar spreken wij af, ja een bijeenkomst, noem het voor de hoogste wetenschap, ja zij wil dat ik daar ga praten, ja over een onderwerp, ja in de ruimte zei zij al, ja over de politieke wetenschap, ja ik ga daar praten. Zij zei, spontaan, ondoorgroendelijk, niets voorbereiden.

Ja ik zie haar lopen, ja in het centrum, zij vraagt kom naar voren, jij mag nu, ik zeg waar gaat het onderwerp over, en zij kijkt in mijn ogen en zegt, ja prefecta ben ik, ja jij mag het zeggen, immers volledig vertrouwen, ja in ondoorgroendelijkheid.

Ja ik zie haar lopen, een spoor tot aan de horizon, ja een vrouw ernaast ja vier paar kindervoeten, ja ik mag erover spreken, ja in het publiek, ja ik zie haar zitten, naast een lege stoel, ja in de bioscoop, ja daar waren twee stoelen, ja een ertussen zonder gestalte.

Ja ik zie haar lopen, ja bij het centrum, noem het de united nations, noem het bilderberg, noem het een groot onderwerp, ja ik mag spreken, ja in het publiek daar zit ze, ja in de hoek de kinderen spelen met kleine poppen, ja zij spelen dat zij landen regeren, ja het hele volk tevreden, ja kinderen zijn vol onschuld, ja oorlog bestaat niet. Ja ik mag erover spreken.

Ja ik zie haar lopen, ja het centrum, ik mag spreken, ja over oorlog, vrede en alle sociale onderwerpen, ja zonder plan, zonder doel, ja doeltreffend, ja doelmatig, ja ik ken ieder verhaal, ja ik mag ze spreken, ja mijn eigen woorden, geen plicht, geen ander verhaal, ja ik zie haar zitten, mijn mond voelt ineens zoet, ja mijn ogen worden groter, ik zie haar zitten, ik kijk even en weet, ja zij zit daar, deze keer de zilveren spiegel, ja maar toch mijn plicht is belangrijker, want ik weet, een goede sier, ja dan ziet zij mij naderhand en zegt, ik vond het interessant.

Ja ik zie haar lopen, vier paar kinder voeten, ja tot de horizon, ik zeilde lang geleden al, noem het een ruimteschip, noem het de leider van de mensheid, noem het zelfs een straf, voor een politiek besluit, ja je beseft je eindigheid, maar ook de zwakte, ja mensheid niets vreemd.

Ja ik zie haar lopen, zij was agente, prefecta, ja lord protector, misschien prinses van het andere koninkrijk, ja ik zie haar lopen, een heilige vrouw, ja iedere avond zeg ik, ja in gebed de zilveren spiegel ja meer nog dan ik hou van jou.

Ja ik zie haar lopen, nu al weet ik welke woorden, ja in dat centrum maar toch, ik bewaar ze ja voor later, immers ieder moment, ja zie ik de eeuwigheid, ja de tijd, het universum, ja ik hoef niet meer te dromen, ja ik zie het universum ieder moment, ja ik zie haar lopen voorbij de horizon, ja ik mag spreken, wanneer, waar, welke woorden, ja ik weet het niet maar ik zie haar zitten en zeg, ik zie je staan, zij kijkt naar mij en zegt, je moet mij niet laten gaan, immers liefde duurt eeuwig, ja duizend jaar, ja meer nog gezondheid wel dertigduizend jaar, ja ik zie haar als enige, ik weet, ja daar over de horizon, ja vijftigduizend jaar.

Ja ik droom ja zij is al oud, ja in een vorig bestaan, ja wij woonden naast elkaar, ja misschien was en tien jaar, wel honderd, of duizend ja, vaak zeg je dan, houd bekende woorden aan ook als zij misschien wel Artemis of Artemia heette, ja in de ruimte, een gouden ring, ja zonder naam.

Ja ik droom zij is drie en twintig jaar, ja zij woont daar in de zilveren spiegel, ja wij naast elkaar. Ik droom over haar, ja bij de hoogste secretaris-generaal, ja daar zeg ik, ik heb haar gevonden, ja iedere dag stil gebed, ja een dag mogen de engelen voor zichzelf werken, ja dan zeg ik, ja dan moet het maar, ja daar bij de secretaris generaal zeg ik, ja voor studie-doeleinden ja ik ken het belang, ja het noemt dan publiek domein, creative commons, ja ik ken de woorden allemaal.

Ja ik droom over haar, zij woont in heilige communie, ja ik ook, ik kent het gevoel, ja na een lange avond ook al eeuwig, ja voldoening, ja weer twee zilveren zwanen, ja misschien van glas of oosterse kristallen, ja de voldoening als gevoel, ja iedere keer, iedere avond, ja die zilveren spiegel ja een droom over rembrandt, die misschien nooit zal bestaan, de directeur zegt, ja voor gouden munten, voor een grote prijs, misschien beloning, ooit gevonden in een oud paleis, ja bij rembrandt is hij voor heel duur te koop, maar bij mij, ja iedere avond zie ik haar.

Ja ik droom over haar, ik zie haar overal zitten, staan en lopen, iedere keer vraag ik ben jij bij mij, immers in de zilveren spiegel zie ik haar, maar haar naam, ja die zoek ik overal, in het hele land bel ik aan en zeg ik ben jij mijn naam, ja overal op aarde, ik stuur duizenden brieven, ik bel overal aan en vraag, ken jij die zilveren spiegel waarin ik je zie staan.

Ja ik droom over haar, ja ik vraag het op duizenden planeten, ja ze worden gek van alle bevelen, ja daar vraag ik ook, zeg het niet in een schilderij, ja op het strand zag je mij lopen, ook vier paar kindervoeten, ja je mocht spreken ja bij de secretaris generaal, ja meer nog, iedere avond weer, dan spreken wij bij het gebed, ja de dag erna, de dag ervoor, ja ieder onderwerp, ja meer nog we spreken over gebed, ja tot in de nacht, bij een zware missie langer, ja de volgende dag, ja vermoeid, met de vraag kom ik de dag nog door.

Ja ik droom over haar, ja ik zeg dan, ooit hoop ik je te zien, zal dan de zilveren spiegel, ja van te voren je ogen laten zien, dezelfde blauwe kleur, hetzelfde blonde haar, ja tot dan die ik je overal lopen.

Paragraaf 40

Ja ik zocht de hele wereld af, ja overal vroeg ik ken je die blonde vrouw, ja blauwe ogen, ja ik toonde overal de spiegel en zei, herkennen jullie haar. Ja meer nog ik zei, ik kan alle talen spreken, engels wel de beste, ja meer nog dan nederlands, ja laat het hart toch spreken.

Ja ik zocht de hele wereld af, ja overal, ik vroeg, op het strand zag ik haar lopen, ja zij, ik, vier paar kindervoeten, ja ik vroeg kennen jullie haar, tot voorbij de horizon, zag ik haar.

Ja ik zocht de hele wereld af, ja tot in de duizenden planeten, tot nog daar voorbij, ja soorten die miljoenen jaren leven, ja ik vroeg het ze allemaal, ja ze zeiden, nee als mens kan je alleen van een mens houden, ja ze leven toch maximaal, ja dertigduizend jaar.

Ja ik zocht de hele wereld af, ja tot duizenden planeten, ze zeiden ja, als mens is alleen een mens een vijand, immers planeten gebaseerd, alleen territorium is het argument, maar ze zeiden, die zilveren spiegel, ja zeker de liefde overwint, ja blijf zoeken misschien op een moment, ja op het strand of ze woont naast je, of opeens op het werk ja daar staat ze.

Ja ik zocht de hele wereld af, ja tot duizenden planeten, ik vroeg welk symbool pas toch steeds bij haar, en ze zeiden ja miljoenen schepen, ja allemaal, het logo, ja een zilveren hart, ja toch mijn hart ook voor jou.

Ja ik zocht de hele wereld af, ja tot duizenden planeten, ik vroeg steeds in elke vreemde taal, deze

zilveren spiegel, ik zie haar naast mij staan, ik wil weten ja haar naam.

Ja over het strand, ik liep daar, een paar voeten, en misschien ja ik keek om, tot aan de horizon en zag daar weer haar blote voeten, ja vier kinderpaar, ja ik mocht spreken bij de united nations, bilderberg, nee het was een conferentiecentrum, ik was daar heel toevallig noem het ondoorgroendelijk, misschien wel gewoon voor een drankje, ja zo toevallig. Zij zag mij staan en zei, wij spreken hier over hoge zaken, ja ken jij misschien, ja zij keek in mijn ogen en zei, ja ik ben prefecta, ja meer nog dan dat, ja spreek toch hier.

Ja ik zag haar toen in de ogen, ja blauwe die kleur, ik zei heel voorzichtig, ja blauw van de hemel mag dat hier, ja zei zij, als prefecta, altijd hoor je die vraag maar jij, ja een antwoord kan ik geven, die zilveren spiegel, zonder dat jij dat vraagt, ja ik sta ernaast, misschien iedere avond, ja net als jij stil gebed, heilige communie, ja wij kennen elkaar al lang. Daarna een ogeblik stilte, ja ik zei, dan zal ik maar gaan spreken.

Ja ik stond voor een zaal, van noem het geen vijf, geen tien, geen honderd, ja alle naties waren er allemaal, ik begon natuurlijk met de aanleiding, ja de manier om allemaal in een spoor te leiden, ja meer nog, alle vertegenwoordigers hadden allang besloten, ja de hele aarde stond in de rij, ja meer nog maar een wetboek, van amper drie hoofdstukken, ja de hele aarde stond hier voor mij.

Ja ik stond voor de zaal, ja ik zei prefecta alsjeblieft, kom hier naast mij staan, normaal bij de zilveren spiegel maar vandaag, ja zeg ik, jij bent mijn geliefde, jij geeft mij kracht, ja voor dit idee, ja voor elke avond, ja alsjeblieft, als prefecta, heilige vrouw.

Ja ik stond voor de zaal, ik zei, het begint bij vrede, als een kind geboren met liefde, zo ook met de aarde, noem het genesis, onschuld zonder zonde, ja ik zei het ook, bij ieder huwelijk ja de eerste tijd een droom misschien, ja schulden, zonden, ja je kent ze nog niet, misschien wel nooit, misschien noem het zilver goud of eikenhout. Ja meer nog in de hemel als kinderen mogen we bij elkaar toch weer blijven, ja meer nog als aartsvader, ja blijf ik zorgen voor kinderen zonder tal.

Ja ik stond voor de zaal, zei, zelfs over de heilige naam, noem aartsvader abraham, ja zijn kinderen tot in de eeuwigheid, bij aartsengel Israel, ja meer nog zelfs zonder burger te zijn, daar bij hem in de hemel en bij de aartsengel, ja zonder plaats, zonder naam, ja bij het heilige ras hoef je alleen maar aan de hemel verbonden te zijn.

Ja ik stond voor de zaal, ja ik sprak ook over mijn bron, zei, waar ik ga gaat brahman, waar brahman gaat ga ik. Ja ik wees op de zilveren spiegel en zei, ja door Brahman, weet ik haar naam. Zij zei zo even ik ben prefecta, en wil je graag horen spreken. Ja ik zei, op het strand, op het station, ja onderweg, op het werk, in het cafe, ik heb je iedere keer zien zitten staan of lopen, ja zelfs door de gang waar ik vroeger woonde, ja daar zag ik je ook, vier paar kinderen voeten, een strand, de zonsopgang, ja zelfs de zonsondergang, ja met een gitaar, jij speelde, en ik mocht dromen

Ja vandaag hier voor de zaal, lees ik geen brief voor, geen technologie, nee ik wijs daar naar de hoek, kinderen spelen, zij regeren landen, ja zonder schuld nog, ja geen oorlog, ja zij wonen bij mij in huis, en ik wijs graag naar mijn ideaal, ja een vrouw, zo even nog op het station, blond haar blauwe ogen, ja meer nog een capuchon. Ik noem haar nog steeds Artemis, ja ik kocht als veiligheid een grieks bordje, ja met de naam Artemis.

Ik kon eeuwig blijven dromen, ja Artemis, ging over kunst, ja thee gaat over samen iets leuks doen, ja de mis, ja die blijf ik noemen ja een prinses van tweeduizend planeten, ja iedere avond de mis. Ik hoef alleen maar thuis te zijn, en als het avondmaal verdwenen is, ja zit ik daar, en iedere avond, ja ik reis de planeten af en overal vraag ik, ja is zij daar.

Eeuwig blijf ik dromen, ze zeggen de mytische staat, ja meer nog ze willen allemaal een idee komen helpen, ja bij de united nations, ik was toevallig voor een drankje, maar zij zei, ja ik wil dat je toch gaat spreken, ja een zoete smaak in de mond, je ogen worden groter, ja meer nog ik sprak zo ieder begon op wereldvrede te hopen, meer nog, ze kregen keuzes, ja meer nog ze gingen naar huis, meer nog, ja meer nog blijf ik hopen. Mensheid met tweeduizend planeten, ja soorten miljoenen jaren oud, en vrouwen, schoner, dan een mens mag zien, ja meer nog, schoner dan een mens ooit denkt, of droomt, ja een vrouw, vaak is het een wens, een plicht, ja bij Brahman mag je hopen ja vier kinderpaar voeten, bij een strand, en spreken, wijzen naar kindertaal.

Paragraaf 41

Ja meer nog voor de liefde zocht ik de hoogste werkelijkheid, ja ik droomde duizend jaren, meer nog ik las in mijn dromen alle heilige boeken, ja om een liefde te verkrijgen.

Ja meer nog voor de liefde in mijn leven ja wachtte meer dan twintig jaren, ja ik wachte al mijn hele leven al was het tot dit moment, ja vorige week, ja was het een week ervoor, ja ik zag haar overal.

Ja ik zag haar overal, ja in mijn herinnering, op het station met een capuchon, ja bij een cafetaria, noem het muesli met yoghurt, ja ernaast een kerk een trap die niet bestaat, ja ook gisteren nog, eerst vanuit de bus, ja zij met blond haar, ja haar ogen zag ik niet, maar een kinderwagen, ja het kindje puur bewustzijn in de ogen. Ja 's middags zag ik haar nog een keer, ja langs mij lopen, ik keek nog een keer om, ja een gitaar. Ja 's avonds bij de zonsondergang, ja zij speelde duizend melodien, ja ik ik droomde maar.

Ja vanmiddag, ja ik liep weer naar de koffiecokner, ja voor een klein bakje koffie, ja daar zag ik haar, zij liep weer naar buiten ja met vla of yoghurt of kwark misschien, ik twijfelde ja zij liep niet langs de kassa, maar ja. Met yoghurt liep zij naar buiten. Ja het bakje koffie ja daar zat ik en liet haar gaan. Misschien ooit ja ooit zie ik haar staan en zegt zij tegen mij, ik laat je niet meer gaan.

Paragraaf 42

Ja ik droomde vandaag nog, ja net nog op het balkon, ja ik kijk in de zilveren spiegel ja ik zie haar naast mij staan. Ja dan hoop ik op een nieuwe geliefde, ja ik laat haar in gedachten gaan.

Ja onbereikbaar, ja meer nog ik zie haar in gedachten maar in de werkelijkheid ja je moet ze laten gaan.

Nog voor ik haar zou versieren, ja iedere dag de slingers, van bloemen en papier, ja vele kunstvormen, ja ik probeer haar te versieren.

Ja ze heeft nog geen naam, ik vraag me af, ja blond haar blauwe ogen. Die op het station, die onderweg, ja bij de bus, of het cafe, ja ik zoek haar nog steeds, ja ik zag haar net op het balkon, ja ik noemde een naam. Ja zou zij uit de ruimte, ja vele planeten, ja bij duizendtal, ja zij lijkt misschien op haar. Ja ik noemde haar naam, ja ik ken haar, ja ik noemde per ongeluk haar naam.

Ja ze is onbereikbaar, ja ik woon als prins op tweeduizend planeten, ja zij als prinses op de andere tweeduizend, ja de lord protector, als hoge president, over vierduizend planeten, en mijn vriendin, ja prefecta van twee honderd planeten, ja bij een afstandsmissie is de grap, ja ik ben jarig, mag ik het via mijn missie, mijn subject ook vieren. Ja ik grapte terug, met vele geschenken, cadeau's ja in veelvoud, ja vele miljoenen schepen allen met het hartssymbool, ja ik twijfel de schepen zelf van zilver, ja welke kleur dat symbool dan zal zijn.

Ja ze is onbereikbaar, ja vele geschenken kan zij geven, ja vele heb ik altijd al in gedachten aan haar gegeven, ja meer nog iedere dag, ja mijn huis woont naast het rijksmuseum, ja ik loop daar iedere dag, ja meer nog ik weet zij kan meer dan liefde, ook hoop geven.

Ja zo even op het balkon, ja per ongeluk noemde ik haar naam, ja meer nog morgen is het dagelijks leven, ja niemand ziet, ik hoop heimelijk op een symbolisch teken, ja ik droom over morgen, ik grapte als je op missie bent, ja werk en plicht beiden laten het grote koninkrijk weer leven.

Ja zo even op het balkon noemde ik haar naam, meer nog blond haar blauwe ogen. Ja ik schenk haar zo even een nieuwe naam. Eigenlijk woont zij ver weg, ja ik droom over miljoenen planeten, ja zij woont ver weg, ik schrijf over duizenden technologieën, ja allemaal de brug en het ravijn, ja om dagelijks over heen te gaan.

Ja over duizenden bergen oceanen, ja nu ook planeten. Ja meer nog ik laat haar niet meer gaan. Maar heimelijk hopen, ja een teken, ja een teken van liefde, als een schrift, ja zij tekent een hartje erin en ik denk, ja meer nog ik twijfel over het leven. Ja twijfelen ja de kennis tot leven, ja meer nog twijfelen de toekomst het verleden, ja twijfel het begin van onbekend leven.

Paragraaf 43

Ja ik liep naar de bus, ja ik zag haar weer lopen, ja nu snapte ik, ja ik begreep zelfs blond haar, ja een andere kleur mag het ook zijn, ja ik keek nog eenmaal om, ja donker blond deze keer.

Ja ik liep naar de bus, ja ik zag haar lopen, ik liet haar gaan, ja ik bleef niet staan. Later in de bus, ja ik keek naar een vergezicht noem het een stilleven, ja meer nog een religieus teken. Ik zag een zwaan, ja in het water, ja ik ging verder maar ik zag haar ja als in het water staan.

Ja iedere dag zie ik haar, ja meer nog ik geniet van een vergezicht, de ene keer blond haar blauwe ogen, ja vandaag donker blond, ik begreep niet, ja de schoonheid noem het de aarde, ja ver weg, ik ben een zwaan en in de zilveren spiegel, ja wij zwemmen toch ook saam.

Ja iedere dag zie ik haar, ik grapte zo even, een kerstcadeau, ja ik zie Gayatri, ja in iedere mooie vrouw, ja meer nog Gayatri, je noemt ze een zwaan.

Ja iedere dag zie ik haar, meer nog eerst alleen blond, ja blauwe ogen, ja meer nog vandaag ook meer donker, ja een zwaan. Ik droom over vele cadeau's ja meer nog om te schenken, dan vraag ik ben een zwaan wat zou ik een andere zwaan schenken.

Ja ik heb een relatie ja een zwaan, ik weet het zeker Gayatri is haar naam. Zij zwom daarnet in het water, een vergezicht een stilleven, ja het onbekende paradijs, ja alleen maar een zwaan.

Zou ik duizenden jaren leven, zou ik ook vandaag heengaan ja naar de hemel het tweede leven. Ja meer nog Gayatri is haar naam.

Paragraaf 44

Ja ik droom over morgen, een dag geleden, een grap over de timesdoctors, ja ik droom over morgen, ja meer nog vandaag, ja ik had een moment ik bracht bij voorbaat een gebed, ja ik zei creative commons, en viel neer. Ja ik sterf een duizend doden, ja iedere week.

Ja ik droom over morgen, ja een blauwe jas, ja een blauwe broek. Ja meer nog pme legend, Human nature, ja alle merken kan ik dromen. Ja ik droom over morgen.

Ja iedere week, ja meer nog soms heel intens, ja ik val neer, ik hoor ze praten. Ja ik hoor ze praten, zij doen alsof ik neergevallen ben, soms regelen ze al het verloop.

Ja vandaag hoorde ik een liedje, een melodie, als van lang geleden, een andere wereld, ja over da luna, meer nog over de maan, die zilveren schijf de toegang tot het hemel leven.

Ja ik hoorde vandaag, ja meer nog iedere week, ik val neer en hoor ze praten. De ene keer als een vreemdeling onbegrepen, de andere keer een geliefd mens, ja meer nog iedere keer alsof ze het niet weten. Soms met een groot onderzoek, noem zonder daglicht, de andere keer een vereeuwiging.

Ja ik hoorde ze vandaag praten, heel intens, ik wil doorleven, ja ik wil bestaan, betekenis, eigenwaarde, ja geliefden, allemaal een reden om door te gaan.

Ja ik hoorde ze weer praten heel intens, vertrouw ik mijn waarneming, ja ik laat ze gaan ik loop door, ja thuis gekomen, nog een keer het liedje en ik schrijf ja ze zeggen ik val neer.

Ja ik droom over morgen, ja een toegangsbewijs, ja meer nog ik zie de merken lopen, ja ze zijn er altijd, de ene keer op het station, de andere keer bij het cafetaria, zelfs onderweg, overal zie ik het de eenzame zwaan, in het meer, noem het een oceaan, ja meer nog vele planeten. Allemaal wil ik je ze geven.

Ja ik droom over morgen, een reden om te blijven gaan, ja iedere dag weer schrijven. Ik maak een grap, ja de enige die het geheim kent, en blijft leven. Meerdere miljoenen sterren in de ruimte zijn vergaan, maar die ene ster, ja ik, soms blauw, soms groen, met ogen, en de iris, ja de geheime kleur.

Ja ik droom over morgen, ja vandaag is het tegen de avond, ja het eten staat aan. Ja ik schrijf, over de held met duizend doden, ja intens, ja zeker, maar ik blijf schrijven, ja straks de avondschemering en in de stoel, ja stil gebed, heilige communnie, ja daar die zilveren spiegel, zij zit naast mij. Ja overdag ik zie haar overal, zelfs ja daar op het werk, ja Gayatri is haar naam. Alsof ik in de spiegel, ja wazig zonder naam, ik vraag overal, ja ik zie je maar ben jij diegene want ik ken nog niet je echte naam.

Ja ik droom, ja ik val neer, heel intens, ik vertrouw niet mijn waarneming, ze stellen vragen, ja zelfs roepen ze familieleden erbij, ja een auto huren kost veel geld, ja een ruzie misschien een verschil van mening, ja ik droom ik val neer, sommigen blijven simpel, laten zich in emotie gaan.

Ja ik droom, ik blijf dromen, ja het liedje da luna, misschien nog verder ja ik kijk langs de maan, ja mijn geliefde vanuit de ruimte via de zilveren spiegel ja ik zie haar staan.

Ik droom over vele planeten als agente, ja blauwe jas, ja ik herken haar, ja als prefecta, ja zij heeft een trui blauwe kleur, ja meer nog een prinses, ja ook met blauwe ogen, ja een heilige vrouw, ja ook blond haar of was het rood met krullen, ja ik kijk in haar ogen, en zeg ja blauw, misschien ontmoet ik je nooit, maar ik laat je nooit meer gaan.

Paragraaf 45

Ja ik droomde over de Lord protector, ja Zij en Ik, de ene keer was zij het, ja in de zilveren spiegel, ja de andere keer dacht ik aan een goede buur, ja meer nog een religie met de grond in de joodse tijd.

Ja ik droomde over de Lord protector, ja voordat zij prinses werd, of misschien erna, ja was zij die Lord protector, een hogere president over vierduizend planeten, ja een prefecta heeft er twee

honderd. Ja een prefecta dient wel drie of vierhonderd jaar, ja een agente honderd jaar, maar voor missies komt ze erop drie honderd. Ja het beste voorbeeld de afstandswerkers, zij zei tegen hen laat liefde toch bestaan.

Ja ik droomde over de Lord protector, ja zelfs op de tempel, ja misschien wel hoger dan paleizen, ja hij kreeg misschien wel tienduizend planeten aangeboden en zei, ja meer dan Abraham, meer dan Jozef, ja ik kies voor een klein begin, en niet voor eigen belang, nee voor een koninkrijk zie niet hier of daar, ja misschien het zand van Abraham, misschien wel honderdenduizenden planeten, ja een heilig ras, misschien wel een genademiddel, ja misschien wel de rechtvaardigheid, recht op genade zonder kostprijs.

Ja ik droomde over de Lord protector, ja mijn prinses, ja blauwe ogen, blond haar, ja op het station, haren in een capuchon. Ja ik droomde de Lord protector, meer lijnen had dan slechts op aarde.

Ik droomde over de Lord protector, ja mijn prinses, overal zag ik haar, ik noemde haar naam, ja meer nog ik vroeg bij iedere keer, 's avonds in gebed zitten, samen in de zilveren spiegel, ja ik noemde een geheime code, en ja iedere keer, was zij het, ja ik zie haar staan. Ja ik laat haar nooit meer gaan. Ja ik droomde over de Lord Protector, ja de code, ja ik gaf mij over, tot aan Brahman, ja alle goden en godinnen ja allemaal kwamen zo op het avondmaal aan.

Ik droomde over de Lord protector, ja mijn prinses, was van twee duizend planeten, ja meer nog als heilige vrouw, ja had zij meer dan twee duizend keuzes, ja als eenzame zwaan, ja ik met een eenzaam gebed, ja meer nog een eenzame zwaan op aarde. Ja gedichten wondertal, ja inzichten meer dan duizend, ja misschien wel een eenzame mens op aarde.

Ik droomde over de Lord protector, ja ik leerde de meest bijzondere vraag, ik zag haar in de zilveren spiegel, iedere avond, en overal waar ik haar zag, vroeg ik, ja ken je mij, wat doe ik 's avonds, ja zij iedere keer zij, ja mijn geschenken ook wondertal, ja wij samen zitten in de avond, soms in de nacht, ja in de zilveren spiegel zien wij elkaar.

Ik droomde over later, ja veel later, duizenden jaren verder, ja slechts een mythe, ja ze zeiden, ja bijzonder misschien of vreemd, ja een enkeling, ja zijn boodschap verloren, maar zijn naam, ja bij liefde blijft hij eeuwig bestaan.

Ik droomde over later, ja ik zag ook tijddoctors velerlei, de grootste les, noem het die van de quantum formule, of einstein die een fout maakte, immers zijn formule is een benadering, tot in de dertigste getal, ja mijn les voor de tijddoctors, ja je komt nooit te vroeg maar steeds te laat.

Ik droomde over later, over tijddoctors, zelfs als ik ze nu aanspreek, ja de tijdrivier komt veel eerder en ook veel later, ja je spreekt een ziel aan, maar de rivier van bewustzijn ja overal, tot inde duizenden, ja tellen die zielen, of die momenten, ja meer dan een computer dragen kan.

Ja de kern van hun begrip, ja de stroom van leven van bewustzijn, ja nu zie ik ze, en de tijd veranderend, ja straks komt de volgende stroom aan, als je dan de tijd verandert, in de toekomst of het verleden, ja veel elementen hebben dan nog zin van bestaan met de verandering van een continuüm, ja altijd is verandering dan een reden van bestaan, immers de tijd, veel bewuste elementen zien dan een droom van het heden, ja steeds meer bestaan.

Ik droomde over vroeger, ja ik zag mijn geboorte, ja zonder naam, ouders waren blij, de familie kwam op bezoek, ja sinds een eeuw muisjes met witte en roze deeltjes, ja meer nog soms ben je met elkaar.

Ik droomde over vroeger, bij het kruis, een eenzaam schaap stond te blaten, ja begreep niet van het leed of de pijn, maar het schaap als enige stond daar te blaten. Velen met medeleven medelijden kwamen later. Alsof de discipel ja te horen kreeg, mijn moeder ja Maria, die mag je voortaan verzorgen. Immers de verlosser, of in het joods de messias zonder naam, immers hij was volledig gebonden aan die heiligen naam. Misschien wel zonder reden, ja meer nog de verlosser moest ook eens heengaan.

Ik droomde over mijn leven, ja vol vrees, immers pijn van de ziel, ja zonder angst ieder moment gedragen, maar als het lot voorspelt, ja martelaar, te zwaar om te dragen, ja ik hoop eens in mijn slaap heen te gaan, geen straf te dragen, ja naar het paradijs of de hemel zonder pijn. Ja een wens misschien voor later. Jaren, eeuwig blijven leven, ja tot aan de horizon, zeg het eonen lang, ja de toekomst niemand zal het weten, immers het lot, en toeval, ja een drang zonder naam.

Ik droomde over mijn bestaan, ja vele levens heb ik al gedaan, ja vele levens in de toekomst, steeds dichterbij het paradijs of de hemel, ja steeds de binding met die wilsbron, ja zelfs nog tot in de hemel zal ik zeggen, ik zag haar in de zilveren spiegel, ja ieder leven zag ik haar staan.

Ik droomde over mijn bestaan, ja ik zei ik besta, en zonder voorwaarden, ja iedere overgave ook zonder voorwaarde. Misschien wel een vrij spraakbrief, om later de hemel in te gaan. Ja daar leven zij als kinderen, misschien wel de meesten spontaan en ik zeg dan, ja overgave, in het leven is voor iedereen de juiste arbeidsbaan.

Paragraaf 46

Ja ik droomde over tijd-doctoren ja zij konden tijd genezen, ja ik droomde over het leven van een tijddoctor, ja een tijd-missie, ik moest er op tijd zijn, ja ik werd geboren, ja een doel in mijn leven.

Ja ik droomde over tijd-doctoren en een tijd-agent. Ja hij werd geboren en vergat zijn missie zijn naam en zijn opdrachten. Ja ik droomde en werd een normaal mens.

Ja ik droomde over een tijd-agent, ja zijn naam ken ik niet meer, zijn missie ook vergeten, ja een normale opvoeding, ja school, ja een tijd van werk, welke naam het ook mag hebben.

Ja ik droomde over een tijd-agent, ja recent begreep ik in gevoel, ja een visioen in mijn hart, ja de missie zat eraan te komen, soms zegt men als verscheidene gebeurtenissen bij elkaar komen, ja dan moet je opletten. Ja ik was niet zoals de missie zei, een belangrijk agent geworden.

Ja ik droomde over een tijd-agent, ja in de missie moest ik een agent, ja noem het een expert worden, ja een gebeurtenis een cataclysm erna zien te voorkomen.

Ja ik droomde over een tijd-agent, ja in de missie op onbekend ogenblik, moest ik een ongeluk voorkomen, ja een bijzonder onderwerp, ja een gebeurtenis op zich, ja ik kon er wel in het visioen een naam aan geven, ja begrijpen van de waarde in de samenleving, ja ik ben onbeholpen. Ik ben geen agent, geen wonder, geen soldaat, nee ik kan niet reizen, ook niet ver weg.

Ja ik droomde over een tijd-agent, ja op de stoel in heilige communie, ja een visioen misschien, meer dan dat, ja ik droom over een gebed, ja hopelijk kan Brahman het voorkomen, ja erna zeg ik ook de naam van Vishnu, ook al voel ik mij voor even machteloos. Ja ik ben geen agent, geen opleiding, geen manier, ja een visioen, een gebed meer kan ik niet geven.

Ja ik droomde over een tijd-agent, ja ik hoop dan op een heimelijk teken, een engel met een blauwe kleur, ja misschien een bericht om door te geven, ja ze letten extra op, en misschien het gebed

vanavond toch op tijd door gegeven.

Ja ik droomde over een tijd-agent, bij de geboorte vergat ik alles, ja mijn opvoeding tot op hoog niveau verloren, ja mijn werk, ja vrijwillig misschien, ja meer dan dat meer dan schrijven kan ik niet. Maar een missie als tijd-agent, ja praten kan ik, ja misschien een vraag ja als anderen er specifiek naar vragen. Ja een antwoord zal ik geven, ja meer nog een missie overdragen aan een echte agent. Ja geen tijd-agent, maar misschien een oprechte vraag, ja ook al van een vertrouwde collega.

Ik droomde over een tijd-agent, ja nu weet ik hoe moeilijk het is om te zijn ja van tijd-doctor tot tijd-agent, eerst krijg je in de jeugd een opleiding, en als je de missie nog weet, bijna onmogelijk om dan de missie alsnog te volvoeren, ja meer nog op het juiste moment. Ja ik snap nu een tijdagent, ja je komt nooit te vroeg maar steeds te laat.

Ja ik droomde over een tijd-agent, de rivier van bewustzijn, je spreekt altijd de ziel aan, en zelfs bewustzijn op ieder moment identificeert zich met de naam en de ziel, zelfs herinneringen blijven in stand. Ja ik droomde over een tijd-agent, in de serie continuüm, ja daar hebben ze een stipje tussen de vingers, ja ik stel me voor, ja misschien kom ik er ooit een tegen en dan weet ik, ja het stipje tussen die vinger, of daar ernaast. Ja een tijd-doctor voor mij te moeilijk en misschien een tijd-agent, ja meer nog is ook te moeilijk, meer voor mijn jeugd ben ik alles al vergeten.

Paragraaf 47

Ja ik droomde, ja ik droomde over moeder maagd Maria, ja in de hemel, ja ik probeerde ook haar hart te veroveren, ja ik droomde over duizend jaren in het klooster, ja het strengste ik schreef een regel, noem het heilig hart, noem het contemplatie. Ja ik droomde over duizend jaar en vele kloosters, ik droomde ik zag er velen bloeien, ja meer nog Maria in de hemel ,die hen van tijd tot tijd,. Ja zelfs in het klooster de genegenheid gaf.

Ja ik droomde over een klooster, ja binnen in mijn hart, ja Christus woonde naast mij, ja Maria aan de andere kant. Ja ook in de zilveren spiegel ja de blonde vrouw stond naast mij, en Christus en Maria er schuin achter mij.

Ja ik droomde over een klooster, Rosa Mystica, drie rozen op haar mantel, Ja Lourdes, ja eens in de zoveel tijd was ik op televisie, ja zelfs in onherbergzame streken zagen ze mij, ja net als Lourdes, ik toonde vele inzichten, gezichten, van technologie, dichtwerk, ja zelfs muziek. Ook al was het een playlist, en toonde ik steeds ja drie of vijf melodien.

Ja ik droomde over een klooster, ja ik leefde al heel mijn leven, ja een roeping, ja als een undercover gelovige, ja niemand wist, aan liefde had ik van God genoeg.

Ja ik droomde over een klooster, ja recent de tekens van rosa mystica die opeens een mooie blonde vrouw toonde, ja ik onderzocht de wil van God, de ene keer zijn bedoeling, de andere keer de ondoorgrondelijkheid, ja ik hoorde over de verwondering, en contact met het goddelijke.

Ja ik droomde over een klooster, ja God gaf wel de vraag, ja ik begreep het niet, wil God wel, Wil god niet een geliefde. Ja meer nog mijn bestaan met zoeken naar alles, inzichten, gedichten, meer nog mystieke werken, ja mijn bestaan opgeven voor een geliefde.

Ja ik droomde over een klooster, ik begrijp nog niet, ja God wel de Almacht niet alleen op Aarde ja heel het universum hoort erbij. Ja ik begrijp niet wat God wil voor mij met de liefde.

JA ik droomde over een klooster, ja een geliefde, ja van God krijg ik liefde, en onderzoek zijn wil,

ook al ben ik soms bang, en blijf ik liever alleen, schrijven over het universum, ja visioenen zonder tal. Ja ik droom wel over een klooster, van Maria, tot Gabriel, van Michael tot Barachiel. Ik grapte dan soms een tijd en zei, Ariel als je ermee wast, ja in de toekomst vermijdt je de grootste problemen, en over Michael grapte ik door een heldendaad verwerf je zijn gunst soms ook voor je vriendenkring. Ben je dan soms heel somber, het einde nader zeg dan God u wil geschiedde, en de volgende keer zeg je, Christus u mag een van mijn vrienden zijn.

Ja ik droomde over een klooster, ja soms verangst, ja een missie van een tijd-agent, komt het op tijd, of is het een teken, ja meer nog de Heer, het klooster is soms belangrijker, en ook missies, ja beter aan een ander geven. Een agent misschien, een hogeropgeleide immers deze missie ging al begin van deze avond fout, ja ik geef het op, ik zie in. Alleen Brahman en dit kleine klooster hebben mijn genade. Ja meer nog ik heb hun genade. En al zou moeder Maria zeggen deze blonde vrouw, ja ik zeg dan, alle problemen, onzekerheid, ja alle momenten zijn dan ondoorgrondelijkheid, alleen als plicht vat ik zo iets aan. En anders ja tot in de eeuwigheid het klooster bestaan ook al leeft het in mijn hart, en zal het mijn ziel nooit buiten gaan. Ja ik schrijf en blijf tot in de eeuwigheid bestaan.

Paragraaf 48

Ja ik droomde over die zilveren spiegel, ja meer nog goud in mijn hart, ja zwijgen tot de vraag je roept. Ja schrijven tot het inzicht zich toont. Ja die zilveren spiegel, ja ik blijf eeuwig in eigen huis, ja alle inzichten, ja het huis van Brahman daar woon ik in. Naast mij staat die spiegel, zilver van binnen en een laag zo dik, ik zie een geliefde naast mij staan.

Ja ik droomde over de zilveren spiegel, ja het huis van Brahman, ja ik zie die van mij en die van haar, ja zij woont in het universum, ja twee duizend planeten, in die spiegel vertelt zij dagelijks over wondere zaken, ja inzichten over politiek, wetenschap, sociaal bewogen, ja noem het ethische gronden.

Ja in het huis van Brahman, daar wonen alle goden, alle godinnen, ja de aartsengelen, en leer ik ook de Heer kennen, ja vele rollen, van herder, verlosser, tot heilig hart.

Ja ik woon in het huis van Brahman, en tijdens de avond, soms heilige communie, stil gebed, meditatie, contemplatie, ja de olielamp die brandt. Ja in dat huis, eenzaam zie ik alle goden wonen, zelfs als zij maar als een afbeelding, ja ik ken hun rol.

Ja ik woon in het huis van Brahman, overdag de zilveren spiegel vangt het licht en 's avonds gaat het olielampje aan, ja dan zit ik, ja daar naast mij, de zilveren spiegel die soms niet bestaat, ja dan zit mijn geliefde naast mij.

JA ik woon in het huis van Brahman, ja mijn relatie, ik woon in het huis van mijn geliefde, ja heel vaak zeg ik ik begrijp het niet, dan nog bij vele inzichten, rollen, en gebruiken, dan nog zeg ik ik begrijp het niet. Ja laat een arme sterveling toch leven, meer dan eigen huis wil hij niet betreden.

Ja ik woon in het huis van Brahman, zelf 's nachts ja zie ik mijn huis gevuld, bijna meer dan een grote zaal vol bijzondere mensen, ja vele goden en engelen wonen bij mij, als ik dan droom, ja dan is het een huis vol inzichten, gedichten en vele wondere verhalen. Ja meer dan een sterveling zal ik nooit worden nee een huis van Brahman, tot in de eeuwigheid als een bijzondere schelp, ja meer nog ze zullen niet een spiegel vinden, maar een huis, ja Brahman woont daar, mijn geliefde, mijn bestaan ja beide in handen van die heilige naam.

Paragraaf 49

Ja ik woon in het huis van Brahman, ja de zilveren spiegel ja staat op een statief, ja is het messing, is het koper, nee misschien wel van dromenstof gemaakt.

Ja ik woon in het huis van Brahman, vanochtend op weg naar ja noem het ver, ja ik floot, de ene keer de nachtegaal, ja de tweede keer, een romantiek, ja een derde keer, probeerde ik tussen kinderen door te lopen, ja een centimeter meer en ik was zonder schaduw, ja zonder op te merken, overal langs gelopen.

Ja ik woon in het huis van Brahman, ja ik noem mijn huis mijn geliefde, ja Brahman woont daar. Ik wikte en weegde, mogen engelen wel een relatie, ja soms engelenbrood, ja soms nectar, of toch die hoogste heer zelf. Ik dacht over kloosters, ja met dichtgebouwde deuren, ja katholieke kerken, ja de priester begrijpt het wel.

Ja ik woon in het huis van Brahman, ja een speciale code, ja de ware herken je wel, altijd heeft een mens maar een vraag en is, soms passen wij bij elkaar, dan weer wat doe ik 's avonds, dan weer welke hobby, werk, of filosofie.

Ja ik woon in het huis Brahman, ja ik droom over morgen, ik grapte ik heb het over morgen maar de tijdsoctoren hebben het over gisteren, misschien reizen zij wel voor een koning of keizer uit, en moeten dan de tijd vooraf veiligstellen.

Ja ik woon in het huis van Brahman, ja tegen Brahman zeg ik ja, alle giften, eerbewijzen, ja meer nog alle liefdesbetuigingen ja ik moet ze overdragen, ja aan Brahman, Immers de gelofte, als een gouden ring, ja meer nog een gouden scepter, ja misschien zelfs een kroon, ja een zwakbegaafd meisje grapte de engel zit op mijn schouder, ja even de stof eraf, en een kleine streling.

Ja ik woon in het huis van Brahman, ja eeuwig blijf ik daar wonen, waar de werkelijkheid mij brengt, de tijd mij draagt, en ikzelf ja ik blijf doorgaan op het pad, noem het Brahman

Paragraaf 50

Ja ik zag weer de zilveren spiegel, ja ik kijk naar mijn jeugd, ja ik kijk dieper, misschien een kristallen bol, ja aan twee kanten ja blond haar blauwe ogen. Ja aan de ene kant ja met zeilschepen zag ik ze door de ruimte vliegen, ja de andere kant, ja een stil leven, een vergezicht, ja meer nog ik zag ze met vissen spelen.

Ja ik zag weer de zilveren spiegel, ja ik kijk naar een opname misschien, ja een blonde vrouw woont naast mij, ja ik deelde een ogenblik, ja liefde, misschien wel vriendschap, ja ik deelde een ogenblik.

Ja ik zag weer de zilveren spiegel, ja ik droomde over een gezelschapsgroep, ja ik zie engelen als gespreksleider spelen, ja meer nog eenvoudig zie ik ze overal. Ja sommigen als undercover agent, anderen ja zonder bijzondere naam. Ja ik zag ze allemaal in de zilveren spiegel, ja een zag ik als trainer, ja noem het een koningin, ja van ver zag ik haar ook staan. Ja verder keek ik dan de grenzen van het heelal, ja meer nog overal herken ik ze, ja in die spiegel ja gelijk zie ik ze staan.

Ja ik zag weer die zilveren spiegel ja deze keer ver in de ruimte, ja daar weer Artemia kingdom, ja meer nog Artemis, de ene keer een agente, dan een prefecta, ja prinses, ja lord protector, en daarna een heilige vrouw. Ik vraag om haar code en ze zegt, ja iedere avond wij samen, ja in gebed uren lang, de eeuwigheid, ja te laat gaan slapen, ja de missie duurt langer. De engelen konden nog niet huiswaarts vliegen, ja tot aan de laatste minuut pas daarna liet Brahman mij gaan.

Ja ik zag weer die zilveren spiegel ik grapte, ja op het station, onderweg, ja daar bij de bushalte, op het werk, ja overal zag ik haar gaan, ik keek nog eenmaal om, ja een gitaar, samen op het strand, ja zij speelde, ik zat te dromen, ja ik laat ze nooit meer gaan

Paragraaf 51

Ja ik keek in de zilveren spiegel, ja een huwelijksreis ja met een cruise schip naar het noorden, ja het kompas, ja in het noorden ligt de ruimte, het heelal, het universum, ja de poort gevonden, ja meer nog het melkwegstelsel komt dichterbij.

Ja ik keek in de zilveren spiegel, ja ik zie in een winkel noem het bedeling, nee kringloop of recycle store, ja altijd het onbekende ja in de schappen daar te vinden, ja soms een kleine prijs, soms meer, soms te veel ja zakgeld soms te weinig om alle tekens, ja in mijn huis een plaats te vinden.

Ja ik keek in de zilveren spiegel, ja in de winkel een houten hart, ja witte rozen blaadjes, ja een andere keer, een kruis van metaal, en ja een afbeelding, ik kijk naar je uit, ja een andere keer, ja een borduurwerk, ja een datum, Meer nog een geboorte, ja misschien in haar kinderkamer.

Ja ik keek in de zilveren spiegel, de ene keer een cheetah als huisdier van een keizer, de volgende keer een olifant, ja in drie dimensies ja gebiologeerd ja zat zij te kijken, ja meer nog daarna een kleine jonge kat, ja heel lief, het leven nog nieuw, ja verwondering moet je dan toelaten.

Ja ik keek in de zilveren spiegel, nee geen science fiction boek, geen echte zilveren spiegel, ja een dunne laag misschien ja vele spiegels soorten en maten, ja op iedere spiegel plak ik mijn beeltenis, de ene uit india, de andere uit nederland, engeland, ja overal zie ik die zilveren spiegel. Ja dan twijfel ik, ja een relatie, ja dromen over ja noem het onvermogen, ja ik wil eigenlijk alleen ja 's avonds als ik in gebed zit, noem eht meditatie, ja noem het mijn huis, ja mijn huis van mijn geliefde, ja meer nog Brahman woont er ja vele rollen, vele beelden, ja een vergezicht ja een belofte voor later.

Ja ik keek in de zilveren spiegel, ja ik kijk nog steeds, ja iedere dag, zie ik een beeltenis, ja mijn geliefde ja zij woont bij mij in huis, ook al misschien later, een tweede huis. Misschien kinderen, ja meer nog kleinkinderen, ja misschien een villa, of een paleis, ja een tempel vandaag ja bij mij in huis.

Paragraaf 52

Ja ik noem haar mijn vriendin, ja de engel Joel, ja gods goedheid. Ja soms ben ik boos, verdrietig of ook blij, dan spreekt mijn gevoel, ja meer een fluistering, ja dan breng ik mijn gevoel onder woorden, ja soms blij, soms bang of boos. Ja later als ik het goed wil maken, ja dan zegt zij. Al die gebeden, al die gevoelens, ja uitspreken mocht, ja een visioen erbij. Alsof werelden vergaan, ja velen krijgen onherstelbare ziektes, ja hele universa vergaan, ja alles in de zilveren spiegel, ja je gevoel komt tot leven. Laat het toch spreken, immers ja engel Joel, ja gods goedheid, ja meer nog alle wijze woorden, alle fricties, alle geheime symbolen, ja zij heet artemis, maar misschien ook Joelle, ja meer nog een vriendin in de zilveren spiegel, ja zou er echt een ramp gebeuren weet ik niet of Joel dan als gods goedheid een uitkomst geeft. Ja tot die tijd blijf ik dromen, de zilveren spiegel ja alle problemen mogen blijven komen. Ja uitgeraasd ja gods goedheid Joel zegt dan ja alles in gebed te bracht, ja alle straffen als uit visioen uitgekomen, en dan zegt ze heel stil, ja ze doen alsof er niets gebeurd is, geen draken, geen stormen, geen geldproblemen, ja dan zeg ik, fluisterend, vanavond zit ik daar weer en de zilveren spiegel ja tijdens het gebed mag ik volop

dromen.

Paragraaf 53

Ja ik keek in de zilveren spiegel, ja op het station, ja aan de ene kant zag ik een studente, ja bij Artemia Kingdom, ja zij studeerde ook management of noem het politiek, ja ik zag ook een zorgzame houding, Ik herken ze overal, ja deze ook.

Ja ik keek in de zilveren spiegel, verderop ja een student natuurkunde, ja de quantum mechanica, ik zag al de beroemde formule was zijn voorkeur, en zag zelfs in de kleinste dingen ja de top der wetenschap. Ja even verderop, ja ook een medewerker ja ik zag het al met een mondkapje een tactical officer.

Ja erna stapte ik in de trein, zag twee jonge kinderen, blauwe ogen, ja blauwe trui, waarschijnlijk een korte vakantie, ja op aarde voor even, een paradijs dichterbij.

Ja zag een studente counseling, ja hogere psyche en logie, als onderwijs, ja zij had sproetjes, en ja naast haar een studente noem het ook als leiderschapkwaliteiten.

Ja zo zie ik ze op het station, ja in de trein, ik herken ze overal, ja Artemia Kingdom komt dan steeds dichterbij.

Ja misschien zie ik ze ook wel, ja zonder schepen aan komen vliegen, ja als symbool een hartje, ja vreemdelingen, mooie vrouwen, ja schoonheden, ja van de aarde, ja soms zo maar zie je ze lopen, zitten gaan of staan, ja meer nog langslopen.

Ja Artemia Kingdom, ze heten daar Artemis, en ik vond ook een oude hebreeuwse naam, Ja zij heette Joelle, en ja iedere keer mijn gevoel laten spreken, hele universa vergaan, ja maar toch na afloop na alle visioenen zegt zij, ja je gevoel veilig, ja bij mij, alle gebeden fluisteringen, ja Joelle belooft God is Goed vandaag.

Paragraaf 54

Ik droomde over elementaire intelligentie, ja eerst dacht ik wat betekent dat toch, ja ik zag vele computers op het web, ja rekenen aan sociale problemen, uitrekenen voor ieder de beste baan, ja de dna variant van een ziekte, of noem het sociale hoogtes, ja toen zag ik weer het hart, ja ieder die met hart en ziel leeft, als een hart dat bloed pompt. Ja overal wordt het warmer, ja in het hart zien wij de samenleving, ja ieder als gelijk, ja het hart rekent, ja meer nog rekent overal, ja sommigen krijgen een prachtbaan, ja vele filosofische gelijkenissen, ja woorden zonder tal. Ja met het hart, anderen krijgen een geliefde, ja meer nog blauwe ogen ja de hemel of het paradijs.

Ik droomde over elementaire intelligentie ja, in de router, noem het rekenkracht, ja een machine die vele problemen, ja via wondertal een rekenkracht gaf. Ja het hart overal, iedereen die ermee verbonden is, ja doet mee, aan de reden en de intentie, ja intelligentie, ja het hart, overal het leven warmer maakt.

Ik droomde over elementaire intelligentie, ja met het hart leven, de ziel, ja eenvoudig, intuïtie volgen, ja meer nog dromen over een nieuwe baan. Ja elementair, overal gelijk, we implementeren zowel de computer, als de aansturing ja een router, doet het wel.

Ik droomde over elementair intelligentie, en weet nu zeker, ieder onderwerp, komt van het hart, misschien ergens de grootste van allemaal, ja ik droom over ieder onderwerp, ja in gebed raak ik

aan een betekenis, en dan ja ik schrijf over de onderwerpen, ja ik ken ze allemaal, meer nog studeren hoef ik niet, nee boeken lezen ook niet meer, ik schrijf, over elementaire zaken, meer nog intelligentie, met het hart, overal rekenen ze eraan, van computer tot een router, de verbinding via het web, de grootste zaken, nog meer elementair, dan een computer bij het informatienetwerk, ja informatie vinden we al, elk woord, elke betekenis een zoekmachine, ja de volgende stap, elementaire intelligentie, de stap van het web, de computer de aansturing, ja met mijn hart reken ik al, ja de toekomst meer nog een utopie, een waterspiegeling, een mirage, misschien wel nooit bestaand, maar ik schep water uit de kraan, en ver weg een eenzame reiziger, ja in eens water, uit de kraan, en ik zeg, ja water mag daar ook bestaan.

Paragraaf 55

Ja ik droomde even over een mooie vrouw, ja blond haar blauwe ogen, ja ik moest trouw blijven aan mijn ideaal, ik droomde even ik zag haar lopen, maar ja als je in je hart al bent verbonden, noem het miljarden mijlen ver. Ja ik was al verbonden, ja bijna dacht ik even aan een relatie, ja samen op de bank, ja de film, het muziek, ja een droom samen de afwas doen. Ja ik droomde even in gedachten, ja ik moest haar laten gaan, ja ik moest haar laten gaan. Zij vroeg mij de interesse ja te laten gaan, Ik droomde even, ja de afwas deed ik weer alleen.

Ik droomde over een aantal kleine signalen, misschien was het hart wel even verbonden, misschien wel om de liefde ook voor ver weg mogelijk te maken. Ja miljarden mijlen ver, ja en misschien wel miljarden planeten, miljoenen schepen met een hart symbool.

Ik droomde over een verbinding, verbonden, ja meer nog een binding, ja enkele dagen had ik een aanduiding van het sterrenbeeld weegschaal, ja onbewust wilde ik mij waarschuwen, een geliefde via het hart ook al ver weg, ook misschien in afstand onmogelijk ja moet je toch trouw blijven.

Ja mijn geliefde ver weg, vroeg om de interesse aan een ander terug te nemen, ja zij wilde, ja ik ben haar enige liefde, ja zij mij nog steeds ook. Ja zij vertelt dromen is natuurlijk, ja als je ver weg zit, ja soms een interesse, ja maar zonder schadde steeds terugkeren. En ik zag in mijn zilveren spiegel als iemand dan zegt ja misschien ben ik het, dat ik de geheime vraag, voor iedere relatie, de belangrijkste factor in het bestaan. Ja soms een vraag wat doe je gemiddeld 's avonds, soms een vraag wat is je grootste hobby, soms ook wel welke filosofie in het leven ken je. Zelfs welke cadeau's van mij heb jij in huis staan. Ja de geheime vraag, ja met haar vele miljarden kilometers ver, ja in diep gebed verzonken iedere avond, ja tot in de nacht.

Ik grapte tot een uur in gebed, ja noem het middernacht, ja zij tot drie uur 's nachts, ja nog steeds een mysterie, de tijdrekening, synchroon met een ster verbonden, ja asynchroon met drie sterren en vier planeten, ja mijlen ver ik zal het misschien nooit weten, maar in mijn hart ja ik weet nu ook diep van binnen voor eeuwig zo hoop ik met haar verbonden.

Ja ik grapte toen nog een keer, ja vele geschenken als teken van liefde, en van verbondenheid, dieper dan liefde, ja soms hoop, als niets meer kan helpen, ja liefde lijkt te verdwijnen, kinderen ruzie maken, ja het onleefbaar wordt, ja hoop blijf je houden tot in eeuwigheid.

Ja een interesse tijdelijk opvatten, ja ieder huwelijk en relatie, ja je kent beiden je zwaktes, ook in tijden van grote strijd, ja maar een interesse, ja bij de geheime vraag terugnemen, ja dan maakt de liefde in verbondenheid, ja de binding weer als tevoren en weet je, ja misschien ja zij woont ver weg, zie ik haar nog niet lopen, maar ik weet in gebed ben ik altijd met haar verbonden.

Paragraaf 56

Ja nog even droomde ik, ja de vrouw blond haar blauwe ogen, ja ik keek naar haar op, ja misschien was zij wel dan mijn oogpunt, ja mijn kenmerk, ja mijn leider. Ja zij was geschoold in de hoogste vormen. Ja erna droomde ik nog, een meisje zei, ik houd onvoorwaardelijk van je, anderen zeiden, ja de verantwoordelijkheid kan je niet aan. Ja het meisje heel aardig, ja leven en levenslang zou je moeten vechten, ja als zij zo aardig is, zo vriendelijk, ja bijna kwetsbaar misschien kan je dat wel aan.

Ja nog even droomde ik, ja zij zei, onvoorwaardelijk, ja liefde via het hart, ja via het lichaam, ja ook zelfs liefde, even noemde ik van de ziel haar naam. Ja zij hield van een onderwerp, ja even voel je aan, ja een geliefde vind je ja noem de ziel haar naam.

JA nog even droomde ik, ja een interesse delen, ja misschien weten wat de ander bijzonder vindt, ja misschien zelfs dromen over later. Ja ik zag ieder leven krijgt de ziel dezelfde naam, ja dromen over de vorige reincarnatie, ja vaak het interessegebied. Ja in een vorig leven, ja amazone, ja grieks, ja artemis.

Ja nog even droomde ik, een vraag over een geliefde hoe vind je die, ja de ene ziet haar boven zich, de andere kijkt naar beneden, ja de keuze zelfstandig of in verbinding ja met zachtheid of kwetsbaarheid.

Ja nog even droomde ik, ja voor een man is het leven en de relatie soms een binding ja noem het primaire zaken, noem het lichaam de binding. Ja als je dan zegt, ja mijn moment, voor mij, ja jij de hele dag, ja wij hebben een bedrijf, de hoogste vergadering, ja ik zet alle stippen op de letters, ja jij de hele dag, de uitvoering. Ja een vergelijking, een man heeft zijn moment, en een vrouw wil de hele dag haar liefde beantwoordt zien.

Ja ik droomde nog even. Ja hoe kan het dat je een liefde ja miljarden mijlen ver trouw moet blijven, de ene van je houd, de andere zegt onvoorwaardelijk ja hoe kan het een geliefde die je nooit gezien hebt. Ja niet laat staan, maar steeds bij het hart naar binnen laat gaan.

Ja dan is de vraag hoe herken je een ware geliefde, ja een codezin, ja noem het wat doe jij deze avond. Ja een ware geliefde hoe herken je die. Ja anderen zeggen je kan de verantwoordelijkheid niet aan. Ja steeds in gebed, je vergeet de wereld, ja zo in beeldspraak, je haar wordt langer, ja ligt over de grond, ja kleding aan je lijf vergaat, ja zo de tijd vergeten, dat zelfs de aarde ja noem het een derde ijstijd.

Ja dan is de vraag wat is een ware liefde, en dan zeg ik, ja iedere avond, nee niet in gedachten zit ik te dromen, noem het stil gebed, noem het heilige communie, ja noem het namaste, gevouwen handen, de tempelwachter, ja meer nog het moment dat telt.

Paragraaf 57

Ja nog even droomde ik, ja in de koffi corner, ja deze keer zag ik haar lopen, ja blond haar blauwe ogen, ja de koningin, ja noem het met golvend lang haar, ja elitaire blik in de ogen. Ja ik zag haar langslopen. Een koningin van misschien zeven planeten, ja meer nog zij was al veel ouder, had elk probleem gezien. Ja zij liep daar in een winkel ja soms noem je het de hemel, en dan ja de koffie de laatste zonde.

Ja nog even droomde ik, ja ik zag ook een andere vrouw lopen, ja zwart haar, zij was een prinses, ja even voor de prefecta was zij uitgekozen. Ja ik zag haar lopen. Zwart haar vol daadkracht, Blond haar vol hartelijke grondhouding. Ja zwart haar, geen aspect of facet, geen kant, geen perspectief, nee ontsnapte niet aan haar ogen. De kleur van haar iris, ja twee stuks, ja kon ik niet zien, gebonden

aan de mate van waarneming, ja in de zilveren spiegel zeg ik dan. Ben ik dan mijn geliefde, Ben jij dan mijn geliefde. Ja ik zie ze lopen. Ja ik noemde ook even de naam van haar ziel, ja vele egyptische melodien, ja zelfs de treurzaam van Krishna, medeleven met het bestaande. Ja allemaal kwamen ze voorbij mijn ogen, ja ik schrijf en blijf dromen, ook al is het slechts een gevoel, een intuïtie, misschien de naam van mijn ziel, ja Artemis, Ja Joelle, ja vandaag ook een hele mooie vrouw, ja nog geen naam, zwart haar. Bij de koffiëcorner.

Ja bij de koffiëcorner, een meisje, ja kwetsbaar, ja zacht, ja heel teer, ja zij zei van mij te houden, ja wilde zelfs kinderen aan mij geven, ja meer nog ook iedere avond naast mij zitten in gebed, ik zei ja ik kan niet, je mag zelf het gebed ook opvatten, als bijzondere edelsteen, zij zei toen, ja ik wil graag dat jij dan naast mij zit. Ik wikte en weegde, een tere relatie, ja verantwoordelijkheid, ja toen zij zei nogmaals, misschien kan je het wel. Zij bracht het ter sprake, en ik zei welk antwoord verwacht je dan. En zij heel kwetsbaar een onvoorwaardelijke liefde zonder voorwaarde van relatie, contact. Ja toen zei ik, ja houden van zonder voorwaarden. Ja toen zij zei, van haar moeder mocht ik in de omgeving ook blijven komen. Geen voorwaarde voor liefde, geen voorwaarde van relatie of contact.

Ja ik droomde nog even, de ene vrouw misschien leek zij op Artemis, zei, neem je interesse alsjeblieft terug, ja zelfs zij zei, dan blijft de vrouw ja miljarden mijlen ver van je houden. Ja ik nam mijn interesse terug, maar ik zag ook niet een vrouw, ja de hele vrouwelijke bevolking wees mij daarmee niet af. Ook al mag ik dan zonder voorwaarden, ja zonder relatie toch het gevoel van liefde in mijn hart bewaren. En zij ver weg, miljarden mijlen, zei ja al mijn geschenken ja zelfs rembrandt met de zilveren spiegel, ja allemaal ja in je hart zijn wij verbonden, en iedere keer, bij twijfel verdriet, angst boosheid, ja in gebed stil gebed blijven wij verbonden.

Ja ik droomde nog even en zag, ja sommigen trouwen met iemand erboven, ja anderen kiezen er een iets beneden, ja ook al lijkt het even verdrietig, ja eentje zei zonder voorwaarden blijf ik van je houden. Ook al vergaat de wereld, ja kleding aan het lijf vergaat, ja zelfs een derde ijstijd kan beginnen, ja ver weg en ook dicht bij. Een geliefde zonder naam zonder woorden.

Ja de vrouw met zwart haar, misschien een nieuwe bevolkingsgroep, een nieuw ideaal, ja meer nog een facet van schoonheid, ja zij de blonde heet Artemis, ja de andere nog zonder naam.

Paragraaf 58

Ja ik droomde over Artemis, ja dicht bij, ik zag haar overal lopen, ja zij mocht van mij houden, ja ik ook van haar, ja liefde mag je in je hart toelaten.

Ja ik droomde over Artemis, ja ik leerde van een tere vrouw, ja liefde onvoorwaardelijk, geen relatie, geen vriendschap. Ja je mag van een ander houden. Ja zelfs als je een relatie hebt ver weg. Ja ik droomde over Artemis, ik zie haar blond haar blauwe ogen. Ja zelfs hoorde ik een keer even een naam. Ja liefde onbereikbaar, ja een archetype, ja oplossen je eigen problemen. Ja ik leerde liefde in je hart bewaren. Als een relatie niet bedoeld is, ja niet mag bestaan.

Ja ik droomde over Artemis, ja ik mag ze allemaal langs laten lopen, ja even kijken, misschien omkijken. Ja zelfs als ze mij beschuldigen, noem het lijkt een verkeerde intentie. Ja ik leerde liefde zonder voorwaarden in het hart toelaten.

Ja ik droomde over Artemis, ja misschien zal ik nooit iemand vragen, of zelfs in een gesprek zeggen mijn werk en plicht is belangrijker. Ja misschien zeg ik wel niets, of ik maak een grap lijkt het een grote geliefde allerlei symbolen. Ja de liefde in mijn hart is blijvend, ja wie zei onvoorwaardelijk, ja de ene vrouw, ja gebonden, al een plicht bij een ander, ja vraag mijn interesse terug te nemen, een ander zegt ja onvoorwaardelijk, ja meer nog. Liefde in het hart toelaten.

Ja ik droomde over Artemis, ja al die mooie vrouwen, ja ik zeg dan in deze spiegel zie je, dat de echte ware geliefde voor jou komt later. En al die vrouwen ja in hun hart mogen ze het gevoel van liefde bewaren.

Ja ik droomde over Artemis, ja ik zeg ze allemaal, ja heb je een relatie, ja leer elkaar dan vrij te laten, en ieder op eigen moment, ja een toenadering. Ja zelfs als dan de ware geliefde opeens ja noem het daar. Verschijnt. Ja dan onderzoek je de vraag. Welke kenmerken heeft een ware geliefde, doe je dingen graag samen, geeft ze liefde of beantwoordt zekerheid. Ja een geheime vraag wat doe jij 's avonds of later.

Ja als dan daar een ware geliefde kijkt, ja heel stiekem zegt zij ik kijk hoe jij omgaat met een belangrijk onderwerp, ja dan zeg ik ja tegen alle geliefden, ja als het gras bij de burens groener is, ja ieder heeft een eigen grasmaaier. Als je er een wil, ja dan ga je naar de winkel, de ander laat je staan.

Ja als dan een ware geliefde kijkt, ja ieder moment ben je secuur, ja je kijkt dan welke weg hoor ik te volgen. Ja krijg je een geliefde aangeboden, ja onderzoek de vraag, want ook ware liefde dient zich opeens aan. Ja krijg je een ware geliefde aangeboden, ja het belangrijkste, het meest bijzondere in het leven wil je delen, dus vraag indirect naar de diepste vraag van het leven.

Ja als dan de ware geliefde kijkt, ja soms zeg je een geliefde ja ik noem de naam van je ziel, ja vorige reïncarnatie, ja was je in egypte misschien, een pharao, een mooie cleopatra. Ja zo heeft ieder een onderwerp, een diepste interesse. Ja ik kom van negenduizend planeten, leider der mensheid, ja spontaniteit de hoogste geheime bron. Ja door een kleine sekte, de straf op de samenleving ja bij de leider. Ja ze dachten alleen pijn dringt door tot de goden.

Ja als dan de ware geliefde kijkt, ja een zwakbegaafde prinses vroeg, als je dan op de verkeerde wereld terecht komt, schrijf je dan alle reguliere boeken om vrij te komen of in zicht te komen. Ja alle boeken zijn altijd aan een auteur gebonden, ja daarom schrijf ik hier mijn eigen woorden. Ja bijna zeker, mijn ware geliefde, ja in gebed verbonden, ja ieder mens moet trouw blijven, maar ook van alle anderen, ja in het hart het gevoel koesteren, ja een echte geliefde komt later.

Paragraaf 59

Ja ik schreef in het zand van de tijd, de ene keer was het vandaag, ja ik zei ik kan dromen over verre stelsels ver weg, ja miljarden mijlen, ja miljoenen schepen allen met het hartjes symbool. Ja toen droomde ik over lang geleden, ja een tijd-agent, ik schrijf in het boek van mijn leven. Ja opeens een moment uit de jeugd, ja met de kennis van vandaag, ik vertelde hen over Aartsengel Michael, ja ze zeiden alleen de koningin mag erin geloven. Ja ik vertelde niet, iedereen mag hem alles vragen, hij kijkt alleen wie je bent.

Ja ik schreef in het zand van de tijd, ja ieder mens moet soms even een moment voorzichzelf, ja altijd bang en angstig even wel, ja zeg ik Aartsengel Michael bewaak mij ook op dat moment.

Ja ik schreef in het zand van de tijd, ja als tijd agent, vele momenten, periodes, ja eeuwen en eonen, ja overal kan een missie ja zo maar in het hart verschijnen, je hoort ze praten, je herkent ze ineens, Ja niet meer dan de mate aan waarneming die je hebt. Ja dan zeg, ik mooie dingen, aansluiten bij religie, godsdienst, soms iets uitleggen, of proberen een nare situatie toe te dekken.

Ja ik schreef in het zand van de tijd, ja een simpel mens, een eenvoudig mens ben ik wel, geen dure auto's geen villa's geen vrouwen om mij heen, nee alleen. Maar iedere avond in stil gebed,

ja ik schrijf in het zand der tijden. Ja meer nog ik weet soms niet eens hun naam, ja soms wel herken ik mensen, ja ik probeer dan in religie de binding, ja met mij mezelf te zijn.

Ja ik schrijf in het zand der tijden, ja alle situaties ik kies ze niet uit, ik nodig ze niet uit, maar serieus als ik ben, ja het belang ervan zie ik wel. Ik probeer ze altijd fluisterend toe te praten, ja werelden redden, universa groeien, ja zelfs de zon zie ik schijnen, en ik ik probeer overal bloemen te laten bloeien.

Ja ik schrijf in het zand der tijden, ik fluister ze toe, ja vraag in gebed voor mij, voor anderen ja de genade. Ja meer nog ik begrijp ook, lijk ik mijn eigen naam te horen, ja opnieuw vraag ik in gebed de genade aan. Ja meer nog zeggen ze je bent eigenlijk iemand anders. Ja opnieuw vraag ik dan die genade. Is het dat ik het lang geleden heb beleefd, geen herinnering aan deze woorden, is het dat als tijdagent deze situaties opnieuw opkomen. Is het mijn geest die een kans geef iets te duiden, of misschien een levensboek, ja een enkele paragraaf opnieuw te schrijven. Ja meer nog alle gebeden, ja meer dan diamanten ja kristallen van de oosterse kust, ja de keizer die koopt ze allen, en vraag welke bron, ja de ene keer bij de Alschepper als een lieve huiskat een cheetah, ja hij zegt ga daar maar op de mand, ja de andere keer de Almacht, ja eigen wil treedt terug, dan weer Aartsengel Michael, ja door een heldendaad verkrijg je zijn genade, ja dan Brahman, ja twee ikjes om te transcenderen. Ja ik klim naar de hemel een lange ladder, ja de ladder moet nog verschijnen maar mijn ware geliefde, ja Artemis, ja Artemis heet ze , van vierduizend planeten, ja meer nog de poort van het heelal, het melkwegstelsel komt dichterbij. Ja ik droom over duizenden jaren, ja en als tijdagent, herschrijf ik alle moeillijke situaties, ja met gebeden soms wonderlijk ja dan denk ik maar, dromen schrijven, en dichten, ja niet het denken maar het gevoel komt tot leven. Ja ik schrijf in het zand der tijden, mijn naam, en de zilveren spiegel, ja Artemis ik zie haar staan.

Paragraaf 60

Ja vele heiligverklaringen, ja overal speelde ik een melodie, ja de ene keer een melodie van fluisteringen, ja noem het wijsheid, genade, kennis, of het hart. JA de andere keer een melodie van noem het in het winkelcentrum, ja noem het een zilveren fluit van Krishna, ja een melodie, sommigen horen egypte, anderen nederland, een nachtegaal, ja overal horen ze het bijzonderste allemaal.

Ja vele heiligverklaringen, ja in een strafkliniek, de zachtste vrouwenstemmen, muziek, ja ik koos ze in het verleden uit, ja een lijst van melodien, ja voor mij slechts even pauze, een moment van muziek, ja soms in de avond tijdens ja urenlang verstild zitten met gevouwen handen, ja eeuwig zeggen Namaste. Misschien tegen Brahman, of een van de andere goden, godinnen of aartsengelen.

Ja vele heiligverklaringen, ja overal mogen ze het melden, ja van wijsheid, gevoel laten spreken, ja ook al zeg ik dat ik het denk, dan nog het hart de bron.

Ja vele heiligverklaringen, ja mijn relatie met de Heer, of noem het Brahmam, noem het de Almacht, ja een mystieke bron, ja soms zonder naam, ja vele gebeden ja verbondenheid.

Ja vele heiligverklaringen, zelfs bij de hoogste politieonderzoek zeggen ze, ja liefde raken wij niet aan, maar dan zeg ik ja ieder woord dat ik schrijven kan, ja rembrandt olieverf alle mooie kleuren, mozart ja de muziek, ja de geheime melodien, ja dan nog vondel over het dichten zelf, ja ik doe hetzelfde, ja misschien dezelfde bron, ik heb ze niet gekend niet gesproken, maar muziek, dichten, schilderijen. Ja met wijsheid doe ik hetzelfde, ja ook die bron in het hart.

Ja vele heiligverklaringen, welke tijden allemaal, ja alle momenten ,alle fluisteringen, ja ik schrijf met woorden, ja in het zand van de tijd. Ja ik weet al over de hemel, zij kennen ten volle, ja zij

hebben alomtegenwoordigheid, Ja daar Corrie ten Boom door haar christelijke genade, Ja daar ook Lady Diana, ja een prinses, ja ook Michael Jackson, mensheidsmelodien, ja en dan ook Andre Hazes, bij verdriet zingt hij zijn levenslied, ja velen zorgen voor hun geliefden ja zonder bekendheid te geven, heiligen kiezen een patroon, ja die van zoekgeraakte spullen vind ze allemaal, ja en engelen die werken daar door, bijna alsof met de Heer een relatie ja liefde geven ze door.

Ja vele heiligverklaringen, ja ik ken ze daar in de hemel soms ook, dan zeggen let hierop, diegene daar vind dat belangrijk, ik zeg ja politiezaken, ja het protocol, ja toch het onderzoek, ze willen natuurlijk. De veiligheidsdienst houdt de samenleving veilig. Ja meer nog ik schrijf iedere dag een verhaal. Ja ik grap soms de wijsheid uit oude bron, dan weer een uil, een zwaan, ja een cheetah, ja ik weet welke dieren op aarde leven. Ja dan zeg ik weer eigen wijsheid, en schenk ze een verhaal, ja zilveren woorden. Meer nog een gouden hart. Misschien ooit zonder naam, een gouden ring, niet aan mijn vinger, maar in een pouch, ja altijd bij mij, vlak bij mijn hart.

Paragraaf 61

Ik droomde over de zilveren spiegel, ja ik keek in het kristal, noem het een diamant, ja meer nog een oosters verhaal.

Ik droomde over een kleine jongen, ja hij raakte los noem het van een systeem. Nee hij leefde nog, en was als iedere jongen ja als een kind die het leven ziet, ontdekt, en misschien soms ook weer vergeet.

Ik droomde over een kleine jongen, ja eerst nog zelfstandig, ja zoals ieder kind, ja noem het stoer, ja noem het op zoek naar het geluk.

Ja oude opa's dromen dan, ja schenk ze de kans om te vinden, ja uit eigen beweging, ja meer nog dan vinden ze het echt, kan niemand het meer stukmaken, ja tot in de eeuwigheid.

Ja oude oma's dromen dan, ja schenk ze toch plezier, ja zelfs in de jeugd een drankje erbij, ja een beetje vertier, de serieuze tijd, werken, relatie's plicht ja bij ieder mens ja op het juiste uur.

Ja dromen over een tijd die nog moet komen, ja einde van de jeugd, ja door noodweer wordt je soms gedwongen, ja het stuur het roer te keren, ja meer nog een godsdienst uit te nodigen, ja noem het jaren lang, zowel de machteloosheid, de zachtheid, ja zelfs nog van binnen vele woorden noem het intieme gebeden.

Ja dromen over een tijd die nog moet komen, ja in christelijk zicht, ja een onderwerp een oordeel over eigen leven ja kan spelen, ja soms zeggen ze de ziel schoongewassen, dan weer zeggen ze het meest centrale deel. Ja een levensoordeel, meer dan een keer te vragen, ja misschien zelfs uitnodigend machten niet gekend ja er wel mee toenaderen.

Ja dromen over een tijd die nog moet komen, ja in de kristallen bol, ja de Almacht blijft ongekend, ja een serieus en zwaar oordeel, zomaar een virus binnen een ogenblik gestorven, ja veel pijn, ja zonder redding, maar bij Hem, ja een fluistering in het hart, ja een herinnering van een kans uit vroeger levenstijd. Ja overgeven aan de bron van oordeel, ja een macht kan zichzelf niet straffen, ja een overgave. Zo nog meer momenten, noem het overgave, innerlijk bevestigd. Ja alsof alles meer vanzelf gaat. Ja een einde nee een nieuw begin. De daden bleven meest hetzelfde, ja het thema veranderde niet, maar woorden kregen kracht, en talen kregen betekenis.

JA het ultieme verhaal, ik kijk in de zilveren spiegel, ja alle goden en godinnen bij Brahman in huis, ja ik ook ik woon in het huis van mijn geliefde, ja iedere avond schenk ik haar de hele tijd, ja

gebeden soms met woorden soms zonder betekenis, maar wel stilte, ja wie zal het duiden.

Ja dromen over een tijd die nog moet komen, ja in die kristallen bol, diamant, ja een zilveren spiegel, ja wij zagen het lang van te voren al aankomen. Ja misschien schrijft hij vandaag, ja een bijzonder verhaal.

Ja de ene verklaring die bij de hand, ja men heeft eigen hart, ja meer nog eigen ziel, en zoekt verbinding ja het hart heeft de samenleving, de wereld, het universum, ja onderdeel zijn, noem het een godheid of godin, ja overgave schenkt die binding. Ja de ziel die zoekt een platonische geliefde, ja uiteindelijk, misschien ook in groter verband, vele kleine tekens van een antwoord, ja dan een naam die transcendeert, uiteindelijk ja Het huis van je geliefde, daar woon je in, en dan toch wijzen in die zilveren spiegel, ja bij ieder ergens in de wereld, ja voor mij miljarden mijlen ver, maar iedere avond in gebed, ja zie ik die binding. Ik een zwaan, zij misschien ook, ja beiden verbonden, ja de geheime vraag, ja gebed en wijsheid. Ja daar kan je ieder ja ook 's nachts voor wakker maken.

Ja die ene geheime vraag, de naam van de ziel, ja de grootste interesse in het leven, ja het bijzonderst wat je wil delen, meer nog daar vind je beiden elkaar.

Paragraaf 62

Ja ik droomde over heel vroeger, misschien wel de tijd van Christus, hij had zijn beeltenis, ja zei ook, Wie mij ziet ziet de vader. Ja veel later ieder mens, die christelijk wordt, ja niet alleen zijn genade, ja ook een stukje karakter, ja geest, misschien ook persoonlijke voorkeur.

Ja ik droomde over muziek, ja iedere mooie clip, film, melodie, ja de muzikant ja de musicus legt naast zijn melodie een stukje persoonlijke voorkeur. De ene maakt zichzelf noem het een rol, kleding, ja misschien wel een geliefde in beeld, of een sfeer, ja ver weg, bos misschien, of dicht bij ja een groot gebouw.

Ja ik droomde over alle bijzondere sterren, ja naast de beroemde werken, ja een beetje persoonlijkheid, ja meer nog een eigen kleur. Ja op aarde, alles dat beroemd is mag met eigen naam ja eigen beeltenis, ja zelfs heel vroeger al. Ja als je iets voor de mensheid, het heelal, of de wereld betekent, ja naast essentie van hoge waarde, ja een stukje eigenheid. Eigenwaarde in beeld gebracht.

Ja zo droom ik over veel later, schilders, ja zien muziek van vandaag, ja tekenen muzikanten en zeggen wonderlijk, de ene klassiek maar kort haar, de ander een zachte zang, ja misschien wel heel stoer in beeld.

Ja zo droom ik over later, mijn naam misschien al heel lang verloren, een eenzame schrijver verbaast zich dan. Hij schrijft over zoveel onderwerpen, soms haast shakespeare, en dan, ja toch dat gezicht, die houding, ja misschien wel slank, zonder kracht, maar misschien ja achter die ogen toch een beetje levenservaring. Ja kwam hij overal op aarde, in het heelal, ja hij schrijft ook over formules en de toegang tot ja noem het melkwegstelsel.

Ja zo droom ik over later, ik zie misschien dan vanuit de hemel, of het bij god, is of een stukje wetenschap, ja ik droom dat ik ze zie praten, ja ze wijzen naar reclame, ja reclame voor een vergeten tijd. Meer nog een boodschap ja het zand der aarde, meer nog het zand der tijd. Ja tot in de verte voorbij de horizon zie ik dan mijn naam. Ja zekerheid.

Paragraaf 63

Ja ik droomde over een ware geliefde, ja meer nog de bedoeling van hogerhand, ja dan zeggen ze ware liefde maakt gelukkig. Soms eigen keuze aan eigen oordeel onderhevig, ja dan kan het mislukken, jaren ongelukkig. Ja een eigen keuze onbetrouwbaar.

Ja ik droomde over een ware geliefde, ja stelde me open voor ondoorgrondelijkheid, ja kreeg een symbool, honderden vogels door de creatieve kracht in fase vliegen, ja vissen bij duizenden zwommen ja ook in fase.

Ja ik droomde over een ware geliefde, de ene keer zei een gevoel, ja het bijzonderste in het leven ja zie je beiden hetzelfde, ja de geheime vraag, 's avonds zit ik in gebed, wat doe jij 's avonds.

Ja een andere keer ik droomde over een ware geliefde, ja geloof je in een godin ja beiden ben een zwaan, ja beiden, misschien wel honderden geschenken die je uitwisselt.

Ja ik droomde over een ware geliefde, ja als engel mag je wel engelenbrood, maar het is een gebedsonderwerp en je mag niet kiezen tot God zijn keuze openbaart.

Ja ik droomde over een ware geliefde, ja de tijd aftasten naar welke mogelijkheid zich aandient, ja verdiept, ja zelfs bereikbaar blijft.

Ja ik droomde over een ware geliefde, ja ik was op weg, met een dure auto, ja een ver doel alleen te bereiken, ja als alle stoplichten en ja verkeerslichten op groen zouden staan.

Ja ik droomde over een ware geliefde, ja jezelf bewaren, ja geen intimiteit voor het huwelijk, ja zolang het veilig is, ja nog geen binding, en je niet meer van elkaar houdt, ja kan je nog uit elkaar.

Ja ik droomde over een ware geliefde, zeggen ze moet de ander niet net zo zuiver zijn, ja ik zeg en wijs naar God, die bepaalt de kenmerken.

Ja ik droomde over een ware geliefde, ja moest haar steeds weer aan God overdragen, ja uit zijn handen geeft het zekerheid. Ja meer nog zelfs een binding, ja gebed en overdragen. Ja ook al was het daarna misschien als keuze weer onzeker.

Ja ik droomde over een ware geliefde, ja hoeveel heb ik er dan aan God af gestaan. Ja enkelen of velen, ja niemand zal het weten. Maar ik hoop dat God de ware voor mij vind, en dat ik niet blind zal wezen, en liefde in mijn hart ja ieder moment toe mag laten. zonder voorwaarden ja misschien ook zonder vriendschap, intimiteit, of een relatie.

JA ik droomde over een ware geliefde, ja nog niemand woont hier met een gouden ring naast mij, ja soms in de zilveren spiegel ja soms van Artemia kingdom, soms woont zij ergens en zie ik haar staan, ja soms zelfs in verwondering iemand die een romantiek toont die ik nog niet ken. Maar een echte keuze, ja ik weet het niet. Ondoorgrondelijkheid toelaten, alle lichten groen, een naam met een bijzondere waarde, ja hoe God het geeft ik weet het niet. maar mij bewaren voor een unieke relatie ja dat durf ik wel, ja nog steeds, tot het ook van God een boodschap ja. Ja ik beloof mij voor later.

Paragraaf 64

Ja je moet de liefde niet wekken tot zij zichzelf wekt, Ja op Aarde kunnen we noodgedwongen alleen door de zwaartekracht een liefde verkrijgen.

Ja je moet de liefde ver weg alleen in je hart bewaren, macht en eenvoud gaat verkeerd, ook al door verkeerde handen.

Ja je moet de liefde dichtbij ook in je hart bewaren, immers een relatie van boven besloten heeft zoveel problemen en zorgen, alleen door te blijven ja hartelijk in de grondhouding zijn nut bewijst.

Ja een geliefde mag je pas een naam geven, als beiden haar zien in de ogen, de ene een diamant de ander een robijn.

Ja een geliefde vind je pas, als je beiden naast elkaar zit en zegt, ik heb je niet eerder opgemerkt.

Ja een geliefde, ja bij een huwelijk zeg, je het gehele leven ja totdat je elkaar niet meer herkent, ja hopelijk bij de dood, het heengaan, het sterven ja de hemel, daar zie je elkaar weer.

Ja een geliefde vinden, is als een kompas, als je naar amerika vaart, wil je niet bij china uitkomen.

Ja een geliefde, van onzekerheid tot antwoorden, ja van vertrouwen maar ook van zorgen ja iedere keer weer alsof het steeds niet wil lukken.

Ja een geliefde, in de eigen tijd of ruimte, ja verklaar je elkaar wel duizend keer de liefde, ook als de ander het misschien nooit zal horen, en zelfs de tijd er niet van weet.

Ja leg je de keuze en de relatie, ja in hoger handen, dan is het zeker, het lot welslagen zal dan gelukken, tegen alle speelkaarten in, ja vinden zij elkaar, en het paradijs het leven lang zeker.

Ja ben je wereldberoemd, ben superrijk, ja ben je de grootste held ter aarde, ja dan nog hebben die twee meer geluk en tijd, samen meer kinderen huisvlijt, maar ook problemen tot aan de laatste tijd

Ja ik zocht een ware geliefde, dan kan ik schrijven over voorwaarden, over problemen, ja meer nog dromen over een goede tijd. Ja laat de liefde zichzelf wekken als belofte, gelofte en zekerheid.

Ja tot die tijd, blijft werk een plicht, ja genade verdienen voor altijd, ja iedere fase zijn eigen plaats, tot ook alle belangen ja na het leven gezien leiden tot dankbaarheid.

Ja zo dromen we over liefde verder, misschien een verloren droom, maar eens zekerheid.

Ja in de liefde kiest men zelf tijd en plaats, ja meer nog de kinderen ook een zekerheid.

Ja op aarde weten wij, wij kiezen zelf de school, het doel, de genegenheid, liefde op aarde ja meer voor de ouders een zekerheid.

Paragraaf 65

Als een vrouw trouwt met een knappe man, Als ze beiden elkaar de liefde verklaren.

Dan mag de man, beslissen over hoe alle andere kandidaten afgewezen worden, als een spirituele bescherming. Immers zij heeft iemand gevonden.

Als een vrouw trouwt met een knappe man, ja de vader beslist over zijn dochter, omdat zij toch kwetsbaar is, en toch ook het gehele leven beschermd moet blijven.

Juist ook omdat kwalijke lieden voortdurend zoeken naar het kwade.

Als een vrouw met een knappe man trouwt, ja uit eigen wens kies je zelf,

in andere culturen kiezen ouders, als een soort verplichting in het leven.

Ja bij godsdienst en religie vragen wij de goden zelf om te kiezen.

Als een vrouw met een knappe man trouwt, ja dan kijken ze eerst welke geschenken

ze elkaar hebben gegeven, ja zelfs in oorlogstijd bezien ze alle liefdesbrieven.

Als een vrouw de geschenken van haar man in huis bewaart, en dagelijks ziet, ja dan weten ze beide zeker zij horen bij elkaar. Dan is hun trouw ermee bezegeld.

Als een vrouw in angst of twijfel is, ja in een relatie heeft de sterkste het altijd op tijd in het oog. Kan soms zelfs buiten de partner om, de situatie veilig stellen. Ja voor vrouwen zijn gevoelens bindend, en kan een man soms tegenstand geven.

Als een vrouw trouwt met een man, ja feitelijk staat in het ritueel je belooft trouw tot aan de dood. Het is een serieuze verbinding.

Als een vrouw trouwt met een man, Hij zou een engel zijn, ja dan moet het in gebed aangevraagd worden, immers een engel mag het alleen uit engelenbrood.

Als een vrouw trouwt met een man, ja vele verschillen kunnen er zijn van een koning met een dienstmeisje, van een edelvrouw met een wijsgeer.

Als een vrouw trouwt met een man, ja beiden delen onvoorwaardelijk in elkaar. De twijfel over karma delen, bij de ware geliefde altijd zonder problemen.

Als een vrouw trouwt met een man, ja ze schijnen in elkaars ogen, ja velen zeggen een bijzondere gelegenheid, ja liefde eeuwig durend, ja meer dan een geschenk.

Paragraaf 66

Ja ik zocht mijn geliefde, ja reisde duizenden planeten af, ja meer nog, ik stuurde met hogere technologie ja meer dan duizend brieven. Ja ik kon met telepathie werken ja tastte miljoenen mensen af.

Ja ik vroeg het overal, ja meer nog hele hoge wezens zeiden ja kan als mens alleen van een mens houden. Ja ik vroeg het overal. Een zuiver hart ja in gebed gebracht wordt beantwoordt.

Ja vanochtend zat ik in de bus, ja een kindje anderhalf jaar oud, ja puur bewustzijn in de ogen. Ik kreeg het kindje aan het lachen, de vader zei, hij is een beetje afgetobd

Ja vanochtend inde bus, ja had ik even een moment van verwondering, ja koesteren, geen verklaring zoeken, ja ook geen motief argument, ja ook geen diepere bedoeling. Even een moment van genegenheid. Ja het kindje had geen naam. De vader had blond haar, en was even in mijn bewondering.

Ja ik kijk in de zilveren spiegel, ja een vrouw blauwe ogen, blond haar, Ik zie haar haar soms lopen, soms zitten soms staan. Ja meer nog ik zie haar soms overal.

Ja een zilveren spiegel, ik ga binnenkort ook een albast beeldje van Artemis kopen, ja genade moet

je altijd onderzoeken. Ja ik grapte over de intuïtie, de ene heeft een venster of tv, een ander heeft een woordenboek.

Ja ik grapte over de mens, zowel instinct als intuïtie. Ja instinct de vier basis gevoelens, de intuïtie ja bijna van hogere orde.

Ja ik grapte over de aarde, zie je in de lucht die twee cirkels of bollen, ja de zon herkennen ze wel, maar de Aarde moeten ze even over nadenken. Ja ik wijs op het meta-standpunt. Het is altijd groter, altijd onbekende factoren, ja soms laten ontsnappen aan controle, ja de ondoorgrondelijkheid.

Ja ik zei tegen een van mijn vrienden, ja de genade van de creatieve kracht van de werkelijkheid. Een van de vele genadevormen, allemaal gelijkwaardig, immers verbinding met het hart van de samenleving. Ja meer nog Brahman is ook het hart van de samenleving

Ja ik zei tegen een van mijn vrienden, het proces van bonding is belangrijk, als je van elkaar houdt dat gevoelens zelf voelen een stevige verbinding geven. Als je later problemen hebt, dat je door deze binding in elkaar blijft geloven, ja soms tegen onweer en storm in.

Ja ik zei tegen een van mijn vrienden, ja ik zie hier allemaal bloemen groeien, weet iemand wie ze heeft geplant. Ja een grap een grol, een scherts ja een mening. Ja ze krijgen ook water hier, weet ook niemand wat van.

Als je dan de keuze van geliefde ja in hogerhand legt, noem het met vele namen, ja dan is het beseffen van hogere invloeden zeker. Ja de deur gaat wel vaak open dicht. Allerlei varianten die je in de begintijd overwint, later door zekerheid overwonnen worden.

Paragraaf 67

Ik zocht overal, in artemia kingdom, op aarde, ja in elk koninkrijk, ja ik vond vandaag ja mooie sieraden ja voor kleine prijs, alsof een beeltenis van het paradijs zich liet zien.

Ik zocht overal, ja ik keek dagelijks in de zilveren spiegel, ja liefde genegenheid, ja een geliefde wil je het bijzonderst geven. Ja lieve kinderen ja spontaan en met een zuiver hart. Ja je wil een geliefde je hart laten zien, samen bijzondere onderwerpen delen.

Ik zocht overal, ook de zwaartekracht, water stroomt naar beneden, ja liefde stijgt langzaam op. Ja de twijfel over wie dan door de goden wordt bedoeld, Ja de twijfel de zilveren spiegel is soms wazig, ja wie wordt er dan bedoeld.

Ja ik kocht mooie sieraden, ja zo schoon met kleine blingbling kristallen. Ja voor wie zouden die zijn, de bron die ze geeft, die dan zegt ik ben met je verbonden tot in eeuwigheid, ja een geliefde ja als je dan een aantrekkelijke vrouw in de ogen kijkt, en ze zegt, wat ben jij vrolijk vandaag.

Ja ik kocht mooie sieraaden, ja is daar de bron van mijn bedoelde geliefde, heb ik een bedoelde geliefde met een andere naam. Ja ik zoek nog steeds, ja van onzekerheid groeide wel de sereniteit, en ja van een gevoelde verkeerde keuze, ja meer en meer, zou het een bedoeling kunnen zijn.

Ja ik kocht mooie sieraden, ja ik bewaar ze in een mooi doosje, ja tot een moment, zowel zekerheid

als bedoeling, en dan op een kwetsbaar moment zeg ik, ja deze heb je zo even verloren, waren ze niet van jou. Ja ik wacht op dat moment om iets te geven, ja vind ik zelf ook bijzonder, zo'n moment maar ook de sieraden. Alsof ze iedere keer op mij liggen te wachten, ja tot ik in de zilveren spiegel ja ook zekerheid. Immers een mens heeft maar een ware geliefde, maar je moet wel iedere stap zelf zetten, immers iedere stap bewijst zichzelf.

Ja ik kocht mooie sieraden, ja de liefde moet zichzelf wekken, denk ik dan, Ja een ander moet ook eerlijk kunnen kiezen, dus ik blijf mij verwonderen, dromen, en zelfs dagelijks de dagen doorkomen.

Paragraaf 68

Ja ik droomde over een geliefde, ja ver weg, een vrouw met miljarden onderdanen, ja meer nog schooner dan een mens kan dromen. Ja ik droomde over een edelvrouw van adel. Ja zij klom op van agente, prefecta, lord protector. Ja zij had meer dan tweeduizend planeten.

Ja ik droomde over een geliefde, ja sieraden bij de gala, ja met kristallen van diamant en robijn. Ja ik droomde over sieraden, ja een armband en ringen, ja meer nog kristallen en parels.

Ja ik droomde over een geliefde ver weg, ja meer nog sieraden om te krijgen, ja zijzelf had ik nooit gezien. Meer dan een droom ja weet ik nog niet, maar als het een ware geliefde zou zijn, ja meeste mensen benoemen het zonder naam, en zeggen soms, ja zij leek erop.

JA ik droomde over een geliefde ver weg, ik begon te twijfelen moet je een relatie zoeken om je leven veilig te stellen, is liefde dichtbij een hogere bedoeling. Is het dat kleine signalen als liefde beantwoord worden. Is het dat sieraden gekregen om door te schenken.

Ja ik droomde over een geliefde ver weg, iedere keer weer vragen in mijn hart, ja ieder wil de juiste weg lopen, gaan, maar ook reizen. Ja een geliefde ver weg. Is het liefdesbrieven uitwisselen, is het liefdessymbolen uitwisselen. Ja soms zeggen ze geschenken zijn ze om te vinden en door te schenken. Zijn het geschenken om in liefde ja aan de bron te binden.

Ik droomde over een geliefde ver weg, maar de ondoorgrondelijkheid van noem de Schepper ja daar droom ik ook nog over. Daardoor dat een keuze zoveel sociale en ethische belangen kent. Dat ik de keuze ja wel juist wil maken, maar nog niet alle facetten helder zie.

Immers soms zegt men een geliefde dichtbij, voor moeillijke tijden, om als kompas te hebben, ja soms een dicht bij om liefde mee te delen. Maar het argument met een ware geliefde wil je geen liefde echt erbuiten hoeven delen

Immers ja deze vraag zal tot in de eeuwigheid misschien, ja overal op aarde blijven gelden. Een ware geliefde, moet je je leven veilig stellen, moet je ondoorgrondelijk toelaten, moet je trouw wachten tot de echte met een liefdesbrief op je pad komt. Zijn geschenken meer dan alleen een mogelijke belofte. Ja meer nog allerlei facetten die ik zie.

Ja een vraag die hoop ik, als ik zeg de ware geliefde trouw wil blijven, dat ik niet alles weet en zie, en ook alle andere tekens in perspectief op de juiste waarde wil schatten. Ja ik hoop op een gegeven moment het te doorzien. En te kunnen zeggen ik blijf mijn ware geliefde trouw, en alle inzichten over romantiek, ja met antwoorden, en de zekerheid, de sereniteit, het vertrouwen, ja de genegenheid voor ware liefde. Ja die wil ik zeker beleven. Maar tot die tijd, de onzekerheid, ja geschenken als teken van liefde, mogelijk kansen tot een relatie, noem bij voorbaat problemen zien.

Ja een vraag zo hoop ik, bij Brahman, de bron van gebed, ja hoop ik alles juist te doen, alles in het

juiste licht te zien, en meer nog alles in zijn licht te stellen en zijn wil centraal in mijn bestaan.

Als klein voorbeeld, een beeldje van Rosa Mystica, als moeder maagd Maria, zou zij een geliefde aanwijzen, en in de hemel bestaat alleen eenheid, ja dan zou ik die aan willen gaan. Maar de andere inzichten over ware geliefdes en geschenken weet ik nog niet in het juiste licht te zien.

Paragraaf 69

Ik droomde over een geliefde, ja als je gevoel beantwoordt wordt, de ene keer lijkt het alsof het zoeken langzaam in rust overgaat, dan lijkt het weer alsof je met een mate aan romantiek beantwoordt voelt, en ook kan het dan lijken als een mate aan intimiteit beantwoordt wordt.

Vaak zeggen ze als je je bewaart voor een eventuele ware geliefde, ja kenmerken weet jij niet van te voren, en ze zeggen als je op de goden vertrouwt, ja dan moet je ook tevreden zijn met de keuze uit hogerhand.

Vaak zeggen ze, als je toch veel vriendschappen hebt, ja als je later kinderen krijgt, een vast partner, ja vraag dan aan diegene of hij of zij het goed vindt, vond, dat je vroeger meer hebt gekregen dan alleen je ware geliefde. Immers het doel ervan voortplanting heb je met kinderen wel gehaald. Als dan een vaste partner er eigenlijk niets tegen hebt. Kan je niet zeggen een misdrijf te hebben begaan.

Natuurlijk als mensen een religie of godsdienst volgen, spiegelen ze zich af aan de normen en waarden die erbij horen. Waarbij dus als je gelooft, of een devoot bent, je wel weer andere normen belangrijker vindt. Als je dan met een geliefde gaat praten is het meestal om dat je er beiden waarde aan ontleent.

Natuurlijk als je in de zilveren spiegel kijkt, en een geliefde ziet verschijnen, ja genade van de moedertaal dat je over alles met elkaar kan praten, en genade van het vaderland, dat je wel de verantwoordelijkheid hebt om elkaar, in de relatie te vinden. Ook dat je waar mogelijk elkaar vindt voor alles dat zo gezegd wordt in het huwelijk belangrijk vindt. Ja ik droom over een ware geliefde, ik mag geen naam noemen tot die zichzelf openbaart, ja ik mag geen kado's geven tot de ander ervoor openstaat. Ja ik mag nog niets laten merken,

Ja ik droom over een ware geliefde, ja ik moet wachten tot de liefde zichzelf verwekt, meer nog ik mag voorlopig nog geen kleur laten zien. Immers ik heb de keuze hogerhand gelegd, noem het Brahman, Noem het de goden die vanuit de hemel regeren.

Soms vraag ik mij af is er in de hemel eenheid tussen alle goden, en dan hoor ik een aartsengel zeggen. Als je van de ene aartsengel aan de andere wordt overgedragen, ja gaan ze geen uren overleggen, of telefoontjes plegen weken van te voren, Ze volgen dezelfde wil, en als puzzelstukjes of als tandwielen grijpt het in elkaar.

Soms vraag ik mij af, ja als je gelovig bent, bij Brahman bekend bent, mag je dan wel een relatie, mag je dan wel romantiek kennen, of lieve kinderen op de wereld zetten. Ja het is een vraag die dan in je hart ligt. Zeker een vraag die je als je beiden een leven deelt, belangrijk vindt.

Als dan de partnerkeuze bij Brahman ligt, noem het de goden in de hemel, ja hoe herken je dan wie aan jou gegeven wordt. Ja ik hoop toch dat het een tijd van zegen wordt. Al is het een christelijk woord.

Als dan een relatie, noem het als de zon bij zonsopgang, zich aankondigt. Hoe ga je dan om met alle

gewoontes. Ook met de dagelijkse stille tijd zoals ze het soms noemen. Hoe ga je om met allerlei onderwerpen. Als je eenmaal een paar kinderen plant, moet je bij elkaar in huis wonen, je kan ze niet op eenjarige leeftijd zelf met de kinderwagen naar de ander sturen.

Ja over relaties mag iedereen dromen, als je dan je gedachtes de vrije loop laat gaan, ja vergezichten, ja droombeelden, ja kadootjes, ja romantiek, kinderen, allerlei mooie verbeeldingen over een onderwerp dat ieder mens, ja diep in het hart meedraagt.

Als je dan als vrouw een theekransje hebt, en je vraagt hoe zien jullie je kinderen, ja dan hebben ze het over liefde.

Als je dan als man, op bezoek gaat, en vraagt wie is jullie dochter nou eigenlijk, dan krijg je ook de mooiste verhalen. Natuurlijk als een relatie hebt deel je gevoelens bij elkaar ook.

Een relatie in een zilveren spiegel zien is soms net een zoektocht, je ziet de ene keer, ja alsof het meisje op het station, de andere keer, ja ik zie haar weer nu onderweg bij de bus.

Een relatie in een zilveren spiegel zien, ja christenen zien moeder maagd maria, die een relatie belooft. Ja hindu's zien in de zilveren spiegel misschien wel de moedergodin, die een lieflijke dame belooft.

Een relatie in de zilveren spiegel zien, ja een zilveren spiegel is geen gewone spiegel, die heeft iedereen, zelfs meerdere in huis. Nee van zilver zie je de ziel. Ja soms schrik je zeg je ik wist het niet van mezelf. Soms ben je blij bewonder je de blik in eigen ogen. Soms verwonder je je, als een geliefde zich laat zien.

Ja een relatie in de zilveren spiegel, ik adoreer haar, zij is agente, prefecta, lord protector, prinses, en misschien net als ik, soms eenvoudig, soms hartelijk, maar soms ook spontaan.

Paragraaf 70

Ik liep vandaag naar de koffiecorner, ja meer nog voor een kleine bakje troost. Ik werd zoeven een paar dagen geleden wakker met keelpijn. Ja het natuurlijk medicijn altijd goed.

Ik liep vandaag naar de koffiecorner, ja een man groette mij beleefd, ja hij was zo droom ik van Artemia Kingdom. Noem het een professional, noem het een andere prefecta die ook zo denk ik even wilden proeven van de koffie.

Ik liep vandaag naar de koffiecorner, ja ik zag een man, misschien een tiental of twintigtal jaren ouder dan ik. Ik groette hem beleefd, ja je kent ze niet bij naam, je herkent ze niet van vroeger maar als ze je groeten, ja naderhand denk je ja hij zou er ook van kunnen zijn.

Ja ik liep vandaag naar de koffiecorner, ene meisje van drie jaar oud, met aan de zijkant opgeschoren. Ja een herinnering aan een ander bestaan. Een koningin zij dat al haar helden ook met de haartooi moesten gaan. Zij waarschuwden het is uitgelekt de keuze, maar zij bleef erbij. Ja een herinnering misschien zijn de helden erna wel allemaal gedoodt, alleen door een keuze van een haartooi.

Ja ik liep vandaag naar de koffiecorner, ik zag nog een vrouw, ja misschien was zij wel prinses geweest voordat Artemis die functie kreeg. Ja zij was misschien een tiental jaren ouder dan mij, maar zij keek alsof geen enkele staatszaak haar nog zou bevreedden.

Ja ik liep vandaag naar de koffiëcorner, een klein bakje koffie, meer heb ik niet besteld. Ja ik dronk het op, en zag allemaal vergezichten, ja en de zilveren spiegel, ja ik herkende ze vandaag weer. Ik wist wie ze waren, ook al was het geen naam, en geen herkenning van een vroeger levenstijd.

Ja ik liep vandaag naar de koffie corner, ja ik herken ze overal, de ene zie ik lopen, de ander staan, de derde zie ik dan zitten ja noem het bij de koffiëcorner.

Ja ik liep vandaag naar de koffiëcorner. Ja misschien keelpijn, ja misschien een natuurlijk medicijn, ja meer nog. Ik wend mij aan om iedere dag even ergens anders te zijn. Ja van Artemia Kingdom herken ik ze overal. Een intuïtie, een ingeving, een herinnering, ja meer dan dat wie zal het zeggen.

Als ik dan terugdenk aan de koffiëcorner, dan zou ik haast al met ze trouwen, noem het blond haar blauwe ogen. Ja ik leg de keuze hogerhand, noem het Brahman of de hemel, noem het Rosa Mystica. Ja als ik terugdenk, zeg ik; ik blijf mezelf en mijn doel ja meer dan dat spontaan zoek je niet het hoogste, niet het beste, maar dan een twintigtal jaren later. Vinden ze visioenen uit een oude tijd. Noem het blond haar blauwe ogen, ja overal zie ik ze zitten, staan of lopen.

Paragraaf 71

Ik droomde over een vergezicht, ik droomde over Artemia, een koninkrijk met tweeduizend planeten, ja ik droomde over werelden vol met tropische oerwouden. Ik droomde over werelden ja vol met oceanen. Ik droomde over werelden ja vol met beschaving, noem het steden, noem het dorpen. Ja soms een stad van een vierde planeet groot. Soms een dorp van tweehonderd huizen in een wereld vol met bossen en watervallen. Ja ik en zij reisden erlangs. Iedere planeet zei zij, deze planeet is voor dit volk, ze heten zo, en hun cultuur is belangrijk vanwege het specifieke manier van leven, kunst, muziek of dans.

Ja zij en ik reisden langs alle planeten, ja een wereldreis een jaar lang, de ene keer plaatselijk met een riksja getrokken door sterke mannen, de andere keer een zeppelin, ja a la carte dinere 's avonds.

Ja zij en ik reisden alle planeten langs, en zei toonde mij de hoogste wetenschappen, ja computers noemen ze niet design maar het veranderen van energie. Noem onze computers grove materie, en hoe fijner kleiner je kijkt het een manier is om energie een design te projecteren.

Ja zij en ik reisden langs alle planeten, op een zei zij dit is de planeet van Isaac Asimov, hier schreef hij al zijn boeken, als Hari Seldom kende hij ook wel een spiraal met veertig planeten.

Ja wij reisden langs alle planeten, ja de deur door de Zon, van Greg Bear, en Larry Niven vertelde ook over zijn koninkrijken.

Ja ik en mijn geliefde, ze liet mij alle planeten zien, erna, wel een jaar later, ja zij verklaarde haar liefde, en zei al meer dan duizend jaar te wachten, en toe zij in de zilveren spiegel mij ontwaarde, Ja zij was agente, prefecta, prinses, en erna een heilige vrouw, zij zit iedere avond net als ik in gebed, soms heel diep, ja bij mij de missie tot na een uur doorvoeren. Ja soms heel diep in stil gebed. Ja zij laat mij alle planeten zien, en na het diner, de zeppelin, de riksja ja zitten wij samen ook in stil gebed.

Ja ik en mijn geliefde, wij zijn iedere avond in stil gebed met elkaar verbonden, Als ik twijfel wie is mijn ware geliefde en wanneer zou ik haar aan nemen, afwijzen, twijfelen, doorzien, of inzicht vragen. Als ik in gebed steeds het onderwerp benadruk, ja iedere avond in sti lgebed, ja weet zij, uiteindelijk vindt hij het ware antwoord wel. Misschien een grote twijfel, misschien een vraag om inzicht, misschien de spiegel die een meisje aanwijst. Ja iedere keer weer schenkt zij grote kado's

uit een hand die als een kunstenaar, ja mij laat dromen. Soms vraag ik mij af gevoelens beantwoordt zien wie doet dat toch, en trouw blijven, hoe kan dat met zulke vragen.

Ja ik en mijn geliefde wij reizen alle planeten af, al een jaar lang, en dan nog een wereldreis, niet verder dan nu mijn stoel in stil gebed. Ja ik mag twijfelen, ik mag soms een ander aanwijzen, soms mag ik dromen hoe zou ik met haar een relatie krijgen. En als ik de verkeerde keuze maak, maar gelukkig zou zijn. Ja liefde in verbondenheid, de rust die meer tijd krijgt en het zoeken dat soms meer soms minder is. Ja een ware geliefde, een zilveren spiegel.

Ik adoreer haar agente, prefecta, prinses, en heilige vrouw. In de zilveren spiegel ben ik iedere dag verbonden. Met een hogere betekenis dan de meesten kennen. Ik noem het stil gebed

Paragraaf 72

Ik droom over een ware geliefde, ik noem haar Artemis, ja van Artemia Kingdom. Ja zij spreken er engels, zij spreken er de internationale voertaal. Meer dan dat, zij spreken er de taal van het hart.

Ja ik droom ik heb al duizenden geschenken uitgewisseld, ja allen via de zilveren spiegel, ik heb wel een museum met veertien zalen, allemaal met een eigen naam.

Ja ik droom ik wel duizenden geschenken heb gekregen. Als je bij een dame een goede sier wil maken, ja dan ben je blij met alles wat zij geeft. Alles wat zij aan liefdesbrieven stuurt, soms met een kleinood van iets dat belangrijk is.

Ja ik droom over een museum met veertien zalen, ja vier mag ik er zelf inrichten de andere tien met geschenken die zij voor mij bewaart. Ja als wij later samen zijn, en de wereldreis gehad hebben. Ja erna verklaart zij mij haar liefde. Eerder niet. Een dame op stand wil altijd eerst een tijd met elkaar doorbrengen. Immers liefde bewijst zich bij iedere stap.

Ja ik droom over een museum, ja met een grote verhuishwagen misschien wel een van het rijksmuseum laat ik alle stralende giften overbrengen. Misschien zie ik er meer dan er echt zijn, misschien zie ik ze wel alleen in die zilveren spiegel.

Ja ik droom over een ware geliefde, ik ben misschien wel de eerste met een museum over romantiek, over alle kleine juwelen, ja honderdtal, misschien wel de eerste over romantiek, ja noem het duizend malen in alle talen van ik hou van jou.

Ja ik droom over een ware geliefde, ja meer nog ik droom over glaskunst, geblazen bij zonder zwaartekracht. Ik droom over sabeltandtijgers van een wereld waar zij het enige op het voedselmenu waren. Ik droom over grote mammoeten, ja nog groter dan dat, beeldjes van in diepe meditatie verzonken monniken. Ja ik droom ook over allerlei dure geschenken, zonder plaats, zonder naam, zonder grootte, zonder vorm. JA in vele getalen heb ik ze al gekregen meer nog ze staan in de vier zalen van het museum.

Ja ik droom over een ware geliefde, zij zegt mij al toe, ik heb hier een museum, vier zalen mag jij in richten, de andere tien zijn van mij voor jou. Zou je alle religies, alle grootste kunstwerken, de mooiste juwelen aan een oor, meer nog een zilveren spiegel van een tiental meters groot.

Ja ik droom over een ware geliefde, ja zij zegt als ik niet in de buurt kan zijn, ja en de liefde speelt een rol, ja wel vier assistenten kan ik je sturen, ja alle even lief en hartelijk. Al is het voor de grote nood. Ja meer nog op Aarde kan ik wel duizend vrouwen sturen alleen al voor die gevoelens ook al wil je ze alleen bij een ware geliefde delen.

Ja ik droom over een ware geliefde, ik droom over meer dan alleen kinderen, ja de voortplanting bij mensen is overal op dezelfde manier. Ja meer nog romantiek begint met liefde op het ziele niveau. Ja in het museum, daar kan ik maanden dwalen, dan kijk ik wat zou zij van dit kunstwerk vinden. Ja zij geeft het mij, maar een kunstenaar legt een dieper onderwerp bloot, dan een kijker erin kan vinden.

Ja ik droom over een ware geliefde, een hart rood met ik hou van jou, eentje in het hout, ook dat ik een bijzonder mens ben. Ja vind iedereen in de ogen van een geliefde. Dan geeft het leven je weer moed. Om moed te vatten meer nog. Een museum zie ik in de zilveren spiegel.

Ja ik droom over liefdesbrieven, over allerlei onderwerpen, over wetenschappen die niemand kent, over sociale instrumenten die de wereldvrede brengen. Over allerlei vormen van toekomst beloftes, die niet een voorspelling zijn maar een duiding van belangen.

Ja ik droom over de zilveren spiegel, ik zie haar lopen, ik zie haar staan, ja steeds meer zie ik van haar. Nu al een wereldreis langs twee duizend planeten, en een museum met veertien zalen. Ja ik droom nog door, misschien ben ik bijna naar de hemel gegaan en is het allemaal een voorbeelding van een toekomst. Ja kon ik tekenen, kon ik schilderen had ik haar met iedereen kunnen delen.

Ja ik droom over een ware geliefde, zelfs de wens als je ver van elkaar woont, de liefde wil delen, hoe spreek je dan met elkaar een binding af. Noem het wel vier assistenten, of duizend mooie vrouwen allemaal even aardig en hartelijk. Is dan een relatie tijdelijk, voor de verre toekomst, mag je je dan al binden, mag je ook voordat je de ware vindt, iemand omhelzen, iemand mee naar huis nemen, Of is het in de zilveren spiegel turen, een datum, een gebeurtenis. Ja in een oud boek vond ik al een afspraak van waarde. Laat de liefde zichzelf wekken als zij zich wekt.

Paragraaf 73

De zilveren spiegel, ja ik keek vanmiddag weer in de spiegel ja deze keer bij de koffi corner een president van twee planeten en een prinses van dezelfde twee planeten, ja zij keken elitair, ja hij als president had de meeste problemen wel een keer gezien, ja zij keek alsof zij als een prinses alle onderdanen in achtung voor haar kon laten buigen.

De zilveren spiegel, ja een oma met een meisje van vijftien, ja zij wist nog niet van alle oorlogen, en van alle staatsproblemen, Ja meer nog zij was nog onbevangen. Over misschien drie honderd jaar als ze een hoge functie heeft, dat zij dan snapt, een goede uitgangshouding het belangrijkste is vanaf de eerste dag.

De zilveren spiegel, ja ik zag een gezin van indianen afkomst, zij hadden het hier goed, zij hadden allen een broodje met warm vlees. Ja meer nog de huisvader keek alsof zelfs de functie om ze maatschappelijk veilig te houden makkelijk was. Iets wat in hun gebied van herkomst soms nog onzeker is.

De zilveren spiegel ja meer nog ik zag velen ook langslopen, maar ik laat ze gaan, soms zonder intuïtieve herinnering , ja zonder bijkomende betekenis.

Paragraaf 74

Bij de liefde der engelen gaat het niet over romantiek, intimiteit of alle problemen, zij kunnen zich moeiteloos weer los maken van een onderwerp waar gewone mensen zich zo binden dat zij zich voor de ander zouden op offeren.

Bij de liefde der engelen gaat het soms om de wil van god die in hen woont, zij voldoen aan een taak die hij hen geeft. Soms gaat het over een bewijs dat liefde bestaat, en welk gevoel het bij hen losmaakt. Soms gaat het over een tijdelijke interesse, als zij die geproefd hebben keren zij weer terug naar hun engelen intentie.

Bij de liefde der engelen, is liefde een onderwerp die zich anders toont dan bij gewone mensen, waar zij allerlei zorgen, problemen, kennen, een ervan hoe je bij de schoonouders op zoek gaat.

Bij de liefde der engelen, als zij tijdelijk een geliefde hebben gehad, mogen zij die geliefde een genadevorm geven, noem de genade van moeder maagd maria.

Bij de liefde der engelen, de engelen zelf kunnen zonder hechting terugkeren op hun pad, maar als mensen een soort vervulling voelen, ze er zich wel aan hechten.

Bij de liefde der engelen is het soms net als bij hele hoge agents. Zij moeten ook een relatie aan kunnen gaan met een subject. Noem het maatschappelijke inbedding.

De vraag of engelen afhankelijk zijn van een relatie, liefde, binding of vervulling is een vraag die in alle tijden een ander antwoord krijgt. Er zijn plaatsen waar uithuwelijking verplicht is, er zijn plaatsen waar je gebonden moet zijn om veilig te leven. Er zijn plaatsen waar de eerste liefdesintentie al een relatie moet worden.

De vraag hoe engelen met deze vragen omgaan, is in iedere tijd een onderwerp apart. Waar zij mogelijk dus in de samenleving een onderzoek naar doen.

Soms zeggen ze tegen engelen als je een mate aan intimiteit hebt, dan verlies je de gunsten van de engelenorde, en verlies je je reinheid en val je tot op de bodem van het menselijk bestaan.

Een engel die zich dan aan God heeft over gegeven, volgt de wil van God dus kan vanuit zijn binnenkant niet voor zonde kiezen.

Een engel die in de engelenorde blijft, voor God kiest, blijft daarin ook beschermd. Als dan deze engel moeillijkheden heeft, zal God dat oplossen, immers engelen kiezen ervoor om de verantwoordelijkheid bij God te leggen, waar je in normale betekenis in een relatie samen de verantwoordelijkheid draagt.

Zo kan God kiezen een engel tijdelijk te verbinden, aan een geliefde en zo toevallig als kan weer die binding opgeven.

Waar gewone mensen hun leven vullen met wensen, de vervulling ervan, geliefden en van elkaar houden, zo is een engel aan God verbonden, en kan je als ware zeggen dat eigen wensen worden gevuld met gods wensen.

Engelen zijn dus in structuur aan het menselijke bestaan gebonden, maar de onderdelen zoals wil en wensen zijn dan verbonden aan God.

Als engelen in een vorig leven naar de hemel zijn gegaan, mogen zij in de hemel hun zuiverheid en onbevangenheid houden, maar als zij geboorte nemen moeten zij de groei wel toestaan.

Als engelen dan uiteindelijk kiezen voor een onvoorwaardelijke overgave, dan weten zij wel natuurlijk dat zij niet meer zo vrij zijn in wat zij zelf willen, en dat het een serieuze keuze is.

Een engelenorde is meestal gebonden aan een aartsengel, immers, die is alomtegenwoordig en een

uiterlijk kompas voor engelen die in de duisternis moeten werken.

Een engelenorde kan bij een aartsengel horen, of ook een godheid. Immers de ene religie noemt het een aartsengel de andere een god of godin.

Als engelen dus voor hun taak voor God een tijdelijke verbintenis aangaan heeft het de onderdelen die God dan voor hen beschikt. Waarbij de relatie een betekenis heeft die voor engelen tijdens de taak zelf onkenbaar zijn, en na verloop van tijd schenkt God uitkomst maar zegt ook als hij de taak weer wegneemt vervuld is, dat de engelen zich er niet aan mogen binden, immers zij werken voor God.

Als engelen dan tijdelijk een verbintenis aangaan kunnen zij dus wel een mate aan romantiek genieten, en binnen de regels van een verbintenis een mate aan intimiteit aangaan. Dit betekent dat zowel God, als engelen wel weten wat menselijke liefde is, maar omdat zij zich in de engelenorde beloofd hebben, zij wel voor God blijven werken.

Als engelen een relatie zouden vragen of aangaan delen zij in dezelfde zorgen, en problemen als normale mensen immers God beantwoordt hun liefde wel met onbevanging maar voor mensen is het dat je samen een soort eenheid wordt, en een andere engel vinden is een zeldzaamheid, die je alleen bij God kan verwachten.

Als engelen dus een normale relatie aangaan, worden ze wel met meer zorgen gekweld waardoor zij al begrijpen dat zij die liefde bij God moeten zoeken om echt gelukkig te kunnen zijn.

De liefde der engelen wordt dan ook angelove.nl genoemd en is een romantiek mystiek schrijven.

Paragraaf 75

Zoals de prinses en president van twee planeten, die een hechte relatie hadden met elkaar, en beiden alsof zij chinees of japans waren, en bij de koffi corner samen zaten.

Zoals de prefecta van Artemia, ja ik noem haar Artemis, maar ik weet dat Artemis een naam van een griekse godin is. Misschien in tijden van nood, en graan niet altijd voorhanden is. Of als je dieet in moeilijke tijden eentonig is, ja dan leef je van de jacht zoals ze zeggen.

Zoals de agente van Artemia, die de eerste jaren te horen kreeg dat zij er zonnig uitzag, alsof zij een hartelijke vriendin was voor iedereen. Ja als je moeilijke zaken moet terugbrengen naar de werkelijkheid, en een beslissing ook over mensen gaat. Noem strafwetgeving, noem een onderzoek waarbij iemand schade loopt.

Zoals de prinses van Artemia, die zeker wel tweeduizend planeten geleidde. Immers een prefecta is politiek, een lord protector is politiek, maar een prinses, ja sommige koninkrijken waar zij duizend jaar leven is het een eretaak om gekozen te worden. Zoals op sommige rijken een keizer, niet erfbaar is, en iedere generatie een nieuwe wordt gekozen. Deze prinses, ja door altijd alles te benaderen serieus en de belangen van de samenleving voorop te stellen. Als je dan niet begrijpt, of geen inzicht hebt, of in een strijd wordt getrokken, ja dezelfde hartelijke grondhouding. Immers zelfs in de grootste strijd, zelfs als hij rechtvaardig is. Is er het volksbelang. Zij willen geen slavernij van machten worden. Immers de visser is met visvangst tevreden, de bakker als hij brood kan verkopen, en de schrijver in zijn kaarsverlichte ruimte schrijft het liefst. Als zij dan wapens moeten smeden, met pijn in hun hart zeggen zij hun geliefden niet meer terug te komen.

Zoals de prinses die als heilige vrouw, noem het de tempel die door stil gebed de geestelijke straling aan het volk geeft. Noem stil gebed van uren lang, per dag, Noem gebeden met het woord om alle

onderwerpen af te dekken.

Zo hoeft volgens de regel iedere generatie er maar een te zijn, maar meerdere uit belangstelling mag ook. Zo is dus een heilige vrouw verbonden aan zeg de Almacht in het universum, en de Alschepper in het bestaande. Immers men zegt ik denk dat er maar een universum is, maar ik ben onderdeel van de werkelijkheid, en zonder meetlat kunnen er duizenden universa bestaan. En de Alschepper zegt dan ook, zoveel mensen op een wereld, zoveel werelden in een universum, zoveel zandkorrels als bodem van een oceaan. Ja meer nog zoveel dimensies zijn er. Ze tellen is alleen voor engelen. Ze reizen is alleen voor goden. Ja de gunst van de godin of godheid is voor ieder het hoogste te bereiken. Plicht begint immers iedere minuut in eigen leven. Dromen mag wel, maar werken moet eerst.

Zo is zij dan als Artemis een heilige vrouw, en zijn wij beiden in stil gebed met elkaar verbonden. Een tijdelijke interesse noem het een vriendschap, ja zorgen en problemen van de eerste begin, ja door twijfel gevangen, door zorgen over allerlei antwoorden, ja ik keerde terug tot mijn genade.

Noem de genade, als bron van leven, als doel van bestaan, als middel om de samenleving te dienen. Ja Brahman, noem ik die bron. Ja ik mocht terugkeren, ik had nog geen schade gedaan, ik had geen misstappen op het pad gezet. Ja terug bij mijn bron besepte ik, dat ieder gebed zonder woorden of met woorden kracht krijgt. Noem het geestelijk licht, dat ik in stil gebed, hen die meer dan het gewone willen in hun leven een beetje beschenen worden met nieuwe initiatieven en werk dat zij er graag bij willen doen.

De zilveren spiegel, in stil gebed verbonden.

Paragraaf 76

As to share wisdom is to learn first. The children hear.
As to loose a fight, is to win a virtue.

As to give up, is to give back.
As to restore, is to reveal its purpose.

Ik keek in de zilveren spiegel, ik ontwaarde haar ogen, en keek in de blauwe ogen van haar.
Heel diep zoals geliefden die een mooie moment delen wel in elkaar zien.

Zij schonk met haar mooie ogen, ja haar schoonheid, meer dan een mens kan willen, dromen of wensen. Zij schonk mij een blik, ja soms hebben echtparen dat bij het huwelijksmoment, of bij de eerste geboorte van een kind. Ja dat je beiden een bijzonder kleinood deelt. Noem het een ring of een kleine vrucht die nog iedere dag verzorgd moet worden.

Ja ik keek in de zilveren spiegel, ik zag wel duizenden religies, en duizenden talen, en vele werelden waar ze uitleg gaven over die ene stap. Een stap voor de mensheid een stap voor jezelf, een stap voor religie. Ja in het christendom vraagt God de Vader om die stap naar Hem te zetten. In het hindoeïsme een lieve moeder, Gayatri vraagt ook aan de mens om die ene stap te durven.

Ja ik keek in die zilveren spiegel, en zag die stap in vele manieren beschreven, vaak met voor de mens die het doet, een bijzondere waarde ja zelfs aan de woordkeus. Immers in eigen taal begrijpt iedereen het beter.

Ja ik keek in die zilveren spiegel en ontwaarde een engel, ja blond haar, blauwe ogen. Een engel die in de spiegel geen vleugels droeg, ook geen dure sieraden, ja net als menig hindu god hadden ze een eenvoudig beroep, ja een herderskind, ja of een eenvoudige dienstmeid, melkmeisje.

Ja ik eek in die zilveren spiegel en zag ook velen er achteraan lopen, allemaal netjes in de rij, alsof het een speelplaats was, waar de meesten spelen, en zij ja in bijzondere paden liepen. Meer nog ze liepen achter eenvoudige engelen aan maar soms met dure namen., Ja de agente de zonnige vrouw die met een hartelijk karakter de mens erachter begreep, liep voorin de rij. Erachter liep de prefecta, ja over tweehonderd planeten, waarom zou zij achter een melkmeisje aanlopen, en daarachter de prinses, ja liep ook in de rij erachter.

Ja erachteraan zag ik de heilige vrouw die ik vaak ontwaarde in de spiegel, ja overal. Zitten Gaan Staan of Lopen.

Ja ik zag de rij lopen, de meeste liepen in een recht spoor, ja door bijzondere wouden, bossen, en bomen, langs watervallen, rivieren, kanalen, stromen en beekjes. Ja meer nog door steden, paleizen, ja hele planeten vol met beschaving. Ze liepen overal in de rij, tussen alle spelende kinderen door.

Ja ik zag ze allemaal in de rij lopen van wege die ene stap. De stap voor de mensheid, de stap voor jezelf en de stap voor religie. Ja ik mijmerde ook over het christendom, misschien dat er ook een heleboel door die stap achter ja de Messias aanlopen. En nog vraag ik mij dan af, ik loop ook ergens in een rij, maar waar zouden anderen mij achteraan zien lopen.

Paragraaf 77

Ja tot in de einden van het universum,
Van lage tot hoge soorten, zij allemaal kiezen een geliefde, ja met eigen ras, vorm en grootte.
Sommigen zijn blond en kiezen een japanner, Sommigen zijn oosters en kiezen een indiaanse.

Ja tot in de einden van het universum,
De hoogste soorten zeggen je kan alleen van een rasgelijke, een zielsgelijke of een hartebinding krijgen. Immers je ziet geen hond die van een beer houdt, of een huiskat die van een aapje houdt.

Ja ik keek in de zilveren spiegel,
Zij kwam niet van de aarde, zij had geen postbus, zij had geen gelijkenis.
Zij woonde verder weg dan de horizon. Zij woonde verder weg dan de zon ons kans zien.

Ja ik keek in de zilveren spiegel,
Van Artemia Kingdom, ik kocht voor de zekerheid een beeldje van Artemis. Zij immers belooft een maaltijd die duurder smaakt dan koningen kunnen betalen.

Ja ik keek in de zilveren spiegel,
Eerst zag ik ja zij is agente, en komt op drie honderd planeten voor missies zonder tal, de eerste jaren hoorde zij je hebt een zonnig karakter.

Daarna zag ik zei is prefecta en een vomr van president van twee honderd planeten, zij had een serieuze en hartelijke grondhouding, en zag de mens achter de problemen.

Daarna was zij prinses, immers waar zij duizenden jaren leven is een pad weggelegd. Zonder aantrouwen, op eigen titel, en met een officiële betekenis.

Ja als heilige vrouw zeiden ze iedere generatie moet er een zijn die dagelijks in stil gebed zit, ja zij was die heilige vrouw. Ze zeiden ook iedere generatie vrijwillig mogen er ook meer zijn.

Ja in de zilveren spiegel, ik noem haar blond en blauwe ogen, maar soms door twijfel gevangen vraag ik mij af, zou ik haar zien zou ik haar dan herkennen.

Ja in de zilveren spiegel, soms zie ik haar lopen, soms ergens zitten, ja ik droom weg, als columbus neem ik het schip, ik neem duizend kilo edelstenen mee, ik schrijf een boek vol liefdesbrieven, en ik noteer alle belangrijke gesprekken, zoals die mogelijk zijn.

Ja in de zilveren spiegel zij heet Artemis, en met miljoenen schepen met als logo het hartjes symbool vliegt zij tot aan mijn voordeur, ja iedere dag hoop ik haar te zien.

Artemis, een griekse godin, van de kuisheid, ja de ware geliefde, velen genieten van relaties, maar in de spiegel zag ik, ja bewaren jezelf tot die ene mogelijkheid zich zichtbaar maakt.

Paragraaf 78

In de zilveren spiegel ja ik was in gesprek met een Koningin, zij zei tegen mij je mag mij Irene noemen, ik haalde allerlei wijsgerige inzichten aan, en boekstaafde ze in mijn memorian.

Ja in de zilveren spiegel zij vroeg haar personeel zijn jullie loyaal, zouden jullie zonder salaris willen werken, zij allen werden ontstemd, hun werk was van weinig waarde begrepen zij.

Ja ik zei, al zijn ze loyaal, hun geliefden vragen wel om onderhouden te worden, en geliefden of idealen zijn een direct belang, ja mag niemand aanvallen op een direct belang.

Die grote koningin die ik in de zilveren spiegel zag, kende veertig talen, maar ik zei, je kent er eigenlijk maar een. En de tweede moet je nog leren. Ik zei, ga overal langs, vraag naar hun bijzondere waarde.

Ik keek in de zilveren spiegel, ik noem haar Irene, zij klonk als een plechtige vrouw van ongeveer zestig. Zij had blond haar en blauwe ogen. Zij had ministers die iedere opdracht zuiver voldeden, zij had planeten een zeventuizendtal.

Ik keek in de zilveren spiegel, ik overtuigde hen van een persoonlijk belang. Je kan eeuwen praten over staatszaken, en vroegere koninginnen in de hemel zijn verbonden en kennen ten volle, zij willen hun fouten en lessen overdragen.

Ik overtuigde dat staatszaken altijd door zullen gaan, en persoonlijke ontwikkeling, een brug in en van het hart het belangrijkste is.

Ik zei dat alle oudste religies, de vroegste bronnen der tijden zijn. Dus zoek de oudste voor onderzoek.

Zij zei ik heb soms moeite met regeren, en somberheid tegenslag, ik vertelde haar ga op zoek bij mensen die je adoreren en vraag hen wat zij bijzonder vinden.

Zij zei het volk heeft mij gekozen, ik zei ga bij het hele volk persoonlijk langs. Immers getallen zijn slechts zakelijk.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja meer dan drie mooie dames, en ik zei ik blijf altijd trouw aan mijn ware geliefde, de voorwaarden die ik bij een ander graag zie, wil ik zelf ook houden.

Ik keek in de zilveren spiegel en zei, ja de hemel vol met aartsengelen, goden en godinnen en engelen, ja ik wil trouw blijven aan mijn geloof en toewijding.

Ik keek in de zilveren spiegel, de koningin die ik zag, zei je mag mij Irene noemen, en beraadslaagde met haar ministers en directe onderdanen, ik gaf haar tal van adviezen, en de mooiste dat het werk ook een persoonlijk belang toelaat. Noem het religie, noem het liefde, noem het hogere belangen. Noem bredere belangen van de hele samenleving, noem hoger de bronnen der tijden.

Zo zag ik ook, de oudste religies hebben de grootste waarde, immers bestaan het langst, zijn de bronnen der tijden. En van wege hun leeftijd hebben zij de hoogste rang. Zonder afhankelijk te zijn van vernieuwende betekenissen ook al zijn er velen die ermee onderwezen worden.

Zo zag ik ook, de oudste mensen ter aarde, door hun hoge leeftijd het gevoel dat het leven niet toevallig is, zij kunnen duizenden lessen geven over geluk, maar zeggen leren zwemmen is belangrijker. Ook al zocht ik lange tijd hun raad, hun adviezen, immers het geluk als belofte soms ook in hun handen gevonden wordt.

Zo zag ik ook instrumenten der engelen, die als ware zonder eigen belang, zonder vrije wil, bij het slechte stelden zij zich open voor een oordeel, bij onderwijs waren zij gehoorzaam, bij werk hielden zij zich aan de regel, en bij henzelf, woonde vrede en geluk in hun hart. Als dan de wind waait, regent, sneeuwt, de zon en de vogelgeluiden, ja het weer kan je niet veranderen, maar in gelukkige tijden dans je buiten in de Zon, immers in goede tijden mag je genieten zonder voorwaarden, en in slechte tijden verdraag je alle omstandigheden. Als mens kan je niet kiezen maar wel accepteren.

Ik keek in de zilveren spiegel en bij christenen zag ik dat zij de intimiteit tot na de huwelijksvoltrekking bewaren en toestaan, immers hun zuiverheid hoort pas bij het huwelijk gedeeld te worden.

Ik keek in de zilveren spiegel en zag dat hele oude mensen zeggen, zolang je nog geen intimiteit kent, kan je van ziel tot ziel de verbinding leggen. Wat in moeilijke tijden de ondersteuning is om erdoor heen te komen. Immers de gedeelde liefde is niet de sterkste binding. Immers vriendschap van de ziel wordt in iedere traditie geroemd om haar waarde.

Ik keek in de zilveren spiegel, ik zag een vrouw blond haar blauwe ogen, ja ik grapte ik zie een goed boek lopen, en ik zag in haar ogen een blik van vriendschap. Al noem je elkaar dan geen geliefden, dan toch vrienden, of een engel op het pad. Ja ik keek in de zilveren spiegel, ik ben niet afhankelijk tot mijn ware geliefde, als vrouw als engel op mijn pad verschijnt.

Ik keek in de zilveren spiegel, in vele dromen adoreerde ik haar, eerder als Artemis, als vriendschap en goede raad ook Irene. Ik adoreerde in de zilveren spiegel, ja alle het bijzondere in het leven. Te midden van staatszalen en machtige koninginnen, ja ik sprak ze toe als sterveling. Ik sprak ze toe als ja zonder vrije wil, een engel misschien.

Paragraaf 79

In de zilveren spiegel zag ik vele mensen en wezens naar ware liefde zoeken, De ene kende wel de intimiteit,
de ander kende niet het gevoel om een innige relatie te hebben.

In de zilveren spiegel zag ik ieder mens zoeken, zelfs bij hun gezonde kinderen hadden ze nog het gevoel iets te missen.

In de zilveren spiegel, beraadslaagde ik met vele koninginnen, prinsessen en andere belangrijke mensen.

In het gesprek met hen vond ik enkele antwoorden soms met een gelijkenis, een gevoel, of een hart.

Geliefden als je de ware ontmoet, houden vanaf het eerste moment van elkaar.
Zij zullen beiden zeggen wij houden van elkaar en gunnen elkaar geluk.

Geliefden als je de ware ontmoet, en je vraagt naar plicht zeggen zij,
Hoger dan plicht is dat wij voor elkaar bedoeld zijn.

Geliefden als je de ware ontmoet, wij houden van elkaar,
en als een bijzonderheid, brengen wij alle gebeden,
moge de goden bewijzen dat wij bij elkaar horen.

Geliefden als je de ware ontmoet, gun je ieder mens het geluk
vele gebeden dragen wij op in naam van de liefde, als twee engelen
die het bestaande zegenen met geloof hoop en liefde.

Geliefden als je de ware ontmoet, het uitgangspunt
in respect voor het leven en de omstandigheden,
bij het vrijheidsbeeld zeggen wij; wij bewaren intimiteit voor de
bevestiging van het instituut, het huwelijk.

Wij zeggen tot aan die verbintenis, houden wij als ziel tot ziel
van elkaar. Wij worden vrienden door de normale omgang.

In de zilveren spiegel zag ik velen zoeken naar liefde,
ik zei ik zie een goed boek lopen. en wees naar een literair genre.

In de zilveren spiegel, zag ik velen zoeken, van de een naar de ander
en eigenlijk wilden zij de naam van de ziel horen noemen.
Ik zei, bij de ware geliefden vind je elkaar bijzonder.

In de zilveren spiegel, zag ik ja zelfs de keuze tussen
een machtige koningin, en een eenvoudige relatie
Ja leg beiden in de handen van goden, als mens ken je
niet vooraf de voorwaarde om gelukkig te zijn.

Paragraaf 80

In de zilveren spiegel stond ik op het station, ik zag de hoofdagent van de Koningin en Prinses, was het
Artemis of Irene. Ik zag haar als agente staan zij overlegde met mij, je hebt als relatie van de prinses
gunsten. Zij had donker haar en bruine ogen

Je mag kiezen voor een kasteel als huis, je mag enkele dingen kiezen. De hangende tuinen van Babylon, een
spiegelzaal met religieuze kunstwerken, ja meer nog een keuken om zelf te koken. Een eigen tuin waar
dienstbodes de kruiden laten groeien, een bloementuin met de bijzondere kleuren.

In de zilveren spiegel, ja in de bus zag ik de counselor van de prinses, ook bruin haar en donkere ogen. ja
alle zaken over gevoel en beleving waren van de prinses bij haar veilig. Als counselor had zij kennis van alle
regels, van de oorzaken en soms de nood om gevoel ruimte te geven. Zij zei laat je hart en gevoel toch
spreken.

In de bus zag ik ook de vorige counselor, zij koos om met haar man in de bus te reizen, en aan haar gezicht
zag ik dat zij moeilijke beslissingen heeft moeten nemen. Immers een prinses moet beslissen over de
bevordering en ontwapening van grote onderdelen van haar koninkrijk. Ja gevoel kan een zware last zijn als
er veel belang bij is, en een beslissing niet altijd rationeel gedekt is.

In de zilveren spiegel zag ik Artemis, een prinses waar ik een verbinding mee heb, die als van verre ja geschenken zonder tal, waarde van miljarden andere zaken. Ja ik zag in de zilveren spiegel Irene, ja zei kreeg tal van adviezen, en zij sprak mij aan en zij je kan van mij ook veel leren. Als koningin van zeventuizend planeten, leerde ik van jou als je gekozen bent dat aantallen niet gelden, immers zakelijk belang, het persoonlijke is bij iedereen langsgaan. Bij moeilijke beslissingen en tegenslag ga je bij hen die je adoreren op bezoek en vraag je waarin ben ik dan bijzonder.

In de zilveren spiegel herkende ik vandaag weer een kleine uitstraling al was het indirect van de engel die mijn liefde draagt.

In de zilveren spiegel zag ik ook een jonge dame bruin haar blauwe ogen. Zij was misschien twee en twintig, zij herinnerde mij aan een vorig leven. Een harde maatschappij waar het goede soms wapen was van het kwade. Zij herinnerde mij dat heiligen als zij niet heilig zijn een oordeel kunnen krijgen. Een engel die er niet voor terug schrok om een oordeel over heiligen te vellen. Ja ik huiverde even, maar zij had mij niet opgemerkt. Ja een moeder naast mij met een kleine peuter, zij had een knuffelbeertje van een schildpad. Ja een pril leven dat het leven nog niet kent. De zware zorgen om het bestaan, het bestaan vol te houden. Een moeder die bij alle problemen even naar haar kind kijkt. Een reden van bestaan.

Een vrouw van twee en twintig jaar, een engel die misschien wel het oordeel draagt, ja op aarde hebben wij geen voorgeschiedenis, maar wij kunnen wel een intuïtie krijgen. De ene een prinses, een agente, een koningin een counselor Ja vele rollen allemaal de zilveren spiegel, de intuïtie, een associatie in het hart. Meer dan informatie, Meer dan een beeltenis kan of mag het niet zijn. Op aarde zijn wij allemaal gelijk, gelijkwaardig en misschien wel gelijkkluidend. Wij krijgen een kans om de vrede op aarde te verdienen.

Paragraaf 81

In de zilveren spiegel, ja iedere avond zit ik in meditatie, noem het stil gebed. Ja vele wondere dingen zie je dan, soms komt liefde dichterbij, ja soms moet je een opmerking maken, ja machteloosheid in de liefde. Soms kan je van iemand houden, leg je de beslissing bij de goden. Ja bij grootouders, als zij praten, kan je geruststelling vinden. Ja soms kan je van elkaar houden, maar een verplichting aan de hemel geldt soms meer. Ja liefde is niet verboden, maar de lijn van het leven om de hemel te verdienen is soms belangrijker.

In de zilveren spiegel, ja zie ik een vrouw, zeven en twintig jaar, blond haar blauwe ogen. De ene keer heet zij Artemis, laatst adviezen van Irene, ja soms heeft zij andere namen. Ja geheime vragen; Wat doe jij s'avonds, ik zit in diepe meditatie verzonken. De vraag Als ieder mens een ware geliefde heeft, en je herkent elkaar. Je zegt ben jij de ware, en de ander zegt nee dat kan ik niet zijn.

Als dan God lijkt aan te wijzen en je vraagt heb ik een verplichting jegens jou, de ander zegt heb je niet. Dan kan je met gerust hart verder gaan. Beide vragen op menselijke manier beantwoordt. De vragen die liefde een kader geven. Als reiziger kan je verder reizen, misschien het paradijs, misschien later de hemel.

Soms krijg je regels van ouders, die je dan niet begrijpt, immers spontaan blijf je soms trouw aan je gevoel, dan zegt een vader mensen met een huwelijk mag je niet toenaderen, ik voeg eraan toe, als een ander al een relatie heeft, moet je dat respecteren immers zij vinden daarin de liefde, hun geliefde.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ja als je een relatie aangaat, ja zelfs bij het begin spiritueel wordt je al een eenheid, de ander soms als koningin, heeft een assertief karakter, scherpe woorden en andere opmerkingen kruisen het leven. Heb je een relatie met ja noem iemand in de arbeidersklasse, ja voel je de voortdurende zorg over problemen en zorgen, wikken en wegen van besluiten. Ja bij een spirituele relatie voel je gelijk in je hart de verbondenheid. De ene raakt erdoor zijn rust kwijt, de ander voelt verbinding.

Kies dus met zorg wie je geliefden worden, wie je geliefden zijn. In de zilveren spiegel zag ik die gevoelsbelevingen, ja meer nog ik blijf mijn idealen trouw. Veel mensen hebben een geliefde misschien wel

nageslacht, een ideaal is ook een geliefde waar je alles voor doet. Ja ik doe alles voor mijn ideaal.

In de zilveren spiegel koos ik weer voor mij trouwheid aan mijn ideaal, noem wijsheid, noem genade, noem misschien wel de hoogste werkelijkheid. Ja meer nog in gevoel wil je rust houden, misschien vrede in je hart. Misschien een keuze, over verhuis ik naar een ander land, ja in je eigen hart, in het huis van Brahman, daar blijf ik wonen. Als je dan na een interesse zegt, ik blijf weer bij mijn ideaal, ja als tevoren, en een koningin van vierduizend planeten zegt, ja al s je weer trouw bent en geen schade hebt gedaan wordt je weer vol aangenomen. Immers een interesse kan niemand zeggen dat het onderzoek is naar de waarde, als je dan zonder schade terugkeert, ja het vertrouwen van je ideaal verkrijg je dan opnieuw.

In de zilveren spiegel, iedere avond, ja zie ik mijzelf zitten, in diep gebed verzonken, noem het soms een gevecht tegen draken, noem het soms een diep gesprek over wijsheid, noem het soms na afloop voldoening. Ja een clausuur, een keuze voor een ideaal, ja geloof in kracht, het schouwen als werk, misschien niet ver weg in een land met bossen en watervallen maar in eigen stoel.

In de zilveren spiegel, ja zie ik mijzelf overdag als een eenvoudig mens, met een hart voldoen aan de dagelijkse verplichting, ja meer nog problemen wordt ik door aangedaan, maar in de zilveren spiegel, ja vecht ik voor bestaan, misschien meer dan mijn eigen, ja vele onderwerpen komen langs, ja ik vecht voor het bestaan van de werkelijkheid, de inground, de sluier, de schaduw. Ja vele namen voor een woord, dat zonder klank blijft bestaan

Paragraaf 82

Ik sprak laatst een man die uiterlijke kracht heel belangrijk vond, zijn vriendin zei, op een gegeven moment, de kracht zit niet in je lichaam maar in je ziel Hij voelde zich beledigd en wilde al de relatie beëindigen, toen hij hoorde dat zij bedoelde dat hij veel licht in zijn ziel had, en dat zij dat mooi vond, begreep hij het meteen. Zo is voor ieder mens licht in de ziel belangrijk.

Mensen die met hun hart leven als met de samenleving verbonden ook in hun hart, ze het licht en de warmte rondpompen als het ware. Welke rang, gradatie, functie ze ook bereiken. Ze zijn aangesloten op het hart van de samenleving. En sommigen zijn heel bijzonder als ze op het hart van religie zijn aangesloten.

In de zilveren spiegel ontwaarde ik een prefecta, ik heb haar nu duidelijk gezien, In de zilveren spiegel ontwaarde ik de prinses ik heb haar nu duidelijk gezien. Artemis zei als eerste, ik ben agente, en ben op drie honderd planeten geweest. De meeste mensen komen niet buiten hun geboorteplaneet.

Zij was meegegeven aan een karavaan, haar ouders waren armoedig, en wilden haar redden, anders was zij als schatting op ge eist. Een herinnering aan een Aartsengel die hun goede bedoelingen zag, en haar aan de moeder godin gaf. Een functie van de godin die de Almacht in beheer heeft.

Zij als agente kreeg als compliment tijdens haar werk dat zij een zonnig karakter had. Een hartelijke houding en alle problemen niet als kwalijk zag maar als om extra informatie en opgelost te worden.

Zij als prefecta, was gewend de mens achter de problemen te zien, en soms te vragen voel je zelf dat je wel invloed had, en als je nu zou kijken zou je het dan weer zo doen.

Zij als prefecta had twee honderd planeten in haar beheer, zij legde problemen boven zich bij de supervisie en intervisie. Waar anderen een voorkeur hadden, vroeg zij steeds wat is het belang voor de mensen zelf, ik wil niet dat zij ongelukkig worden.

Zij als prefecta had misschien donker haar en een open gezicht, maar in een wereld waar je duizend jaar kan worden, heb je in driehonderd jaar veel meegemaakt. Veel mensen door het lot het geluk niet meer kunnen vinden. Veel mensen die uit nood soms de donkere zijde kiezen. Veel mensen die wel in het goede geloven,

maar de hardheid hen dringt om anders te zijn.

Zij als prefecta had als agente ongeveer honderdtwintig jaar gewerkt, ze reed met de karavaan zo'n zeventien jaar mee, en in haar kindertijd een vervlogen herinnering tot aan haar veertiende levensjaar.

Zij als prefecta bleef de herinnering houden en het verlangen naar hun ouderliefde. Misschien omdat zij armoedig waren zij door de noodzaak gescheiden is geraakt. Zij als prefecta had wel haar moeder beloofd, om zich nooit weg te geven, en als zij het zou doen, zij mogelijk ook in armoede zou vervallen.

In de zilveren spiegel zag ik de agente, de prefecta, en als je liefde voor iemand voelt, ja dan zie je haar overal. Heb je dan een relatie dan zie je overal kinderwagens. Ben je dan gelukkig dan ken je elkaars naam. Als je dan beiden van elkaar houdt, wissel je kinderfoto's van jezelf uit.

Als je dan beiden van elkaar houdt, geef je geen geschenken waar de ander blij mee is, maar waar je zelf waarde aan hecht, zij geeft dan haar kostbaarste juwelen, die zij graag wil dragen als ze op bezoek is, en bij de united nations de gelegenheid geeft om te praten, over persoonlijke vrede, wereldvrede, universele vrede, omdat eigenlijk iedereen bestaansrecht heeft.

In de zilveren spiegel, vond ik haar bijzonder, en als je in een koud huis warmte brengt iedereen in behagelijkheid de dingen kan doen die ze belangrijk vinden.

In de zilveren spiegel vond zij mij ook bijzonder, ik herinner haar aan haar ouders, ook al waren zij armoedig.

Ja in de zilveren spiegel houden wij van elkaar, zij geeft haar mooiste juwelen, en ik geef haar iedere keer weer moed, Zij geeft haar geschenken in bruikleen, ik kan ze niet betalen, bekostigen, verdienen. Ik geef haar iedere keer mooie woorden, ook al zijn ze bij mij in een hart van goud.

In de zilveren spiegel zie ik haar, ja haar naam ken ik nog niet maar haar juwelen kinderfoto en tal van liefdesbetuigingen heb ik wel.

Als de keuze is voor iemand kiezen, of Brahman laten beslissen dan is Brahman bij mij altijd de enige keuze. Immers waar gelukken moet je vinden bij een bron zodra je weet dat het helder water is.

Paragraaf 83

Ik tuurde zoals iedere dag in de zilveren spiegel, deze keer zag ik een mens die iedere avond in stil gebed zit, en voelde ik bij hem aan dat hij betekenis zoekt niet alleen voor hem, maar voor de samenleving, en nog verder voor het universum, en nog verder alle dimensies, en uiteindelijk Brahman.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, waar anderen hun relatie krijgen en lieve kinderen op de wereld zetten, had hij het gebed, als je door een relatie je werk niet meer getrouw doet, wil ik eerst mijn werk doen.

Ik tuurde in de zilveren spiegel hij maakte het besluit lang geleden om bij de goden aan te sluiten, nog dagelijks het gevoel van overgave.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, bij heilige boeken voelde hij zich verbonden, met een dorst die vervuld wordt, en in de binding misschien wel de goden aanvoelde.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, als sanjasin voelde hij zich veilig, immers de hemel bereik je alleen als je je best doet. Als sanjasin hoorde hij bij een orde, noem het een monniken orde.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, en zijn voorwaarde om met het hart te leven, werd voor hem soms een zekerheid, van de mooie dingen die erbij horen. En de onzekerheden dat je niet altijd de wil van de goden

kan duiden.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, in zijn getrouwheid voldeed hij aan zijn plicht, waar zijn ouders misschien ook wel dat pad voor hem belangrijk vonden.

Ik tuurde in de zilveren spiegel waar hij alle belangen van het leven, de samenleving, en religie een antwoord wilde geven. Zo zag hij vele koninkrijken in de ruimte, en gaf ze een aardig woord. Als hij iets verkeerd deed, maakte hij zijn excuses, als ze een advies vroegen of informatie dan deelde hij die zonder belang.

Ik tuurde in de zilveren spiegel en zag velen in het hele universum, de dimensies, de werkelijkheid zijn boeken lezen, en het advies, je moet altijd met je ziel lezen, van begin tot eind. Een advies is die voor iedereen belangrijk is.

Ik tuurde in de zilveren spiegel en zei ik zie meer dan een goed boek lopen, als zegt Artemis dat zij van verre, ja blond haar blauwe ogen, hem ook in de zilveren spiegel ziet, en sommige noem het prinsessen heiligen en andere bijzondere mensen, hem ook zien, en soms in het geheim een compliment delen, en soms openlijk hem adoreren, of misschien dure juwelen geven, of meer nog de duurste kunstwerken uit allerlei musea stelen, en met grapjes, aan hem geven.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja ik voelde aan hij heeft zich onvoorwaardelijk overgegeven, ja leeft nog in overgave ieder moment. En zelfs bij een grote koning, die zei vanwege zelf-opofferende liefde heb ik u aangenomen. En meer nog ik zag een prinses zonder verplichting, die bij hem aanvoelde, toen ik weggeven werd, om lijfsbehoud, haar ouders dezelfde sfeer gawe. De vriendschappelijkheid van eenvoudige mensen.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ondoorgrondelijkheid, ik begrijp veel niet, ik ben in gebed en kies een clausuur om te voldoen. Ja een sanjasin, noem het van hindi orde.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja een man die een heel systeem heeft geschreven, meer nog goden in huis heeft wonen, grieks, christelijk hindu, misschien buddha en engelen, aartsengelen.

De zilveren spiegel ligt nooit, over de werkelijkheid zou brahman liegen

Paragraaf 84

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja ver weg houden zij van hem, agente prefecta, prinses en heilige vrouw. Ja in de ruimte willen ze soms helpen maar als hun boodschapper in gevaar is gaat het doel voorbij om diegene dan te redden te beschermen dan hopen en verlangen zij naar een instrument, van de aarde zelf. Noem een mens, noem iemand van god als heilige.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja graag delen ze ook in de liefde, en antwoorden ze met velerlei geschenken maar als iemand een instrument noem van de aarde zelf, noem dan christen of hindu, ja zij begrijpen dat een mens geborgd wordt met de middelen die voorhanden zijn.

Ik keek in de zilveren spiegel, een monnik mag zich niet binden in een relatie, het andere aspect, een relatie een van de menselijke doelen in het leven is. Ja een onoplosbaar probleem, de ene zijde als monnik hoeft je niet, mag je niet, aan de andere kant, als mens een reeks kinderen de toekomst in sturen een belangrijk doel.

Ik keek in de zilveren spiegel, en hoopte het antwoord bij Brahman te vinden.

Ik maakte als grapje engelen vallen voor menselijke liefde uit de hemel, en in de bijbel staat, engelen trouwen niet en worden niet getrouwd. Alsof ze heel vroeger al het antwoord op het grapje wisten. Immers dan is het de Schepper die het voorkomt, beschermt duidt, geleidt en de betekenis duidt.

Ik keek in de zilveren spiegel, en hoop nog steeds op vervulling, als dan mijn gezegde is; mijn plicht is altijd het belangrijkste, hoop ik op iemand die dan begrijpt dat gevoel bij iedereen een belang heeft.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik grapte ja zelfs in de supermarkt kan je de ware tegenkomen. En als je dan een keuze maakt, ja in hoeverre is het dat de goden ermee instemmen. Immers een misstap en je verliest hun gunst, hun genade, en hun hulp. En veel wijsheid voor mij ook een belang is waar ik niet omheen kan.

Ik kijk dus in de zilveren spiegel met het belangrijkste probleem, ja misschien zelfs van heiligen en engelen omdat ik ook niet de beloning van de hemel wil verspelen, buiten de wil van god wi treden, allemaal woorden om een gevoel te beschrijven. Als dan de keuze wel of niet in mijn handen ligt.

Ik keek vorige week bij Diwali ook in de zilveren spiegel en zag een visioen in licht geschreven, ik durf te hopen, maar schrijven mag ik niet. Immers vriendschap zou heel bijzonder zijn, en in mijn toewijding ik het beste pad probeer te gaan. Een lang pad, met gevaarlijke ravijnen, met vergezichten, regen wind, maar ook zonneschijn.

Ja over relaties, op aarde bij de menselijke taak, en in de hemel, ja noem het genade.

Paragraaf 85

Als ik zou dromen, waar zou ik dan mijn geliefde tegenkomen, Waar zou ik haar voor de eerste keer ontmoeten, waar zou ik haar mijn liefde verklaren, Waar zou ik zeggen ik bewonder je, ik adoreer je schoonheid, ik droom over jouw hartelijkheid.

Als ik zou dromen, waar zou ik denken, ik zal een kado een klein geschenk meenemen, een met weinig waarde, om niet op te vallen, verplichtingen te scheppen. Ik zou dromen over een chocoladereep, ik zou dromen over ja een ansichtkaart met een spirituele boodschap erop. Ik zou dromen, welke filosofie zou zij aanhangen, en er een boodschap bijzoeken, een of twee zinnen op een kaart.

Als ik zou dromen, en ik zou haar uitnodigen, ja een kadokaart van een koffi corner, een datum en een tijd, ik zou haar er ontmoeten. Ik zou dromen, welke drank zou ik nuttigen, en op de kadokaart zetten. Ik zie je daar graag, deze kaart wil ik aan je geven. Ik lust chocolade melk en ik gun jou ook een drankje,.

Ik zou haar daar ontmoeten ja met een kadokaart op een tijdstip, zij ziet mij en kan zeggen ik mag je wel graag maar ik kan er niet aan voldoen. Ik zou haar zien en zeggen ik heb iets kleins voor jou, Een chocoladereep.

Als ik dan zou dromen over waar ik haar zou zien. Zou zij in de hemel wonen, op aarde, in het paradijs, misschien zag ik haar al die tijd al, ja lopen, zien, staan of gaan. Ik zou zeggen ik wil je graag ontmoeten. Iets kleins een chocoladereep wil ik geven.

Als ik zou dromen, ja veel zou ik willen geven, zou zij in de hemel wonen, ja geeft zij mij de duurste kado's, zou zij op aarde wonen, zou zij liefde schenken, en meer nog een chocolade reep als toets of zij open staat.

Als ik zou dromen, zij zou in armoede zijn, ja ik geef haar een chocoladereep, en iedere keer een kadokaart voor een drankje in de koffi corner. Zou zij rijk en machtig zijn, ja ik schenk mijn wijsheid zonder kostprijs.

Als ik zou dromen waar zou ik haar tegenkomen, bewijs van vriendschap, ja in mijn hart zou zij een plaats veroverd hebben. Ik zou zelfs als ik haar al ken, van haar houden. Immers men leert elkaar kennen nog zonder doel, zonder diepere betekenis.

Als ik zou dromen, ja iedere geliefde kent een tijd, en op een gegeven moment moet je verder reizen.

Immers plicht en taak noodt de mensen om ook werk weer hoger te krijgen.

Als ik zou dromen, ik droom dan over een geliefde, immers ik weet nu al, de mooiste, ja zij kennen soms een onzekere binnenkant, ja de aardigste, ja soms mis je iets in de omgang, maar ook een keuze noem het van hogerhand als bewijs, dan is geluk meer zeker omdat een keuze afhankelijk is.

Als ik zou dromen, over een geliefde, in de hemel schenken zij vele kado's en op aarde schenk je elkaar een hartelijke opmerking. Maar wie dan de ware is, of de ware geliefde, de betekenis laat zich nog niet duiden.

Als ik zou dromen, over een geliefde, ja een keuze hogerhand, je zegt niet, voor jou ben ik uit de hemel gekomen, of ik heb je daar ontmoet en ik weet al zeker mijn leven wil ik met je delen.

Als ik zou dromen, ja een kadokaart is een begin, een drankje, op een tijdstip, je ontmoet elkaar, meer nog in de bioscoop zou ik jou ook graag zien, een spannende film, beiden daar, misschien een lege stoel ertussen.

Als ik zou dromen over liefde, ja vele plannen heb ik al klaar, maar in mijn optiek, mijn plicht als een veilige weg, om een moment een bijzonder moment te bewaren, voor nu voor later voor de eeuwigheid.

Paragraaf 85

Als ik zou dromen, en ik zou haar ergens ontmoet hebben. De ene keer is zij misschien wel prinses van een koninkrijk van tweeduizend planeten, dan is zij weer een prefecta en bestuurt ze twee honderd planeten.

Ja beiden spreek je een andere taal, maar als je elkaar zou zien, dan zou je elkaar herkennen, een gevoel van ziel tot ziel.

Als ik zou dromen, en ik zou haar ontmoeten noem het een dagelijkse weerzien, ik zou haar natuurlijk dan bewonderen om haar hartelijkheid, en dan zie ik in, een hartelijkheid waar je die toch al verplicht bent, zou die dan ook in een relatie zijn.

Als ik zou dromen, en ik zou haar zien, als zij van een land komt met de middelen om het goed te hebben, zou ik dan een kado meenemen, als zij daar er al niet meer naar talen.

Als ik zou dromen, ik zie haar op het station, blond haar, blauwe ogen, ja haar in een capuchon. Ik zou haar vragen voor een drankje, ja ik zeg, graag zie ik je weer. Meer nog ik zou graag een bijzonder moment willen delen. Misschien wel erna, een film in een bioscoop, als je wil een lege stoel ertussen.

Als ik zou dromen, ik zie haar onderweg, een kinderwagen, ik zie niet haar gezicht, ik zie niet haar blik, maar blauwe ogen, blond haar, en het kindje bewustzijn in de ogen. Ja een ziel weet ik haast zeker.

Als ik zou dromen, ja in de bus, een vage angst voor een onbekend probleem, zij zit achter mij en zeker tien minuten vraag ik mij af, een mobiele telefoon, zij kijkt misschien naar mij, misschien wel via haar telefoon.

Als ik zou dromen, en ik zou een relatie kiezen, ja na een keuze kan je niet meer wisselen, als dan machtige prinsessen zich aanbieden, als dan de hoogste schoonheden vanuit de film, het huis binnen stappen. Als je een keuze maakt, en je raakt aan elkaar verbonden. Ja ik spreek mij uit, misschien schaadt ik nu tiental belangen. Schoonheden, macht, misschien wel koninginnen van duizenden planeten.

Als ik zou dromen, en ik zou kiezen, als dan Brahman het hogere toezicht heet, en soms als grap het moet van boven komen. Dan zou ik die keuze daar leggen. Ook al zou ik zeggen waarom, of waartoe, maar een keuze zou dan veilig zijn. Een herinnering aan een boek dat ik ooit gelezen heb. Noem het dat liefde meer is dan een gevoel, dat liefde meer is dan een schoonheid, dat liefde als die bedoeld wordt, ja misschien wel

van boven beschikt.

Immers als je het leven leert kennen, niet alles kan besluiten, onweer de zeilen doet aftuigen, en dan het roer vastzet. Dan leg je keuzen in hoger handen, misschien ook wel deze.

Paragraaf 85

Een droom over liefde, als mens leef je op aarde, vind je de bedoeling van je leven op aarde, zou je een gunst krijgen dan verdien je die tijdens het leven. Bij de geboorte ligt al vast, je zal een opleiding moeten doen, en met de hoogte ervan een baan en werk vinden.

Bij de geboorte ligt al vast, je ouders hebben een vriend, vriendin gevonden, en je bent een van hun geliefden.

Zij willen dat je later een vriend of vriendin vindt, kinderen krijgt, en samen gelukkig bent, en natuurlijk werk, om je salaris uit te geven aan je geliefden en wensen.

Als je dan op aarde, leeft, en de vraag zelf ook over liefde hebt, en de wil van het hogere, noem het Brahman, noem het bij iemand anders God hebt. Dan wil je daarin ook je plicht zeker vervullen.

Immers voor al het werk, uit genade, verkrijg je in de hemel de beloning, Je vrij houden tijdens werk, om uiteindelijk de beste keuze te vinden, of de ware die vanuit lijkt te komen.

Een relatie met een godin, noem het hindoeïsme, een relatie met de Heer noem het christendom. Noem het een orde binnen de religie die wel regels oplegt, maar soms niet eenduidig is.

Als een droom in de zilveren spiegel, dat je wel een ontmoeting, een relatie bijzonder zal vinden, en ook zeker open staat, noem het met een chocolade reep elkaar ontmoeten.

De vraag als een godin uit de hemel een relatie wil, en op aarde schenk je elkaar een gevoel van vriendschap. Als je dan zou kiezen over een relatie, het kompas wijst soms zo lijkt het niet naar het noorden.

De ene keer ben je trouw aan de hemel, noem het binnen het geloof, de andere keer voel je vriendschap, noem het bij iemand die je wel soms ziet.

Als de religieuze waarde dat je alles goed moet of behoort te doen, en de keuze lijkt onzeker. Welke houding neem je dan aan.

Soms lijkt het dat een keuze zeker, is een ander moment twijfel je weer. Een visioen in licht lijkt even een antwoord, maar een week later lijkt zij weer onhaalbaar. Immers de sociale regels, de logica spreken het soms tegen.

Andere keren lijkt het dat een relatie met een vrouw met hoge verwachtingen wordt aangewezen, maar mogelijk pas na een lange levenstijd haalbaar.

De keuze, die ik zou willen maken is bij voorkeur trouw blijven, de ene keer lijk ik christelijk, de andere keer bij Brahman. Welke keuze moet ik trouw blijven.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ja ik spreek af met een drankje bij een koffiecorner, ja een chocoladereep neem ik mee, een goed merk, heel eerlijk gezegd, heb ik er twee gewonnen, Ik weet niet of ze voor mij zijn, namens een geliefde, of een speling van het lot, en voor een geliefde.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, een keuze kan ik niet maken, maar heel bijzonder, romantisch ja beide keuzen lijken zo. Bij de ene vraag ik mij af, allemaal geschenken, bij de ander wat zou zij in mij zien. JA bij beide keuzes zie ik ook onzekerheden, misschien ook wel mijn schaduw. Meer nog ik heb in het leven bij elke bedoeling wel drie aspecten gezien. En een keuze uit gevoel, noem ik onzeker immers belangen als er meer dan vier in het oog zijn kan je al niet meer kiezen.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ik zie nog niet de bedoeling van het hogere, Brahman, ik zie nog niet de duiding van zowel geluk als een levenstaak immers ook daarin wil ik voldoen.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ja vele dure juwelen, vele dure kunstschaten, maar zij schenkt natuurlijk met haar macht de duurste geschenken, maar ik heb haar nog niet gezien.

Zou ik een keuze maken voor een ander dan is zij een hartelijke vrouw, en zeker begrijpt zij soms mijn grapjes, en soms lijkt zij zelf een gevoel te beantwoorden, maar meer nog, waar de ene hartelijk is zou een relatie anders kunnen zijn. en zou ik haar zeggen veel juwelen in huis te hebben van een machtige vrouw ja dan weet ik niet welke weg het zal gaan.

In de zilveren spiegel zie ik wel die twee hele bijzondere keuzes, maar een keuze kan ik niet maken, ik hoop het van boven, van Brahman te horen, en natuurlijk een ware Jacoba mag je niet afwijzen immers liefde wil je vanaf het begin toelaten.

In de zilveren spiegel, ja een machtige vrouw, ja een hartelijke vrouw die de eenvoud kent. Een keuze die ik nog niet kan maken, mag maken. Ook al zou in de zilveren spiegel de machtige vrouw met alle methodieken al een antwoord kunnen geven. Ook al zou de hartelijke vrouw zo schat ik in wel een duiding willen geven.

In de zilveren spiegel, ik geef ze geen naam, maar in dit boek heb ik haar overal gezien, de machtige vrouw Artemis, of de hartelijke vrouw zonder naam nog, immers ik heb nog geen vraag gehad; ik sta ervoor open en zou je wel graag ontmoeten. Immers op aarde zijn er conventies, en als mens, treedt je er niet buiten.

In de zilveren spiegel, ik kies graag volgens Brahman de ware, immers de liefde wil je ook op bijzondere manier beleven. Ik heb nog geen kennis over de keuze, en soms lijkt de keuze zeker, maar soms door een conventie voel ik mij weer onbeslist, en soms voel ik mij door een juweel weer alsof leven van veel hogere waarde is. Maar als een leven honderd jaar zou zijn, en je een taak hebt, noem het beide benen op de grond. Mag je dan erna naar de sterren vliegen, een Orion met een heldentaak.

In de zilveren spiegel, je wil geen relatie afwijzen als zij een verplichting zou zijn, noem ook zeker bij de goden dat zowel werk als geluk er onderdeel van zijn. Noem ook zeker dat als een ander niet voor je bedoeld is, je haar of hem niet wil schenden in hun zoektocht naar geluk. Immers een mens volgens een theorie op aarde maar een ware Jacoba heeft. Die natuurlijk dan bij de ander past.

In de zilveren spiegel, ja ik zie ze beiden, de ene heeft een schijnsel van macht, misschien wel met een kinderfoto, de ander heeft een schijnsel van hartelijkheid, maar als je elkaar niet kent, weet je niet of de hartelijkheid in een relatie anders zou zijn.

In de zilveren spiegel vraag ik mij af, is die chocoladereep om haar te geven, of heb ik die van haar gekregen.

Paragraaf 86

In de zilveren spiegel ja de ene keer zie ik een machtige prinses, prefecta, agente, of heilige vrouw, de andere keer lijkt het een simpele keuze, ja noem het soms op het station, in de bus, in het cafe, of misschien zelfs overdag ja ergens anders.

In de zilveren spiegel, ik droom over allerlei geschenken, noem het kristalwerk, noem het juwelen, noem

het harten met een mooie boodschap. Noem allerlei vormen ja een vrouw geeft niet wat een man wil, maar wat zij zelf wil. Juwelen, kunst, mooie dingen.

In de zilveren spiegel zeg, die daarboven, noem het soms religie, noem het soms de hemel, ja de keuze ligt daar, en soms zeg ik ook, uw wil geschiedde.

In de zilveren spiegel, lijkt vriendschap soms een platonische relatie, soms een vriendschap van mens tot mens, soms lijkt het een relatie in oorlogstijd, meer dan brieven kan je niet schrijven.

In de zilveren spiegel zie ik ook, een keuze kan heel moeilijk zijn, je wordt soms aangezet het ene te binden, en soms het andere te binden, dan zeg ik, een keuze ligt bij religie, noem het een godheid, of godin, een aartsengel. Of meer nog in de hemel de hoogste engelen.

In de zilveren spiegel zie ik ook, een relatie en status meet je af aan de keuze. Met een koningin verkrijg je de hoogachting, en een simpele vrouw, als je het beiden vergelijkt, dan heb je een gewoon leven. Aan het einde zeg je, ik heb kinderen en kleinkinderen, maar wie ken ik nou, of wie kent mij, en als dan honderd mensen in de zaal zitten, dan mag je blij zijn.

In de zilveren spiegel, een prefecta, twee honderd planeten, een agente honderd jaar diensttijd, een prinses, twee duizend planeten, een heilige vrouw, ja iedere dag of avond in gebed.

In de zilveren spiegel ik leg de keuze buiten mij, immers ieder mens kan met gevoel maar een aspect beslissen, kies je volgens intuïtie, dan zijn er meer factoren dan zekerheid schenkt.

In de zilveren spiegel, ik wil Brahman trouw blijven, ik leg de keuze bij Brahman, ik zeg Brahman wat u wilt. Zelfs als dan een relatie op aarde onmogelijk is, als een visioen in licht meer een duiding is hoe het voelt, en een relatie door Brahman beschikt. Ja de plicht tot een relatie, ligt dan bij Brahman, soms lijkt een keuze, ja misschien is het altijd een keuze tussen twee mogelijke mensen, en dan ligt de keuze bij Brahman.

In de zilveren spiegel schrijf ik over mijn eigen hart, een gouden hart, ik schrijf over een geliefde, ja meer dan schrijven kan ik niet immers een keuze de ene keer lijkt zij zeker, maar de volgende dag lijkt het weer, de golven, en het roer een andere kant op te wijzen.

In de zilveren spiegel blijf ik verbonden, ten eerste met Brahman, en ten tweede met zijn keuze. En ten derde met een leven vol met plicht maar ook verwondering, en misschien blijdschap, net als bij ieder mens, blijf je bij een keuze, en dat karma en leed soms gelijk ogen, is voor ieder mens, een terugval in de dagelijkse werkelijkheid.

In de zilveren spiegel weet ik een dag na een lichtfeest een visioen in licht geschreven nog niet te duiden, immers bij Brahman ken ik ook een gevoel van verbondenheid, en zou een relatie noem het simpel, die verbondenheid verbreken ja dan blijf ik liever in die verbondenheid.

Paragraaf 87

In de zilveren spiegel zag ik allerlei mensen, en ik zag dat zij met hun partner een gevoel van verbondenheid hebben. Ze hadden een maatje, een vriendin of vriend. Ik zag dat zij elkaar vonden voor zowel geluk als leed. Als zij in het leven vragen hadden vonden zij daarin hun wederhelft.

In de zilveren spiegel zag ik dat zij met een vriend of vriendin een gevoel van binding hadden, waarin ze elkaar vertrouwen in de levensvoorkeur, kernovertuigingen, geloofsbeleving en de wederzijdse afhankelijkheid.

In de zilveren spiegel, ja ik tuurde iets verder en zag mijzelf, ik ervoer een gevoel van verbondenheid, noem

het door devotie opgebouwd, noem het door aandacht en toewijding een gevoel van dieper dan een mens kan geven. In gebed breng ik al mijn problemen ter sprake, in gebed breng ik al mijn wensen zichtbaar.

In de zilveren spiegel, ik zag Brahman, en misschien wel een zonder een tweede, de meeste mensen vinden hun verbondenheid vriendschap bij een mens, verliefdheid, bewondering, het hof maken, en een aantal jaren later verbinding met lieve kinderen, moeders die ervoor zorgen, vaders die hun werk moed geven om er voor hen te zijn.

In de zilveren spiegel zie ik mijn vriendschap in verbondenheid met Brahman, veel dieper gaat dan met een ander mens. Noem Brahman die mijn gevoel beantwoordt, Noem Brahman die mij veel geschenken geeft. Bij Brahman een rijk leven, zonder ruzie, maar soms wel zonder antwoord.

In de zilveren spiegel, het visioen zie ik maar om te zien dat anderen hun vriendschap beleven op een manier die voor mij in Brahman gevonden wordt. Immers ieder mens zoekt liefde, geliefden, relatie, binding, ook om met elkaar antwoord te krijgen op de vraag waarom wij bestaan.

In de zilveren spiegel zie ik mijn verbondenheid met Brahman, misschien wel een dieper gevoel dan je met een ander mens kan krijgen. Een gevoel van verbondenheid, noem het bij gebed langzaam verkregen, Noem het bij mijn devotie en toewijding langzaam water gegeven, bij-gesnoeid, misschien wel in de zon gezet.

In de zilveren spiegel zie ik velerlei vorm om betekenis te hechten aan het leven, gebeurtenissen, ervaringen, meer nog het verklaren van het leven zelf.

In de zilveren spiegel, zie ik mijzelf gelukkig, zonder een vriendin gevraagd te hebben, zonder een huwelijk te kennen, zonder kinderen als geschenken uit de hemel te zien.

In de zilveren spiegel, zie ik dat ik nog niet afhankelijk ben, en de ziel in iedereen zie. Misschien zie ik ook wel meer, de verwondering over de schoonheid op de aarde.

In de zilveren spiegel, zie ik de keuzes steeds bij het hogere gelegd te worden, Brahman zonder kenmerken, de ene keer krijg ik antwoord, de andere keer, lijkt mijn schip stuurloos. Maar uiteindelijk de belofte om aan te komen bij het nieuwe land, de nieuwe wereld

In mijn verbondenheid probeer ik de wil van god, brahman te ontdekken, ook al lijkt het niet in lijn met de gebeden die ik ken.

In mijn verbondenheid wil ik bij Brahman blijven, maar als hij een relatie gebiedt, noem het als plicht ja niet anders dan volgen, niet anders dan een gedeelte van mijn eigen geluk opgeven voor een ander.

In de zilveren spiegel ervaar ik verbondenheid, noem het Brahman.

Paragraaf 88

In de zilveren spiegel; Ik zag Artemia kingdom, Artemia kringdom zoals ze het ook mogen noemen. Misschien ook wel Artemia Ringdom.

In de bus, ja even zag ik een glans van een vrouw, blond haar blauwe ogen. Zij was studente en was bijna agente. Zij was geboren in een familie waar zij ook geachte functies hadden. Zij mocht agente worden.

Vaak is het gezegd dat de meesten niet buiten hun geboorteplaneet komen, maar als je een functie, een baan goed uitvoert kom je er vanzelf zeggen zij.

In de zilveren spiegel zag ik ook een aanstormend talent, een man ook met blond haar, hij studeerde ook

maar had nog geen richting. Hij kwam uit een familie, ja ook bestuurders, misschien wel een honderd miljoen verantwoordelijkheid. Noem eht burgers.

In de zilveren spiegel, ja ik let vaak op kleine details. Ja de ene keer loopt er een goed boek, de andere keer een goed hart. Soms herken je ze aan combinaties. Meer nog ik droom ik kijk in de zilveren spiegel.

Als een machtige prinses haar gunst geeft, wie houdt het dan tegen, immers eenvoudigen delen van hun liefde, vaak niet meer dan een goed en aardig woord. Maar macht, ja deelt de duurste objecten. Zou het museum er vat op krijgen, dan staat bij de hele zaal mijn naam. Mijn naam immers mijn geliefde schenkt het mij.

Tot ik in de zilveren spiegel wordt gebonden, noem het Brahman en zijn keuze, dan is een beeldje noem het grieks, noem het een gebroken pootje, noem het een klein detail. Later in de hemel, misschien wel na het oordeel, of als een oordeel niet nodig is. Daar ontmoet ik haar dan.

Zij zei mij al eerder wij gaan eerst een jaar op wereldreis, langs meer dan vierhonderd planeten een jaar lang. Bij de ene een zeppelin, bij de andere een riksja. Na dat jaar verklaart zij haar liefde. Tot die tijd, blijven wij ieder onszelf, en mogen wij eelkraar van hart tot hart leren kennen.

In de zilveren spiegel, na het leven gaat de helft van de levenden naar de hemel, de andere helft mag eht overdoen. Zij als prinses, staat dan op mij te wachten, meer nog waar zij duizend jaar worden, is het een verwachting met vele symbolen van liefde en vriendschap.

In de zilveren spiegel zie ik nog niet de bedoeling van mijn leven. Blijf ik iedere avond in gebed, als clausuur. Blijf ik iedere dag in mijn bescheiden huis, alleen. Voel ik mij dan verbonden met Brahman, als misschien dieper dan mensen met elkaar mogen ervaren. Of ziet de Schepper, of hoger nog, een bedoeling. Noem het niet afhankelijkheid, noem het niet een ander willen genieten. Noem het een edel doel. Kinderen die tot in de verre toekomst je naam verder dragen.

In de zilveren spiegel, zie ik, ik mag niemand afwijzen, anders zou Brahman mij afwijzen.

In de zilveren spiegel zie ik, door gebed na gebed, Brahman kiest soms andere kenmerken. Open staan voor de ondoorgrondelijkheid.

In de zilveren spiegel zie ik ook Brahman, in mijn ogen is bruin en wit. Ja Brahman woont achter die poorten van de ziel. Ja ik zie het duidelijk de woorden komen ook uit die bron.

In de zilveren spiegel. Een liefde op aarde, misschien later in de hemel, misschien de goden en godinnen zelf. Noem ook Gayatri. Noem ook Govinda. Ja liefde zelf niet kiezen maar gebed laten duiden. Liefde als een woord en werkwoord. Tot in de eeuwigheid hoop ik verbonden te blijven. Noem Brahman als bron.

Paragraaf 89

In de zilveren spiegel wil ik mijn belangen geen schade doen, ik wil geen stelling nemen waardoor ik in het leven minder verrijkt zou zijn dan van boven gegeven.

Als ik mijn wijsheid zou verliezen, zou mij treurig stemmen, als ik mijn geloof zou verliezen zou ik treurig zijn. Zou ik mijn gelofte verlaten en de toewijding kwijtraken zou ik ook verdrietig zijn.

Als ik dan een relatie van boven zou krijgen, gegund, als plicht om gelukkig te zijn. Zou ik dan een relatie ja later in de hemel, of ja in de eenvoud van het dagelijks leven op aarde.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, zie ik niet welke bedoeling, en wil ik geen fout maken, en wil ik liefde niet opeisen als zij niet mogelijk is of gegund wordt.

Als ik in de zilverenspiegel kijk, de ene keer vraag ik het en hoor ik het lijkt onmogelijk, de andere keer voel ik een binding in de omgeving, dan weer een visioen in licht geschreven een moment van even een tijd geleden, dan weer lijkt het alsof liefde pas in de hemel zo droom ik mogelijk is.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ja meer nog een codex zijn woorden, beelden, dromen, en als ik dan verder kijk, een persoonlijk doel, religie, in zijn gebed en wijsheid. Als ik dan verder kijk, zou dan het alomtegenwoordige doel van nageslacht ook een doel zijn, misschien ook voor mij bedoelt.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ik wil mijn belangen niet schaden, als ik de keuze in zijn totaliteit buiten mij leg, bij Brahman. Hij zonder kenmerken mijn invloed schraagt. Borgt, misschien wel in de hemel en op aarde mij voorziet. Ik ken nog niet de keuze, maar ervaringen met een beantwoording in woorden of beelden maar nog niet de zekerheid.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, een geliefde in de hemel, een geliefde op aarde, beiden, of geen van beiden en het monnikschap.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ik zie vele bezwaren, tegenstellingen, waarvan sommigen bijna onmogelijk zijn te compenseren.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ik weet dat Brahman soms ondoorgrondelijk een keuze anders geeft. Meer nog een keuze die pas later zijn betekenis krijgt. Meer nog een keuze die bij voorbaat soms zoveel bramenstruiken laat voelen. Dat een tegenslag al duidt, het is misschien niet bedoelt. Ik hou mij dan, zo denk ik veilig door soms te ontwijken, soms anders te duiden, soms een verklaring dat het niet mag zijn.

Noem Brahman die voor mij soms ook de onzekerheid niet oplost, mijn gezondheid soms issues heeft, soms in gebed ik bevreesd zeg, ik mag misschien niet geloven vertrouwen. Soms tegen beter weten in. Maar mijn wil wordt wel gedragen noem het ook door Brahman.

Noem de zilveren spiegel, voor ieder mens liefde belangrijk is. Vriendschap in het leven, meer nog een liefde delen, dat van eenvoud, een essentie wordt, die je in huis voortdurend ziet, een stukje van jezelf.

Als dan in de zilveren spiegel, een levenstaak op aarde, zelfs ver boven ons in hoogachting welke boodschap, wijsheid of informatie. Immers zouden zij het doen, hun cultuur is anders, alsof japan, china, en indianenland of de vikingen bij elkaar komen. Zij zouden het niet aanvatten vanwege hun zwakheden.

Als zij dan in de zilveren spiegel kijken, turen, duiden, verklaren, een levenstaak op aarde is belangrijk, Noem het wijsheid, noem het religie of filosofie. Noem misschien wel een relatie, zou het mogen, immers ik wil geen belangen schaden. Een relatie misschien lieve kinderen, iedere keer troost je ze, ze zijn even kwetsbaar als ikzelf in de jeugd. Iedere keer deel je een bijzonder moment, ja een goede daad beloon je meteen. Noem het visioen in licht rond de tijd van het lichtfeest, soms diwali genoemd.

Als ik dan in de zilveren spiegel kijk, is liefde en vriendschap dan op aarde en in de hemel mogelijk, is bij Brahman, noem sanjasin het doel van religie dan samen met erna relatie mogelijk.

Ik tuur in de zilveren spiegel, en vraag mij af, bij een relatie, zou ik stoppen met het gebed, de wijsheid, de levensovertuiging van noem het een sanjasin.

Paragraaf 90

Ik keek in de zilveren spiegel, ik droomde over de liefde, een geliefde, leven en meer nog laten leven. Ik droomde over een geliefde, ja soms heeft zij blond haar en blauwe ogen, soms lijkt zij nog hoger een agente met een zonnig karakter, soms een prefecta, ja ieder moment elk probleem dezelfde grondhouding en beginsel. Zij wist ook van de prinses die wel tweeduizend planeten bestuurt, ja zij ook vanuit haar adel

bloed, beheert alle functies in de samenleving en wordt geroemd omdat al het leven en de moeite ermee bij haar als eerbied behandeld werden.

Ik keek in de zilveren spiegel, zag een vrouw die dagelijks in gebed zit, wel de halve dag, de halve avond, ja in mijn menselijk bestaan draag ik de clausuur ook bij regelmaat.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja een spiritueel huwelijk is elkaar delen in de onvoorwaardelijke liefde, alsof twee zielen aaneen worden gehecht. Ja ik zag een spiritueel huwelijk, waar de genade en de verdienste gedeeld worden. De ene gaf de ander genadegebeden, de ander opende in liefde het causale lichaam, om ook de expertise te delen.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja de keuze Brahman zelf, of de keuze van Brahman, Ik wil Brahman trouw blijven, Immers zo'n kans volgens de boeken maar zelden in een leven wordt gegeven. Van voorwaarden in geloof, tot gebed, ik leerde dat sommige engelen god in vrees aanbidden, vrees omdat ze zij wijsheid en verstand bemerken. Sommige engelen erna in liefde aan de goden verbonden worden, immers zij begrijpen dat zij zelf een afgeronde taak krijgen.

Sommige engelen zijn in verbondenheid, juist door de onvoorwaardelijke dienstbaarheid, noem gebed er een van. Als dan een mens een geliefde krijgt, de engelen zien aan en onbekend ogenblik welke toewijding een mens voelt. Immers bij een geliefde toon je je hart.

Als dan een engel in gebed en uit keuze een geliefde als doel neemt, zijn er vele vragen, zoveel vragen dan het hart vaak in onzekerheid is over de juiste weg.

Als dan een mens een geliefde kiest, en de keuze bij god legt, noem het christendom, noem het hindoeïsme.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, zie ik dat iedere beproeving die engelen in het pad leggen, even oprecht doorgebracht moet worden, uit liefde, genegenheid, verbondenheid, en als opoffering van eigen belang.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, zie ik de belangrijkste keuze van een mensenleven, Bij het geloof blijven met god als geheel oogpunt, God als doel nemen, maar een relatie als wens, of als plicht. De juiste weg vraagt men vaak aan God, van neemt u de beslissing, maar de onzekerheid toestaan, ja het hoogste doel van Brahman zelf kiezen, steeds weer. In de zilveren spiegel zie ik niet het doel, maar wel dit moment, en het dagelijkse plicht voldoe ik dan. Zonder dat mijn vrije wil, tussenbeide komt met de godswil. Noem dat God zijn genade als een draagkracht geeft. Noem de munt van hour of power.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ja alles in gebed gebracht krijgt vervulling maar een mens kan zelf niet overzien wat de weg der goden is. De mens zegt dan een verplichting wordt ook door ouders en grootouders bepaalt, en de religie zegt, een plicht is om de ziel of het leven te verwerkelijken, en de onzekerheid is dan dat ze door tegenstelling een of beiden onmogelijk worden.

In de zilveren spiegel, zie ik ook de liefde, die ik zelfs tijdens gebed in mij voel, noem als een engel die haar liefde geeft. In de zilveren spiegel, ik vaar richting amerika, maar weet nog niet de route, maar wel dat mijn schip zeilt.

Ik wil dan ook niet de belangen en de wil van Brahman schaden, die de allerhoogste werkelijkheid wordt genoemd. Immers ik zoek het werk dat ik voor Hem kan doen.

Paragraaf 91

In de zilveren spiegel zie ik naast mijn liefde voor Brahman ook mijn liefde voor de Almacht. Noem het ook een christelijke titel. Zoals er in de tijden velen zijn benoemd en in gebed zijn genoemd.

In de zilveren spiegel zie ik ook mijn vrees om buiten de wil van het goddelijke te treden, noem het christen

noem het hindu. Waarbij mijn vraag over de hoogste dienstbaarheid leidend is.

In de zilveren spiegel, noem het toewijding van opoffering die leidend is en de genade van god en goden beschikbaar maakt, noem belijdenis, noem overgave, noem plicht, noem het leven ten goede keren.

In de zilveren spiegel, ja ik mag mij christen noemen, noem de heilige geest, alleen de levenden God kunnen toenaderen. Noem Brahman als doel van de ziel, het ongeboorte principe, die de wil tot in het eeuwige ondersteunt. Noem ook de profeet Joel die de heilige geest gunt aan de eindtijd en de gelovigen.

In de zilveren spiegel in vrees voor het eindige, benut ik iedere keer de genade, en in gehoorzaamheid weet ik dat zij soms zelden gegund wordt.

In de zilveren spiegel, de ene noemt het liefde voor God, de andere zelf-oppofferende liefde voor Gayatri de vrouwelijke Almacht.

Ik zei, Christus is veel meer geweest dan wij beseffen, immers vaak dat engelen zich als een geliefde voordoen, en wij soms het geschenk aan nemen maar pas later leren dat zij van een engel kwam. Vaak dat wij dan nog veel meer hadden willen vragen om te leren, en te danken.

Ik zei, ook de hindoe goden zijn soms aanwezig, zonder vorm, op een onbekend ogenblik werd ons toewijding gevraagd, en de beloning voortgekomen. Wij zijn ieder moment op het ondoordringelijke gericht. Immers engelen soms een klein moment kiezen om ons te toetsen.

In de zilveren spiegel twijfel ik over de eenheid van de hemel, in religie, en is het christendom en het hindoeïsme soms een tegenstelling, soms het ene soms het andere.

In de zilveren spiegel, neem ik alle genade aan, maar soms in vrees over de goede afloop. Soms in vrees over uitsluiting van andere genade.

In de zilveren spiegel, noem ik mij Brahmana, en noem ik mij verbonden met de wil van God. Hoor ik soms een godvruchtig man zeggen. Ik zie plicht als het hoogste, in vrees voor allen die buiten God treden en in het ongeluk komen. In vrees dat alle gunsten dan worden afgenomen.

Ik noem mij dan christen en hindu. God en Brahman als bron. Ook in gebed en toewijding.

Paragraaf 92

In de zilveren spiegel, ja ik droom over een leven. Als ik negentig ben vlieg ik naar het koninkrijk der hemelen ik word daar meer dan duizend jaar oud. Ja als ik dan negenhonderdjaar ben vlieg ik verder naar de tweede hemel en wordt er dertigduizend jaar.

In de zilveren spiegel, ik droom over mijn geliefde, ik weet niet of Brahman het wil of toestaat, maar ik zie twee zwanen vliegen. Misschien de vorm van devotie die aan Gayatri is gebonden.

In de zilveren spiegel, ik zet mij belangeloos in voor de samenleving, als ik onderhouden word hoef ik geen eigen belang te hebben. Ik geef mijn boodschap mee, zonder voorwaarde anders dan mijn eigen naam. Ik zeg zelfs, zij hoeft tot zij veilig is niet in het openbaar te zijn. Als onderzoeksobject.

In de zilveren spiegel, alles dat ik leer, teken ik getrouw op, en in meditatie wijs ik vele wezens op een genadevorm. Zonder vooraf plan, onbevangen.

In de zilveren spiegel, tot men een relatie heeft, kan men op eigen titel de goden zoeken, tot aan en met Brahman zo hoop ik zo geloof ik, zo vertrouw ik. Ook al zijn er beproevingen die ik vaak in vrees doorsta.

Ik hoop dan op een ingebed bestaan, die mogelijk maakt dat ik mijn talenten inzet.

In de zilveren spiegel, ik kan niet in de intelligentie van Brahman kijken, maar ontzag voor zijn wijsheid, liefde voor zijn geschenken, en verbondenheid voor de tijd van gebed.

In de zilveren spiegel zie ik, ieder mens heeft een eigen plicht, eigen taak, en door haar te voldoen verkrijg je het karma om de goden te vinden. Ja ik verkies Brahman zelf. Ook al ken ik soms niet zijn wil, soms niet zijn verbod, en soms niet waarom,. Ook daarom geloof ik in ondoorgrondelijkheid.

In de zilveren spiegel, ja vele engelen mogen mijn boodschap verder dragen, zonder voorwaarde, zonder wens tot beloning. Ja vele wezens mogen mijn wijsheid benutten. Informatie zonder kostprijs

In de zilveren spiegel, ja in handen van Brahman, met de vrouwelijke en mannelijke kant. Ook al is het vaak onzeker hoe de volgende stap gezet moet worden. Of lijkt het al een doelpunt.

In de zilveren spiegel bij iedere godheid krijg je een roemvolle naam, noem bij Gayatri de zwaan, bij Barachiel de Bracchiosaurus. Bij Indra de olifant. Zo geven ze allen een naam mee.

De grootste onzekerheid voor mensen is in religie zich weggeven aan een godheid, immers als een pottenbakker vormt hij de mens tot een bijzonder kunstwerk. Toch de drempel kan men bewust overstappen, Zelfs als je in gebed de dingen zegt, zij al door de goden gehoord worden.

In de zilveren spiegel, zie ik vele beproevingen, en vele uitkomsten, waar men soms over mag schrijven, waar men soms in vrees voor is, omdat het anders had kunnen gaan. Soms ontzag als een engel een zekerheid van behoud in het leven legt.

In de zilveren spiegel zie ik het leven ongeveer honderd jaar, zie ik de ziel die alle levens aanneemt en met ik identificeert ook om aan de naam gebonden te worden, en het bestaan, ja in reïncarnatie alle levens overstijgt, de ziel overstijgt omdat alles er onderdeel van is. Maar toch ook als bestaan in het moment ligt.

In de zilveren spiegel zie ik, bij een leenheer verkreeg ik de genade om oprecht het leven te voldoen, bij Brahman die bij ieder ongeacht status de verdienste ziet, mocht ik mijn bestaan transcenderen.

In de zilveren spiegel, men kiest zelf voor een geloof, waarbij zij eigen goede daad is, en alle goede daden in het leven geschreven ook bij de ziel op eigen titel staan.

In de zilveren spiegel, Christus was een aartsengel. De tempel was een religie van duizenden werelden, en het koningschap overtrof vele andere koninkrijken. Hij wilde hoger gevraagd worden, en beloont geloof.

In de zilveren spiegel, Krishna was een groot koning die plechtig zijn genade gunt. Leer die uitspraak op waarde te schatten ook in moeilijke tijden. Immers hij schenkt genade voor het eeuwige als een bijzondere edelsteen die men thuis zorgvuldig bewaart.

In de zilveren spiegel, de volkeren der aarde hebben in hun traditie de boodschap van het heilige liggen, een wijsgeer verzamelt ze en herkent hun waarde, en gunt de genade aan hen die ze waardig vinden.

In de zilveren spiegel, de hemel is een eenheid, de heiligen, de geliefden, de engelen en de goden in de hoogste hemel wonen er. Zij vragen God soms een geliefde bij te staan.

Zij zijn in vrees voor de hel, immers God kent alles, en zij helpen hun geliefden niet aflatend.

In de zilveren spiegel, zie ik mijzelf als aan Brahman verbonden, een diepe verbondenheid met Brahman, een diepe zo noem ik relatie met Brahman, en zijn wil die hij beschikt, als boven goed en kwaad. Omdat hij niet gebonden is aan een keuze tussen goed en kwaad. Als een architect die alle onderdelen van een gebouw schraagt, zodat zij nooit ten onder gaat.

Paragraaf 93

In het leven vind men vervulling, zoals kinderen die een kerstkado krijgen en later begrijpen dat ouders hun liefde wel willen delen, maar niet altijd de voorspoed kennen om het kind alles te gunnen.

Vaak dat met kerst dan een symbool wordt gegeven, noem het geboren worden van het licht in de mens. Noem dat genade een bijzonder kenmerk is van een geschenk. Zoals een godin die haar genade schenkt en de mens pas bij nood, of bij hoge tijden begrijpt dat verbondenheid soms betekent dat je fijne tijden hebt, maar ook soms een flinke terugslag krijgt van een gebeurtenis.

Zoals in het christendom verbondenheid betekent dat je niet rijk hoeft te worden, of leed wel onderdeel blijft van leven.

Men vind dan door een godin de vervulling die dieper dan woorden, dieper dan leed, dieper dan geluk gaat. Noem dat een godin in oude tijden een klein juweel in het leven en bestaan legt. Die op een onbekend ogenblik een vorm openlegt waarbij wil getrancendeerd wordt. Maar ook de vervulling in het antwoord geeft. Waarbij een godin zelf subject van liefde wordt.

Noem de zilveren spiegel die door Gayatri haar gedaante toont, en het onderwerp liefde als een ogenblik alle facetten deelt om uiteindelijk noem ook Krishna en noem ook Brahma tot aan Brahman als geliefde toont.

Noem dus de zilveren spiegel die laat zien dat liefde soms beantwoordt wordt, soms door tegenslag zijn aantrekkelijkheid verliest, maar soms ook als liefde bij godinnen veiliger is. Immers een geliefde op aarde heeft soms de aantrekkelijkheid van de jeugd, maar ook de omstandigheden dat gevoelens verharderen.

Noem dus de zilveren spiegel, de robijn als teken van Krishna's onsterfelijke liefde, noem dan ook Gayatri als Almacht met het teken van wijsheid als haar vervullin die de ziel haar dorst lest.

Noem dan ook de zilveren spiegel als men vorm loslaat men geen godheid meer kiest, als men naam loslaat zelfs kwaliteiten als almacht en alomtegenwoordigheid leert loslaten.

Noem dan de zilveren spiegel voor de ziel de nirguna Brahman, en voor het lichaam, de persoon gods als Govinda.

Noem dan Krishna als aspect binnen de schepping als allerhoogste en gelooft men in meer en hoger dan het bestaande als Govinda als het herdersjongen die in de eenvoud ieder leven kracht geeft

Noem het subject van liefde. Noem de zilveren spiegel. Noem Gayatri, noem Krishna, noem Brahman. Noem dat ik mijzelf in de zilveren spiegel zie, en alle goden zie, tot aan het christendom, noem de Griekse goden, noem de andere goden.

De zilveren spiegel, die weerspiegelt wat ik van boven hoop te ontvangen, maar ook mijn goede kanten, noem ook de liefde van de ziel. Noem dus dat Angelove bij de godheid zonder naam en vorm vervulling krijgt, maar ook geborgen in alle goden en godinnen namen onderweg als een bergbeklimming gezekeerd bij iedere mooie naam.

Noem dat zij die nog de liefde via de ziel kunnen krijgen, haar verwerven als een gunst, noem zij die gebonden zijn aan het wereldse in gebed wel vervulling mogen verkrijgen Noem de zoektocht waarbij ik lange tijd in de zilveren spiegel keek en allerlei wonderlijkheden zag. Noem de liefde van de ziel die het eeuwige leven zoekt. Noem de vervulling van de ziel het beantwoorden van liefde die wonderlijk soms geen mens nodig heeft maar in het gebed het goddelijke raakt.

De zilveren spiegel toonde mij ook de gebeden van genade. Eerst leek het dat ik daar mijn geliefde in zag. En dat ik steeds meer zag dat ook ik zelf daar naast de agente, prefecta, koningin waarde verkreeg.

De agente en prefecta van Artemia kingdom. Ja ik droomde over de zilveren spiegel en zag, de meesten komen niet buiten hun geboorteplaneet. Ja een prefecta beheert twee honderd planeten. De agente had honderd jaar diensttijd. En de lord protector was over veel planeten.

De heilige vrouw, ja misschien was ik ook aan haar verbonden, was een officieuze functie om geheel aan het goddelijke gewijd iedere dag in gebed te brengen.

Ja ik keek verder dan artemia kingdom. Ik begreep engelen, ja zo noemen wij ze, doen zich als eenvoudige vriendschap voor. Misschien heb ik een engel ontmoet, en denk ik ja zo droom ik dat zij eenvoudig is en misschien echt met grote macht een gedaante van bescheidenheid aanneemt. Ja ik droom over een engel.

Ja ik keek verder dan artemia kingdom zag als een vader die voor zijn kind zorgt. En een jong kind nog niet snapt dat ouders aardig doen, maar veel hoger niveau hebben. Verbale vaardigheden die een kind niet hoort, immers zij worden in liefde gevoedt.

Ik keek in de zilveren spiegel, zag ook mijzelf, in diep gebed verzonken, maar ik zag ook het geheim. Hij wilde nederig blijven uit angst voor de schaduw van roem. Hij wilde nederig blijven, bij zijn visioenen zag hij grote gevaren van leven mensheid en nog meer de hoogste werkelijkheid. Hij zag ook dat gevaren soms zonder oorzaak of eigen schuld ja toeslaan. Hij zag in vrees allerlei oorzaken dat een hoogwijze man dom wordt, en een slimme wetenschappelijke geest tot dwaasheid vervalt. Hij zag hele devote mensen die opeens bij het kwade hoorden. Ze werden nooit meer terug gezien.

Ik keek in de zilveren spiegel en zag genade daden en gebeden ja zijn een vorm om de storm voor te zijn. Zo droom ik dan in de zilveren spiegel. Met gevouwen handen, pure aandacht aan noem het goddelijke, misschien wel om liefde, maar ook toewijding, misschien verzekering, of noem het voorwaarden om het kwade nooit meer kans te geven.

Ik keek in de zilveren spiegel. Vier witte rozen bij heilige communie. Ze kregen alle vier een waardevolle naam. Een de ziel, een het hart, een het instrument, en ja de laatste ook van hoge waarde ik gaf de voorwaarde van een relatie op, en een roze roos werd ook tot een witte roos gekroond.

Ik keek in de zilveren spiegel, toen ik de voorwaarde losliet, hoorde ik mijzelf zeggen dan ben je in de liefde van god opgenomen. Maar vandaag bij de winkel kocht ik twee glazen knuffelbeertjes met een rode roos. Een verborgen teken van een dynamische bron, synchroniciteit, ja meer nog een engel die boven mij vliegt, ja een engel die met een hand, noem het hogere de hemel, god of een aartsengel.

Ik keek in de zilveren spiegel, zelfs gebeden om genade of gods liefde als een groot kanaal, noem het overal op scherm, noem het bij het hele universum, noem het op straat als een hologram. De hele wereld mag mijn toewijding zien. Genade, wijsheid, noem het werkelijkheid. Ja een liedje vlak bij kerst, ik vond vandaag of was het gisteravond een liedje die heel mooi past. Noem het zegen die net als de zon bij iedereen binnen mag komen.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja transcenderen is bij religie ieder onderdeel in hoger hand te geven. Christelijk bij de heer, hindu bij de govinda of gayatri. Noem dus transcendentie als een hoger doel. Noem een nieuw woord. Dat betekent dat je ook in eigen leven een masterpiece wordt, verkrijgt, maar ook toelaat of aanvraagt, of misschien wel als bewijs een mooie schelp na het leven aan anderen nalaat.

Ik keek in de zilveren spiegel ik gaf rijkdom op, zelfs tot aan mijn eigen tijd. Maar vadertje tijd, zegt dan ook ik zet alles recht, en schrijven, ja dat mag blijven. Ook al weet ik niet wie het leest, mag lezen, zal lezen of in

de toekomst vindt. Als een bescheiden schat die ooit gevonden, meer waarde heeft, dan ik erin zie. Immers godenhand blijft altijd bestaan. Als voor mij het ook grote waarde, hoge waarde diepe verbondenheid heeft. Immers een zilveren hart is van bevestiging afhankelijk en als alles gezegd is, gedaan is, en beantwoordt noem het liefde genegenheid ontzag maar ook vrees. Dan een gouden hart, je vertrouwt jezelf zonder grond onder de voeten maar vleugels die het doel ieder moment in zichzelf vinden. Waar wij ook heen reizen, waar wij ook zijn. Wie wij ook ontmoeten mijn vleugels van hogerhand, ik doe overal maar wat gebeurt. En ik doe overal wat mij ingeeft of laat gebeuren. En godswil bij een gouden hart geen bevestiging meer nodig heeft. Noem bevestiging dat God erboven in de hemel woont.

Een gouden hart, een gouden ziel hoop ik dan te worden.

Ze zeggen als je de voorwaarde van een relatie loslaat dat je in gods liefde opgenomen wordt.
Ze zeggen als je een robijntje en een blanco gouden ring hebt dat je bij Govinda ook in liefde staat.

Ze zeggen dat een engel de liefde van God krijgt, ook al zal een relatie nooit mogelijk zijn.
Ze zeggen dat een engel bij een oordeel langs alle genade wordt geleid.
Ze zeggen dat een engel bij geboorte al hoort dat als hij bij God hoort alles zal aannemen en het doel zal bereiken.

Ik heb ook een porseleinen zwaan met drie blauwe rozen.
Een bordje van heilige communie met vier witte rozen.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ja ik droom graag over de geliefde.

In de zilveren spiegel, ja ik zie mijzelf, ik sta zo droom ik in liefde tot aan en bij Brahman,
In de zilveren spiegel, ja ik zie mijzelf, ik sta zo droom ik, door de slagen van het leven
in liefde bij Goden zoals Govinda, en bij godinnen ja zoals Gayatri.
In meditatie is het zelfs voor een vriendschap al duidelijk, ja opgeven en in gebed brengen.

In meditatie is het dan ook duidelijk, ik zie in het universum grote gevaren.
Zelfs de levenskracht die ergens noem het net als bij God een vijand heeft.
Noem dat ik dan begrijp dat boven de levenskracht liefde staat.
En dat zelfs zij die kwalijk zijn, toch van liefde afhankelijk zijn.
Soms een klein symbool hele koninkrijken kan redden.

Ik droom en in de zilveren spiegel, ja ik heb een eigen programma, ik ben overal op televisie
ja meer nog ik hoef er alleen maar te zijn, en ik droom dat ik overal met wijsheid zichtbaar ben,
meer nog ook met muziek in liefde zichtbaar ben. Ik ben gesteld op schoonheid.
Ik roem mij niet, maar ik ben hopelijk wel zichtbaar.

In de zilveren spiegel, ik zoek een kunstafbeelding op, en zie Gayatri, Govinda,
en een symbool van Brahman, ook een omkara.

In de zilveren spiegel ik zoek een pagina op over het christendom,
en zie een engel, en lieveheersbeestjes.

In de zilveren spiegel ja ik zie Namaste Gayatri staan.
Meer nog ik zie ook mijn eigen naam, een vlinder en Brahmana.
Ik droom verder het doel van de ziel, ja een vlinder, en het ongeboren principe.
Noem het zonder naam en vorm, meer nog Brahma gaf de nam Brahman eraan.
Ja bij Christus heet het de Vader. En Vasudeva is de alomtegenwoordige.
Onderdeel van een narayana gayatri.

Ik droom over een zilveren spiegel, meer nog ik zie hindoe goden en godinnen
ik zie christus aartsengelen, en liefde en genegenheid.

Ik droom over mijn eigen leven, en hoop dat als Brahman de hogere werkelijkheid
mij vindt, ik daarmee ook in de werkelijkheid sta. Noem ook in gebed dat
de goden tegen mij niet liegen, afhankelijk van mijn bestaan.

Ik droom en kijk in de zilveren spiegel, ik geef duizenden kado's ik krijg
miljoenen mooie wijsheden. Meer nog als daar echt in de hemel
alle goden wonen, ja meer nog een geschenk, ja meer nog bij Christus
heet het een gebed van overgave.

In de zilveren spiegel; ik heb een paleis met meer dan veertien zalen, mijn geliefde zij woont ver weg, zij
heeft daar meer dan acht zalen van ingericht. Buiten een tuin, noem het de hangende tuinen van Babylon.

In de zilveren spiegel; Als zij dan met een miljoen schepen hiernaartoe komt, zij verzamelt alle kunst die ik
van waarde vindt, van zilver, noem het woorden, van goud ja zonder ook maar iets te zeggen weet zij wie ik
ben.

In de zilveren spiegel; Over de goden mijmer ik, de steen robijn van Krishna, de zwaan met drie blauwe
rozen van Gayatri. Ja ik mijmer heb ik een relatie nodig, en schrijf over liefde, liefdesbrieven van ver weg. De
ene keer lees ik een artikel van mijzelf, en heeft zij haar hand tekening eronder gezet. De andere keer krijg ik
een duur kado. Ja misschien wel juwelen die door de duurste vrouwen worden gedragen.

In de zilveren spiegel, ik mijmer over een relatie, een keuze of je in je leven verbindt met een vrouw, en de
keuze tussen een leven vol van celibaat, of een vrouw dichtbij, een hartelijke vrouw, maar met de aardse
beperkingen, als je bindt, ben je gebonden. Je bent niet meer vrij.

In de zilveren spiegel, ik mijmer over een relatie, als ik in gebed zit, ja iedere avond, heb ik dan een relatie,
en is het dan met het goddelijke. Heb ik een relatie nodig. Ik weet het niet. Misschien wel voor altijd in
gebed verbonden, dure kado's misschien wel kado's van Brahman zelf.

In de zilveren spiegel, ik verlies mijn moed, mijn wil en mijn levenszin. Ja in de meditatie moeilijke
onderwerpen, ik sla mij erdoorheen, ik vlieg door de storm heen, de hagel maakt mij koud, zelfs mijn
geliefden lijken vol kwade wil. Ik weet het niet meer en bidt, toch laat mij in gebed bijkomen.

In de zilveren spiegel, ik zie allerlei zwakheden, ja de ene keer zijn zij kwaad, de andere keer verliezen zij,
leed zonder betekenis, meer nog leed lijkt de ene keer rechtvaardig de andere keer zielig. Ik weet het niet.
In de zilveren spiegel, blijf ik volhouden, mijn relatie met de goden, ja misschien schenken zij binnenkort wel
iets tegen het leed, tegen het leed van gezondheid, maar ook het leed van onrecht, en misschien wel de
ultieme vraag. Als ik zelf een factor ben, de ultieme vraag is een antwoord op iedere andere vraag.

In de zilveren spiegel, ik kijk er nogmaals in. Een relatie iedere keer vraag ik mij af, als je iemand aardig
vindt, maar als de keuze een lang leven blijft gelden, zelfs na een korte tijd overgaat en zegt wij voelen toch
niets meer voor elkaar. Je erna door het gevoel aan liefde delen gebonden blijft. Ja een keuze een hoofdstuk
voorkomen, een hoofdstuk niet aangaan voor hoger geluk. Een geluk dat nu nog celibaat heet, misschien
een relatie met het goddelijke.

In de zilveren spiegel, ja engelen trouwen nooit, en heiligen hebben een verbinding met het goddelijke,
maar een keuze is meer dan voor een korte tijd. Liefdesbrieven met het goddelijke noem het ver weg. Noem
het kado's een paleis voor kunst, de hangende tuinen van Babylon.

In de zilveren spiegel, is dan een relatie met Brahman, puur van ziel tot ziel, is het namens Brahman van een mens in de buurt, of misschien wel van de zilveren spiegel ver weg, noem het een prinses, prefecta, of agente. Ja zij leven er duizend jaar. Ik heb er nog maar enkele gehad, en leef nog langer.

In de zilveren spiegel, ik tuur erin, en het onderwerp liefde, niemand afwijzen maar met de keuze nog niet helder ook niet aangaan. De vraag over leed en onrecht de ene keer ben ik subject de andere keer zijn anderen het subject en ligt de vraag, over het ethisch oordeel hoger dan ik kan vatten. Immers bij onrecht vraag je rechtvaardigheid, maar bij een verliezer vraag je om minder leed. Waarbij de ene ziel de ene keer lijdt, de andere keer een andere ziel lijdt. Ja de machteloosheid van het lot. Als winnaar, verliezer van rol wisselen, en toch het iedere keer ten op zichte van een bepaalde vorm van leed is, wie het ook draagt. De schuld erover een onbekende vraag is.

In de zilveren spiegel, ik mediteer vaker, dan ik dromen kan, en door karma zie ik dat ieder mens een bepaalde vorm van een blinde vlek heeft, maar ook in het leven geen vat heeft op alles, en we allemaal soms dwalen en de weg zoeken, en geluk soms bij de ene in huis woont en soms bij de ander.

In de zilveren spiegel, de werkelijkheid, ja hier waar ik schrijf, veel van de meditatie gebeurt niet hier, immers een verschrikking soms, die je niemand wil geven niemand wil aandoen. Een verschrikking die met karma verbrandt misschien nog wel een kado geeft. Noem het namens het goddelijke.

In de zilveren spiegel heb ik geen antwoord, maar mijn celibaat blijft toch nog intact. Noem mijn celibaat die ik voel, en beleef, en een bewuste keuze nog niet gemaakt, nog niemand heb hoeven zeggen waardoor ik mijzelf nog bewaar. Ja een relatie met het goddelijke. Misschien zal ik liefde vinden, en een keuze moeten maken, een keuze zeggen, misschien dat iemand dan vraagt, misschien zeg ik dan een antwoord die ik nu nog niet weet. Ja in de zilveren spiegel lijkt ik hier nog niet met een ring om mijn vinger verbonden.

In de zilveren spiegel, ben ik nog met zilver getooid, nog geen goud, misschien wel een gouden hart, of een ziel die bij het goddelijke mediteert, iedere avond en soms langer.

Misschien kom ik door mijn meditatie nooit van mijn geboorteplaneet, misschien wordt ik met miljoenen schepen opgehaald door een prinses, van ver weg, ja een prinses van twee duizend planeten. Met een paleis en tuinen. Ja ik zeg alle kunst die ik van jou krijg is van hoge waarde. Ik voel mij met Brahman verbonden. Ook al droom ik weg en de zilveren spiegel zal niemand zien zonder dat ik haar toon. Immers de spiegel is aan mij verbonden.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Ik kijk dieper dan voorheen. Een relatie, ja is meer dan maar een gewoon mens krijgen kan. Ja ik droom als ik haar de eerste keer zou zien. Een koffiecokorner, chocolademelk, als kado een chocoladereep. Ik kijk verder, ja de tweede keer dat ik haar zou zien. Ik zeg; Als wij bij elkaar horen geef ik mijn hart. Ja liefde mag bestaan. Ik kijk verder en zie mijn angst, als het niet van Brahman zou mogen, zou het dan kans or recht tot bestaan hebben.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Ik droom dieper dan leven kan geven. Ik slijp de diamant in de werkelijkheid. Ik droom dieper dan mijn bestaan kan dragen. Ieder mens verlangt naar een relatie met innige liefde. Maar op aarde zijn wij gebonden aan de zwakheden, van noem onszelf, ons eigenheid.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Ik droom wat als een relatiekeuze nou een symbool zou zijn. Wij verlangen naar liefde, en bouwen een relatie, maar als het weer verandert. Storm wind, en meer nog hagel, in de diepte raken wij verkilt. Wij hopen de winter te overleven. Maar liefde, als het een symbool is, ja meer nog bij Brahman de symboliek van noem het meer dan een mens, meer dan een mens mag zijn.

Ik kijk in de zilveren spiegel; een relatie, een mens, een symbool. Welke functie zou zij dragen. Als agente, prefecta, prinses heilige vrouw. Ja in de zilveren spiegel lijkt een relatie van boven gegeven wel met de

eenheid en sereniteit, ja meer nog de voorspoed die alleen van boven gegeven een mens mag vragen.

Ik kijk in de zilveren spiegel en vraag mij af, is een keuze als een schilderij, ja ik zie haar, zij is het misschien, of is het meer een symbool een gelijkenis, zij lijkt niet op het schilderij, maar meer nog een aanzicht in de spiegel die ik misschien wel nooit zal ontmoeten, bij de koffie corner zal vragen, of bij mij in mijn eigen hart misschien wel de liefde zal verklaren.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Ja ik kijk dieper, en zie een paleis, maar de vraag van het hart, misschien wel bij Brahman, ja de vraag bij de ziel. Is misschien wel wie hoort er bij mij, of wie hoort er in mijn bestaan. Als je dan naar ware liefde zoekt, ja dan mag in het hele bestaan er eigenlijk maar een zijn.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Meer nog de menselijkheid toont de feilbaarheid van het leven, het gevoel, en meer nog door de feilbaarheid leg ik de keuze hogehand. Maar het antwoord. Ik hoop heimelijk de liefde in mijn hart te krijgen, in mijn ziel als een gevoel, blijvend, ja meer nog een gelofte van liefde die eeuwig blijft, een belofte van liefde die nooit zal vergaan. Ja bij Brahman heb ik ook alle goden om raad gevraagd, ook de aartsengelen zijn ermee genoemd. Meer nog gebed is een daad, een handeling, een reeks woorden die altijd, ja noem nooit vergaat.

Ik kijk in de zilveren spiegel; in mijn hart hoop ik de liefde van daarboven, te verkrijgen, liefde die niet vergaat, een hoop die nooit zijn woorden laat verdwijnen, een geloof dat gebed ooit een antwoord krijgt. Ik kijk dieper in de spiegel en zie mij iedere avond in gebed zitten, en al haar kado's ja uit de zilveren spiegel, wonen in mijn hart, ja naast haar beeltenis, waarvan ik nog niet weet. Is het een schilderij, een symbool, is het echt, voor later, voor ooit voor in de hemel, Of heel dichtbij ooit in het paradijs.

Ik kijk in de zilveren spiegel, en zie een symbool, en het symbool zelf is al een hoop op later een hemeltijd, een symbool of het een schilderij is, een belofte die nooit waar lijkt, een manier om in gebed het goddelijke te naderen. De liefde woorden te geven, ja misschien ooit een mens mij begrijpt. Ja liefde is meer nog dan een symbool. Zij geeft mij als muze de woorden om te schrijven.

Ja ik zie soms een goed boek lopen, soms een goed hart, en als men niet meer gelooft, goede schoenen. Of ja ik zie haar met een chocoladereep bij de koffiecorder. Ja ik zie haar bij de bioscoop een lege stoel ertussen. Ik wil mijn gebed, mijn gelofte trouw blijven. Ook al weet ik niet is het een schilderij of een symbool.

Voordat ik in de zilveren spiegel kijk, zeg ik geen belangen op aarde en in de hemel te willen schenden. En dat die hogere macht, noem Brahman mijn grootste trouw heeft.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ja ik zie haar weer, blond haar, blauwe ogen. Ja ik kijk dieper dan een mens kan zijn kan doen. Ik zie haar voor mij. Op aarde heeft zij misschien wel een gouden hart, ja in de hemel heeft zij ook een gouden hart. Een keuze tussen een geliefde op aarde en in de hemel, ja ik kan niet kiezen. Immers beide kunnen een belofte zijn.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ja liefde breng ik ook ja soms dagelijks in gebed. Meer nog ik vertrouw Brahman mijn liefste woorden toe. En zelfs ja een innerlijke band, hoop ik, geloof ik, vertrouw ik zo hoop ik op hoger hand.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, in de hemel bouwt zij een paleis met veertien zalen, en meer nog hangende tuinen van Babylon, ik weet precies hoe zij ontworpen zijn hoe zij hangen aan de stelsels van ja meer nog dan porselein.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, op aarde zie ik haar ook. De ene keer op het station, de andere keer bij een cafetaria. Meer nog in de bioscoop met een lege stoel ertussen.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ik maak een grap, en verlies de woorden, een binding verdwijnt. Ieder woord wordt aangerekend. Ik vertrouw op godenhand. Immers men wil een deur niet sluiten. Meer nog de deur van het leven volledig open laten staan.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ik loop over straat en meer nog iedereen ziet mij nog niet langslopen, maar ik droom heimelijk, ver na deze dag, honderden, duizenden, miljoenen dagen later. Ik grap als volgens de jeugd. Worldfamous, en een ander woord komt niet van mijn lippen.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ik krijg duizenden kado's zij geeft haar duurste juwelen, ik verkrijg de eeuwigheid met een kroon zonder vorm. En mijn schepter geef ik in godenhand.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ja mijn tijd ook daar in hoger hand, ik vertrouw mijn lot toe in gebed, en dagelijks geniet ik van de bauwe hemel, en maak een compliment. Onwetend van mijn lot vertrouw ik mijn tijde de goden toe.

Als ik in de zilveren spiegel kijk, ja soms verlies ik een binding, en weet niet hoe. Soms win ik door een opmerking een lach van een mooie dame. En soms maak ik een verkeerde zin, en zeggen ze dat hij nog moet leren. Leren over leven. De samenleving die ieder laat leven. En de veiligheid dat mijn woorden, ooit gezien, en ontsproten mij geen slechte naam geven, en mijn roem tot na de eeuwigheid bewaart. En al blijft het honderden jaren zonder zicht, niemand het ziet, misschien niet openlijk bestaat. En dan als een tulp, ja ooit boven de grond komt. Ja in de winter met een sneeuwkllokje zichtbaar wordt. In de zomer de rozenstruik. Meer dan drie witte roze, misschien wel vier, en drie blauwe rozen op een zwaan.

Als ik in de zilveren spiegel kijk ik zie soms een naam, soms een functie in de hemel waar God ook troont al weet ik niet zijn vorm. Soms een functie in de hemel met een paleis met veertien zalen. Soms op aarde en lieve vrouw ja in de spiegel zit ik al tachtig jaar naast haar. En in het einde van mijn leven, vlieg ik naar de hemel. Zo hoop ik meer dan over tachtig jaar.

Ieder mens zoekt naar liefde, en blijft zoeken naar die ene kans, die ene mogelijkheid. Een mens met een gezicht en vorm waarbij je het gevoel krijgt dat je beantwoordt wordt.

Als je dan na tijden wachten, leven, werken, en leren iemand tegenkomt, en misschien wel jaren elkaar ziet zonder elkaar te bemerken. Dan voel je ineens een gewaarwording. Dat als je iets zegt, dat je op een lijn zit. Dat als je je hart deelt, dat je een hart terugkrijgt.

Soms als je dan in de zilveren spiegel kijkt en tuurt, en hoopt een glimp te zien, je brengt je gebeden over alle onderwerpen, meer nog ieder gevoel krijgt woorden. Een relatie met de goden waarin je hart spreekt, en je verbondenheid je ieder deel van jezelf aan de goden laat zien.

Dan leg je de keuze tussen wel of niet een relatie, en bij wel een relatie met wie, wanneer en in welke vorm. Dan leg je in gebed de keuze noem het bij hogerhand. Waarbij het hele leven als een pad langs alle goden loopt, en alle hogere instituties bij ieder onderwerp een deel krijgt aangeboden.

Als je dan de keuze hogerhand legt, en je went aan het idee dat een keuze ook vorm mag krijgen, dat een relatie, ook een naam mag hebben, en dat een leven van geluk misschien ook wel mogelijk is, en dat tot die tijd, plicht als ware het een belangrijk woord, een woord is dat het leven stuurt. Immers door werk groei je, en verkrijg je niet alleen de status voor de samenleving maar ook status voor het hogere binnen het totale van wat in de werkelijkheid bestaat.

Noem dat als je werkt, je plicht doet, en niemand het nog mag zien, dat de goden een voor een hun vriendschap aanbieden, en hun gunstblijken schenken. Noem als je ware liefde zoekt, dat je alle goden ook

als ware het bij je deur krijgt en zij zeggen, neem toch dit kleine geschenk aan, het zal je hele bestaan blijven bijlichten, als een lantaarn voor in de nacht.

Noem dat als je werkt, je plicht doet, dat niemand het nog ziet, maar zoals een schip bij het paradijs aankomt, en je land in zicht krijgt. En alle goden onderweg als ware het onmogelijk al hun zichtbare gunst schonken, en dat bij het nieuwe land. Ja meer nog geluiden klinken dat ook het doel in zicht komt, dat de plicht noem het meer dan alleen werken, misschien in goede aarde valt. Dat in de verborgenheid van de hand van God, noem ook alle plichten aan religie, noem het dagelijks bidden, maar ook dagelijks het goede kiezen. Immers bij een overgave, is het ook de genade toelaten, waardoor het roer, ook al vastgezet de juiste kant op vaart. En als het zeil in moeillijk weer gestreken, toch in goed weer nog behouden was.

Noem als je werkt, dat in hoger opzicht, noem dat alle engelen in jouw ook hun werk herkennen, de goede inzet, dat je dagelijks strijdt, voor het goede in de samenleving. Het hart dat in je ziel klopt, ook het hart in de samenleving is, en mag zijn., en meer nog het hart dat in alle religies klopt. Ook in jouw hart en ziel mag kloppen.

Noem als je dan land in zicht krijgt, niet durft te geloven dat er meer mogelijk is, al is het bescheiden om het werk niet te roemen, immers er zijn meer handen in de samenleving die meewerken aan voorspoed. Als god zijn hand erom heen houdt, en in de bescheidenheid ieder woord zijn plaats krijgt. En misschien een belofte, nog te mooi klinkt om ooit in het leven geweven te worden noem het aartsengelen die ook hun naam schenken. Noem daarbij dat zij hun genade aan de ziel hechten. Noem dat een gebouw als het wordt geplaatst, altijd een fundering heeft. Meer nog een gebouw wordt pas bewoond als zij zo volledig mogelijk zijn plek krijgt.

Noem als in visioenen alles verloren gaat, woorden geen kracht blijken te hebben, werk misschien wordt vergeten zonder een oog die het een mening geeft. Noem dat in visioenen draken als het ware ieder hoofd doen hergroeien, en dat zelfs even na de strijd ze weer zonder moeilijkheden hun kwaad voortzetten.

Noem als in visioenen dagen na dagen door gebeden het schild wordt opgenomen, en dat ondertussen de woorden die geschreven worden, tot een boekwerk worden, ook al wordt het geen boek meer genoemd.

Noem dat als liefde beantwoordt wordt, men zegt dat plicht belangrijk is, als een woord dat een magie uitstraalt en een betekenis heeft die dieper gaat dan wat men over leven weet.

Noem dat als van hoger hand liefde mogelijk wordt gemaakt, misschien wel kans krijgt in het leven, nog zonder te weten wanneer. Zo hoop ik dat mijn woorden ooit vrucht dragen, noem het zaadjes die van alle winden meegenomen worden, misschien grond vinden die goed doorvocht wacht op een nieuwe tuin.

Een tuin vol bloemen, een tuin vol met schoonheid, die wacht tot een prins of prinses haar koopt, en een keizer zijn gunst geeft en de tuin als een bijzonder wereldwonder een plaats geeft. Waar de keizer roemt, ik tooi mij met wat het volk belangrijk vindt. Als ware hij geen eigen mening heeft, geen eigen kleur, geen eigen voorkeur. Maar als ware dienstbaar is aan al het bestaande. Ja meer nog deze tuin begint al hier met zaadjes te planten, in de hoop dat het een tuin wordt die later zo groot is. Dat alle goden die langskomen er hun goeddunken over uitspreken.

Noem dat als je in de zilveren spiegel kijkt, zonder een naam te noemen, zonder een tijd te bepalen, of een plaats te lokaliseren. Ja dat je zegt het is in hogere handen. Noem Brahman als laatste naam, Noem dus gebed als in gesprek en verbondenheid zijn. Met noem het ongekende, Noem het onbekende, Noem meer nog een bron van gebed die zich soms bekend toont, maar ook als je denkt dit is het, opeens niet meer zichtbaar is, en zelfs vele gebeden van nood, ja misschien een gevoel dat weggenomen wordt, maar geen antwoord. Ja een verbondenheid met een ongenaamde bron, meer nog een bron die zich niet laat kennen, en als bij openbaring soms zijn licht laat zien.

De zilveren spiegel waar ik bij Brahman alles aan geef, in leg, aan vraag en meer in betekenis geef.

In de zilveren spiegel, ik tuur, ik kijk, ik probeer weer een gevoel te ontwaren. Waarom bij de ene mens geliefden in het leven als vanzelfsprekend zijn, bij anderen een hoop die nooit waar wordt. Bij een derde is het liefde die later door een ongeluk of door een ramp weggenomen wordt.

In de zilveren spiegel, ik kijk, ik tuur, ja tot je de eerste relatie vraagt, of ja zegt, of in voorbereiding misschien een kans gunt. Als je elkaar of nog niet iemand hebt leren ontmoeten, je niet zegt wij kennen elkaar. Dan is het de liefde der goden die zich ieder moment aanmeldt. Een liefde der goden die een kans krijgt, en die groeit. Als een ware geliefde die altijd voorbij de horizon is, en als het schip vaart, steeds met dezelfde afstand. De liefde der goden, soms vraagt men zich af, hoe kan een zegen, of een waar geluk, de goden die meer dan vriendschap hun genade schenken. Meer nog zij schenken symbolen waar zelfs hoge engelen tijden op wachten.

In de zilveren spiegel, ik kijk, ik tuur, ja tot een mens, noem een mens als een mens op aarde, zijn eerste geliefde verkrijgt, is het de goden de godinnen en de engelen die hun liefde schenken. Vraagt men waar ligt de grens. Dan is het tot de eerste vraag, of tot de eerste ontmoeting die men dan in eigen ruimte heeft.

In de zilveren spiegel, de liefde der goden, ja zij laten zich niet zien, je kan niet zeggen hij woont in dat dorp daar, of zij woont in een stad en ik ga haar ontmoeten, het is niet ik schrijf en brief, en wij leren elkaar kennen, via het woord, of via een gezicht.

In de zilveren spiegel, zelfs als zij een relatie beloven, blijft de adept eeuwig trouw, en wil eeuwig zijn lot opofferen om de liefde der goden te winnen. Een relatie is dan in hoger hand, en een mens blijft dan hopen om zelfs een relatie met de hoogste goden en godinnen aan te gaan. Een gelovige die trouw wil blijven omdat hij de waarde van vriendschap met het ongekende, het onbekende, de ongenaamde bron, noem de goden met een hand die men niet ziet. Noem de goden die met een hand die soms hier soms daar zijn liefde laat blijken. Als ook het vrijkopen van de schaduw der aarde. Noem in het hart vechten voor het bestaan, een daad en tijd die niemand ziet. Vele gebeden, soms een draak die zijn kop herwint, en een half uur later, geen strijd houdbaar bleek, immers iedere inwerking als bij sneeuw weer verloren. Maar als in meditatie hoop ik dan, dat strijd en moeite niet vergeefs, misschien meetelt voor het lot der aarde, de werkelijkheid, het universum. Ja in dienst van het hogere, soms zonder naam, soms zonder een godennaam te noemen ook al is die naam er wel aan verbonden.

In de zilveren spiegel zie ik ook, door op een ware liefde te wachten maar ook uit te stellen, plicht erboven te zien, en meer nog het schip steeds naar de horizon te varen, door meditatie het karma vrijkopen, een geliefde der goden te worden, en unieke geschenken, juwelen en goud en zilver maar dan in woorden te verkrijgen. Een waarde die alleen de adept zelf kent, en zou een ander erom vragen, dan is het een bescheiden antwoord die niemand verontrust. Maar de adept als in meditatie, noem het hart en woorden, blijft vechten voor het bestaan, ja meer een bestaan zonder woorden zonder naam. Maar de beloning als de liefde der goden zij reiken gebeden aan.

In de zilveren spiegel, leer ik mijn schaduw kennen, maar in het licht noem ik ieder moment de godennaam. Meer nog, in de zilveren spiegel leer ik alle namen kennen, meer nog zelfs godinnen die iedere strijd mogen winnen, noem hindoe namen, meer nog zij tonen nu ook hun vriendelijke gezicht. Ik leer ook de aartsengelen kennen, een zei, soms kies ik bescheiden lieve vrouwen en niemand weet dat zij in mijn genade staan, dan hoop ik ook hun genade te winnen, en kijk ik ieder moment naar dubbele getallen en zie ze op de tijd, op het geld meer nog op mijn naam staan, zilver goud meer nog getallen zijn een symbol die alleen door engelenhand zijn vorm krijgt en meer nog zich laat kennen.

In de zilveren spiegel hoop ik de ware liefde te vinden, maar hoop ook haar niet te schaden, immers als liefde voor iemand anders bedoeld is, wil ik niet opeisen, en hecht ik mijn liefde aan de naam der goden

immers men leert een bron van engelenbrood altijd herkennen, toetsen en waarderen.

In de zilveren spiegel, ik hoop de ware liefde te verkrijgen, en als goden die in zuiverheid nog geven wil ik die bron benutten, voordat een geliefde of een vriendschap een kans ontnemt, al zouden goden haar beloven, en zou ik trouw aan mijn gelofte ieder hogere bedoeling willen volgen.

In de zilveren spiegel, zie ik de ene keer een naam, een gezicht en lijk liefde bedoelt, maar een ander moment is die liefde niet voor mij, en blijf ik in goden hand, en dan weer is het dat bij die ene vraag het pad der goden onmogelijk zou worden, en mijn vaartocht onderbroken, een andere geliefde zich toont. Noem dat liefde in de hand der goden nooit vergaat, en dat de goden mijn hart zien, en mijn belang door hen overstegen, de liefde in hun hand zekerheid geeft. Ook al zou een naam, nog zonder durf zijn, zonder moed, zonder vraag, en als ik het afweeg de goden veiliger zijn, Maar het blijft in hun hand tot ik door hen als vanzelf tot een vriendschap wordt geleid. Een zekerheid die dan in mijn hart groeit, ook al ken ik niet de toekomst. En hoop ik het pad der goden te voleinden tot de verre horizon. De hemel mij dan belooft.

In de zilveren spiegel; ik kijk zoals gewoonlijk om wijsheid, of het licht te onderscheiden, meer nog licht in mijn ziel als heel belangrijk voelt, alsof de goden een hoger belangeloos hebben dan wij kunnen zien.

In de zilveren spiegel zie ik dat mensen aan een eed, een orde of een belang zijn gebonden, van de hoogste waar je moet uitblinken om erbij te horen, de koningen die hun macht eraan ontlenden, en de zorgvoerders die hun ideaal hebben.

Velen nemen dan een eed of gelofte aan of bij een orde om voor de samenleving, of voor hun persoonlijk heil een bijdrage te geven aan een belang dat hogerhand dan eigen inzicht is.

Zo hoop ik dat mijn belang, ik noem de upanishaden, noem zelfs de svetasvatara, Als iedereen is gebonden, christenen roemen op het geloof, hun kerk noemen, hindoe's de liefde van hun goden benoemen, en meer nog iedereen ergens een intentie of liefde vor dragen. Soms hun leven opgeven, hun bestaan om te volgen en alles af te meten aan hun voorbeeld.

In de zilveren spiegel, ja ik ben dan ook verbonden, noem het via het hindoe geloof noem het via een orde, die meer nog Brahman de hogere werkelijkheid dient, meer nog door werk de eeuwigheid verkrijgt, meer nog geluk het doel is dat door persoonlijk te verdienen, geluk voor de wereld mogelijk te maken. En het geluk in de werkelijkheid vorm te geven de beloning op ongekende wijze soms gebeden soms ja juwelen van hogerhand. Soms zelfs dure geschenken die alleen de goden zelf kunnen geven.

In de zilveren spiegel zie ik iedereen gebonden, en zelfs de hoogste orden ja meer nog de hoogste laag in de maatschappij, ze voeren allen een symbool en ja meer nog dienen de samenleving op iedere plaats bij en in de orde. En meer nog zij schenken hun werk op de hoogste laag belangeloos om alleen de eer, de beloning of het belang te dienen en te verkrijgen. Ja ik droom over de zilveren spiegel, als men ergens bij hoort, is het een ander hoger stellen, is het genade verkrijgen, en is het door in de orde een taak te hebben ook eigen leven te vullen, en door hoger belang ook een beloning verdienen, ook al is het verdienen soms met een beloning die veel groter is dan het werk in eigen ogen waard is.

In een orde is men gebonden aan beloning, maat, werk, maar ook de genade dat geluk dichterbij komt. Ik noem de Svetasvatara Upanishad ook al mag ik het eigenlijk niet noemen, mag ik mij er niet volgens anderen bijvoegen, maar ik voel mij verbonden, ook in werk en gebed meer nog in mijn woorden zoals deze er ook woorden zijn van de vele gebeden die via brieven de gunst van een oogpunt krijgen, met licht dat via de ziel schijnt in de samenleving.

In de zilveren spiegel krijg ik beloofd op hoger wijze dan mijn daden misschien waard zijn. En is mijn werk een gunst van een van de hoogste goden en huldt ik mij in het inzicht. Dat een beloning van hoger hand als een scepter is van een vorst die zijn genade schenkt aan een ziel die bescheiden in de eenvoud zijn dienstbaarheid ziet, immers velen wijken af, en het licht in het universum is een van de doelen. Noem licht in de ziel die belangeloos schijnt. Immers de koude overal is voor sommigen niet te dragen.

In de zilveren spiegel huld ik mij in de orde, van vele hoge organisaties, en velerlei hogere ordevoeringen, en hoge kroon en gunstbewijzen. Ja de orde waar ik bij hoor kiest geluk van de ziel, voor de eeuwigheid, door werkelijkheid. En door werk ja zelfs ongezien. Blijft zij mijn keuze. De orde zo noem ik van de Yoga van Brahman als werk van de ziel.

In de zilveren spiegel, ik droomde over vroeger, ik droomde over mijn jeugd, ik droomde over het doel van de zelfverwerkelijking.

In de zilveren spiegel zag ik dat voor je de eerste relatie aangaat, noem het vragen wil jij een vriend of vriendin zijn. Noem het voordat je bij haar of hem op bezoek gaat en een geliefde maakt van de ander.

In de zilveren spiegel zag ik, dan voordat moment, kan je werken aan het persoonlijke doel van religie, noem het toewijding, noem dat het doel dan zonder voorwaarde is.

In de zilveren spiegel zag ik, als je vrijkomt na de jeugd, noem eigen wensen op eigen titel mag najagen, noem dat je zegt ik eis geen leven, geen wensen op, ik blijf in het huis van de Schepper, dan zie je een persoonlijk doel, ook al voel je het niet. Je werkt aan een edel doel.

In de zilveren spiegel, ik zag ja zonder relatie mag je in de religies nog de tijd aan God, de goden of het goddelijke besteden. Immers zij nemen je dan als persoon aan.

In de zilveren spiegel zag ik, ja als je nog geen relatie hebt, dan ben je via beide ouders verbonden aan het doel. Zou je een relatie aangaan wordt de ouderfunctie een partnerfunctie, en heb je persoonlijk een verantwoordelijkheid, je kan het alleen bereiken als je onder andere sterrenstelsels staat.

In de zilveren spiegel, een persoonlijk doel, het verwerkelijken van de ziel. In de werkelijkheid bereikt iedereen het door werk. Heb je een baan mag je het besteden aan je geliefde, waarvan een ideaal of een godheid er een is.

In de zilveren spiegel, ik jaag een doel na, zonder woorden, ik heb mijn plicht vlak voor mij aanvaardt. In de zilveren spiegel, ik zoek Brahman, zoals de Schepper weet bij welke bron hij of zij hoort. De Schepper koos het woord aan zijn eigen naam te binden, om al het levende daarin veilig te stellen. Zoals dus het uiteindelijke doel via de Schepper bekend is.

In de zilveren spiegel, zag ik dat het doel als vanzelf dichterbij komt, tot men die keuze voor een relatie neemt of maakt.

In de zilveren spiegel, men bereikt een doel door steeds erop gericht te zijn, en men komt dichterbij door iedere stap die voor je ligt te zetten. Alsof de plicht steeds wordt aangereikt.

In de zilveren spiegel, ik wilde eerst mijn bestaan veilig stellen in de hand der goden, en de keuze voor een relatie, noem het een ware geliefde, blijft wachten tot het doel vervuld is. Zodat het doel, de goden zelf kunnen beslissen of een relatie in het doel plaats hebben.

In de zilveren spiegel, Als Brahman in de heilige taal een concept is dat niet afhankelijk is van menselijk inzicht. Zoals een engelen naam altijd verwijst naar een naam van God.

In de zilveren spiegel, ik zocht Brahman, en gebeden van overgave blijven in vele woorden komen, waarbij als de goden hun behagen hebben in de aanhoudende toewijding een gebed aannemen, waarbij niemand te voren weet welke voorwaarden er zijn.

In de zilveren spiegel, ik vroeg ook een relatie aan noem het de ware geliefde, noem het in devotie de bron van devotie zelf. Om uiteindelijk in een bron van liefde opgenomen te worden. Noem een houdbare vorm van liefde die van de goden afhankelijk niet van zo hoop ik menselijk feil afhankelijk is.

In de zilveren spiegel, ik vroeg tot aan en met Brahman zelf, de hogere werkelijkheid, een heilig woord, een relatie. Immers de ziel blijft altijd bestaan en is daarbij het hoogste doel.

In de zilveren spiegel, in de werkelijkheid kan men alleen door werk het doel bereiken. Ik werk aan het doel van de ziel, van het bestaan, van mijzelf. Ik zocht de religies op mijn thuisplaats, en vond bijzondere gebeden, ik vond bijzondere inzichten. Een mens wil delen wat hij belangrijk vindt, dus schreef ik ze in zijn geheel. Noem het bescheidenheid.

In de zilveren spiegel; Ik zeg mijn boodschap komt de gemeenschap toe. Immers ik heb geen eigenbelang, Door het eigen belang op te geven, wordt het onderdeel van het algemeen belang. Als een voorbeeld dat men voorheen bij de jaarwisseling een honderdtal zoete broodjes genoot, en door het op te geven een bescheiden tiental.

Het onderwerp liefde, een geliefde, een relatie, maar ook een leven in een relatie.

Wij kennen niet het lot, en hopen altijd onze geliefden aan ons verbonden te hebben en te houden

Soms is de onmogelijkheid van het lot dat een gevoel van liefde soms ineens omslaat, soms zien wij een opmerking, soms een terloopse fout als een kenteken dat iets niet bedoeld is.

Soms is het als liefde, een gebedsonderwerp zelfs dan nog gedragen mag worden, door in hoger handen een vervulling te zoeken. De onmogelijkheid van het lot, drijft sommigen tot keuzes die zij zelf niet willen maken. Maar een keuze in het begin bij hoger handen te leggen, vaak een onzichtbare kracht die een gevoel van liefde, gedragen laat worden door een naamloze bron.

Als liefde niet mogelijk lijkt, als liefde niet bedoeld lijkt, een hogere kracht is niet afhankelijk van de feilbare wil van de mens, zoals alle religies over de ziel hun kennis delen, maar ook de ziel hun belangeloos schenken. Noem dat liefde niet verboden is, maar dat men wel verbonden wil zijn, immers de naamloze kracht is niet afhankelijk, maar onze eigen wil is wel afhankelijk. Immers wij zijn in liefde altijd aan onze eigen soort verbonden, en als mens heb je het gevoel nodig, om die binding te kunnen bewijzen.

Immers de feilbaarheid van onze wil, kan soms ineens aangejaagd worden, en als drie bewijzen bij elkaar komen, lijkt een relatie, lijkt liefde soms een onmogelijkheid, over het oordeel over een gevoel waarvan wij een bewijs zoeken.

De keuze in hoger handen leggen, de lotsbestemming in hoger handen houden, ook als wij geen vat op het lot hebben, het lot in hoger handen wel wordt vastgehouden.

De vraag of liefde altijd een toewijzing heeft, of liefde er mag zijn, of bedoeld is. Het is een vraag die sommigen het gehele leven houden, en het gevoel hebben eraan te moeten werken.

De belofte van religie, is een gebedsonderwerp ook de verantwoordelijkheid van religie is.

De verantwoordelijkheid die men bij de goden legt. Een geliefde is daarmee in gebed altijd verbondenheid immers zij is als onderwerp bij ieder gebed al in zicht gebracht.

Religie gaat over de ziel en haar belang, en een onderwerp delen, is ook die godheid toestaan het in handen te nemen, en dus de ziel haar zelfstandigheid daarin deelt. Waarbij die goden juist graag deelgenoot willen zijn, immers hun liefde vestigt zich dan ook in het hart en de ziel.

De lotsbestemming van liefde bij gebed is niet afhankelijk van een tijdelijke toewijzing, als de goden vervullen of verhoren, is het altijd in hun stabiliteit opgenomen. En de manipulatie van de wil of het lotsbestemming, dat er na een geliefde een betere zou komen is bij goden een eerlijkheid die zij niet dulden. Als goden een geliefde toewijzen, blijft die geliefde in die rol. Anders zou hun eigen feilbaarheid hen nopen om een keuze op te delen, waarbij hun macht dan gedeeld zou zijn, wat bij goden in hun oordeel nooit is.

Zouden goden hun wil tonen door een geliefde aan te wijzen, dan is hun toewijzing al zichtbaar geworden, en wanneer zij dat doen is hun wil zichtbaar, en zijn zij in hun naam met hun wil verbonden.

Zoals de religies eerlijkheid een deugd vinden, volgen zij die zelf ook, en waar mensen hun gezicht verbergen achter velerlei redenen, doen de engelen in hun liefde voor de mensen die het goede zoeken dat niet. Zoals het lot en de wet die duiding geven aan de belangen, en het goede belonen en het kwade terugzetten in een verantwoordelijkheid waar zij opnieuw leren dat in de opvoeding ook normen en waarden een natuurlijke les zijn.

Een mens mag nooit liefde afwijzen, en als een relatie beloofd wordt, is liefde zelf afwijzen alsof je wordt afgesneden van een bron. een gevoel dat energie geeft, waarmee je deelt in de harmonie van de soort.

Als mensheid is liefde de basis om in de samenleving leven mogelijk te maken. Een mens als op aarde heeft geen schepter, omdat een mens in zijn emotie soms een uitlating doet. een mens heeft geen schepter, ook al wordt hij erop afgerekend.. Als mens hebben wij niet de exactheid van een berekening maar kunnen zeggen als het zeventien graden is is het koud, elders zeggen ze dan het is warm.

ik wil liefde niet afwijzen, maar de machteloosheid van het lot, dat een opmerking, noem er twee, of drie. een verkeerde grap, een mening die men mee misleidt. de machteloosheid als je in een uitroep de liefde niet herkent, ook al is die liefde er wel en wil je die niet afwijzen.

Zou een mens de liefde afwijzen en dood neervallen, de liefde buitensluiten en sterven, dan probeert men in de hemel de liefde weer te openen, excuses maken, spijtbetuigingen. Als je de liefde afwijst krijg je dan de kans om te zeggen dat je de liefde niet herkent hebt.

Zou een mens de liefde niet herkennen, eigenlijk de liefde onvoorwaardelijk willen toelaten, de liefde zou dan een tweede kans verdienen. Als een naam aan liefde verbonden is, dieper nog gevoel in gebed verklaart, je hoort een karaktertype, de ene vind ouders belangrijk, de ander heeft ook een instelling die bewonderd wordt. Als je dan een karaktertype zoekt, een duiding in gebed, ja kenmerken zijn aantrekkelijk, een karakter die als gevoelsbeleving een vorm van verbondenheid doet voelen.

Zou een mens de liefde willen toelaten, een fout rechtzetten, zou je uit het leven genomen zijn, vanwege een niet herkende opmerking, wil je de liefde herstellen, een gevoel dat afgesneden. ja in de hemel een half uur later was die liefde al bijna weer voelbaar. maar zou het leven en de hemel gescheiden zijn met een grote rivier. Een fout mag je dan niet meer zelf rechtzetten, ik zou de liefde nooit afwijzen. Maar als men haar niet herkent, soms door de feilbaarheid kan een interesse een ander voorkomen krijgen, een draak met een schaduw die voor de zon heen vliegt. ik wil de liefde niet afwijzen en altijd in het juiste licht zien. Als een mens liefde voelt voor een ander, een kans die sommigen vroeg krijgen, anderen later, ja als de liefde postvat, misschien is het meer dan een compliment, je wisselt een gevoel uit, je hebt een gevoel waarbij je de ziel in de ander ook herkent. Je denkt terug aan een moment dat je deelt.

Als een mens liefde voelt voor een ander, vaak dat anderen in hun eigen bijzonderheid ook maar een geliefde zien en hebben. een bijzonder gevoel. Tot dat momomet weet je niet dat een relatie soms een geschenk, soms een beloning soms ook een kans is. bij reïncarnatie als karma die beloond wordt, bij christenen een gebed waarbij ze een zielsverwant vinden.

Zou een gebed de oorsprong zijn, dan zijn de woorden als boeken dik in gebed gesproken alleen gehoord door een godheid, die zich bij de adept openlijk laat zien, en velen vragen bestaat het buiten de belevingswereld.

Zou een mens een geliefde hebben, mag hij die wel erkennen, een naam verbinden aan een gevoel, je wil de ander ook niet schaden, ieder heeft een rol, en tot een uitspraak zich duidt, weet je niet of je liefde die je herkent wel mag erkennen.

Zou een mens bij een opmerking de liefde niet herkennen, en als een doodstijdijng afwijzen, zou je dan vanuit de hemel nog mogen zeggen had ik haar herkent had ik haar een leven wille ngeven, delen misschien wel samen gelukkig op de bank, kinderen die evne gelukkig ook hun liefde verklaren.

Zou een mens een verkeerde opmerking maken, ja je wordt afgesneden, naar de hemel gebracht waar je wel de liefde weer voelt. Maar de onmacht dat een woord zijn waarde als een scepeter als een schaduw de liefde ontnemt, die je zelf had willen blijven voelen, een opmerking die als een rampspoed van een seconde of tien tot dertig. Ja de liefde wil ik niet afwijzen. een opmerking ik draag een scepeter die ik veel waarde gun, maar een opmerking om liefde niet af te willen wijzen. Ja in hoger verband wil ik de genade leggen waar hij hoort.

Zou een mens de liefde afwijzen, en je schrikt een gevoel dat je niet wil kwijtraken, de onmogelijkheid van ehetspirituele lot. Ja de liefde wil je herkennen maar in gevecht met schaduwen vecht je tegen onrecht. Waar liefde nooit bij mag horen, je wil haar tot bron van leven verklaren, meer nog een naam die je terloops door de week noemt. een Scepeter die ieder woord als goud laat gelden, een hogere orde waar zij belangen zien. ja liefde wil je herkennen maar ook erkennen.

Ik zou de liefde niet willen afwijzen, ik wil een brief sturen naar de wereld waar ik door zo haar niet te herkennen, ja onrecht mag nooit bij liefde in de buurt komen. Ook al spreekt men soms met stemmen die door anderen niet gehoord, maar de scepeter hoort zelfs wat ze tegen haar zeggen. de machteloosheid van het lot, de feilbaarheid van de wil. Ja ik droom over rechters die een spreuk kiezen, de wet als genadevorm aanroepen. als een machtig wapen van de samenleving.

Ik wil de liefde als ik haar zou herkennen niet schaden, maar in het leven heeft men lichaam en hart ja meer nog de naam van de ouders gekregen. een troost zij vonden dezelfde liefde, en hebben in het hart dat gevoel gegeven, dat je een schatkist zoekt bij een onbekende plaats. ja liefde wil ik niet schaden.

Zo kijk ik in de zilveren spiegel, een literaire vorm om te schrijven over de diepere kant van de vervulling in het leven. Vaak dat men getrouwde mensen hoort, mijn geliefde was heel bijzonder, toen ik haar zag of vond, was zij de enige die ik bijzonder vond. Vaak dat men hoort dat diegene die jij bijzonder vindt voor anderen een normale collega is, of een normale gangbare vriend of vriendin.

De bijzonderheid die geliefden bij elkaar vinden. En vaak ook aan elkaar binden.

In de zilveren spiegel kijk ik in het hele universum. Ja een geliefde kan men vaak verlangen maar als men geen relatie mag of kan krijgen. Noem je wil een relatie van een ander niet schaden. Vroeger op school verlegen kinderen wel verliefd kunnen zijn, maar men ze nooit hoort. Je kan niet zeggen je hebt recht op haar of zijn liefde.

In de zilveren spiegel, in de wereld zijn wij gewoon wetten en regels te hebben, we hebben allemaal de persoonsrechten om zowel ons als onze geliefden te beschermen, noem het recht zowel te vragen als af te wijzen, zowel een verklaring te geven als anderen in hun waarde laten.

In de zilveren spiegel, een mens in het celibaat zou een relatie alleen aangaan als het binnen de verplichting ligt. Immers een mens heeft nog geen binding om een ander nodig te hebben.

In de zilveren spiegel, ieder mens hoopt op liefde, en religie belooft vaak dat die liefde door haar in woorden deelgenoot met de godheid te maken ook behartigd kan worden.

In de zilveren spiegel zie ik vele bewijzen dat goden en religies bestaan, en een gehele spirituele orde in het universum, een zekerheid is. Noem dat in het werk voor religie veel dingen zichtbaar zijn, en ze nooit gehoord zijn dat er iemand meekeek met een vermogen in het hart.

In de zilveren spiegel, de ene religie noemt het Yoga van Brahman, de ander genade van het heilig hart. Compassie en ontferming met hen die leed dragen. Een beetje last overnemen.

Ik had jaren geleden een intiem gebed, God ik wil voor u werken ook met de ziel, vechten en dragen het leed, maar wel een veilig simpel dagelijks leven. Immers iedereen heeft een punt nodig om toch te leven.

Ik had jaren geleden een intiem gebed, Christus toen u stierf aan het kruis heeft u veel geleden, als ik nou als oogcontact medeleven geef. Aan het kruis als symboliek heeft hij wel duizenden jaren leed gedragen uit het gehele universum. En van God verlaten alleen gevochten. Zelfs als je iemand laat vertellen over zijn leven, noem in de oorlog, dat steunende opmerkingen altijd hun waarde hebben. Noem dat Christus ook rijkelijk zegent met genade. Genade uit ontferming met zijn leed, en zijn genade als een persoonlijk geschenk. Ik hoorde dat het heel vroeger, in koninkrijken ver weg een reguliere genade was, en als iemand die taak een uurtje of een dag oppakte al in de omgeving hoog werd gewaardeerd en een vriend van de samenleving werd. Het kruis van Christus, en medeleven door mee te voelen, als een oogcontact met de ziel van Christus.

In de zilveren spiegel heb ik ook velen bevrijdt van een duister lot. Als ik op een dag een honderd keer zeg, God ik geef mij over. Vindt ik wel een tiental veertjes van dons, zelfs in de winter en na een hagelbui. Een intiem gebed, God als u een god van de levenden bent, mag ik dan voor verlorenen een gebed uitspreken immers ik ben daartoe wel bereidt.

In de zilveren spiegel, ik hoorde insignes mag je dan in de hemel ook dragen. Als een persoonlijke beloning voor iemand die het geloof als een taak ziet, en zijn best doet zonder te roemen in bescheidenheid.

Een gebed dat God altijd toestaat; God ik geef mij aan u over. Omdat hij de teugels overal en altijd wil overnemen, voor wie het wil, en voor elke reden.

Zoals het voor iedereen is toegestaan om bronnen te vinden om beter je best te doen. Als een soort grondslag waarbij zelfs zelfstandige mensen het kunnen legitimeren.

In de zilveren spiegel, ja ik kreeg als het ware toestemming om een lieve en aantrekkelijke dame toe te naderen, ik maakte haar het hof met tal van complimenten, ik zorgde dat ik zichtbaar was in mijn intentie.

Ja in de zilveren spiegel, ik zei haar als een opmerking als jij het zwakke geslacht ben, wil ik zeker niet dat een toenadering toch door jou als ongewenst gezien wordt. Ik zei, als ik hier in de buurt ben mag je me aanspreken noem het als de feedback functie. Immers het zwakke geslacht wordt soms gedrongen een gevoel waarin zij de ruimte willen niet kenbaar te maken.

In de zilveren spiegel, ik gaf haar mooie opmerkingen over het werk, ja het ene moment voelde ik mijn liefde beantwoordt, en kreeg ik moed en werd ik meer enthousiast, ja een moment later kreeg ik een inzicht over de nood der aarde en de weltschmerz, en mijn enthousiasme werd weer een gevoel van verdriet en somberheid.

In de zilveren spiegel, ik adoreerde haar eerst zonder naam als een abstractie. Ik kan niet zeggen als een koning in de ruimte dat ik al mijn diplomatieke verbindingen juist behandel, maar als liefde noem het dicht bij toe gestaan is, ja ik koester de momenten dat ik een bijzondere antwoord, en een bijzondere vraag deel. Ook al zal het nog niet een letterlijke vraag zijn.

In de zilveren spiegel, ja ik leer haar kennen, ik antwoord ook op verre afstand vragen over onzekerheid en even voel ik die binding in het hart, ja zij wil al bij mij in mijn ziel komen wonen zo teken ik in woorden, ook al is de betekenis in zijn precisie alleen voor mij bekend.

In de zilveren spiegel, op een plaats waar ik haar ken, een plaats waar ik soms kom, maar soms ook niet. Als een mooie aantrekkelijke vrouw ja bijna adoreer ik haar. Een mens die voor anderen misschien gewoon is, misschien een gewone rol in de omgeving, maar voor mij is zij bijzonder.

In de zilveren spiegel wil ik geen diplomatie als het ware doorkruisen, ook al is liefde soms een gevoel dat beantwoordt wordt. Als ik in de hemel zou zijn, mag ik van liefde genieten, ook al heb ik mijn zwakheid toegegeven, je mag altijd zeggen dat plicht belangrijker is.

In de zilveren spiegel, ja een compliment is zien waar de ander blij van wordt, of een bevestiging waar de andere een bijzondere vorm van aandacht in ziet. Ja soms als je met het hart leeft, met hart en ziel, dan kan je onzekerheden als het ware noem het een hart dat in de samenleving ook zijn functie heeft, noem dan dat je gevoelens van anderen door ze te dragen voor heen ook dragelijker maakt.

In de zilveren spiegel, ja ik werk voor de werkelijkheid en de goden mogen zelf kiezen hoe zij belonen, niet als een voorraad van karma en een getelde grootte, nee alle goden als het ware zitten in een theaterzaal, en wanneer het ze belijft dan geven zij een gunst, kado, genade, of nog mooier een antwoord in liefde.

In de zilveren spiegel, ja ik werk voor de werkelijkheid, als het ware ben ik er al in op gegaan of mee verbonden, meer nog ik ben een instrument van mijn idealen, meer nog een visie die alleen ik deel.

In de zilveren spiegel, ja als men zou sterven, zou het eerste in de hemel zijn, om alle diplomatie van het leven recht te zetten, noem liefde in haar gunst haar waarde weer terug geven.

Als engel kijk ik dan in vele harten, maar bij de werkelijkheid weet ik voor iedereen is er maar een geliefde die men de ware mag noemen, ook ken je nog geen naam of vorm, maar hoop je eigenlijk ver na deze tijd nog samen op een bank te zitten, met kinderen die dezelfde liefde, geliefde zoeken.

Mijn ouders kozen voor mij een bijzondere naam, en ik mag voor mijn kinderen een bijzondere naam zoeken. Ja ik ben mij bewust van de keuze, een intieme keuze immers een naam is aan een karaktertype

verbonden, ja ik ga misschien ooit, als liefde beantwoordt wordt op zoek naar een bijzondere naam. Ja meer nog ik kies een naam voor een ziel waarvan ik weet mijn diepste bijzondere waarde mag ook in mijn kinderen wonen.

In de zilveren spiegel; Ja vaak wordt men afgemeten aan de rang of gradatie van een partner. Ja vaak is het voor mannen om een prestige naam te bereiken, en voor vrouwen of hun partners om door hun overgave ook een hoge positie te bereiken. Noem dat sommigen zich overgeven aan een carrière, anderen die een prestige zoeken als vervulling van de belofte van hun ouders.

In de zilveren spiegel, ja vaak droom ik over spiegels en ja in mijn tempel, mijn kerk, ja vele spiegels, die als het ware bij iedereen het niveau van devotie tonen. De ene herkent een heilige naam, een ander wordt geraakt door een godenbeeld. Ja vanuit de hemel zeggen ze, kijk daar mijn beeld hij staat in mijn genade.

Een andere godheid zegt, ja daar noemen ze mijn naam met liefde, ja staat ook in mijn genade. Ja in de zilveren spiegel ik overtuig duizenden en miljoenen alleen maar door te zeggen kijk daar in mijn huis wonen alle goden en godinnen ja aartsengelen ja vaak zonder tal vliegen zij overal door de werkelijkheid in dienst van de hemel.

In de zilveren spiegel, ik overtuig duizenden en miljoenen ja ik verbaas velen met mijn inzicht, je kan niet zeggen dat het dwaasheid is. Ik wijs velen op de gelofte dat bij een eerlijke relatie je met die toenadering wacht tot je beiden in het wit, of een van beiden in het wit elkaar belooft, ja als wij liefde voelen mogen wij nu veilig die onderhouden voor het leven. Immers als je beiden nog niet vertrouwt kan je nog veilig zeggen ja wij houden van elkaar, of wij houden nog niet voldoende van elkaar.

In de zilveren spiegel, ja ik tuur dieper dan ogen kunnen kijken, en zie daar ja de werkelijkheid zelf zie ik nog dieper in de spiegel dan de andere goden, ja godinnen schoner dan het maanlicht, ja goden als de zon gelijk, ja de hemel blauw achter hun ogen, ja daar het diepbruine van de grond in de ogen.

In de zilveren spiegel ja vaak heeft men een ideaal, een geliefde die men in allerlei kunst beschrijft, meer nog ik droom over een geliefde en schrijf ja meer nog liefde laat zich niet doven, laat zich niet beperken, wij houden van elkaar, ook al blijf in altijd ja mijn plicht is belangrijker en wacht tot een leven mogelijk wordt.

In de zilveren spiegel, ja ik droom over een leven, ja plicht is belangrijker, maar meer nog liefde krijgt dan binnen plicht, noem het eigen belang opgeven, het algemeen belang aannemen, iedere wereld heeft zijn gunst, en op aarde als men ver weg een geliefde vindt, ja met een zeilschip komt zij dan van verre, ook al is een instrument ja hier op aarde aan de samenleving gebonden. en zoals in mijn stichting ja arbeidsvoorwaarden zijn overal lokaal ingebed . Ja ik droom over de zilveren spiegel. Meer nog een geliefde mag van ieder land heen reizen maar tot wij als in een spannend boek vele soorten van overal ontmoeten blijft mijn geliefde ja, ik zeg misschien heeft zij op aarde ook wel blond haar en blauwe ogen, ja het is koud op het station, blond haar verborgen in een capuchon.

Ik droom over de zilveren spiegel ja ik ontkom niet aan mijn liefde in woorden gieten, ik ontkom niet aan haar verschijning zoals ik die overal tegenkom, ja in mijn spiegel die ik met mij meedraag herken ik haar overal. Als ik over haar zing ja blond haar blauwe ogen, als ik over haar liefde zing, ja meer nog ik krijg complimenten een duizendtal, meer nog zelfs in mijn diepste devotie noem het werk ja met de eenvoud van het dagelijks leven, zingt zij mij toe, de liefde die ik overal in de zilveren spiegel zie.

Ik droom over de zilveren spiegel, zou men haar overal herkennen ja meer nog liefde wil ik niet doven, en ik hoop ooit, ja die blauwe hemel achter haar ogen te ontdekken, ja tot die tijd blijf ik dromen over de blauwe hemel die ik ooit hoop te ontmoeten achter de blauwe kleur van haar ogen.

-- = --

Ja ik kijk weer in die zilveren spiegel, ja vele soorten in de ruimte, van tal van kleuren, gedaanten, en kenmerken. Ja velerlei verschijningen soms engelen soms in vele geestelijke vormen, ja meer nog ik zie wondertal. Ik droom over ontmoetingen maar ook steeds de voorwaarden, ja pas als wij gereed zijn, als een kind dat iets goeds doet krijgen wij de bevestiging, dat zij bestaan. Ja meer nog bij ieder eerste stapje als kind krijgen wij van moeder of vader, ja een lekker koekje, kado, of meer nog de vrienden van Pa verwonderen zich over de intelligentie, en de vriendinnen van moeder kijken naar die eerste glimlach. Ja ik droom over ontmoetingen, je gaat een kind niet op de verkeerde plek een stap laten zetten, en meer nog ja ik droom over duizenden ontmoetingen en iedere keer zeggen zij ja lokale arbeidsvoorwaarden zijn altijd lokaal in beheer, wij kunnen geen vriendschappen vanuit de ruimte als een spannend boek in een leven weven, ja wij zouden wel duizend witte rozen willen geven, wel een duizend tal chocoladerepen, om de liefde van een devote sterveling te bevestigen, maar de goden, ja de orde der goden, ja wij geloven in de goden wel van iedere naam op aarde een duizendtal in de ruimte, in vele talen, varianten, meer nog tongval en de wijze van geluid. vele duizenden goden namen, ja meer nog bij ons ieder een. Wij geven alle goden, in alle talen, ja wij zingen en roepen dat liefde op iedere wereld zelf een geliefde vindt. Die als antwoord dan ook zegt, wij houden van elkaar, het is echt, een gevoel dat wij delen. Ja ik droom over velerlei ontmoetingen, toch heb ik ze nog niet gezien, en ja ooit, ja ooit, droom ik over de zilveren spiegel, en als een voorspelling schrijf ik dan over een ontmoeting, ja voor vele roem, en faam, en hoge naam, ja mijn geliefde is zelfs meer dan dat. Ik hoop haar gunst te verwerven, ik schrijf over liefde, en ja ooit hoop ik dat een relatie mag en kan blijven. Meer nog een relatie die ik nog niet ken, ja ik zeg heel eerlijk ik mag schrijven plicht is belangrijker. en hoop ja een ander raadt mijn woorden en zegt. Ja al zouden zij met duizenden schepen vanuit de ruimte aanzelen, ja zij brengen geliefden als koninginnen van duizenden planeten, ja meer nog een gebed over liefde, wie zou bij mij horen, ja die mag eeuwig blijven. Tot die tijd droom ik over duizenden ontmoetingen, misschien wel eonen van menselijk leven, misschien komen die ontmoetingen ook overal en altijd, ja tot aan mij deur, ik heb een kerk een museum, een tempel, een zilveren spiegel met vele goden en godinnen, en meer nog geschenken van ontmoetingen die nog moeten komen. Ja heel eerlijk in de zilveren spiegel zie ik ze al, maar ik hoop ook dat liefde dichtbij een geschenk mogen zijn. een geschenk die als een fluistering begon, en zoals bij ieder mens, dan verder wordt gedragen, in gebed gebracht overgedragen, opgenoemd als meer dan een duizendtal wensen. Ja in de zilveren spiegel, een duizendtal ontmoetingen, en ik hoop dat de liefde zal blijven, ja meer nog in mijn leven zichtbaar met woorden zal verschijnen, en dan ook ja een relatie blijven zal mogen wonen in mijn binnenste paleis en de buiten verblijven. Ja mijn geliefde die ik bewonder, ja op het station, het was koud, haar in een capuchon.

--==--

Ik adoreer haar als ik haar in de zilveren spiegel zie, ik adoreer haar om haar lieve complimenten, ik adoreer haar als zij mijn liefde beantwoordt, ja meer dan woordenspel is het niet.

Ik adoreer haar als zij mij als in de geheime woorden in het hart, misschien wel nooit zichtbaar uitgesproken, haar hart geeft, of ja haar ziel zelfs als liefde ziet.

Ik adoreer haar als ik in de zilveren spiegel tuur, ja de ene keer zie ik haar op het station, een andere keer bij de bushalte, in een winkel, cafetaria, ja ook als koningin van duizenden planeten, ja meer nog ik grap wel eens over haar, op pluto mag je elkaar leren kennen.

Ik adoreer haar als ik een eenvoudig kado geef, een chocoladereep, een bos witte rozen. Ja rozen staan voor liefde en bij witte rozen, weet je zeker een van beiden, of allebei zijn zuiver gebleven.

Ik adoreer haar, ik draag rozenkwarts, aquamarijn, ja zonnesteen, naast een armbandje met witte rozen, een klein aandenken aan een eenvoudig gebed. Men mag een adept of devoot niet vragen durf je leven en devotie op te geven voor een geliefde, durf je een relatie aan of meer nog durf je haar aan, je ziet haar

overall. Misschien leg je de keuze hogerhand, meer nog, als zij zou vragen, zie je mij staan. Zij zou dan vragen, woon ik in nieuw zeeland zou je me over laten komen. Zij zou dan vragen, ik woon in de united states zou je mij dan over laten komen, ja meer nog zou zijn in het paradijs wonen, zou ik zeggen voor jou geef ik mijn eigen leven op, al is het een uitspraak waarvan ik niet weet, ja een goudschaaltje moet het zijn.

Ik adoreer haar, zou zijn op pluto wonen, zou ik duizenden brieven schrijven, zou zij verweg wonen in een mooier oord dan op aarde ik films te zien is, ja dan zou ik iedere dag bellen duizenden complimenten, meer nog woorden zonder tal zou ik schrijven.

Ja als een stem in mijn hart geeft zij haar hart ook aan mij. Ja ik ben in handen van Brahman, en van een klein kind kan je zeggen, hij kent nog niet de ernst, de rang en de waarde van zowel werk als woord. Ja als een stem klinkt een oude schepter die in handen van een sterveling, ja meer dan goede woorden durft hij niet te spreken, ja meer dan een juiste houding, juist gedrag durft hij voor zichzelf niet op te hopen.

Ik adoreer haar als ik in de zilveren spiegel kijk, maar ja geliefden moeten tegen zichzelf beschermd worden, je wil de liefde niet schaden. Ik schrijf dan over woorden zijn vele verhalen te vertellen, meer nog je kan een code geven aan een doel een belang meer nog een betekenis.

Ik adoreer haar en zeg ja liefde mag beschermd worden, noem woorden een naam krijgen die geen leed over roem mogelijk maken, of meer nog roem die zonder beheersing geen vat meer krijgt op de samenleving. Ja als je een geliefde vindt, of wint, dan vallen alle andere voorwaarden weg, noem carrière, ja niet nodig in het licht van woorden, ja noem roem zelf, niet nodig als je geliefde die liefde beantwoordt, ja meer nog hoge rang, gradering, status, een hoge naam, nee niet nodig, je zoekt slechts een antwoord van liefde, en tot je haar vindt blijf je zoeken. Ja een geheim die ik heb leren kennen, noem de hogere machten, de goden de godinnen noem zelfs aartsengelen ja je mag liefde aan hen vragen, voor jezelf door hen vragen.

Ik adoreer mijn geliefde, en wil haar ook beschermen, misschien wel tegen mijn blinde vlek, ja meer nog een geliefde vinden, een basis bestaan ook al is het zeker dat woorden ooit een weg zoeken, misschien wel de zilveren spiegel die later ja op de basisschool al in het lespakket verwerkt worden. Dan blijf ik eenvoudig en vraag om een basisbestaan, basisrechten, en meer nog ik heb niet veel nodig, maar liefde blijft altijd bestaan.

Ik adoreer mijn geliefde, in de zilveren spiegel noem het een literaire vorm, meer nog woorden die uit het hart zelfs zonder moeite beschreven worden, een ideaal die zichzelf verwoordt.

Ik adoreer mijn geliefde, ik geef haar een duizendtal complimenten, een duizendtal dure ringen, en een duizendtal kettinkjes. ja alle met bijzondere symbolen, geen drie zijn dezelfde, en geen drie hebben dezelfde betekenis, ja vanuit het hele universum worden zij aangedragen, ja meer nog woorden blijven komen.

Ik adoreer mijn geliefde, als ik haar overall herken, erken, ja meer nog een woord dat iedere keer omschreven wordt. ja soms woont zij op aarde dichtbij, soms woont zij in een land ver weg, ja soms woont zij als prefecta, agente, koningin in de ruimte. Ja ik adoreer mijn geliefde, in rembrandt en vergezichten zeg ik soms heel geheimzinnig op het werk, ik heb haar zien staan, ik moest haar laten gaan, maar een geliefde is altijd in liefde gebonden, en in een relatie, een huwelijk beloof je elkaar trouw, ook in momenten dat je elkaar even niet ziet staan, en als je alles op de juiste manier doet, laat ze je nooit meer gaan.

Ik adoreer mijn geliefde, zou zij ooit een naam krijgen, dan krijg ik voor haar ook, een mooie naam.

Iedere dag als ik in de zilveren spiegel kijk, en tuur en ontwaar meer nog een openbaring van gevoel, van beleving, van woorden, van het hart die licht krijgt, en meer nog de ziel die een verbinding legt.

In de zilveren spiegel de relatie met de goden, de godinnen en Brahman is steeds meer een verbinding een

verbondenheid. Een verbinding die een bijzondere vorm heeft immers zij wonen alleen in mijn huis zichtbaar als kunst, meer nog zichtbaar in een symboliek die voor mij waarde heeft.

In de zilveren spiegel ik zie een verbinding met Brahman, ja ik mag in zijn huis wonen, en hij stuurt mij wonderen bovental, meer nog griekse goden, scandinavische goden, ja hindu goden, van Govinda tot Gayatri, meer nog Govinda bevestigt plechtig iedere overgave, en Gayatri laat mij in wijsheid alles onderzoeken. Ik heb een verbinding een verbintenis met Brahman. Hij is een van mijn geliefden, totaliteit.

In de zilveren spiegel zie ik Brahman zelf als hogere werkelijkheid, ik zie alle saguna vormen als Gayatri en Govinda, ook Vishnu. Ik zie mijn guru in de hemel naast de hindu goden zien. Ik mag erover schrijven, maar ik weet niet welke woorden wel mogen of niet zijn toegestaan. Iedereen praat over zijn geliefde, en ik schrijf erover.

In de zilveren spiegel, men zegt een relatie met de goden, ja meer nog met onzichtbare hand, vele hindu goden onder anderen zij geven wonderen kunst zonder tal.

In de zilveren spiegel zeg ik tegen Brahman u mag de keuze maken, u mag de keuze nemen. Zo ben ik niet meer afhankelijk van de feilbaarheid van mijn eigen keuze. En als Brahman vanuit de hoogte gebiedt, ja meer dan antwoorden doe ik niet. Immers zijn wil is voor mij belangrijk, Brahman is voor mij het belangrijkste.

In de zilveren spiegel als men een relatie heeft deelt men de mooie momenten, ja uren verstild in meditatie meer nog iedere avond bijna, is het voor mij een tijd. Een houding die alle religies erkennen, ja gevouwen handen herkennen. Zelfs de tempelwachter, zonder naam, zonder godennaam eraan verbonden zo op het oog, ja meer nog ook gevouwen handen, een meditatievorm.

In de zilveren spiegel, liefde zelf wil ik niet afwijzen, maar in Brahman ben ik verbonden. Ik hoef dan niet meer te vrezen, de keuze hoger gelegd. Ik hoef niet meer voor afwijzing te vrezen, immers Brahman is mijn keuze. En bijna iedere avond leg ik de verbinding met uren meditatie. Meer nog zoals een bakker na een dag brood verkopen zich voldaan voelt, zo voel ik mij na mijn gevouwen handen voldaan.

In de zilveren spiegel, als bij een goede relatie mag ik bij gevouwen handen naast de stilte ook al mijn hartsgeheimen, zorgen en meer nog ieder woord delen, met gevouwen handen, noem het gebed.

In de zilveren spiegel zie ik tal van kado's die ik wil kopen, krijgen, verkrijgen, of zonder toestemming meenemen, dan zeg ik zelfs met gevouwen handen, ik zou het graag willen maar budget heb ik niet.

In de zilveren spiegel, ja wonderen en kado's komen van overal aangevlogen, griekenland, eikenhout, schilderijen. Ja een dure kunstverzamelaar zie ik in de zilveren spiegel. Meer nog Brahman is voor mij de belangrijkste, en ik adoreer zijn keuze. Ik adoreer mijn verbinding met Hem. Ik adoreer een verbintenis die meer dan liefde verbondenheid geeft.

Ik adoreer Brahman en zoek de devotie in al mijn gebeden, handelingen en ikzelf als laatste als een duur kado. Hem wil ik mijzelf geven.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ik herinnerde mij dat als het ware een prefecta van twee honderd planeten, een agente met honderd jaar diensttijd, een prinses van tweeduizend planeten, op een ogenblik al een tijdje geleden hun liefde verklaarden. Hoe zij eruit zagen, ja als ware het poppetjes met hun gezicht, drie ervan met zwart haar en duidelijk van afkomst. De prefecta tuurde als een vrouw die betrokken was bij haar volk. De prinses was als ware, als ik het niet verkeerd geduidt hebt, ja blond met blauwe ogen als ware een koningin haar jeugdfoto gaf. Ook een keizer, een foto op jonge leeftijd. Als je noem het ver weg bevriend bent, dan stuur je geen statieportret maar een jeugd foto.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, de prinses en de prefecta, de agente waren van Artemia kingdom, en misschien was de keizer naast het portret van een klein blond meisje ook wel van hogere afkomst, noem van hetzelfde keizerrijk.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja harten rood, blauw, met tekst en meer nog harten aan iedere deurklink, en twee als bij synchroniciteit chocoladerepen die als ware het toevallig als vanuit hogere hand werden gegeven. Ik tuurde in de zilveren spiegel en wil mij bewaren voor een relatie die zo mogelijk ooit komt, of nooit komt maar wel mijzelf in zuiverheid behoudt.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ik zag als ware het christelijk een kruis met afbeelding van aartsengel Michael erin, of was het een shalom van het heilig koninkrijk. Of meer nog griekse goden waarvan de belangrijkste in het wit, als bij bestelling aan komen vliegen. De eerste Athene kreeg ik voor een kleine prijs, als toegang tot de gehele griekse genade. Zoals bij Artemis een pootje van een hert ontbrak, ook al was het een symbool, of het een goede betekenis is, bij liefde gelooft men van wel.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ik zag van eikenhout, odin, freya de godheid freyr en baldur, noem het thor er ook bij. Ja de scandinavische genade ook getooid het meest in eikenhout. Meer nog mijn huis als een toonbeeld van Brahman en zijn genade. Vele goden zonder tal vonden in beeld en woord er hun bestemming meer nog, ik dwaal iedere dag rond in een museum. Leven doe ik er wel meer nog ik leef als in de zilveren spiegel verbonden met alle goden, godinnen, aartsengelen.

Ik tuur in de zilveren spiegel, ja ogen dwingen waar een mens van kan dromen, noem Brahman als doel, misschien ooit in zijn handen dan schrijf ik een bericht noem het uit liefde over goden zonder tal en hun beelden meer nog dicht bij mijn hart draag ik ze iedere dag, misschien blijf ik ze wel dragen tot in de eeuwigheid. En mijn geloof mijn gelofte, ja blijft in mijn eigen handen altijd behouden. Zo ook in de werkelijkheid en wereld, ja meer nog de goden mogen mij bewaren, als een zuivere wierook, een witte roos, of meer nog een kleinood van puur zilver in een spiegel.

Ik tuur en herinner me alle zilveren dromen in de spiegel die alle godinnen, goden en engelen liet zien, en sommigen zagen mij ook als iedere avond in gebed verbonden. Ja meer nog men kan aardse liefde krijgen en een liefde beantwoordt zien, maar bij de goden, ja meer dan liefde krijgt men verbondenheid, een blijk van liefde die men soms als toverslag vindt als ware het toeval, en andere keren vraagt men erom, en kan niemand zeggen hij verdient het niet. Nee verbondenheid in de zilveren spiegel, met duizenden kado's en schilderijen, beelden van meters groot, misschien wel statieportretten van prinsessen en keizers die duizenden jaren koninkrijken besturen, meer nog alles bij mij als in een klein huis verbonden noem het in de naam van verbondenheid. Een verbinding met het goddelijke die men eerst moet zoeken voordat men een liefde in de omgeving aanwijst, en in betrekking aan zich bindt. De liefde en de verbinding met goden moet men eerst zoeken voordat zij als cadeau's in handen van levenspartners een plaats binden.

Ik tuur in de zilveren spiegel en ik zie dat als een relatie beschikt zou worden, een hoge hand haar van begin tot eind beveelt. Noem als ik in de zilveren spiegel kijk en liefde een gebedsonderwerp is en geen eigen zoektocht of keuze men er de vervulling in vindt. Als ware de goden nectar, Als ware iedere dag het dagelijks brood. Meer nog iedere dag bij een relatie die beschikt wordt niet afhankelijk is van menselijke feilbaarheid.

Soms hoor je ouderen zeggen, ik zie ze om mij heen wegvallen, zij zijn dan verdrietig over het lot, en dat zij hoe hoge het ook kunnen blijven vertrouwen op het lot en zo als het kenbaar is hun geloof.

Ik tuur in de zilveren spiegel ik verzucht moge liefde toch geen eigen keuze zijn maar zo de goden of god het wil een beschikking, immers dagelijks zie ik de zwakte van het leven bij meditatie ja meer nog met gevouwen handen. Dan zie ik, de gevaren in de wereld zijn groot, en de verleidingen die een leven kunnen raken, ja soms zegt men ze hebben geen eigen schuld, maar het leed treft soms zonder onderscheid ook

hen die in het goede vertrouwen.

Ik tuur in de zilveren spiegel, moge liefde toch niet afhankelijk zijn van mijn feilbaarheid, moge het een gebedsonderwerp en een beschikking zijn. Noem mijn hele bestaan in gebed een beschikking. Een woord dat duurder is dan het klinkt, immers men geeft zichzelf op om in gods hand, of meer nog in handen van religie als het grondrecht in de wereld die in iedere grondwet zijn naam probeert te duiden.

Ik tuur in de zilveren spiegel, zou een relatie beschikt zijn, moge de vervulling dan zonder mijn eigen zwakte erin te kennen, ja als een relatie beschikt wordt, hoop ik op godenhand. Moge het meer dan een plicht zijn moge het een beschikking zijn. Immers zo is men soms door het weer, onweer van mening dat de wereld die soms door zonlicht vriendelijke overkomt, ineens wordt tot een schaduw waar men eigen feil vreest, meer nog alles dan goed leek, lijkt ineens met een ander gevoel samen te hangen.

Ik tuur in de zilveren spiegel, moge het lot, ook al ken ik het niet, in goden hand een beschikking zijn, moge ik de gebeden leren om zowel mij zelf als mijn geliefden als een lange vaart in de nieuwe wereld aan te laten komen. Moge het dan een vaart zijn waar wij vrienden ontmoeten, onze ervaringen uitwisselen, en meer nog ik verkoop geen spiegeltjes en kralen, maar hoop de waarde van onze wereld onze geliefden over te dragen. Een gelijkenis dat het leven tot aan het einde zwaar weer kan hebben, maar als wij bij gods eindoordeel vrij zijn gesproken moge de relatie die beschikt wordt, dan zelfs tot in de hemel klinken, Zo de goden of god het in het leven weeft, en moge het dan in zijn hand tot een verklaring zijn van zijn macht, gods hand, en meer nog dat bij iedere zwakheid van mij, zijn kracht toch bepaalt wat het leven brengt.

Ik tuur in de zilveren spiegel, ze zeggen in kwalijk weer, God heeft een voorwaarde als hij geen goede beloning geeft zou Hij schuldig zijn, ik zei erop, in gods hand is het zoveel rijker, en waar de ene alleen geld als beloning wil, is het gods wil om soms anders te belonen. Immers een relatie, een beschikking in gods hand is voor tijdens het leven. Meer dan een mens mag wensen. Ja gods beloning is getrouw, en ieder die haar proeft, zegt u heeft de beste wijn tot het laatst bewaart.

Ze zeggen als je het doel bereikt wordt een zilveren spiegel ja meer waard zelfs al lijkt hij dezelfde is hij van puur goud, van puur diamant meer nog van puur engelenlicht.

Ze zeggen als je het doel bereikt, ja eerst zie je het doel, ja je eigen waarde meer nog het antwoord op het leven meer liefde om te geven, je zag het in zilver en met woorden werd het steeds bevestigd, ja meer nog bij goud ziet men zonder woorden, ja bij diamant ja liefde als robijn beantwoordt eraan, en in engelenlicht zie je het licht van de Schepper zelf.

Ze zeggen als je het doel bereikt, de zilveren spiegel toont zijn gelaat, ja ook zonder de beeltenis van eigen ziel, van eigen waarde, van eigen doel, van eigen wensen. Ja ik heb een doel bereikt kan men zeggen de ene zoekt een carrière, de ander een geliefde, succes roem, meer nog status, geld of juwelen. De ene zoekt een doel en bereikt haar, de ander zoekt een doel en kiest een nieuwe.

Ze zeggen als je het doel bereikt, ja kies een edel doel, als je die bereikt telt het gehele leven ja bij het oordeel misschien wel drie dubbel. Immers men helpt de samenleving, men helpt de wereld en je helpt jezelf. Tijdens de toch mag je leren, mag je groeien, ja meer nog het doel volmaakt spreekt ieder moeite vrij. Ja meer nog het doel bereiken spreekt al het leed van ervoor vrij immers men kan zeggen ik koos een edel doel en het edel doel behaald, blijf ik in mijn waarde.

Ze zeggen een zilveren spiegel de ene ziet de geliefde, de andere de status, een ander roem, ja in de zilveren spiegel zie je altijd jezelf je ziel, je geest, meer nog schoonheid die je niet durft te zien, ja meer nog schoonheid die als je begrijpt ja zonlicht geeft zijn kracht aan iedere beeltenis. Ja meer nog men kiest tussen de maan of de zon, ja kies de zon want de maan leent zijn pracht en is alleen in de nacht zichtbaar.

Ze zeggen een zilveren spiegel, ja meer nog ik koos Brahman als doel, en meer nog Brahman bereik je weer bij ieder genadegebed, en dan nog zeg je, er is een volgende stap, er moet een volgende stap zijn, als een lange tocht die begint bij een stap voor jezelf, ja de stap voor de mensheid is een mystieke stelling een mystiek standpunt die niet van eigen wens, doel, moeite afhankelijk is, mag zijn.

Ze zeggen een zilveren spiegel ja eerst zie je de beeltenis van eigen waarde, maar bij het doel toont hij zijn gelaat, ja meer nog de zon kiest zelf hoe zij toont, ja meer nog de godin van wijsheid toont zelf hoe zij haar toont, ja meer nog Brahman verbindt de spiegel met de werkelijkheid. Meer nog de beeltenis van de ziel, wordt de beeltenis van de werkelijkheid.

Ze zeggen als je in dromen verhuuld, in de waan buiten de werkelijkheid gehuld wordt, ja kies een religie, kies overgave aan godheid, Immers met hun wortels hun takken en hun bloemen en de vruchten staan zij altijd in de hoogste werkelijkheid gegrond.

Ze zeggen als je in de werkelijkheid tegenslag verduurt, ja kies toch een religie en kies het gebed van overgave het geeft de verantwoordelijkheid van karma in hoger handen. Ja koop toch het leven vrij. Al telt het bij het oordeel als een arbeidsduur en krijg je de tijd ervan vergoedt. Al kies je de overgave en koop je zelf en geliefden vrij. Ja meer nog ik kies de overgave en koop ook mijn ziel vrij.

Ze zeggen dat Brahman als hoogste doel ,edel maar grillig, ja de hoogste deugd, ja meer nog Gayatri als godin scheen haar bij. Ze zeggen Govinda als hoogste mens, ja plechtig bevestigt hij een goede intentie. Ja meer nog ik koos Brahman en mijn ziel koopt zich vrij. Hoe kan het ook door werk en het leven door eigen hand voldoen, ja meer nog onbaatzuchtig laat ik de goden beslissen over genade, beloning maar ook de levensonderhoud.

Ze zeggen Brahman als doel, ja bij iedere stap denk je even, ik heb het bereikt, maar dan ja meer nog de volgende stap wordt zichtbaar. Ja blijf toch op het doel gericht men koopt bij iedere stap zich een beetje vrij.

Ze zeggen in Brahmans handen, uiteindelijk geen voorwaarden meer, ja meer nog bij religie laat men zich geheel los en vrij, ja grondwet, naam en bestaan blijven gelden blijven bestaan, maar in godenhand vindt men hogere bedoeling ja bij Brahman tot aan en iedere god en godin kocht ik mij vrij. In godenhand is mijn leven meer dan voorspoed het wordt gevuld met precisie noem godenhande die de beschikking vorm geeft van moment tot moment.

Brahman is mijn doel, en blijft mijn doel tot in eeuwigheid.

Ja over gayatri als wijsgerige bron mag ik schrijven, als hindu mag je een relatie met een godin aangaan. Als godin mag zij haar adepten aan Brahman schenken. Ja ik beloofde mijn codex aan Gayatri te geven, ook als vrucht van haar genade. Als adept van Gayatri beloofde ik het plechtig, en in gebed geef ik haar het in handen. Zij als naam en vorm van Brahman schenkt het aan de Allerhoogste die ook zonder naam en vorm regeert. Zij schonk tijdens het werk ja genade velerlei, van gebeden tot aan Brahman, van de Almacht meer nog dan engelen zouden wensen, van de Alschepper die alles ieder moment tot ontstaan brengt. Ja de godin Gayatri schonk zelfs de symbolieke vorm van het melkmeisje van Rembrandt, meer nog de Nachtwacht als een bewaker in de nacht.

Gayatri is bron van wijsheid maar haar liefde kan eeuwig duren, zij die zich beloven worden door haar getoetst, ja men moet trouw blijven, en ook als in de hoogte een relatie wordt beschikt, ja zelfs moet men dan bereidt zijn karma te delen, of meer nog een ander beschermen tegen weer en wind in.

Gayatri is een geliefde godin, zij werkt in zachtheid en overtuigt door haar wijsheid waar andere goden streng mogen zijn, en goden streng mogen oordelen. Gayatri gaf mij ook aan Brahman en schonk in wijsheid vele genade gebeden die getrouw uitgesproken blijk gaven van aanhoudende toewijding. Wie geeft zich aan

de Almacht over, en weet voor altijd verbonden, Wie geeft zich aan de Alschepper over en durft de twijfel over de vraag van het hart te accepteren, wie komt bij Brahman en is in vrees voor zowel karma als lot.

Gayatri is een geliefde godin, zou Brahman een relatie beschikken geven, geen eigenbelang geen eigen wens, waarom zou men zich blootgeven in kwetsbaarheid. Gayatri beschikt vanuit de hoogte, een hindu monnik zal blijven vragen mag het met celibaat wel in het leven, een geliefde kan vragen een relatie als onzekerheid als eigen wil gegrond in religie. Weer een ander wil zich alleen aan ware liefde geven zal een relatie wel eeuwig duren.

Brahman zowel met naam, noem de almacht noem de alschepper, noem met vorm ja getekend in de daden van de gelovigen. Ja Brahman als principe men kan het duiden maar beschrijven in velerlei talen en allen in de ervaring gegrond.

Brahman als angelove, is een zegen voor eigen leven. Men moet de liefde eerst bij de goden zoeken, anders zou men een kans verspelen. Ja met moet de liefde in vele gebeden bezingen, meer nog zingen over vele wijsgerige aspecten, van meer dan een beeltenis.

Zou Brahman een ring geven, Zou Brahman vele ringen geven welke zouden dan aan een hand ja meer nog een plaats in het handelen krijgen.

Zou Brahman een relatie meer nog een verbintenis bevestigen,
ja moge Brahman dan ieder moment gebeden en handelingen wekken
en alle talen en volkeren herkennen hun eigen weg.
Ja zij allen getuigen Het zal Brahman zelf als bron wezen.
Een sterveling die zich overgaf en het pad betrad,
bleef doorvaren tot aan een nieuwe wereld noem in eigen hart.
Moge Brahman dan zijn naam in de ziel schrijven als tekening
van een een nieuwe richting.

Brahman in liefde verbonden.

In de zilveren spiegel tuurde ik en droomde over een gouden ring ja goedkoop met een robijntje gekocht met eigen hand, als een stille wens zowel robijn de liefde van Krishna en een gouden ring als verbonden zonder woorden met een innerlijke binding.

In de zilveren spiegel tuurde ik en droomde, moge God en Brahman beschikken, mijn bestaan mijn ziel maar ook mijn relatie. In eigen hand geen vertrouwen maar in godenhand durf ik mijn bestaan op te geven.

In de zilveren spiegel tuurde ik, mijn relatie met Brahman bevestigd met dure juwelen, symbolieke genadevormen, en zelfs een kopie van Rembrandt in mijn huis, noem dat hij onder leiding van de Heilige Geest schilderde.

In de zilveren spiegel tuurde ik en droomde, een godenkindje, niet afhankelijk van liefde vond hij verbondenheid bij Brahman en de goden zelf.

In de zilveren spiegel tuurde ik en droomde, het zonlicht gaf zijn glans als het licht van de ziel aan alle beeltenissen. Mijn alliantie is met vele godinnen zelf.

In de zilveren spiegel tuurde ik en droomde, Brahman als hogere werkelijkheid, een liefde tot personen, noem Brahman de verbondenheid zelf.

In de zilveren spiegel tuurde in en droomde, bij de onsterfelijke liefde van Krishna hij bevestigd na een

geheime taak of opoffering van belangen. Ja hij gaf mij een test en zo moge ik zeggen voldeed ik en vond zijn genade als herder, als in zijn hand verbonden tot in de eeuwigheid.

In de zilveren spiegel tuurde ik en droomde, ik in handen van Govinda werd tot zilveren werkelijkheid ja meer nog dan ik zelf was ik verbonden noem in Govinda en Gayatri. Een eeuwige verbondenheid.

In de zilveren spiegel tuurde ik en droomde, sommige tonen de toewijding ja even of een uurtje in de week, maar toewijding gaat over het hele leven. En zelfs de tijd als voorwaarde werd tot eeuwigheid.

In de zilveren spiegel tuurde ik en droomde, mijn liefde is nog niet geschaadt, immers Brahman verbindt iedere keer de wonden, en verdriet laat mijn gevoel toch spreken in gebed hij gaf dieper dan liefde ja door dagelijkse binding , gebed en werkelijkheid.

In de zilveren spiegel tuurde ik en droomde, het werk van Brahman wordt goed beloond ook al zonder contract of andere vorm van zichtbare arbeid.

In de zilveren spiegel tuurde ik en droomde, Gayatri beloont met zilver, immers de goudzoekers vinden haar niet. Narayana zelf als eeuwige man, noem heilige taal, beloont wel met goud maar kiest dan de eenvoud noem een guru die haar vanuit de hemel gunt, voor een opoffering tot in de eeuwigheid.

In de zilveren spiegel ik maak geen keuze over liefde, vele aspecten als een diamant die meer waard wordt, ik grap het mag beschikking zijn. Zoals velen taalniveau's duiden als zij begrijpen goden zijn voor hen ook eeuwigheid, verbondenheid, te vinden in de werkelijkheid.

In de zilveren spiegel, ik beklom de berg Kailash en zekerde mij in toewijding bij iedere stap, verbaast over onbevangenheid vluchtte ik als ware tot aan de top en zei, door plicht raakt men het nooit meer kwijt, immers van moment tot moment kreeg ik iedere stap als bij goddelijke ingeblazenheid.

In de zilveren spiegel, in de werkelijkheid, voel ik mij verbonden bij de ondoorgrondelijkheid.
In de zilveren spiegel, in de werkelijkheid, een doen is meer dan doener verbonden en in eenheid met de werkelijkheid. Noem dat de doener doe niets maar laat niet ongedaan, noem de verwerkelijking van de ziel, meer nog de ziel tot het doel, of in de oorsprong verbonden. Men vernedert een koninklijk lot meer nog zij vindt waarde in de bescheidenheid van een burgerlijk bestaan.

De goden belonen welke levenspositie men ook heeft,
De goden zien alle toewijding zelfs bij slavenarbeid,

Sommigen horen bij het levensoordeel, ook bij een laag lot, goed voldaan verkrijgt men de zelfde beloning als een duur lot dat als heldentaak of roem de gehele plicht voldeed.

In de hemel juichen zij bij iedere nieuwe aankomst,
als vrienden die dan zeggen, het lot door jou voldaan je deelt in de roem van de hemel waar alle helden wonen, ook al is in zachtheid een simpel lot voldaan.

Bij monde van de wet zijn alle wetten geldig. Bij monde van God zijn alle Goden betrokken.

Als een relatie met hoge hand noem van God beschikt wordt, moge dan die relatie in de genade en bescherming staan. Immers zij is kwetsbaar en de verbinding is als ware in hoger hand dankbaarheid dan de persoonlijke verantwoordelijkheid.

Zo is mijn leven mijn bestaan mijn ziel mijn hart ja meer nog ikzelf in hoger hand, moge het beschikking zijn.

Immers de waarde van een mens die wikt, en tot die beschikt. Is als een veiligheid als men die aandurft.

Zo is in mijn lot die van God verweven meer nog, ik zag mijzelf als kostprijs en bij de goden vond het een gunstig lot. Zo is mijn kostprijs in dankbaarheid bij de goden aangenomen. Noem de onzekerheid van de behartiging die in hoger hand soms niet afgemeten wordt, als aan de hand van een engel vliegt het lot over vele wereld delen. Meer nog de engel draagt hem naar het nieuwe land.

Zo is mijn lot in die van God verweven, meer nog het persoonlijke ook in Brahman onpersoonlijk opgenomen. Meer nog eigen belang in algemeen belang opgenomen. Immers zelf bij een feest, noem tientallen lekkernijens werd bescheiden een kleine bescheiden avond. Noem het algemeen belang dat zichtbaar werd.

Zo is mijn lot in die van God verweven meer nog een relatie moge het beschikking zijn, noem dat mijn woorden op een goudschaaltje gewogen meer nog de toestemming van God en de beschikking in goden hand. Zou een relatie beschikt worden, ja meer dan ik mag hopen. Meer dan ik zelf kan waarmaken, meer nog dan ik zou dromen, of ja in de zilveren spiegel als betekenis duiden. Ja een relatie bij God sta ik open voor liefde, wil mijn ogen niet sluiten, meer nog bij God ben ik bereidt het avontuur noem meer dan leven aan te gaan.

Zo is mijn lot in God verweven, ik ken de zwakheden van de mens, door eigen ogen bij mezelf of anderen waargenomen. Meer nog de mens die in eigen optiek als onzeker ja meer nog mijn fouten in eigen ogen zichtbaar meer dan ik daarna bij God zijn wegen vindt. Ja bij God is het lot zeker.

Zou een relatie niet beschikt, moge het lot dan verder weven fouten hersteld, de verkeerde daden in het nieuwe lot met een andere kleur geweven. Ja zou een relatie wel mogen is het een droom in handen van het hogere, God of welke ondoorgrondelijkheid of alomtegenwoordigheid. Het bewijs altijd in de werkelijkheid vindt bewijs in het dagelijkse leven.

Een relatie beschikt, moge het in genade en bescherming ja tot aan Brahman in mijn lot worden verweven. Een relatie waarbij men bij de goden de liefde aanneemt en als lot de geliefde in gebed ook moet durven opgeven, weggeven, overdragen meer nog het liefste van wat je hebt willen de goden in een lot aan een weven.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ja ik zie en ik tuur dieper dan een mens kijken kan. Ik zie het zonlicht ja als ene engel die van licht is gemaakt, als een engel die zowel geel als oranje in wisselende mate geeft. Noem een engel van de Zon die mij dagelijks verwarmt. Ja ik twijfelde weet moeder aarde wel wie ik ben. Ja meer nog al het leed dat dagelijks langskomt als een oude schuur waar de wind doorheen waait.

Ja de kracht van moeder aarde zei meteen, ik weet bij iedereen alles dat gebeurt maar net als ik een levenstaak heb heeft ieder mensenkind dat ook. Bij het levensoordeel wordt je op je eigen daden gerekend. Noem dus dat ik wel alles weet maar God ieder een taak geeft en ieder mens in eigen leven de vlag zwaait. Ja de engel van de zon zei verder, laat toch alsjeblieft het daglicht binnen, meer dan zeggen hoeft niet, immers zij oordeelt als ware van boven en geeft alles glans. Zijn er fouten zonder schuld zij vergeeft het allemaal, zijn er daden die je van jezelf afhouden ja zij wenst ieder mensenkind de eigen wil en vlag toe meer nog dan andere goden dat zouden doen.

Noem dus moeder aarde die via het lichaam ja zelfs het hart waar het gevoel zetelt en de ziel die alles ondergaat, noem het een heilige kracht als het in het leven over jezelf gaat en ieder gevoel en alles van het lichaam in eigen bewustzijn doordringt. Noem de kracht van de ziel die als een heldentaak het hele leven zelf draagt. Vrijkoopt, en dan voor de Schepping al het leed vermindert.

Noem dus de engel van de zon die als een soort bewustzijn alles ziet en bij de mensenkinderen langsgaat meer nog je weet niet wanneer waar of hoe. Maar de engelen van de zon vliegen als kleine vogels in groter formaat over de hele aardbol rond.

Noem de aarde die zelfs via haar eigen veld mee voelt met ieder mens, en de goede mensen een gevoel van vriendschap geeft, meer nog als een kleur via het lichaam over het hart en ieder gevoel. Meer nog slechte mensen voelen dan dat zij verkeerd doen, net alsof zij aangeklaagd worden door een gevoel dat zij niet kunnen ontkennen. Leer dus alle gevoelens zelf te dragen want zowel het ondergaan als transcenderen rust in het bewustzijn. Immers zoals een kind leert om te rekenen en te spreken, zo leert de ziel op hoger niveau, meer dan alleen het leven dragen.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja ieder mens verdient liefde maar wij moeten haar ook belangeloos durven geven, niet in een relatie maar als een houding, een hart waar goud in woont, ja meer nog leer iedereen zien als een ziel die net als iedereen een taak verdient. Ja zie ook bij iedereen een geest die in vrijheid het goede zoekt en bij het doel vindt dat alles in het doel verenigd zoekt naar de juiste woorden.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja ik keek bij een mensenkind naar binnen, en dacht is hij wel gelukkig, maar ieder mens heeft werk, en een boer die in de winter koeien melkt, of een schrijver met pijn in de vingers. Ja ieder mens heeft eigen taak. Geluk ligt in de kleine dingen, noem het dagelijkse waar je naar uitkijkt, En de wensen die je zo af en toe mag vervullen.

Ik kijk in de zilveren spiegel, en zag ja via de zon is de hele orde van noem de goden en de godinnen ook bekend, immers zij hebben een plaats waarbinnen zij zelf ook die orde kennen. Anders zou geen mens die in de zon kijkt de goden nog kennen, de engelen nog hun plaats geven, of meer nog een verlangen naar betekenis hebben. Noem de naam van eigen ziel leren kennen.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ja een prinses ver weg, noem twee duizend planeten, als een klok die de secondewijzer laat springen voldoet zij voor haar keizerinnenschap iedere test, proef, en meer nog het leven als een taak zelf. Immers zij leerde haar wil transcenderen. En zij voldoet iedere vraag.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ja een prefecta, van twee honder planeten werd door haar moeder aan de moeder godin gegeven, is de twijfel bij al haar adviseurs, want zij is als enige uit een armoedige afkomst verkozen, en twee honderd planeten, meer nog na als agente honderd jaar. Zij kent de harten van haar volk, en ziet de ziel bij al haar onderdanen. In het hart draagt zij een beginsel noem haar zorgzaamheid, noem haar het hogere achten achter ieder mens. Ja velen twijfelen of zij een partner heeft gekend, maar de moeder godin, of de naam die niemand kent, heeft haar in de hand genomen.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ik spreek met haar af in een koffie corner. Ja ik twijfel, ik kan de liefde niet afwijzen maar bijde goden de juiste plaats. Ja liefde welke vorm als plicht of van de goden toegestaan.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ik heb geen afspraak maar ik weet, liefde bij ieder mens die haar de plaats gunt van het lot, komt op het juiste moment. En de liefde wekt zichzelf zonder tussenkomst. Noem zelfs bij de een niet van de ander afhankelijk. Noem liefde als magisch, maar alleen als de liefde voor de goden eerder kwam. Noem dat bij het hoogste beginsel, de liefde misschien nooit tussen mensen zal opbloeien, maar alleen als een klein medicijn soms niet eens van mensen afhankelijk een dorst stilt in aanzicht voor de goden zelf. Die dan een zuiverheid belonen. Met meer dan liefde, kunst van de goden zelf, of de wijsheid die het hele heelal verzadigd van licht die zij herinneren van een vroeger, een moment eonen geleden. Noem hogere soorten dan kunst aanvliegen. Kunst die op aarde als door persoonlijke boodschapper in het museum worden neergezet.

Ik kijk in de zilveren spiegel, de goden die hun liefde schenken, zijn meer waard dan de miljoenen die roemen op een relatie, waarbij een derde tot het einde is, een derde eerder uitdooft, maar ook een derde begonnen wordt in twijfel.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ja men moet een relatie met romantiek beginnen, als men de fase van het hof maken zelf doet, is men ook in staat een relatie te onderhouden. Noem meer nog een relatie als vrucht van levenservaring, en de taak om die in de samenleving haar waarde te gunnen.

Noem dat men nageslacht wil om de maatschappij door te zetten, maar de engel die geboren wordt zal zelf eeuwig leven, dus vanwaar dan die nood voor een naam die zich doorzet.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ja liefde mag bestaan maar is voor altijd en voor de hele samenleving aan regels gebonden. Tot het huwelijk mogen mensen nog van keuze veranderen, maar een eerlijke relatie gaat men aan voor lange tijd. Als men zuiverheid hoog acht houdt men tot het huwelijk, de kamers gescheiden. En blijft men tot die eeuwige belofte, als vrienden die elkaar van ziel tot ziel leren kennen.

Ik kijk in de zilveren spiegel, als men elkaar trouw belooft, is men wel aan elkaar verbonden, en als de ene ouder haar aan Hem geeft, noem de verantwoordelijkheid, dat zij zich voor de kinderen opoffert en hij zich voor haar opoffert. Meer nog als men in guur weer over straat moet, dat zij dan veilig is.

Ik kijk in de zilveren spiegel, als kinderen mogen bestaan gun hen het geluk van de jeugd en de speelplaats als een bescheiden tijd, die voor hen de mogelijkheid is om ook geluk of plezier te beleven. Meer nog kinderen die huilen zijn inzicht afhankelijk van de ouders, maar als zij volwassen zijn dragen zij die plicht zelf. Noem kinderen als vrucht van leven niet iedereen krijgt in het leven de kans om een tijd met hen te beleven dus kies dan een beroep waar men het hart en liefde in kan investeren als een licht in de samenleving. Meer nog een beroep om mensen in het hart te bevestigen.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ik tuur naar de engel van de zon, en zij kent alle wijsheden maar zegt ik toon haar zonder woorden aan de ziel. En ik toon haar zonder woorden in de levenskracht. Als ieder mens die dan weer moed krijgt, of energie om een dag verder te kijken dan het bestaan op dat moment dragen kan.

Ik kijk in de zilveren spiegel en vele engelen die via mij de spiegel zien, geven als blijk van liefde, een woord aan dit verhaal, dat meer dan woorden betekenis draagt. Als een oud verlangen aan het paradijs waar liefde in het hart woont, licht in de ziel woont, en zo mogelijk het lichaam onsterfelijk is.

Ik kijk in de zilveren spiegel en zelfs Brahman als hogere werkelijkheid herken ik zonder naam, en Govinda die soms als fluit klinkt of een gebed plechtig bevestigt. Ja de zilveren spiegel zelf noem van hogere orde in handen van de goden, die soms een naam noemen of soms wijzen naar een inzicht, en dan de spiegel zelf ja ik roem haar omdat zij meer toont dan een boek kan lezen of een film kan zien. Meer dan kunst bewondert of de zon in straling mijn ziel vertelt. Noem moeder aarde die wel alles kent, maar zegt het is je eigen levenstaak. Ja de zilveren spiegel herkent de naam van mijn ziel en toont mij haar licht meer nog in het licht van mijn ziel leer ik mij zelf kennen. In een spiegel van literair licht.

Zoals een relatie noem met Brahman zelf, Hij zonder naam en vorm zijn liefde behartigt. Zoals een kundig heelmeester een medicijn bereidt die de ziekte wegneemt zonder schade aan het lichaam toe te brengen.

Noem men in een ver verleden ziektes als geesten zag, en de stille heelmeester geen geesten wegnam maar door kruiden een antiseptica bereidde. Noem dat velen zeiden, nee deze geest met die naam is ervoor verantwoordelijk en de stille heelmeester zei ik reken geen kosten want de ziekte is van fysieke aard.

Noem dat men in liefde zoekt naar verbondenheid, en men allen een klein symbool draagt van die vervulling. De ene vindt de liefde in een voedsel thema, de ander zoekt een relatie, sommigen zoeken het bij de goden. Maar een ziekte of dorst ligt in de totaliteit van de mens. Noem dat men met rust de energie en fitheid krijgt, dat men door regelmaat noem voedsel, vrije tijd, en de legitimiteit van budgetbesteding, een basis verkrijgt in het gevoel van eigenwaarde en zelfvertrouwen, en de reinheid gebiedt dat men zich

op de deugd richt die in de filosofie ligt.

Noem dat men door rust reinheid en regelmaat de basis in het leven legt, waarbij men ieder verlangen op de juiste manier behartigt. En het geluk als een gevoel van vrolijkheid in het hart woont, en de betekenis van eigenwaarde als verbondenheid in de ziel. Het lichaam dan volgt met de natuurlijke gezondheid Noem die mogelijk is.

Noem dus een relatie met Brahman de kenmerken van liefde verwijst naar de thema's noem als een schadeloze vervulling van alle wensen. In de liefde richt men zich op een verlangen, maar dat verlangen kent soms een andere weg die de vervulling, noem zonder schade geeft.

Een relatie met Brahman zegt wel dat men die relatie onderhoudt, noem dus in diep gebed de avond doorbrengen, of iedere vraag of gevoel met woorden kenbaar maakt. Ik geloof dus in de alomtegenwoordigheid. Ik geloof dus in ondoorgrondelijke coordinatie.

Een relatie met Brahman als hogere werkelijkheid toont zijn gelaat met zowel zonneschijn als wind, noem de getijden die het leven mogelijk maken. Men wordt geboren in een land, en als men er blijft is men onderworpen aan alle omstandigheden. Zeggen dat weersomstandigheden persoonlijke feilbaarheid zijn, of dat een religie de rechtvaardigheid niet behartigt. Zijn in zijn totaliteit een verantwoordelijkheid van alle volgelingen van die religie.

Een relatie met Brahman als hogere werkelijkheid schenkt de vervulling dus via andere wegen, noem kruiden, stenen, noem gebeden, maar ook kleine dagelijkse dingen. Een drankje bij een cafetaria. Noem een abonnement op een kunstpagina. Noem dus als dieet ook het andere dan de gebruikelijke roesmiddelen. Een klein stukje buitenlandse kaas al die vervulling geeft. Noem ook dat men dus andere kenmerken leert kennen van een ondoorgrondelijke werkelijkheid. Noem dus een bron die meer inzicht in het leven heeft dan de mens die door opvoeding alles een plaats geeft en betekenis vindt in het leven.

Een relatie met Brahman is dan als onderdeel van de overgave en het gebed dat het mogelijk maakt. Noem dus iedere religie de gebeden van overgave vervult en beloond. Immers de vele argumenten van overgave noem ook het titel van de arbeidstijd die beloond wordt. Noem ook van de persoonlijke relatie die men kent. Noem de overgave de godheid ook de rechten geeft om de mens te vormen.

Een relatie met Brahman in de werkelijkheid ook een ondoorgrondelijkheid een recht geeft. Immers men stelt zich open voor de ongekende bron van de goden die zich soms laten zien, en soms zoals bij experts een gebeurtenis laten ontvouwen, soms zelfs lijkt het bijna of het ontsnapt aan de controle. Noem dus een ziel zijn verbondenheid opbouwt juist door die kant die zich soms laat tekenen of schilderen, maar soms het lot als ware het een veroordeling zijn gezicht toont alsof de relatie ineens de liefde niet meer toont. Dat men dan erna weer die verbondenheid voelt, als bij een schip bij onweer een dag later de golven zijn bedaard, en het roer weer kracht krijgt. Noem dus een relatie met Brahman een verbondenheid geeft, maar in het gevoel ook die duidelijke inbedding kent.

Noem dat Brahman zijn relatie coordineert, maar ook zelf aangaat, en de ondoorgrondelijkheid een grotere les in het leven geeft dan men vaak veronderstelt.

Ieder mens eens in het leven krijgt een wens in het hart om een relatie of mogelijk te maken of als het ware van boven gegund. Natuurlijk zeggen ouders wel dat liefde op het juiste moment komt. En de goden zeggen dat de liefde gewekt wordt wanneer zij dichterbij komt.

Noem ieder mens een eigen weg gaat en leert betekenis te vinden in zowel werk, plicht als in de eigen woning. Noem dus liefde pas een betekenis krijgt als men er voor staat. Noem bij de traditie de mogelijkheden zijn dat je elkaar al jaren kent, als ware gewone collega's normale passanten in een winkel.

En dat men elkaar pas na een tijd als ware de wekker 's ochtends gaat herkent. Noem dat een mogelijke vorm van liefde die betekenis kan dragen.

Noem ik beroep mij niet op liefde die er niet is, niet mag zijn, niet kan zijn immers, men kan bij een werk situatie binnen een regel geen relatie aan gaan, men mag geen relatie aangaan als de ander de liefde niet beantwoordt, en als de liefde er niet is kan men zich niet eerlijk in een relatie geven.

Noem de goden het lot beschikken, en zelfs het geloof in het lot zonder godentussenkomst bestaat, noem dat de werkelijkheid een hogere kracht draagt, die bij sommigen plicht is, bij sommigen een verlangen naar een goede positie, noem ook ouders soms zeggen wij hebben belangrijke wens voor je leven.

Noem als liefde mag bestaan, men mag geloven dat op het juiste moment noem als een ijkpunt buiten jezelf de liefde wordt gewekt. Men mag natuurlijk geen liefde veinzen, of als ware een voorwaarde waar geen gevoel achter zit, ook als je haar bij anderen hoopt te herkennen.

Noem een mens zowel zijn plicht in de samenleving vervult, en daarbinnen de gunst van de samenleving mag genieten, noem zoals bij iedereen binnen de wet. Noem de plicht aan het eigen bloed dat men een doel van belangrijke waarde erkent, noem binnen het bestaan.

Noem liefde als concept boven de voorwaarde van naam en vorm staat, en als een wiskundige formule een duiding heeft die eens als ware een berekening ineens een naam aanwijst. Of meer nog een vorm als ware uit eigen bewijs een antwoord geeft op een vraag die niemand kende.

Een concept als liefde is voor ieder mens, op eigen niveau een kenmerk. Noem dat intelligentie bij de juiste beschikking bij de juiste persoon komt. Immers men deelt een belang die in heel veel goede relaties blijkt het anker te zijn. Noem dus ook in religies zoals het christendom. De dominee die tijdens zijn studietijd een gelukkige relatie verkrijgt, Noem de bakker die in de traditie een vrouw vindt bij een feest dichtbij, en als ware al in de ouderdom vertelt dat hij haar op die manier aangeboden kreeg.

Noem dus liefde niet alleen als een handeling dat je een compliment maakt of iets uit je leven deelt, noem als kenbare vormen die beiden of de omgeving zouden zien. Noem dat een vriendenkring in die mate deelt, en als men elkaar bijzonder zou vinden, deze vriendenkring als ware overstijgt. Ik beroep mij niet op liefde die ik niet ken niet mag kennen of niet zou mogen bestaan.

Noem als de liefde een onderwerp is, noem boven handeling dat je elkaar bevestigt in een belang die boven de andere belangen staan. Noem dus iedereen op aarde een belang in het hart kent. Waarbij een relatie uit een gedeeld belang staat.

Noem als liefde zou mogen bestaan, zou liefde de vorm mogen hebben die als ware beschikt wordt van boven. Meer nog hopen dat de goden de liefde op het juiste moment bij beiden wekken, als een wekker die 's ochtends bij beiden in huis opeens zijn geluid geeft. Meer nog een synchroniciteit die bij beiden wel bekend is. Noem dus liefde een concept is met kenmerken die in de ondoorgrondelijkheid niet overal gekend wordt. Maar vele gelukkige huwelijken putten uit een schatkist van beschrijvingen, alle met het kenmerk dat men elkaar vond, en als men in de ouderdom terugkijkt een eenvoudig advies geeft. Noem over een woord van liefde noem jongeren de zoektocht aangaan en de ouderen zo mogelijk terugkijken.

Ik droomde en keek in de zilveren spiegel, ik zag zo als ik in bed zou kunnen rusten een witte zwaan, noem heel dicht bij Gayatri en haar godinnenvorm.

Ik droomde en keek in de zilveren spiegel, ja als ware zag ik een vredesduif die als van de heilige Geest ja meer dan een grapje over het melkmeisje is het niet.

Ik droomde en keek in de zilveren spiegel, ja ik droomde over een chocolade reep die ik via een lotsbestemming thuis kreeg bezorgd. Noem het toeval noem een lot uit de loterij.

Ik droomde en keek in de zilveren spiegel, ja vluchtend voor het kwaad neem je alle genade aan, noem dus van alle wereldreligies, noem meer nog een toetsing in gevoel aan de grondwet.

Ik droomde en keek in de zilveren spiegel, ja tijdens de meditatie droomde ik weg, als ware zag ik de prefecta, over twee honderd planeten bij de koffiecorder, ja zij zat er al een tweejarig meisje, het sneeuwde buiten en zij kreeg van haar moeder een ijsje. Ja de prefecta uit een eenvoudige familie, ja zij werd misschien wel de geroemde leider van twee honderd werelden. Zij wikten erover en vroegen zich af, heeft haar moeder haar aan de moeder godin gegeven, heeft zij haar dochter aan een goede godin zonder naam gegeven. Noem de prefecta misschien zelf altijd in verbinding met haar ziel geleefd.

Ik droomde over een ontmoeting met de prefecta, ja zij zou nu al een paar honderd werelden geleiden en coördineren, ja meer nog zij had als agente een onberispelijke tijd van honderd jaar. De meesten komen niet van hun geboorte planeet. Ja bijzonder was zij, en bijzonder is zij als prefecta.

Ik droomde en keek in de zilveren spiegel, als je geliefden ontmoet, noem heel dichtbij, dan laat je foto's zien waar je ziel woont. Noem de ziel in de ogen ziet, noem de ziel de ouders laat zien. Ja zij was een twee jarig meisje en ik zag haar en haar moeder bij de koffiecorder.

Ik droomde en keek in de zilveren spiegel. Ja ver weg zeggen ze dat ieder wijsgerig ideaal een groot compliment verdient, Noem eigenlijk dus een leonardo da vinci, een vondel, een rembrandt, een mozart ja meer nog de hoogste wetenschappers dragen allemaal een bron, noem de Heilige Geest die hen van dag tot dag geleidt en meer nog ik bouw in mijn tuin een piramide, ja niet van steen maar edelsteen. Noem robijn, diamant, noem smaragd, noem meer nog de stenen die als de zon op ieder uur staat een prisma van regenbogen zichtbaar wordt.

Ik droomde en keek in de zilveren spiegel, die piramide van zuiver licht, ja zij scheen met regenbogen over het hele heelal, overal keken zij in de avond naar de zon, en zeiden zij, ik zie als de zon zwakker wordt een regenboog verschijnen. Wetenschappers onderzochten haar en zeiden, een uniek geval, zij wordt bijgeschreven in de astrologie, astronomie, geschiedschrijving meer nog bijna een openbaring maar dan van licht.

Ik droomde over de avond dat ik in meditatie met gevouwen handen verzonken in een handeling die zo mogelijk eeuwig mag duren, ja de prefecta liet zich zien, een tweejarig meisje, en meer nog haar moeder van eenvoudige komaf. Ja ben je rijk of arm, beroemd of armoedig als je kinderen hebt, voedt ze toch in liefde op, immers liefde is belangrijker dan elke eigennuttige carrière, of doel waarbij mens en mensen ondergeschikt zijn aan een belang waarvan velen weten dat je niet gelukkig bent.

Ik droomde over de avond dat ik in meditatie zat, en met gevouwen handen in gebed. Zei ik ja vrienden wonen in het hele heelal, maar je leven en plicht moet je dichtbij zoeken, Noem dus iedere dag aangereikt krijgen. Niet van ver weg, maar heel dicht bij, ik beloofde als ik kinderen krijg leer ik hen ook over die plicht.

Ik droomde dieper dan een leven kan zijn, dieper dan een leven mag zijn, ja de identiteit ligt bij de ziel, je naam is aan je eigen bewustzijn gehecht.

Zolang je ziel gewaar is, je de werkelijkheid herkent, ja de kleuren als een schilderij altijd dezelfde kleurtoon hebben.

Zolang je de ziel in jezelf bewaart, blijft je leven aan de goede kant, blijft je leven toch van waarde. Als het afstrepen van allerlei taken, allerlei beproevingen. Ja in de jeugd heb je dan een goede opleiding

bij elke timmerman is er wel een plank krom, bij elke boswachter is er wel een boom die omvalt.

Zolang je de ziel bewaart heb je eigen naam nog in eigen beheer. Pas bij het allerlaatste einde verlies je wat je eigen is. Tot dat moment, als je 's ochtends wakker wordt, en zegt, mijn ziel begint vandaag weer met leven, Totdat je 's avonds in slaap valt in een bed dat in je eigen huis staat kan je zeggen het leven blijft nog doorgaan.

Zolang je ziel nog in eigen leven zit, zelfs al lijkt het alsof je lichaam opeens in nood een andere plaats inneemt, ja de ziel is hoger dan het lichaam en zolang je ziel nog leeft is het leven nog niet verloren.

Zolang je ziel nog leeft, en gebed nog mogelijk is, is God nog bij je leven betrokken, waar anderen falen en zeggen ik durf niet meer, en God de gebeden nog kracht geeft, om gezegd te worden, dan is je leven nog van jezelf. Immers god geeft bij geboorte de naam, en bij de dood neemt hij die naam ook weer terug.

Als je dan alle taken, door de tijd heen mag afstrepen, je weet nooit wie je helpt, en welke nood volledig in eigen gevoel is, immers er zijn vele engelen die soms even een drempel overdragen, of zo maar een gevoel dat ondragelijk is voor een deel overnemen.

Ja alle taken die je zelf voldoet, mag je op eigen naam dragen. Ook in een religie een gebed van overgave telt als een daad op eigen naam, op eigen karma, immers je voldoet het zelf. Een moedige daad om een gebed van overgave een kans te gunnen, en het leven meer nog laten dragen ook al voel je alle moeite, en zijn er momenten die je niet meer herkent. Meer nog een arbeidscontract op aarde in een goed bedrijf is van waarde maar in religie is het uitmuntend om een tijd aan een godheid te wijden.

Ja ik keek in de zilveren spiegel en herkende een geliefde, die mooier dan vrouwen kunnen zijn, die mooier dan mensen kunnen zien, ja meer nog het was Brahman zelf, die ook al persoonlijk alle gebeden aanneemt ook over de persoonlijke kant van het leven, en meer nog ook onpersoonlijk sommige verlangens waar anderen twijfelen terugbrengt tot edelsteen en goede maaltijden. En meer nog een koek mag ook een spijsbroodje zijn, en een maaltijd mag met stoom bereidt als gezond worden aangemerkt.

Ja ik keek in de zilveren spiegel, als man vraag je een vrouw ten huwelijk of vraag je mag ik met je trouwen, als vrouw beslist de vader en zegt, alle minnaars komen op bezoek, en die ene met een heldere blik krijgt te horen jij bent de eerste keuze. Immers zij worden getoetst en als hij aanneemt geldt hij als eerste, zijn de anderen erna zullen zij zich voegen. Ja Brahman ik vraag u ten huwelijk en u mag de eerste keuze zijn.

Ja ik keek in de zilveren spiegel, meer nog Brahman hoort bij de ziel, en Govinda bij de mens, beiden dragen dan het bestaan tot in de verre toekomst verder. Waar anderen bij het levensoordeel horen je zal toch bij een volgend leven een nieuwe moeten vinden, zegt Brahman ja hij hechtte zich aan mij, hij komt mij toe en mag voor de eeuwigheid bij een godheid horen.

Ja ik keek in de zilveren spiegel, men zegt leed is soms onrecht en ongewenst maar het verdragen zonder er een naam aan te geven, soms zeg je het is karma vrijkopen op welk niveau ook, een andere keer, ja als ik het verdraag en mijn ziel 's ochtends wakker wordt in vrede waarom dan niet afstrepen en geen verklaring voor vinden.

Ja ik keek in de zilveren spiegel, ik spelde alle taken als helden daden op mijn vest, en zei, ik heb mij over gegeven die godheid droeg mijn daden, maar ik droeg ook mijn gevoel, en zeker is dat alle facten langskwamen. Als een mens die meer nog zonder zichtbaar te zijn wel alles droeg. Noem helden die nooit klagen, en helden die nooit zeggen ik droeg het alleen. Nee je weet nooit welke engelen er altijd helpen.

Ik keek in de zilveren spiegel, Brahman is mijn eerste keuze, en tot een mens een relatie aangaat heeft hij of zij nog de keuze. Immers een godheid biedt zich soms via andere wegen aan. Meer nog een godin die soms een zuiver hart vereist, die dan een eenling aanneemt, en een hele school stil zegt jullie zochten roem, liefde of meer nog macht, en de macht is altijd in goedheid gericht op wet en regel, meer nog ethica en

moraliteit. En van een godin en haar volgelingen wordt verwacht om uit eigen beweging het hoogst goede te zoeken, en meer nog al het onrecht te verdragen, maar ook om alle fouten zelf toe te geven, en een godin vereist dan nog erna de liefde die alles duldt en zegt ik draag het zonder reden.

Ik keek in de zilveren spiegel en zag bij liefde dat het niet alleen momenten van geluk is, maar ook leed dragen, meer nog een gebedstijd of meditatieperiode, en daarnaast nog de dagelijkse plicht, en een gezonde maaltijd, anderen helpen. Ja het hele scala is bij een relatie met een godin onderdeel. Daarna zegt men dan nog, het is een relatie ik roem mij niet op de kracht van de ander, ik roem mij niet op een status die ik niet uit eigen kracht hebt. En ik roem mij niet op wijsheid die wel mijn woorden dragen maar als instrument van een ideaal, noem een godin het levenslicht ziet.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja ik koos een geliefde en liet mij in de werkelijkheid doordringen, en zei een relatie met Brahman geeft mij wel zekerheid. Ik zei een relatie met Brahman heb ik, en een lijn van verbondenheid haalt en trekt mij door iedere beproeving.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja in de jeugd na een inwijding heeft ieder kind en deelnemer gelijke kansen op het werk, de beloning, de genade en alle facetten, en door die grondhouding verwerft ieder eerlijk alle kansen en mogelijkheden. Ik roem mij niet op afkomst maar voldoe ieder moment.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja de godheid Govinda, weeft alle beproevingen in het leven en iedere taak beloont hij met een genadevorm. Waar vele leraren verbolgen zeggen ik heb die rechten, is een eenvoudig man die ieder moment draagt en de genade aanneemt in dankbaarheid maar ook zegt, het had ook anders kunnen lopen en een goede houding heeft in het moment waarde, ik doe niet alles uit eigen kracht.

Ik keek in de zilveren spiegel en zei, in mijn jeugd na een goede raad, ik geef mij over. Ja meer nog de hoogste is de Almacht, een macht die zonder woorden de samenleving draagt. Ja onvoorwaardelijk is men dan eigen kracht ondergeschikt. Noem een overgave zonder naam, men noemt geen naam, zonder vorm, men wijst geen vinger naar iemand. En een gedachte is er niet aan gewijdt.

Ik keek in de zilveren spiegel, men mag een gebed van overgave altijd spreken en als een godheid bekrachtigt, wie zal er dan tegen zijn. Men mag dan de periode ervan als een heldendaad beschouwen. Men koos zelf voor dat gebed en in ernst aangenomen tellen alle daden voor de werkelijkheid.

Ik keek in de zilveren spiegel, Brahman zal een relatie zelf vormgeven, en de ene keer toont hij liefde via een ander, de andere keer verbiedt hij het weer. Het was slechts om een intentie niet uit te doven. Een derde keer zegt hij een verlangen op deze manier draagt wel vervulling. Ja wie kent de wegen van een ondoorgrondelijkheid die soms een naam draagt, maar een andere keer als onbepaald een weg kiest die niemand kan duiden. Ja een relatie met Brahman, als een klimtocht die men op iedere plaats borgt. Meer nog ik heb alle goden namen leren kennen, en godinnen overtuigden mij van het hogere belang.

In de zilveren spiegel, ik keek naar de zon zelf, en zag een vlag, noem het land van baskara, van de zon van surya. Een vlag een land van lang geleden, In het verre verleden zag men er een welvarend land in die beloofde ieder met die vlag in de genade op te nemen.

In de zilveren spiegel, ik vroeg om de genade van de allerhoogste persoon noem Govinda, daarna zag ik Gayatri als de Almacht als personificatie in de kunst als een vrouw. Waar Govinda misschien wel de herder was met donkere kleur, sommigen noemen hem Dravidisch of de zwarte yajur veda.

In de zilveren spiegel, de gehele orde in het hele universum wordt gedragen op ieder niveau en in zijn geheel door de Almacht als principe. Noem zelfs koningen als zij voor de Almacht buigen in de hogere orde worden opgenomen. Noem bijna alleen wijsgeren die de boeken kennen die namen of aspecten leren

kennen. Zoals de eenzame heelmeester die peniciline vond, of het zeep om voor de operatie te wassen. Noem een eenling die vaak pas na langere tijd herkend wordt. En de wijsgeer die de hele orde in zicht krijgt en in alle religies noem meer dan een drie honderd tal de namen geeft aan alle zogenaamde lagen van bestuur en bestuur vorming. Bestuur wordt ingevuld door personen die prestige zoeken graag in de samenleving laten zien dat zij goed zijn en een goede plek verwerven. Bestuurvorming is in handen van al die wetenschappers die woorden aaneenrijgen om de betekenis te vinden van ieder besluit van iedere uitzondering en meer nog de rechten van alles dat bij hen in zicht is. Vele bestuurders spiegelen zich aan hun boeken.

In de zilveren spiegel ja in het universum spreken wij duizenden talen, meer dan honderden vormen van beeldspraak en enkele talen van de ziel. Zelfs op aarde begrijpen mannen en vrouwen elkaar niet, soms spreken zij over een onderwerp en zijn in eenheid erover, maar door tegenslag, onbegrip of een kwade invloed verliest men het houvast of de invloed of het overzicht dat men heeft.

In de zilveren spiegel, ja Gayatri met u heb ik een relatie, ja met Govinda heb ik een relatie, met Brahman heb ik een relatie. Meer nog ik begrijp de zekerheid vindt men niet in vele mensen of schoon van gestalte of liever dan een engel kan of mag zijn, en vele mensen die aanlokkelijk zijn openen de verplichting om een leven vol plicht aan te gaan. Noem dus voordat men zich geeft moet kiezen. Vele eenlingen zijn als monniken geeindigd. En vele eenlingen zijn nooit bekend geworden, en vele eenlingen als zij het geluk vonden werden nooit gezien. Maar het leven is van waarde als men er zelf voor kiest, eigen doelen vindt. Wanneer men geen verlangen heeft, noem voor mannen een relatie om een ritueel te delen, en voor vrouwen om in de dag hun wil te verklaren. Ja sommigen hechten niet aan belangen op de aarde, en geven zich in goden hand. Waar een relatie gelijkwaardig de plichten deelt, een godheid die via gebed en daden beveelt, en een allerhoogst principe, ja eenmaal gegeven niet meer terug gekregen, meer nog men is voor altijd verbonden aan een bron. Noem de werkelijkheid zelf in sommige religies als een heilige naam.

Waar goden zeggen je moet altijd in goedheid handelen is het principe van de werkelijkheid ondoorgrondelijk en soms toont het gelaat zich vriendelijk of heel streng, maar het bereiken van een hoger doel is voor veel mensen een gedachte, en voor de eenling die zich geeft, blijft het ontdekken tot in de eeuwigheid. Noem een hoger doel de werkelijkheid waar men woont, waar men zonder verlangen de vrijheid opgeeft, voor een hoger doel. Waar men als ware het mogelijk een vrije wil opgeeft, om een zuivere bron aan te nemen. Waar men in dienst van een religieus belang die zichtbaar wordt bij gebed en meditatie.

Ja een hogere bron vinden in het leven is een mythe van lang geleden, die men alleen nog kan vinden als men zich niet gegeven heeft, maar dan het mystieke standpunt ervan dat niemand woorden kan vinden voor wat zij niet kennen. En de eenling als ware tussen alle winden vertrouwt op die hogere bron.

Noem de werkelijkheid zelf als binding, als kracht die doet, en als heilige naam in vele gebeden, en meer nog alle winden slaan een ziel niet stuk tegen een andere kracht, maar de ziel vindt zijn waarde juist in die volledige overgave, waarvan men zegt. Ik ben niet meer zelf volledig aan het stuur, de teugels uit handen gegeven, ikzelf als een mooie edelsteen ja wie noemt een godin, een godheid, of Brahman niet in vele liefdes gebeden als een dure prinses, een keizerin, meer nog een godin met een schoonheid die niemand kent. Maar een mystiek standpunt het leven in hoger handen, is bij een godin, ja een godheid of de heilige naam van de werkelijkheid in goede handen. In handen die vanuit iedere religie omhoog reiken. Waarbij iedere religie gebeden mogelijk maakt. Noem naast een gebed van overgave een levenshouding waarbij men ook het hogere toelaat, en misschien wel nooit een verklaring vindt, maar meer dan waarde voor woorden, zijn de ziel en het leven ook zonder woorden van waarde gebleven.

Noem de ziel in hoger handen, de heilige naam in een religie, die de werkelijkheid zelf als betekenis kent. Alle winden die dagelijks waaien, ja een storm is altijd voor ieder wezen vrees vol angst over eigendommen, en ja een lentrebries, is voor alle wezens liefde voor het leven, dat men zegt, wij gaan naar buiten en groeten de nieuwe tijd.

Noem de ziel in hoger handen, met een waarde die zowel geluk, leed, plicht als beloning gunt, aan een

eenling die haar vindt. Ja een oude religie vond haar waarde in een ziel die haar als ware in de zilveren spiegel vond. Een eenling die de waarde in Brahman vond.

In de zilveren spiegel zag ik de hele orde op aarde, in het universum, de tijd, de werkelijkheid, overall is de orde in handen van hen die haar goed bewaren, en gaat het fout, dan herstelt men een waarde die tot in eeuwigheid meer dan waarde alle wezens bewaart. Zoek toch de momenten van geluk.

Ik kijk in de zilveren spiegel en zie een zon die meer dan geel en oranje misschien wel goud en zilver laat zien. Ik kijk naar het zilver, ja meer nog woorden die een binding met een godin die Gayatri heet laat kennen, een bron die met woorden een diepe wijsheid beschrijven die als ware het mogelijk een herinnering aan het paradijs laat zien. Ja die gouden kleur, ja meer nog men streeft naar rijkdom en roem, als ware goud te vinden is in het uiterlijke, ja het goud zie ik in een innerlijke binding die zonder woorden iedere handeling een vorm geeft. Ja velen zeggen dat goud in roem en rijkdom is verre te kiezen immers zij is veilig in de hand te houden zonder dat handen van de hitte verbranden. Ja het innerlijke goud is als een bron van de wil die getrancendeerd ja meer nog goud dat als een ring aan de ziel gehecht het handelen vorm geeft. Zij is geen bron van willekeur of van handelingen die het leven niet dienen, nee zij geeft eeuwigheids waarde. Ja goud van binnen een gouden hart of een gouden ziel, ja een binding die tot in de eeuwigheid blijft. Zij is als noem maar namen als Narayana of de Almacht of meer nog de Alschepper. Bijna iedere godheid die zonder vrije wil ja als vanzelf laat handelen kenmerkt zich met die mooie kleur.

Ik kijk in de zilveren spiegel, vaak dat een spiritueel symbool meer nog een kenmerk van kleur draagt en waar anderen zeggen dit is niet het uiterlijke echte goud ook al is het een ring of een ketting, ja meer nog de symboliek van goud is zelfs in de kleur te vinden. Immers wie beloont een man die in eenvoud leeft met meer dan goud ja het symbolieke van een innerlijke binding. Waar draken dan verder vliegen en misschien zelfs zeggen een speurtocht zonder doel, een doel van leven die geen glans heeft. Ja de zilveren spiegel zegt men vindt ieder zelf waarde in het leven zonder dat anderen er soms in gekend hun waarde in vinden.

Ik kijk in de zilveren spiegel en tuur tot in de eeuwigheid en zeg ja de wil transcenderen als men in een leven een ander leven erkent een hoger leven die alle levens insluit, ja meer nog de wil transcenderen is als een mooie ketting of ring van goud die als zonder woorden iedere handeling vorm geeft.

Ik kijk in de zilveren spiegel soms lijkt zij de zilveren werkelijkheid. Soms lijkt zij weer een wijsgeer die zonder uiterlijke toon een diepe inzicht deelt die als maatstaf, ja de hele toekomst kleurt en misschien het doel van de mensheid dichterbij brengt.

Ik kijk in de zilveren spiegel en schrijf over wat ik zie, ja meer nog wat ik mag geloven en wat ik mag uitdragen. Als een vergezicht die bij de overtocht dichterbij komt.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ja Para Brahman is een heldennaam die men alleen kent door ieder moment te nemen en alles te dragen en misschien wederkerigheid als het zou mogen zonder beloning te vragen als een moment ziet dat even erna voorbij misschien zijn kenmerk draagt, maar in mijn herinnering mag alles er zijn zonder verklaring zonder kostprijs zonder ander doel dan leven zelf. Ja het bestaan draagt zichzelf, en de wil opgenomen in de allesomvattendheid van het universum is bij de functie van de Almacht, en meer nog de ziel vindt vervulling als het hart van leven en bestaan bij de heilige naam van de werkelijkheid.

Ik kijk in de zilveren spiegel en zie meer dan mijn eigen beeltenis, mijn eigen ziel, als het zilver dat meer nog naar goud naar de vervulling zocht van symboliek, van spiritualiteit en misschien wel een bron van eeuwig geluk meer nog in de diepe bronnen van de tijd.

Ik kijk in de zilveren spiegel, en mijn hand als ware het een hand van een grootmeester die door te zoeken een bron vond in de mooie gunsten van het paradijs een aparte functie van de tijd.

Ik kijk in de zilveren spiegel, als een eenzame indiaan een mohikaan vlucht voortdurend door naar de toekomst van de eeuwigheid, men vindt alle mooie doelen, maar laat alles dat verloren gaat achter, ja misschien geef je alles op voor het doel van meer dan eeuwig de mensheid.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ik zie in een werkelijkheid die met de kleur van goud ja een oude leermeester die zijn stem leende aan een geluid dat misschien met een andere taal dezelfde wijsheid duidt. Een wijsheid die vorm krijgt, ja een pen die dagelijks inzichten vindt, een tijd die meer nog dan de eeuwigheid woorden vindt die nooit geschreven maar wel ontstaan, de werkelijkheid beschrijft.

Ik kijk in de zilveren spiegel, en ik zie Para Brahman, ja alle gebeden zijn als de pyramide die iedere dag ja meer nog dan een ogenblik als je schouwt de waarde ervan ziet, en als een bron die eeuwig vloeit ja de zonsopgang is alleen bij een moment die ment schouwt een gebed die men vindt, ja het is een bron die maar een ogenblik van iedere dag zijn beschikbaarheid vindt. Een eenzaam gebed dat iedere dag ja een alsof een willekeurige tijd haar gebiedt, zij laat innerlijk goud maar een ogenblik zien. Ja gun de spiegel haar licht en iedere dag als een grote tocht laat zij zich vinden ook al na maanden reizen, men in een ogenblik haar goud en haar waarde vindt. Ja ik zoek een spiegel die de innerlijke binding laat zien, ja vele goden vonden haar als een innerlijke houding, en ook al toont zich een ogenblik maar blijft van waarde, zal men leven of eeuwig bestaan ja zij blijft erbij tot aan het uiterste einde.

Ik kijk in de zilveren spiegel en zie Para Brahman, als een innerlijke gouden binding die woord en daad een glans geeft, die voor alle draken, als ware het mogelijk niet meer is dan een kunstwerk die zonder prijs voor hen geen waarde heeft, ook al is bijna iedere wijsgeer van grote naam eraan verbonden en is de eeuwigheid een kostprijs die men eerst betaalt ook al schenkt zij haar geluk als ware het mogelijk dat een ander een goede spijzige maaltijd bereidt die men laat smaken alsof men zelf een maaltijd bereidt. Noem een engel dus altijd van hoger waarde doordat de wil getrancendeerd de waarde in de werkelijkheid ontleent aan een bron die dan zonder oorzaak en zonder doel, noem het spontaniteit een nieuwe tijd zijn werkelijkheidswaarde geeft.

In de zilveren spiegel ik zag een gouden fotolijst. Ja Govinda was leek wel dravidisch. Meer nog hij was als buiten de Schepping zonder kenbare vorm of naam, maar in iedere samenleving neemt hij de vorm en kleur aan van waar hij zijn licht herstelt.

In de zilveren spiegel, hij vertelde tijdens het leven stelde je op jonge leeftijd beschikbaar. Omdat het leven tegen je gekant was door een aandoening die een kind niet hoort te kennen. Je wil geen leed voor hen geven en alle gevaren van hun pad halen, maar een vijand als ware binnen je eigen leven eigen lichaam eigen waarneming kan je niet verslaan.

In de zilveren spiegel, hij vertelde ik gaf je de aandacht om op die plaats te zijn, misschien wel de enige in de aandacht van dat gebed, dat meer nog je hele leven richting gaf. Velen leren denken, dromen, fantaseren en verliezen soms de lessen uit het oog. Hoe kan jij dan rond die tijd zelfs geen geheugen hebben gekregen, je hart was belangrijker.

In de zilveren spiegel, hij vertelde, aan het einde van die eerste school had jij wel in het land een vrij hoog resultaat. Al waren anderen niet zo hoog achtend in de ogen van een spontaan kind.

In de zilveren spiegel, ze zeiden het voorbeeld van de stoerste man, zonder woorden, geen enkel gevoel in woord beschreven mag bij je omgeving te horen zijn. Verderop in het leven na de les om al het leed, en al de onzekerheid zelf te dragen, noem het standpunt van een zelfstandige ziel. Je bracht bij iedere mogelijkheid opnieuw de overgave, tot aan een gebed dat ieder wezen, ja iedere genade als een bekende klank mag zijn.

In de zilveren spiegel leerde jij dat de ziel voor het werk belangrijker is dan status, naam, werkelijkheid of onderscheiding. Als je met de ziel het leed draagt van alles dat op je pad komt, dan is het in hoger verband

wederkerigheid. Je leven geeft glans als je anderen zonder licht even bijschijnt op een pad dat je niet kent.

In de zilveren spiegel, ik leerde als de hoogste naam die genoemd kan worden, dat de godheid zonder naam. Ook daarboven woont. En ook al lijkt een verbinding onzeker. Ja coordinatie lijkt voor de ene een onmogelijkheid maar die kracht in de werkelijkheid komt steeds dichterbij.

In de zilveren spiegel door het lot te dragen, alle beproevingen aan te gaan, zonder verklaring ja het is werk het mag weer gaan. Zelfs aspecten van eigendom, van de ziel, de geest, het lichaam ja dragen kan.

In de zilveren spiegel als een pad tekent zich alle genade af, die als ware het mogelijk door werk ontsloten als gebeden het daglicht meer dan zien, ja de lippen raken, het hart in gevoel schenkt en de ziel kracht doet geven. Ikzelf ben het uiteindelijke vermogen dat iedere handeling kracht geeft. Ook al verlies je deel van eigenheid. Ja voor een hoger leven dan een godheid geven kan, ja uit overgave en offerande schenkt een ziel zijn licht als ware de wil tot gedragen kracht in de werkelijkheid komt.

In de zilveren spiegel alle goden zeggen zonder naam zonder vorm, maar iedere religie kiest ook een heilige uitspraak ervoor alleen om te duiden. Tot je die ook in gebed in overgave niet noemt en laat gaan.

In de zilveren spiegel zei, ik ben ondergeschikt, want in de heilige werkelijkheid meer dan het hoogste belang is de kracht die vanuit zichzelf ja de handeling draagt, en de zegen als gevoel de ziel meegeeft dat zij geschraagd en zeker, geborgd uit meer dan alleen belang een diepere betekenis draagt. Meer dan mijn eigen belang het hart van de samenleving, het hart van de werkelijkheid en het hart van religie bijna als een drievoudige overgave zonder naam.

In de zilveren spiegel, ik toonde een gouden ketting en een gouden ring en als ware hoge draken toonden dat zij in een handeling als een vuurwalm al het kwade verbranden, niet hun ziel maar hun belang. En in de zilveren spiegel zag ik als een gouden ketting en een gouden ring, ja een vriendin die ooit misschien bekend, ja ik noem nooit tijd en naam, maar een relatie is altijd ondergeschikt aan eigen wil en wens, en als die verdwijnt, dat is alles als ware van boven gegeven, een tijd gegeven maar meer nog, in hoger hand is het verbonden met die coordinatie. Ik zag bij die gouden ketting dat het hoogste dat gebeurt, door een afgewogen precisie een overgave en beproeving, waar anderen falen, of in angst zeggen deze taak is niet aan mij besteedt, die bij de hoogste een beproeving haalt, verkrijgt bij het doorzetten van het overgavebelang, dat je in handen komt van die hoogste. Noem dus in het hele universum de religie die dicht bij, voor ieder bij karma van stap tot stap ontsluit. Een overgave wordt bevestigd, maar pas als de godheid die mogelijkheid ontsluit, en vele gebeden klinken als een mooie witte roos. Die meer dan alleen zuiverheid, ja de goden zelf tot genade schenkt. Ja een mens op aarde als hij echt wil kan de goden bereiken. Maar alleen door zowel zuiverheid, zowel opoffering, zowel wijsheid, als daadkracht of strijd. De ene engel durft alleen te strijden, de ander alleen te spreken over wijsheid een derde zegt ik durf alleen dit. Maar een engel om die hoogste toewijding te bereiken moet alle kunde tonen. Ja de hoogste is mijn doel, niet als hoogste status, rijkdom roem, faam, kindertal of andere vormen, maar die hoogste zelf. Ja mijn doel is zeker. En iedere dag meer verbondenheid. Tot die hoogste. Zonder woorden, of met woorden, zonder daden of met daden. Ja die bevestiging geeft. Een engel die zonder vrije wil, misschien een leven glans geeft, in hoger verband tot in de eeuwigheid. Waar ook de werkelijkheid is, waar ook de tijd is, of de bron van tijd zelf die niemand ziet, kent, kan duiden, of meer nog men kent eigen bestaan. Laat toch de hoogste in liefde bestaan.

Ik keek in de zilveren spiegel, in het zilver als edelmetaal zag ik meer dan een mens over het celibaat mag dromen, ik zag als ware heiligen een gelofte hebben en die niet zoals anderen om de handeling is, maar als in zuiverheid jegens de goden, de godheden, de aartsengelen.

Ik keek in de zilveren spiegel, in het zilver zag ik dat iedere godheid een gelofte schenkt, een heilige soms die zelf onderhoudt, soms als een gelofte om een mate van opoffering te tonen. Waar anderen hun leven

zoeken naar een aantrekkelijke partner, en hun nageslacht het beste meegeven, ja de heiligen wordt het geluk van een relatie soms ontzegt, maar zij in hun gelofte winnen wel de liefde der goden.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja een heilige geeft zijn eigen wensen op, om in wens de goden een mooie tijd te gunnen, iedere godheid kiest met precisie een taak, en geeft hun heiligen een maat naar het bestaan.

Godheden van macht schenken hun heilige soms dure huizen, met veel eerbetoon, een simpele herder schenkt soms in de eenvoud van het bestaan, en zegt hij treedt niet buiten het gewone inwonerschap.

Ik keek in de zilveren spiegel, en zei, ja een heilige heeft ook geen eigen belang, opgegeven is het belang in hoger handen. Waar een godheid het persoonlijk belang meeneemt in het belang van de samenleving.

Ik keekin de zilveren spiegel, en zag, ja een heilige geeft soms ook noem het vrije wil, noem het zijn eigenheid op om in de godheid op te gaan. Een uitspraak als ware het hooglied of als ware het een teken van een godheid zelf. Ja vele herders dragen dieren, om ze veilig te houden, maar ook een betekenis die boven leven uitstijgt. Een herder met schapen, koeien, zwanen. Ja meer dan veiligheid.

Ik keek in de zilveren spiegel, en zag ja aartsengelen zijn niet van technologie afhankelijk, maar het draagt kenmerken. Waar anderen wikken wegen mag ik het bestaan opgeven in hoger handen een doel vinden.

Ja de heiligen als ware het mogelijk zeggen ik geef alles op, en volg een godheid, ook al reis ik tot de einden der aarde, kleedt ik mij als ware in een mantel van grijs katoen, of schenk ik mijn bezittingen ja zonder eigenheid.

In de zilveren spiegel, ik woonde in het huis der goden Brahman, misschien wel in de werkelijkheid. Waar men in de ochtend wakker wordt, is men in de werkelijkheid, waar men tot de goden bidt is men in leven, ook al is men in tegenslag of zonder de zekerheid dat men doel vindt.

In de zilveren spiegel, ik schonk zomaar in gebed al mijn levensenergie en karma, en zei tegen de godheid, het mag gebruikt worden, noem soms als woord om anderen vrij te kopen al is de betekenis rijker dan woorden mogen zijn, immers gebed wordt door de goden gedragen.

In de zilveren spiegel, ik toonde Para Brahman, als heilige naam van de werkelijkheid mijn wens om geheel in hem op te gaan, geen eigen mens geen eigen wens, ja meer nog een instrument. Ik zag in de zilveren spiegel, tijdens leven kan men karma voldoen voor jezelf of voor anderen, zoals het de goden behaagt. Ik schonk leven en ziel, van godsdienst tot religie.

In de zilveren spiegel, ja mogen de goden bevestigen of Para Brahman, ja zolang mijn ziel soms gelukkig is en de goden coördinatie en de maat geven, ja mijn ziel mag werken, en door wederkerigheid te begrijpen heeft men geen looneis of andere voorwaarde.

In de zilveren spiegel, ja wijsheid die niet verloren mag gaan, een samenleving krijgt een predikaat. Ja mijn grootste belang thuis, ik kijk iedere dag naar geliefde kunstobjecten van grieks, viking, en vele culturen.

In de zilveren spiegel, iedereen kent een plaats in de hiërarchie, men is dubbel geborgd, voor de wet is men burger en gebonden aan de maat, en bij religie ja soms een godheid, maar soms in het verborgene iemand boven je. Ook al lijkt een hoge toegewijde individueel en zonder autoriteit.

In de zilveren spiegel, ja een heilige kent wel de taak van het leven en krijgt naar de maat en doel van de maatschappij een diepere inbedding. Ja zoals een adept wijsheid belangrijk vindt en de taak binnen de samenleving informatie is het hoogste belang ja mag toch die plicht in lijn zijn met wat de wereld het meest zou willen. Ja wijsheid is mijn taak.

In de zilveren spiegel ja als een gouden ring en ketting, meer nog het karma als een leven waarin je alles draagt als ware de ziel belangrijker is dan het leven zelf,

In de zilveren spiegel ja als een gebod en wens van de Schepper zelf, om alles in het leven de taak en plicht dichtbij, ja meer nog de Schepper geeft de taak in het hart, en zelfs als celibaat een gelofte is, ja alleen bij gebod van de Schepper kan een geliefde of relatie grond krijgen vrucht dragen, ja maar de keuze is in hoger handen noem bij Brahman zelf.

In de zilveren spiegel, de gelofte van het celibaat mag alleen door Brahman doorkruist worden immers alle kenmerken zijn ondergeschikt aan die ondoorgrondelijke bron zelf.

In de zilveren spiegel ja tot een gebod van de goden Brahman of de Schepper is een gelofte zekerheid. Noem celibaat noem gebed, noem belangeloos zijn. In die gelofte is men zeker dat regel gevolgd die betekenis kent, als een plicht van de goden, Brahman zou gebieden, een relatie, welk of wie of diegene, ja alleen dan mag een toegewijde boven een gelofte uit, ja misschien wel als men zelf geen gevoel van duiding erin heeft. Een relatie tot een wens of plicht wordt aangewezen, een voorzichtige verklaring de goden geven zelf groen licht bij alle machten, wetten en alle belangen. Daarom tot een plicht van boven reist, is een gelofte ieder moment periode tijd, en taak zekerheid.

In de zilveren spiegel, bij een gelofte, is alles in puurheid onderdeel van kennis over het leven meer nog men breekt geen regel, maar schenkt wel het onderwerp liefde een plaats. Men mag geen stelling nemen, maar als een dunne grens nooit onderbroken, mag men wel een gevoel schenken aan meer dan een begrip. Een engel die dan overwogen kiest, mag bij Brahman blijven. Men kiest dan tussen de goden, engelenbrood, of een gebedsonderwerp die duiding geeft. Brahman is de werkelijkheid men vreest Brahman omdat gebeden soms met andere wegen, meer kracht, opoffering of onbekende weg zijn verhoring kent. In het leven rent men om de wedloop te winnen, ja velen schenken hun hart aan een religie en waar de wegen niet zichtbaar zijn is er een die altijd de eerste bij het doel is.

Noem columbus noem vele heiligen, die al zagen zij geen doel, geen kompas, geen geijkte regesl buiten de wet, ja zij kozen een doel, en als ware berekend naar de mogelijkheden schonken zij een samenleving zekerheid.

Een plicht jegens Brahman, alles onderweg wordt onderdeel van het hart en de kaders van de werkelijkheid noem als ervaring een referentiekader. Ja wanneer Brahman gebiedt bedt hij het in in de samenleving maar ene gelofte, blijft bij Brahman zelf. Immers kent alleen het hogere belang.

Zolang Brahman gebiedt blijft gelofte celibaat, zolang Brahman gebiedt, zijn wil en wens mijn plicht, tot in de verre tijden van de eeuwigheid, misschien wel tijd, of plaats. Een relatie zou alleen mogen als Brahman zelf een gebedsonderwerp plaats geeft, en in zijn verhoring. Zoals bekendheid in de samenleving een plicht is, en de religies hun gebeden kennen, de verhoring, de plichten en het werk voor de goden. Ik borg mijn leven in overgave en schraag het met de ondoorgrondelijkheid van god en goden, en waar Hij gebiedt, ja meer dan volgen ook als ik mij opoffer voor een hoger belang.

Wie kent de wil der goden en kan de winden gebieden, Wie kent de stormen van de tijd, en zegt iedere zekerheid is ondergeschikt. Rijkdom heeft geen waarde bij het oordeel staat men alleen Wie zegt juwelen hebben geen waarde bij tegenslag niet meer dan de waarde van brood.

Wie kent de aarde het water dat voedt, een gezonde eenvoudige maaltijd meer geluk schenkt dan schotels vol met vet, wie kent de zon die iedere dag schijnt, en de machtige zich hullen in vele dromen van binnen of in hun huizen als ware het volk niet kent.

Wie kent dan de plicht die Brahman oplegt, en alle kaarten openhoudt, wie kent het gebod van God die zijn eigen wens boven gelofte doet gelden. Wie kent de plicht van een held die begrijpt men moet zich volledig over kunnen geven. Tot een gelofte door God duiding geeft, blijft het celibaat van hogere waarde. Geen wet of regel verbiedt heiligen om hun gelofte te dragen.

Iedere wetgeving probeert het kwade te weren, immers alle kwade machten lenen geld van hen die werken, alle kwade machten verdienen door grenzen te breken en zelfs zij die gelukkig zijn soms doelwit voor hun genot of plezier. Daarom zoekt men de toevlucht bij de goden. Ja wetgeving op aarde door de goden uit de hemel bereidt, en in de hel ontbeert men ze allemaal.

In de zilveren spiegel, Para Brahman geeft in de werkelijkheid, men kent het door een eenvoudige daad, en als referentiekader, en zegt dan Para Brahman zelf, immers men zoekt een gevoel en niet een reeks daden, en soms een geneesmiddel meer helpt dan waar ze op wijzen. Als de zeilen bol staan schenkt men het schip de oceaan, en bij de nieuwe wereld als een hogere inwijding bij iedere sfeer vraagt men een wachtwoord. Die men alleen kent door in het leven zelf, ja alles zelf te aanvaarden.

In de zilveren spiegel ja als ware goden zelf als geliefde zichtbaar werden,
Als ware op eigen naam zij zich toonden, en als ware zij zonder vorm
ja vele goden uit hindu engelen uit christen, Ja zij toonden hun liefde,
ik was als ware een geliefde ik hoorde over wonderen die op aarde niet bestaan.

Een witte roos staat voor een zuiver hart,
Een blauwe roos geven ze aan engelen,
en een rode roos, waar zij geen relatie wensen,
verkrijgen zij die relatie met de goden.

Als ware een witte roos, men kan het celibaat een warde toekennen
en als ware een blauwe roos een gehele dienstbaarheid betekent,
een rode roos die een levenstaak vervult als ware men engelen worden.

In de zilveren spiegel, ik zag daar godinnen ja Gayatri is de godin
die bij zuiverheid aanneemt,

Ik zag in de zilveren spiegel, ja God die een engel die zijn ziel geeft,
in zijn orde opneemt, en ja meer dan wijsheid kan men van God krijgen.

Ik zag in de zilveren spiegel, ja goden zoals govinda nemen gelovigen
ja zelfs op jonge leeftijd aan. Bijna alsof zij nog geen vier jaar op aarde leefden.

Ik zag in de zilveren spiegel, ja een cherub kan op jonge leeftijd
al bij de engelen en god komen, en misschien wel als een volledige
dienstbaarheid op iedere leeftijd leren, en de taak voortbrengen.

Noem de Goden kunnen een jong leven nog behoeden,
waar anderen zeggen leer toch denken leer je toch verdedigen,
ja alsof het christendom zegt, blijf toch met een zuiver hart,
ook al laat je in de werkelijkheid doordringen door het dagelijks leven.

Noem de goden zoals in het hindoeïsme, er is geen beperking aan leeftijd of klassen, ja Govinda neemt een lot ter hand en met vele beproevingen schenkt hij genade die steeds hoger, bijna uit de hoogste hand.

Govinda schenkt uit volledige maat tot aan de hoogste hindu naam Brahman, en zowel bewustzijn als handelen wordt een met de werkelijkheid.

De Heilige Geest zegt dan, de eerste overgave aan mij bevestigt de band noem vele engelen ontstaan door zich onvoorwaardelijk over te dragen zoals voor God een instrument van grote waarde is, immers geheel in zijn hand.

Ik zag zo vele gebeden, als een reis door het universum en iedere planeet schonk zijn grootste edelsteen, en iedere ster of zon schonk licht aan een lotsbestemming als of warmte en licht meer dan leven de ziel zijn geluk schenken.

Bij Govinda bereikt men met een zuiver lot Para Brahman zelfstandig. En bij God bereikt men bij iedere overgave een zuiver engelenlot.

Zo schenkt een ziel bij omstandigheden binnen het leven zijn doel aan een bron die over de stormen heen het einde bereikt.

Men vind in het leven de bedoeling van het menszijn, de ene wordt gedreven tot een religie de ander krijgt een relatie en vol geluk met kinderen gelijkwaardig aan henzelf.

Een vierde vindt een carrière, en zegt steeds ik verdiende door het lot zelf te optimaliseren. En een vijfde laat het leven komen en zegt er is voor mij een doel die anders klinkt.

Liefde voor de goden laat toch gevoel bestaan, als men het niet begrijpt is het lot open houden en meer nog het lot in hoger handen ondoorgrondelijke een kans gunnen op een nieuwe wending die mogelijke als een tocht naar de nieuwe wereld bij het paradijs. Een vervlogen herinnering, een gevoel, als een kompas die bij een nieuwe tijd een nieuw doel geeft.

Als ware een overgave in de jeugd al als een mooie lotus van het drabbige water omhoog groeit en als zij zichtbaar wordt de zuiverheid het licht schenkt aan het oog van de bewonderaar. Een zuiver hart na de jeugd zijn eigen grond verwint, en taken als genade uit hoger hand, boven het dagelijkse uitgroeit. En de hoogste wonderen voor de tijd ontgint.

In de zilveren spiegel een fata morgana even dacht ik een waterbron te zien, maar de reis naar Brahman vervolgde zijn weg. Ik zag Brahman in de zilveren spiegel als ware ik met een geliefde brieven uitwisselde waarin zij zelfs de rijkdom van haar samenleving liet zien.

In de zilveren spiegel, een prefecta een agente een prinses en een keizerin ik zag hen en zij leefden in hun machtige positie en vertelden mij ook hun levensinstelling. Waarbij zij zeggen de machtigen herkennen elkaar in hun intelligentie immers men verkrijgt op een hoog niveau de bron en de beoordeling van

binnenuit.

In de zilveren spiegel, mijn relatie is met Brahman, en binnen Brahman beleef ik de romantiek, noem ik schrijf over tal van onderwerpen en als een platonische relatie zoals een ziel zich toont in de schoonheid van het licht van een ander, noem Brahman in de rijkheid van zijn vervulling.

In de zilveren spiegel, bi Brahman is men niet gebonden aan een keuze dichtbij, een mogelijkheid als die zich sluit dat men gehecht zich eraan afmeet. Bij Brahman is een relatie in hoger handen. En zoals in het christendom de engelen de aarde bewaken en in het hindoe geloof dat Varaha de aarde heeft vrijgesteld.

In de zilveren spiegel, ja ik tuur, ik verlies bij het werk een mate aan gevoel, maar het werk is belangrijker, en ik deel in de betekenis en de hoge waarde die liggen in het verlengde van devotie.

In de zilveren spiegel, ik tuur in de verte van het universum, ik schrijf over eed en gelofte, ik schrijf over de ziel en de waarde van het leven. Ik schrijf over mijn bestaan en de hartebinding die ik in de jeugd heb gelegd is toegegroeid in geloof naar de hoogste vorm van devotie.

In de zilveren spiegel men kiest een leraar, en de onderwerpen waarvan met niet weet liggen in de genade besloten. Men kan in eigen leven zelfstandig zijn, maar de schets die men niet ziet zal als een schaduw over de eigen naam rusten, waarbij men dan de genade van hoger hand, zichzelf oplost in de heilige namen.

In de zilveren spiegel, ik kies voor romantiek, maar geloof is belangrijker. Ik kies voor liefde maar plicht is belangrijker. Ik kies voor betekenis maar dienstbaarheid in religie is belangrijker. Ik kies voor een prestigenaam, maar het is belangrijker in een lichaam van religie mee te werken aan een doel.

In de zilveren spiegel, ik zie het zonlicht als ware mogelijk die iedere dag het doel bijlicht. Ik zie in de macht het maanlicht komen, en ik verplicht mij j iedere dag in stil gebed de uren te vullen.

In de zilveren spiegel, ik zie de goden, die mij soms als een beeltenis zichzelf laten zien, ik zie de godinnen die mij toevertrouwen dat ik in hun liefde sta, waarbij zij aanduiden dat er in het leven een edel pad is, zonder voorbereiding gaat men op weg, zonder eigen doel wordt men erin opgenomen, en zonder wens, ja na de jeugd zien zij een hart aan en verzegelen het. Het doel is verbonden vanuit het doel zelf.

In de zilveren spiegel, gevaren en roofdieren tonen zich, maar iedere keer vertrouwt een engel mij toe, zelfs bij verlies moet men verder reizen, en zelfs bij schade moet men blijven geloven, en zelfs als het leven zich keert en de omgeving zijn tegenstand geeft, ja het geloof is dieper dan men kan kijken, en breder dan men kan afmeten en hoger dan een mens met vleugels zou kunnen springen.

In de zilveren spiegel, in het doel verbonden, een keuze die beantwoordt wordt door de wereld maakt het pad mogelijk, zonder schade wordt men weer in het pad verbonden, als ware het pad verder gaat en een wisseling die men zich niet laat verleiden ook geen waarde ontnemt.

In de zilveren spiegel zie ik als ware mogelijk engelen die door god met hun lichaam bekleedt, en de wapens voert die God in zijn functie legt. Ik leer de hiërarchie kennen zoals God haar toont.

In de zilveren spiegel zie ik als ware dat hindu goden hun genade geven soms als ritueel soms als zichtbaar zegel, maar ook dat die ondoorgrondelijke werkelijkheid zelf zijn genade schenkt en zegt naast het leven dat binnen mij mogelijk is dat de hogere orde haar ook aanstuurt, en dat die werkelijkheid zelf daarbij een heilige naam heeft. Soms de gehele werkelijkheid Brahman die met vele titels in religies zijn waarde vindt. En waar de goden hun naam delen en de hele kenbare sfeer van het heelal, daar zijn zij met welke uitspraak ook aan elkaar verbonden. Men hoort bij het lichaam van een geloofsrichting zoals in het christendom gangbaar.

In de zilveren spiegel, de heilige werkelijkheid wordt geschraagd door de genade van de goden die zelf erin

verbonden hun genade schenken.

In de zilveren spiegel ik schrijf iedere week een romantische brief, aan goden en godinnen, en zij die hen verkiezen delen de genade die zij vanuit hun macht schenken.

In de zilveren spiegel, door de vrije wil gedragen wordt, en het doen bekrachtigd met goddelijke bron, blijf ik schrijven, blijf ik bidden, en blijf ik voortgaan op een pad die soms vanwege onzekerheid geen meeteenheid kent, en soms het pad als door water geen spoor vindt en achterlaat, en het pad soms door bergen dat met over een kloof springt en zegt, alleen door goddelijke hand bleef ik leven.

In de zilveren spiegel, ik beleef mijn gelofte van dag tot dag, en mijn relatie is in hindu sfeer met de werkelijkheid zelf, en de orde van God binnen de werkelijkheid geeft hen een naam die door engelen beschermt zijn pad laat voortgaan waar een kompas faalt, en een dure methode zonder antwoord, de adept in meditatie doorgaat tot het doel vindt, in het doel besloten het doel laat werken.

In de zilveren spiegel men vindt een doel in het leven maar door de mensheid de samenleving en door religie bindt men dat doel in hoger handen in het eigen leven.

Ik herinnerde mij de agente die na honderd dienstjaren prefecta mocht worden van twee honderd planeten, zij was begonnen toen zij was mee gegeven aan een karavaan, met misschien wel de zegen Van een moedergodin, of andere titel.

Ik herinnerde mij de prinses die zo'n twee duizend planeten aanvoerde, en mij zei, een wereldreis lang vele planeten, met een zeppelin, of riskja en iedere avond de hele avond in gebed, zoals ik in mijn toewijding doe.

Ik herinnerde mij de lord protector die alle vierduizend planeten aanstuurde, misschien wel een titel die geen toeval overlaat om een groot rijk in precisie te besturen.

Ik herinnerde mij giften als chocoladerepen, die als symbool bij de kennismaking even de ander een blik gunnen op een geschenk die nog geen verplichting opent, of een gevoel opleggen van status.

Ik herinnerde mij de zilveren spiegel die als zoals altijd zijn kennis deelde, en misschien wel met die kennis een kijk geeft op allerlei mooie koninkrijken, maar ook een blik op liefde van een godin, noem Gayatri die haar volgelingen als een zwaan voedt met wijsheid. Misschien dat die wijsheid als melk tussen water wordt gedronken, en de verbinding met Govinda die als een herder voor zijn koeien zorgt.

Vele offeranders en gebeden worden de hindu goden aangeboden, en waar de ene het bevestigd is de ander die het laat merken als de taak in het leven lijkt te veranderen. Een relatie met Gayatri baart vrucht zij opent vele wegen om genade te verdienen, om een boodschap of taak neer te zetten.

Ik herinnerde mij de zilveren spiegel, ik schrijf over platonische liefde, misschien wel romantiek, ja het zijn woorden die altijd een visie beschrijven, een visie die als een beeld in de spiegel zichtbaar wordt.

Een keizerin bood haar liefde aan en zei, het onderzoeken van goedheid, en het onderzoeken van de rechtvaardigheid van macht is een edele taak. Immers zij die het goede dienen, verkrijgen een bijzonder gezicht op deze kennis, deze orde, en deze macht. De kennis waarop een keizerrijk gebaseerd is, de orde die door de keizer wordt vastgehouden waarvan niemand weet waarom een keizer besluit, en de macht dat het gehele rijk zowel door wet, door mogelijkheid door vrijheid maar ook door dienstbaarheid deelt in voorspoed en het vinden van betekenis in het leven.

Een keizerin bood haar liefde aan en zei, door de genade die een mens ten deelt valt, en van dag tot dag groeit, verkrijgt een ziel een edele bestemming en velen die haar zoeken missen de instelling om vanaf het

eerste begin er zelf aan te werken. Zij zeggen waarom komt het mij als status en rang niet toe, Maar zij vergeten dat beschikbaarheid voor hoge taken ook met de draaglast gepaard gaat, en de keuze voor een rang geen geldigheid heeft, maar de keuze om het werk te voldoen. Die men in plicht niet van een ander kan overnemen, niet bij recht en niet bij onrecht.

Een keizerin bood haar liefde aan en zei, het onderzoeken of een keizer liefde draagt en voor liefde openstaat als kenmerk of hij in zijn heerschappij zorg heeft of een territorium verdedigt is een taak die tot eer schenkt. Immers velen die haar onderzoeken zijn zelf in de wil om haar over te nemen en soms bij openlijke strijd.

Een keizerin bood haar liefde aan en zei, waar een goede keizer met zorg, van getrouwheid zijn rijk bestuurt, en een kwalijke keizer als een roofdier alle belangen probeert sluiten alsof zijn kwetsbaarheid niet mag bestaan. De goede keizer zal naar de hemel gaan zo is de opvatting immers hij heeft zijn plicht voldaan, Een slechte keizer waar velen in angst voor buigen, wie zal zeggen wat zijn oordeel zal zijn als hij bij het stervensuur de schuld voelt van zijn eigen keuze.

Een keizerin bood haar liefde aan en zei, de goede keizers zijn aan een innerlijke bron verbonden, bij keuze, bij de inwijding van hun keizerschap zoals een koning een eed aflegt zo is een keizer misschien wel tientallen of honderden jaren bezig met een voorbereiding om van dag tot dag zonder dat het kwade hem vat, zijn rijk, te besturen.

Een keizerin bood haar liefde aan en zei, door rust verkrijgt men afstand van de dagelijkse zorgen, en door met het hart te leven ben je met de samenleving verbonden. Een keuze voor het goede hoeft men alleen maar in te zetten en bij gevaren bevestig je haar grote waarde. Een keizerin die in haar inwijding Vele gebeden heeft gesproken, en misschien wel vele taken heeft voldaan om haar hart te toetsen.

Een keizerin die haar liefde geeft is als een gedicht waarvan men met woorden beschrijft of zij haar hart heeft gestudeerd in alle goede wetenschappen. Misschien kent zij een voorliefde voor een wetenschap waarbij de grote zwaarte van de verantwoordelijkheid even door woorden wordt opgevangen. Zij liet een mooie beeltenis zien van plantenetende dieren, die met jonge dieren even in de paleistuin te zien waren. Zij schonk haar liefde even een ogenblik in haar dierentuin waar zij zeldzame dieren bewonderde.

Een keizerin is als zij voor het goede heeft gekozen, als dat zij haar keizerrijk meer dan alleen begeleidt, Zij zorgt dat alle wetenschappen beschikbaar zijn, en dat zij die in hun onvermogen niet weten waarom orde een manier is om een samenleving gankelijk te houden, ze toch door een grens zowel mogen onderzoeken als tegen worden gehouden als zij over een grens gaan.

Een keizerin zei, in vrijheid leven is door een innerlijke bron aan te nemen. Om de deugd van goedheid aan te nemen moet men haar begrijpen in alle facetten. Om in wijsheid te leven moet men wijsheid hebben gedronken. En door wereldvrede krijgt een koninkrijk haar grond. Noem dat een koninkrijk in de grond aan een eed is verbonden. Waar een oude koningin in haar liefde bij iedere zorg haar herhaalde.

Een keizer die zich in liefde aan een ideaal verbond, en misschien wel aanduidde dat de ernst van het leven Door ook de werkelijkheid toe te laten, meer vrucht geeft als men ieder moment benut.

Een keizerin die misschien wel vele planeten had, of meer dan honderd sterren, men weet niet van een keizerin waarom zij een onbekende sterveling haar liefde gunt. Een vergezicht in de zilveren spiegel.

In de zilveren spiegel, ik zag de keizerin die in haar functie bevestigd door een gebeurtenis waar niemand een vooruitzicht op heeft. Zij verkreeg de keizersfunctie door een keuze die als ware van bovenaf zelfs bij haar vader als keizer een richting afdwong.

In de zilveren spiegel, zij en haar broers en zus hadden een uitgebreide opvoeding gehad, zij hadden zo mogelijk de innerlijke bron mogen aannemen, en waar zij iedere stap zelf zette, beriep twee van haar familieleden zich steeds op de voorwaarde dat zij een grote sprong zouden nemen.

Zij voldeed iedere vraag en opdracht en zelfs waar in een keizersprotocol gesproken wordt over religie en de verbinding, immers bij koningen zijn ze onschendbaar maar bij keizers horen zij ook onfeilbaar te zijn. Zij voldeed iedere vraag en waar mensen in het volk afhankelijk zijn van leraren, boeken of de mogelijkheid die in de omgeving is, had zij toegang tot de hoogste lessen en voldeed zij in haar gehoorzaamheid aan iedere vraag die in een opvoeding in een keizersfamilie wordt gesteld.

Zij als keizer werd benoemd door een zeldzame fout waar in ieder protocol als zij risico's afdichten geen rekening mee wordt gehouden. Geen mens in haar volk wist waarom een keizersfamilie soms de macht krijgt, de macht houdt, of weer los moet laten, ze zien alleen de officieuze mededelingen.

Zij als keizer was nog jong, misschien in ogen van de levensduur van haar volk nog maar onbevungen zij wist nog niets van de gevaren, maar als een kind iedere stap zet, iedere plicht volbrengt zeggen zij een goed begin. Zij zal keizerin zijn en blijven, door haar innerlijke binding zal zij zo hopen wij niet falen.

Zij als keizerin, haar voorouders hadden ieder een voorwaarde in het ambt gelegd, immers zij zien en vooruitzien vele zaken. Zorgen en problemen. Zij als keizerin zal haar eigen weg moeten kiezen, waarin zij misschien niet meer het geluk en de zorgeloosheid kent van de jeugd. Zij zal een zware taak moeten volbrengen. Waar een keizer soms zich verliest in de uiterlijke kant, noem dat het ambt een opoffering van eigen belangen vergt. Zij een paar dagen voor haar benoeming koos een moment bij de paleistuin met zeldzame dieren. Zij voedde even haar kinderlijke wens om bij dieren de eenvoud te proeven.

In de tijd die zij voor deze benoeming waar zij zelf niets van kon voorspellen, voldeed zij ook aan de opdracht zonder woorden om als prinses zich te mengen in het maatschappelijk leven waarin zij zowel haar hart liet zien, als de mate van macht, waarin zij steeds de mensen uit de hoogste laag van haar samenleving hun mening liet geven, zij wist dat een prinses in een mate neutraal hoort te zijn, zij mengde zich niet in politiek, en niet in het bedrijfsleven, maar ook niet in problemen die zij verhaalden.

In de tijd dat zij nog geen keizerin was, droeg zij nog de ontwikkeling van haar eigen ziel en karakter, zij wist dat er een tijd zou komen, Zij zou of keizerin worden, of opzijgeschoven als zij de intentie hadden om haar religieuze verworvenheid af te wijzen. Een keizersfamilie kent ook belangen waar zij zichzelf en anderen niet vrijstellen. Zij wist toen nog niet het doel van haar leven, maar in haar zoektocht naar een veilig bestaan voldeed zij iedere verplichting. Immers zij beloofden haar dan in goede handen te zijn.

De keizerin die als ware benoemd was, zou niet alleen een moeilijke tijd krijgen, maar ook haar verbinding met een eenzame schrijver die zij lange tijd door haar ouders politiek had laten verantwoorden, zij kon nu doelwit worden van een intrige waarbij macht altijd beantwoordt aan status. En een vriendschap niet altijd de voorkeur is van hen die dicht bij macht staan. Zij als ware had een reden en argument nodig om die vriendschap te mogen behouden.

In de zilveren spiegel, door het licht van vele sterren noem via de zon zichtbaar worden,
Door het licht van vele sterren, ze zeggen dat op aarde de werkelijkheid zilver is,
maar als men in de zon kijkt lijkt alles als van goud gevormd.

In de zilveren spiegel, ik zie van agente, prefecta, prinses, lord protector, en keizerin,
zij allen dragen liefde, en als een brief die men met een afbeelding ziet, als vrouwen
die hun beeltenis dragen, de agente die steeds in vertrouwen het werk doet,
de prefecta die twee honderd werelden steeds zorgzaam bestuurt,

de prinses die zo mogelijk bij al die planeten zoveel achting heeft dat zij uit zichzelf hun zwaktes benoemen. En de lord protector die in een politieke functie zijn basis heeft verstevigd noem met alle instrumenten.

De keizerin die ik in de zilveren spiegel zie, zegt alleen door de macht van God, of welke namen het in de werkelijkheid ook heeft, welke namen waarvan men een beschrijving maakt.

De Keizerin noemt alle religies als vanuit de zelfde bron, en waar men die innerlijke binding legt, ja vele boeken zijn in de grondlegging meegegeven en ieder leest het in de volkstaal of als men een taal heilig noemt. Zij zegt, de grootste status is niet macht, niet carrière maar om die innerlijke binding te krijgen. Immers zij draagt overal achting en overal verlangen zij naast de wensen die je inlevert ook het geluk dat leven zich ten goede keert.

De keizerin zegt, zonder religie komt men niet uit de eigen samenleving zoals een adviseur die alleen bij blijk van expertise hogere gevraagd wordt. Noem van het volk naar een positie waar zij geen fout mogen maken.

De keizerin zegt, soms hebben mensen met vrije wil zoveel meesterschap dat zij bijna utopische vaardigheden hebben maar als je instrument wordt van een godheid vindt je die meesterschap via een andere weg. Zo zegt de basis van al het levenden Zij die in het leven een goede bron vinden mogen het gelijkelijk delen met hun samenleving zoals zij die andere wegen gaan en ontdekkingen doen in de wetenschap haar ook delen met hun maatschappij en vaak de bewondering oogsten voor een ontdekking die nog niet bestond.

De keizerin schonk bijna als zonder woorden maar in een gevoel haar liefde, ik schrijf over een gevoel dat als ware in het paradijs de boom van eeuwig leven benoemt, misschien wel een boom die als een steen der wijzen in de diepe studie te vinden is. Ik noem haar een edelsteen.

De keizerin die haar macht tijdens haar opvoeding door haar omgang in de hoogste kringen van de maatschappij heeft opgebouwd, heeft soms vermoedt, dat een keizerrijk niet is gebaseerd op willekeur of de wens van een machthebber om eigen wensen boven het volksbelang te stellen, zij vermoedde dat een keizerrijk verloren kan gaan, zelfs bij een volledig protocol, waarbij een rede soms als toeval door niemand vooruitgezien. Zij hield haar vrees voor het toeval dat in de werkelijkheid vaak boven goed en kwaad staat als een schaduw die soms zegent, maar soms ook straft. Zij verwees naar de bron van religie en zei, een godennaam, een engelennaam, of een naam van God je moet het leven schragen met de religies die in een wet toegestaan zijn.

De keizerin zei, het volgen van een religie is oprecht, de goden bevestigen een stap als aan haar voorwaarde voldaan is, en zelfs als zij een volledig pad tekenen, zijn zij zelfs in de eerste stap al verbonden aan een macht boven hun eigen naam.

E keizerin schonk als ware mogelijk haar liefde door woorden aaneen te tekenen als een vergezicht die men alleen ziet bij de zonsopgang als haar goud van waarde is

In de zilveren spiegel, ik tuurde in een einder van de tijd, misschien noemen ze het een eeuwigheid. Ik zag de godin Gayatri waar zij ook aanwezig is als godin, de almacht misschien wel een moedergodin, zij had overal een naam. Een naam in religie een naam in devotie een naam in toewijding een naam uit gebed verkregen. Zij had overal een naam.

Ik tuurde en zag een agente, in haar jeugd in een kwalijk rijk was zij meegegeven aan een karavaan. Zij moest meegegeven worden immers eenvoudige lieden die de belasting niet kunnen betalen. Zij kreeg een wens mee, ga geen relatie aan en meng je er niet in, wij geven je mee aan de moeder godin.

Zij werd van agente, zij kreeg bij de karavaan een plek, en op een hoge wereld gaven zij haar de kans, agente. Honderd dienstjaren zonder smet, zij vond haar plek als agente en reisde van haar geboortewereld. Zij hebben een spreuk een gezegde. Er zijn er niet veel die van hun geboorte planeet komen. Als agente in haar diensttijd zij was een hele eerlijke en betrouwbare agente. Zij mocht erna prefecta worden. Zij bestuurde twee honderd planeten. Ja de moeder godin. Zij weet niet met welke naam. Zij wist misschien lange tijd niet wat haar geboorteplaats was. Zij als prefecta had lange tijd een verlangen. Zij kende een klein gevoel aan de vertrouwdheid van haar ouders. Zes jaar was zij toen zij meegegeven werd. Lange tijd verlangde zij naar dat eenvoudige gevoel. Als prefecta had zij de zorg over twee honderd planeten.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ik zag de prinses, zij was twee duizend planeten toegenegen. Zij als prinses voldeed haar verplichting. Haar vader keizer, haar moeder keizerin. De lord protector politiek gezagdrager over vierduizend planeten. De prinses had zowel haar opvoeding als de verborgen taak die nooit wordt uitgesproken. Zij zocht haar zekerheid in religie. Iedere stap zette zij zelf. Haar vader als keizer vond het van hoge waarde en schonk haar ook de vrijheid. Een gebed van een prinses ook al zoekt zij zelf is geborgen in zoveel trouw leraren, en zoveel vrije tijd waarin zij een innerlijke binding legt. Toch was zij soms ook in de hoge cultuur te vinden. Waar magistraten en de hoogste lieden bij elkaar komen. Voor een verpozing, voor een bijeenkomst en een verborgen koninklijke taak is om invloed te verwerven. Zij als prinses was een trouwe voorvechter. Niet van vrijheid, waar sommige zich verliezen in de mogelijkheden van het avontuur, zij was geen voorvechter van rechtvaardigheid waarvan men soms het gevoel krijgt dat de wet gebogen soms slachtoffers maakt van gevoel zij hebben in hun eerlijke beleving soms een ander argument dan een koning zou spreken. Zij had als deugd en voorvechter gekozen voor harmonie. Waarbij je als enige deugd niet afhankelijk bent van macht, soevereiniteit. Immers alles tot harmonie brengen, is voor alle plaatsen in het universum een van de hoogste taken.

De prinses, zij zal ooit keizerin worden, zij zal ooit proeven van de ernst dat zowel macht behartigd wordt, maar ook dat vijanden zich tonen. Hoe zal zij harmonie combineren met haar macht. Als zij keizerin wordt, Zal zij dan nog liefde kunnen tonen aan een man, misschien een filosoof, misschien in sommige ogen een heilige. Ja zal zij dan nog liefde kunnen tonen of zich verbonden voelen. Mag zij dan volgens haar diplomatie nog wel in haar liefde hem nabij zijn.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, wie gaat een relatie aan als je niet ziet dat zij blijvend is. Wie zal zich in een relatie geven als het geluk minder zou zijn dan als je nog niet gebonden bent. In een platonische relatie wordt men verbonden zonder die eis, dat men aan elkaar gebonden is, ook als je de ander niet meer die vertrouwdheid wil geven. Ik tuurde in een zilveren spiegel de verbondenheid met ver weg. Is misschien in goden hand, een aartsengel of misschien de heilige naam van de werkelijkheid.

Ik tuurde in de zilveren spiegel en vond haar geluk, meer nog in godenhand. Als een romantiek die in verbondenheid, ja ik mag schrijven over liefde, maar bij Brahman is er een grens. Men kan geen relatie aangaan als men haar zal verliezen, men kan geen relatie aangaan als je voorspelt dat liefde zal doven. Men kan geen relatie aangaan men mag haar in godenhand leggen, maar de vervulling. Men weet niet wanneer of hoe. Zal een mensenhand verbonden zijn, zal de engelenschare haar vormen alsof een tekening langzaam vorm krijgt, zal een godheid haar bevelen. Ja een relatie is meer dan men zoekt in het bijzijn van anderen. Men zoekt maar tijdens het zoeken vindt men in de intimiteit van gebed ook een vervulling. Sommigen zeggen zij is een fata morgana, maar voor hen die zuiver geloven, ja een waterbron vindt men wel, maar anderen zeggen, wie vind er in de hitte, in de woestijn een waterbron. Zij reizen verder, en misschien ja misschien over hen of van hen wordt nooit meer gehoord. Maar de eenvoud van het leven Men eist niet, men zoekt niet, nee men blijft zijn gelofte trouw. Brahman die het celibaat mogelijk maakt en zo waar godinnen en goden het celibaat als heldendaad zien. Men blijft trouw.

In de zilveren spiegel men krijgt geschenken als van zwanenhand, en van de godin die overal de macht draagt. De zwaan schenkt haar koninklijke liefde. Men noemt haar een agente, prefecta, prinses misschien ooit keizerin. Een lord protector die vele schepen beveelt naar de nieuwe wereld te vliegen, met een grote

lading aan geschenken. Het celibaat is van waarde.

Ik tuurde in de zilveren spiegel ja haast gaf ik voor mijn beschermengel mijn bestaan op, ja meer nog voor Brahman of voor de Schepper wilde ik mijn bestaan opgeven. Ik tuurde in de zilveren spiegel en ja voor iedereen die zo waar als men bij de goede kant hoort geldt als zij een bijzondere positie verwerven dat zij zich overgeven, ja noem aan het ideaal van hun ouders, ja noem zich overgeven aan het ideaal van een religie noem aan een ideaal van de samenleving.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, en ja voor keizerhuizen is het gewoon om hun macht te benutten en meer nog regels te stellen, en als het bestuur van een lichaam, het lichaam zowel gezond houden, zowel voor werk gebruiken, zowel voor de vrije tijd, misschien wel met alleen de hemel in het oog.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja iedere avond eet ik rijst, misschien wel de rijstgodin, of meer nog een verbinding waarbij men een eenvoudig ritueel als een binding met de voorouders laat gelden.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja meer nog een reis door duizend dimensies, misschien wel een reis door het leven langs meer dan duizend plaatsen. Bij het ideaal van de mensheid probeert men een geachte positie te bereiken, immers bij de mens is achting een van de doelen waaraan men zich afmeet. Bij het ideaal van religie is het misschien wel werk dat door zichzelf waarde krijgt, en een gevoel van tevredenheid. Meer nog een gevoel dat je geliefd bent om wie je bent.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ik zag allerlei heilige namen, bij de ene religie verbonden aan een naam die ze allemaal mocht inhouden, bij de andere was elke naam op zich al een betekenis die haast zelfstandig alle gebeden vorm geeft. Soms is een religie aan een naam verbonden, zo is er een volkscultuur die alleen een Schepper die betekenis geeft. Soms is er een hele hoge religie, die zelfs boven alle goden en machten alleen een Alschepper die betekenis schenkt. En waar een wereld verdeeld is door de strijd en de strijd om een bestaan, zijn er misschien honderden landen, misschien allen met een naam of taal verbonden. Maar bij die Alschepper, die boven alle goden en machten, godinnen engelen en heiligen staat is het misschien wel mogelijk misschien bestaat het in het universum al, ja ik tel maar tot duizend maar misschien zijn het er wel veel meer. Ja als een land meer dan duizend planeten zou hebben.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja een Alschepper die vele planeten met zijn naam in de mond laat bewonen, misschien dat de agente, ja een honderdtal, de prefecta zelf stuurde er twee honderd aan misschien wel aan drie en veertig honderd verbonden, en misschien wel de lord protector, een twintig duizend en meer, en dan die prinses, misschien als zij keizerin wordt dat zij een half miljoen planeten aanstuurt. En dan is die Alschepper met zijn naam verbonden aan een veeltal meer, een getal wat bij ons geen waarde heeft. Immers een rekenmachine kan getallen noemen maar niet de betekenis ervan.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, en probeerde de dimensies te tellen, en uiteindelijk houdt ik mij vast aan het dagelijkse, iedere dag als je wakker wordt, en de dag doorgaat, dat het gewone ook het bijzondere inhoudt. En misschien het bijzondere, als dimensies geen getal zijn maar een ervaring, een ervaring van het gewone. Misschien dat mijn werk misschien meer dan alleen werk dat door mijn handen vorm krijgt.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja religies sommige beroepen zich op een naam die zij kennen, en waar zij woont, in de mond, in de hand, en in de ziel, men is afhankelijk van beleving, en waar zij uitdooft, wordt een naam niet meer dan de grootte van een samenleving. Ja sommige religies houden vast aan een benaming die dan in een boek alleen zijn betekenis krijgt. Ja een naam die op duizenden planeten woont, is een naam die in iedere tongval, aan de volkstaal wordt verbonden.

Ik tuurde in de zilveren spiegel en houdt mij vast dat een beschermengel meer nog alleen voor de persoon zelf waarde heeft, en zelfs waar er strijd is, blijft een mens in zijn eigen waarde daarin vrij. Ook als een boodschap vorm krijgt, een spiegel als een tekening een gezicht toont, ja meer nog Een beschermengel vervult een geboorte, zijn belofte, zijn naam, en het bestaan.

Als men zich durft over te geven, ja laat het de eigen bescherm engel zijn.
Waar ieder mens er zelf een heeft. Immer iedere naam heeft een voorwaarde,
En een beschermengel hoort bij de voorwaarde dat je alleen er zelf een hebt.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja al zou een demon een heel leven voorbereiden,
Een persoon in de zwakte van het leven, tot de uiterste machteloosheid gebracht worden,
En een demon de laatste steek in de maag wil geven, en een mens zich overgeeft
En zegt, mijn bescherm engel is altijd bij mij, en waar ik ga, daar geef ik mij over.
Ja een vijand van een demon die zich overgeeft, misschien wel een held in de strijd
Die het laatste gevecht aangaat. Ja een heldendood wordt naar de hemel gedragen.
Maar alleen als je als held altijd aan de goede kant staat, en een strijd aan de goede kant
Altijd alleen maar de verdediging is, immers er is geen doel in leed, en geen doel in een strijd
De aanval voeren. Ja de verdediging is ten laatste overgave, laat het dan religie zijn,
Laat het dan naar de hemel zijn met de beloning die men dan krijgt.

Ik tuurde in de zilveren spiegel en zag de christelijke grondgedachte, men strijdt in zachtheid
En wanneer een heilige door de strijd valt, dan is hij in de hemel aan god verbonden,
Die misschien wel wonden balsemt, en misschien verklaart waarom de strijd anders ging.
Ja laat de helden naar de hemel gaan, als zij bij een religie horen, laat hun voorbeeld toch
Spreken tot de helden daden van de toekomst. Ja in de hemel kennen zij alle goden,
In de hemel kennen zij alle machten en engelen, alle heiligen.
En waar een heldendaad wordt beloond is het in rijke mate tot in de mate van een heldendaad.

Ik tuurde in de zilveren spiegel als ware ik iedere avond met gevouwen handen duizenden engelen geleid in
gebed, noem ik zeg bij iedere gewaarwording visioen en ieder woord een naam van een godheid een
aartsengel of misschien zelfs de heilige geest.

Ik tuur in de zilveren spiegel en geloof in het pantheïsme de Schepper en de schepping zijn verweven alsof
de werkelijkheid zelf een naam van God is. Noem de gehele orde van God in de gehele werkelijkheid is en
alle wezens daarbinnen hun zoektocht hebben naar geluk, en zij die het zoeken bij de goden vinden
misschien wel een bijzondere eretitel.

Ik tuur in de zilveren spiegel en ik bevestig mijn celibaat, ja misschien is mijn geluk meer dan zij die
voortdurend zoeken, misschien is mijn geluk wel in verbinding met gebed en toewijding.

Ik tuur in de zilveren spiegel ik zie even in de bus een hoge agente van ver weg, blond haar blauwe ogen,
een trotse vrouw, zij heeft geen missies om werelden te redden, geen missies om strijd te leveren,
misschien is zij wel een engel zoals zij in het christendom soms bij heiligen in de buurt zichtbaar zijn.
Ja als een mens een relatie aangaat, aanzegt, opeist of misschien door verleiding aanneemt, dan is het niet
meer dat engelen zich laten zien, en is het niet meer dat wijsheid als de schoonheid van intelligentie
zichtbaar wordt.

Ik tuur in de zilveren spiegel, even zag ik in de bus een knappe vrouw, ja ernaar kijken is als het genieten van
schoonheid van de ziel, genieten van een uitstraling van persoonlijkheid, misschien dat zij in het leven als
ware simpel in de bus, ver weg in een keizerrijk groter dan honderd planeten een bijzondere functie
hebben. De prinses waar ik mij bevriendt mee voel, wil misschien laten merken dat ik in haar aandacht ben.

Als haar vader als keizer, misschien in grote ouderdom zegt, de besluiten zijn niet meer aan mij, en door
vermoeidheid neemt zowel mijn levenskracht af als de mate van weerbaarheid, dan zegt haar vader, jouw
voorbereiding als prinses, je mocht een aantal jaar een religieus doel na streven, dan is zij door haar
overgave aan een vaste bron verbonden. Ja zij wordt dan keizerin, misschien wel een grote naam
die haar hele rijk bestuurt als ware zij in het hart van de samenleving het hart van al haar onderdanen ziet.

Misschien wel voelt.

Ik tuur in de zilveren spiegel en zie even in de bus een agente, waarbij het zeker is, zolang ik verbonden aan het hogere Brahman zelf blijf werken, misschien een wens van een gewoon mens voor een relatie niet zal komen, niet mag komen, immers zij die werken krijgen beloond op een andere manier, een andere wijze dan zij die hun eigen wensen en werk samen brengen in de planning van een dag of een week.

Ik tuur in de zilveren spiegel en door die knappe vrouw in de bus voel ik mij verbonden met een keizerrijk ver weg. Ook al blijft het een intuïtie een associatie met een verschijning. Ik vang soms haar blik, en soms kijk ik naar haar schoonheid, als zij uit de bus stapt kijk ik even naar haar postuur, haar neertekening van haar ziel. Misschien zie ik haar nooit meer, maar misschien voeden de goden mij, en zal ik blijven werken. Misschien wel voor de werkelijkheid als naam van God.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ik zat misschien wel iedere avond met gevouwen handen misschien heet het gebed of stil gebed of een contemplatie methode.

Ik tuurde in de zilveren spiegel en zei, dat gebed misschien wel een eenheid in gevoel geeft, dat na een paar uur een verbinding in het hart een plaats krijgt.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja soms verlies ik een gevecht ook al breng ik alle gebeden, soms verlies ik een gevecht ook al zie ik geen nabije risico's

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja zolang het celibaat van waarde is, blijf ik mijn gunst houden, misschien wel een bron van wijsheid.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja ik zie Gayatri een godin die misschien wel wijsheid schenkt, misschien wel soms een lot van een ander even laat dragen, ik voel soms een gevoel dat alleen kan worden gedragen, anders zou mijn eigen lot een andere betekenis kennen.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, Gayatri de godin van wijsheid schonk mij inzicht in de hogere werkelijkheid zelf, Noem Brahman die het werk soms geeft en soms een tijd van rust.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, Gayatri schonk mij vele woorden om zowel werk, rust en liefde een plaats te geven. Soms hap ik naar adem, soms geniet ik van de blauwe lucht, en soms begrijp ik dat werk onderdeel van het leven is.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ik was bereid zelfs met karma bij religie te helpen, noem naastenliefde, noem ik was bereid om een gedeelte van geluk op te geven om in religie te helpen.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, zolang mijn werk tijdens het leven zowel vrucht geeft als in de dagelijkse sfeer mijn leven door blijft gaan, ja zolang het mag, zolang mijn lot bij religie gerekend wordt ja ik blijf doorgaan.

Ik tuurde in de zilveren spiegel als voor de goden werken het gevoel geeft voortdurend betekenis te zijn. Betekenis bij religie in een orde naar de ziel wordt gerekend.

Ik tuurde in de zilveren spiegel en schenk mijn eigen lot een naam, een gelofte van het celibaat, een gelofte van toewijding, soms draag ik leed, is het van mezelf of van een ander. Soms draag ik even het lot van een ander, misschien wel om even een puntje licht uit te wisselen.

Ik tuurde in de zilveren spiegel en hoop als ik blijf schrijven dat het lot dat ik even overneem, even meedraag, maar mijn wijsheid niet ook al wordt het onderbroken niet wordt weg genomen of geschaadt.

Ik tuurde in de zilveren spiegel en schenk mijn ziel het licht dat werk ook al geef je een mate van geluk op wel een mate van betekenis kent. Noem een gevoel overnemen in de ziel even het leed schenkt, maar als mijn eigen geloof zonder schade blijft, dat het leed even meedragen als werk zonder eigenbelang is. Noem even dragen voor een ander ook onbaatzuchtig is.

Ik tuurde in de zilveren spiegel. Noem het heilig hart of de yoga van een hindu symbool.
Ik tuurde in de zilveren spiegel. Ik noem mijn bestaan als het opgeven van eigen belang.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja als ware ben ik verbonden met een hogere kracht, ik noem haar Brahman, en ik noem hem ervaring van de werkelijkheid.
Als ware men een gebed opricht over het werken met de ziel, als ware de ziel in gods handen de bedoeling vindt van het leven.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja de ene krijgt bij God een heldentaak, de andere in de zachte kracht van het bestaan zegent de gehele wereld met naastenliefde.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ja als je bereidt bent te werken krijg je het vaak al is het zonder naam aangeboden.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, een keizerrijk ver weg vond de bedoeling van hun regels, zij vonden dat hun keizerrijk gebaseerd was op het volk, zij zagen dat macht op zich geen levensdoel mag zijn, maar in dienst staat van de verantwoordelijkheid om het volk daarmee veiligheid en geborgenheid te geven.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, ik keek in de ziel van een engel en zag dat vele mensen zoeken naar een vorm van geluk, en zij die het bij God zoeken of een van de wereldreligies worden daarin voldaan. Ik zag zij die zich volledig durven overgeven worden ter hand genomen. Als een vredesstrijder die op oude leeftijd de dunne lijn zag. Van vele gevaren, van vele gevechten voor de samenleving en voor de religie waar zij zich mee verbonden voelen.

Ik tuurde in de zilveren spiegel en het universum, de werkelijkhed en alles op aarde is beziel, ik nam een dieet aan om geen vlees meer te eten, immers zelfs het gevogelte op het bord heeft een leven gehad. Ook al was zij met bewustzijn in het simpele van de biologie.

Ik tuurde in de zilveren spiegel ik zei tegen God ik ben bereid met mijn ziel, leed te dragen en het voor u in te zetten, mijn geluk is niet alleen afhankelijk van een goed gevoel, waarbij God soms een taak toebedeelt, ja misschien een somber gevoel, misschien een gevoel van leed, maar ik draag het voor God. Ja zij die bidden kunnen vele bijzondere juwelen van God verkrijgen.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, Het huis van Brahman is dat men met ziel, bewustzijn verbonden is in de werkelijkheid, vluchten voor een ervaring heeft minder betekenis dan het leven ten volle dragen.
Ik tuurde in de zilveren spiegel, het huis van Brahman ontsluit de volledige genade, eerst is het werk om het kwade of de verleiding te overstijgen, ja door zwakte verkrijgt men het gevoel dat leven meer is dan eigen wens.

Ja het huis van Brahman, daarna kruist de ervaring zich met het plezier van het leven, dat geen houdbaar doel is, zij die in het leven werken krijgen beloond. Ja het huis van Brahman de genade der goden schenkt die houdbare kracht, dat men keuzes besluit, en dat men met ernst het leven goed laat gaan.

Het huis van Brahman, uiteindelijk wordt men een met die kracht binnen de werkelijkheid, men mag zich overgeven en zeggen mijn bestaan, hoeft niet ten dienste van mij te zijn, mijn belang draag ik over. En mijn

behoud is in de handen van die heilige naam van de werkelijkheid.

Het huis van Brahman, zij die zich in de nood van het leven, maar ook de momenten van geluk laten vormen, met die volle kracht, die verkrijgen die zilveren ring die de naam van het hogere draagt, noem uit eerbied geeft men daar de naam van de wereldreligies bij.

Het huis van Brahman, uiteindelijk vindt men betekenis bij het opgeven van eigen belang, van het overdragen van het bestaan, en het uit handen geven van de controle. Men is in dienst van de godheid.

Ik tuurde in de zilveren spiegel, en ik vertrouw mijn ziel, mijn hart, mijn bestaan toe aan Brahman de heilige werkelijkheid. Ik verklaar de werkelijkheid, door het zonlicht ken ik mijzelf, ja de werkelijkheid als Brahman mijn bron.

Soms zie ik in de zilveren spiegel een doel, de ene keer christelijk noem bijna dat je jezelf aan Christus of de drie eenheid wil geven, de andere keer is het hindu een van de godinnen, of Krishna, of misschien een vorm van Brahman. Een derde keer zie ik dat Nirguna Brahman de werkelijkheid zelf is, en twijfel ik hoe kan ik die uiteindelijke doel vinden, een doel dat meer is dan een gebed, meer dan een goede daad, en een mogelijke mantra die een heel pad opent.

Soms zie ik in de zilveren spiegel een doel, ja noem het heilige doel dat men opvat als men in godsdienst of religie een hogere betekenis ziet, een betekenis die bijna als ware men universeel zou zeggen. Misschien is het paradijs in de bijbel wel een verwijzing naar een wijsgerige boodschap die veel groter is, misschien was geluk daar gewoon omdat zij zich niet verborgen hielden, alsof God hun ziel mocht zien.

Soms zie ik in de zilveren spiegel, ja Christus als herder misschien wel door je leven aan Hem te geven, of je ziel in zijn goede handen te schenken. Ja bij de bijbel heet het Christus als herder die als ware men het gebed uitsprekt hij het meteen aanneemt. Wat zal hij doen met een geschenk, noem leven en ziel. Misschien verkrijgt die persoon wel eeuwig geluk, misschien wel eeuwige betekenis in het leven. Waarbij de hemel erna als een belofte als de heiligen die daar met eigen naam bij Christus zijn, en misschien wel zien hoe velen zich laten inspireren door hun mooie daden.

Soms zie ik in de zilveren spiegel, ja Krishna als herder, misschien ook wel door een offerande, al is het een geschenk als men leven en ziel aan Hem geeft. Hij zegt overal die allerhoogste te zijn, en zelfs op aarde met vele boeken, vele culturen die een kleine greep doen uit zijn straling.

In de zilveren spiegel zie ik dat Krishna zelf ook in Nirguna Brahman de mens optilt boven eigen leven en ze doorschenkt en in het uiteindelijke Brahman opneemt. Ja noem dat men Nirguna Brahman als uiteindelijke doel. Waarbij men eerst allerlei kenmerken noem. Noem naast de hindu goden en godinnen ook de namen van de manier waarop wij begrijpen hoe die concepten samenwerken in onze samenleving. Van de Almacht die de orde vasthoudt en ieder een kans schenkt om het leven te vervullen, waarbij er allerlei bekende kenmerken zijn waarin die Goddelijke kracht zijn beeltenis legt en het uiteindelijke vorm waarin zij allen in de werkelijkheid zelf aanwezig zijn en die werkelijkheid als grond aanneemt. Trancendatie van de ziel, van het leven van de wil, waarbij men geen wensen meer nodig heeft, en geen eigen belang meer naast het vervullen van die hogere bron wil hebben.

In de zilveren spiegel, de namen van de werkelijkheid die soms een kenmerk geven soms een naam, maar soms de gehele aanduiden, maar ook als men er al geen naam aan durft te geven en zegt dat die werkelijkheid zonder vorm, zonder naam het uiteindelijke doel is, waarbij men door eenheid zelfs de eigen naam en vorm durft los te laten al is het bestaan en het leven dat als een rivier doorstroomt, al zal het zonder wens zonder belang zijn.

In de zilveren spiegel, de aanhoudende toewijding zorgt dat een gebed soms na een periode wordt

aangenomen, en soms na een periode het gevoel van zekerheid geeft. Men zoekt vervulling in het leven dus die vervulling in religie zoals men ook in de wet zegt, en alles dat op aarde als religie wordt onderwezen ook op aarde zijn geldigheid heeft.

In de zilveren spiegel, door die innerlijke binding te leggen, men ook alles in het leven vervult. Ook al is men niet rijk, ook al niet bekend, ook al is men niet met een relatie of veel nageslacht maar die innerlijke binding is een geschenk die men als men die in zich heeft wonen ook op waarde schat.

In de zilveren spiegel wordt ik door gebed boven mijzelf uit getild, en wordt ik als door meditatie in de grond van de werkelijkheid verenigd, en zoek ik die vervulling van een beeltenis, die misschien door die ondoorgrondelijke bron verwerkt wordt. Noem Nirguna Brahman, ook al twijfelt men soms over betekenis van een naam, maar door gebed wordt men boven zichzelf uitgetild. Tot een bron die zo hoop ik geluk geeft maar het leven ook betekenis. Immers wie een leven heeft moet er ook waarde aan schenken.

In de zilveren spiegel zie ik een innerlijke bron die zich Brahman noemt, ook al is het als een binding die het handelen een goede vorm geeft, en misschien ook zekerheid noem gezond leven, en een harmonieuze houding, misschien is het meer dan alleen genade. Door toewijding bereikt men een doel.

Nu zie ik in de zilveren spiegel, eerst was ik op zoek naar liefde, misschien wel zonder de zorgen en de belangen waarbij je elkaar niet die eenheid gunt.

Nu zie ik in de zilveren spiegel, eerst was ik op zoek naar een relatie omdat velen zeggen daar woont het geluk in wat je met elkaar doet, en de kinderen die je groot ziet worden.

Nu zie ik in de zilveren spiegel, eerst zag ik liefde, genegenheid en was het misschien een vrouw van grote schoonheid, of zo lieflijk dat zij als ware ieder woord als honing zou zeggen.

Nu zie ik in de zilveren spiegel, ja misschien is het een tempel, ja zoals kloosters op aarde wonen, en vele monniken en nonnen dagelijks een relatie in hun hart houden.

Nu zie ik in de zilveren spiegel, ja het stil gebed, uren lang, zij wonen daar in een complex. Zij zien geen zonde, zij zien geen strijd, zij zien geen ander belang dan die diepe religie zelf.

Nu zie ik in de zilveren spiegel, ja bij heiligen is het belang niet meer om wensen te vervullen, is het belang niet meer het belang om door goed werk de beloning of achting te verdienen.

Nu zie ik in de zilveren spiegel, door overgave van je ziel en je hart neem je een standpunt aan, noem de verbinding waarbij men de godheid noemt waar men die verbondenheid mee beleeft.

Nu zie ik in de zilveren spiegel, ja een complex, zij bidden daar uren lang, misschien hebben zij zoveel toegewijden dat zij de dagen vullen.

Nu zie ik in de zilveren spiegel, ja ik voel mij verbonden in het stil gebed. Ik volg de religies van de aarde, En ik heb de boeken daarbij gelezen, in mijn taal, en in de taal die gangbaar is. Ik volg de religies Zij waren in de jeugd onderdeel, zij vonden het belangrijk. Ik hield als een vonk dat doel in mijn hart.

Nu zie ik in de zilveren spiegel, ja ik groef de putten op, en ik zag de vonk, en ik volgde haar. Stil gebed is een Van de lessen, meer nog een kans die ik bijna iedere dag benut.

Nu zie ik in de zilveren spiegel, ik voel mij verbonden misschien wel met religie. Is het de aarde, de hemel. Is het zoals ze in het hindoeïsme de almacht gayatri in het hele universum, is het de vrijmetselarij de architect van het universum. Ik spreek alleen mijn eigen voertaal en de kennis van de gangbare talen, waar je als je

reist kan aanduiden welke wensen je hebt.

Nu zie ik in de zilveren spiegel, ik voel mij verbonden, misschien put ik uit de bron die door de gebeden bevestigd zijn, ik zoek niet meer mijn eigen bestaan, ik zoek geen beloning meer. Immers als men gevoedt wordt en men gezond is, en het leven vol betekenis, dan zegt men ik heb aan het dagelijks brood en eten genoeg. Ik voed mij en mijn beloning mag door die verbinding met religie ook benut worden.

Noem in het Christendom, God zelf geen eigen belang heeft, geen eigen beloning hoeft te hebben, En in het hindoeïsme men ook zichzelf uiteindelijk overdraagt, en de beloning met de rijke voeding ook al ziet de mens niet meer dan men eet, wordt opgegeven. Noem een beloning voor iemand die in genade staat niet meer die vereiste heeft.

Nu zie ik in de zilveren spiegel, die tempel, dat complex, ja meer nog zij vullen hun dagen met stil gebed, misschien gevouwen handen, misschien een meditatievorm, misschien wel contemplatie. Ja zij vullen hun dagen met stil gebed. Ik voel mij verbonden.

Ja ik keek in de zilveren spiegel en iedere keer vond ik een nieuwe woord.

Een woord om het godendom aan te duiden, een woord om mijn toewijding in kenmerken te beschrijven

Ik keek in de zilveren spiegel en vond iedere keer een manier om mijzelf bij de goden in beheer te leggen. Ik zag vele religies, allemaal te vinden in de volkstaal of de gangbare taal noem waarbij zelfs internationaal handel wordt gedreven.

Ik keek in de zilveren spiegel, de hogere werkelijkheid met een heilige naam, immers de orde daarbinnen is precies afgemeten als een wereld waar men alles kan zoeken en vinden, waar alle wensen in het leven worden geweven. Waar de orde al die wensen samenbrengt en ieder mens ieder wezen een eigen manier kent om het hart waarde te gunnen.

Ik keek in de zilveren spiegel, en vond zelfs dat die hogere werkelijkheid ja zelfs mijn eigen tijd droeg ik over. Als ware mijn bestaan in hoger handen een hogere vervulling vindt dan alleen mijn eigen belang.

Ik keek in de zilveren spiegel, gebeden van overgave, van ik, van alle onderdelen, tot aan alle mogelijke titels, waaronder de ziel, in het hindu woord de Atman is, en het hart in het hindu woord Jiva is, die je misschien wel in alle levens meekrijgt, als een mogelijkheid om aan je zelf te werken.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja het hart de scherpte van de intuïtie, de mogelijkheid om haar een informatievermogen te noemen, zij was voorwaarde voor een boek waarin ik mij verbonden voelde.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja vorm en naam krijg je van ouders mee, en de mogelijkheid van opvoeding verkrijgt je door je in de lessituatie te laten vormen.

Ik keek in de zilveren spiegel, en zag ja in hoger handen, bij het christendom God en bij het hindoeïsme is het Para Brahman ik heb eens een kans gekregen eens een mogelijkheid, en die duurt voort ik ben nu in toewijding aan die heilige macht.

Misschien dat de hoogste intelligenties leren dat het leven niet toevallig is, dat als je iedere keuze goed neemt, je ook groeit en dat door die secure houding misschien veel toeval een mooie beslissing is en die schaduw achter elke dag, niets meer is dan door het goede werk de zon erop valt.

Ik keek in de zilveren spiegel ja mijn tijd droeg ik over aan Para Brahman, ik bracht vele mooie gebeden, en zoek die verbinding die ik bij ieder gebed even voel, maar de reis gaat door van moment tot moment.

Ik keek in de zilveren spiegel als een spiritueel huwelijk met Para Brahman, ja die wens heb ik bij hindu en christendom in gebed gebracht. Ja ik voel mij zelfs verbonden, met alle gebeden over de persoonlijke kant, die in het leven ruimte scheppen. Een mate aan vervulling meer dan alleen het gebed en meer dan alleen het gevoel.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja een gebed van overgave is oprecht en verkrijgt grote betekenis, ja in hoger handen is men instrument, tot dat de bedoeling van het leven als een mooie fontein, ja vele zielen verwondert, en vele harten genegenheid gunt.

Ik keek in de zilveren spiegel en vond dat liefde en toewijding bij het godendom, en bij zowel het christendom als de heilige benamingen. Ja de orde in de werkelijkheid de ene de almacht van God, de ander noemt het werkelijke zelf die bron.

Ik keek in de zilveren spiegel, een envelop met as van een persoonlijk ritueel, ja ik gaf mij in de jeugd over. Zonder een naam te noemen als een oprechte uitdrukking van een heilige vorm.

Ik gaf mij over. Als een oude herinnering een visioen waar zij onhoorbaar mijn gebed hoorde en mijn overgave als een teken en kenmerk toen bij haar kenbaar werd. Gayatri als almacht zij beheert de hele werkelijkheid en door in een zin alles in te leveren nam zij mij in haar genade op.

Ik vormde mij oprecht in de stormen van het leven, alle weersomstandigheden. Ja zelfs als men zelf niet weet waarom, ziekte en leed het vormt het hart, als een vorm van overgave waarin men de ziel door haar het leven te gunnen zich vormt.

Ik werd door haar gevormd en door een ritueel noem bij een kaste, die haar verricht, een persoonlijke gunst, zij gaf mij een herinnering dat die overgave in de jeugd bij haar de genade opende. Ook al ken ik vele gebeden en zijn er wereldreligies waar mijn gebeden woorden vond.

Ik kijk in de zilveren spiegel, en ik vind de innige wens om mijn bestaan volledig over te geven, en over te dragen voor het doel dat in religie zijn waarde vindt.

Ik kijk in de zilveren spiegel en noem Para Brahman de hogere werkelijkheid zoals God alomtegenwoordig is, en noem Gayatri is godin, ja de Almacht overal een kenmerk waar mijn toewijding aan geldt.

Ik kijk in de zilveren spiegel en onvoorwaardelijk gaf ik mij over, en vond iedere keer nieuwe woorden voor toewijding, een vorm van genegenheid aan een religie, een verbinding die boven de woorden staat, ja bevestiging in het hart en de ziel.

Zoals een simpel gebed waarbij taal ondergeschikt is aan de tijd en de cultuur, waar taal de woorden altijd zuiver overdraagt aan varianten die later belangrijk worden.

Noem een simpel gebed; Ik geef mij over of I surrender. Waarbij je een bron aanneemt die hoger is dan wat het eigen leven aan wensen of belangen kent.

Noem dit simpel gebed als je geboren bent in een familie waar religie, godsdienst of spiritualiteit belangrijk is. Noem als je bij geboorte gedoopt bent, of tijdens het leven heb je een inwijding gehad. Dit kleine gebed geeft in die situatie en bij dat belang, en bij die context al een betekenis. Noem als je onbewust al een persoonlijke relatie hebt zoals in het christendom, dan geef je die al volledig de ruimte.

Noem dit simpel gebed ook als je nog nergens bij hoort, misschien vind je door dit simpele gebed wel een gemeenschap, een cultuur, of een traditie misschien krijgt je leven dan ook een wending.

Noem een simpel gebed; Ik geef mij over. Dat je leven voor hogere doeleinden beschikbaar mag zijn, ook al

lijkt het dat je dan een grillig lot zou krijgen, of dat alles vrij spel krijgt. Maar een simpel gebed kan ook heel mooi zijn. Waar woorden veranderen, namen geschiedenis worden, waar zij als namen hun waarde verliezen. Kan zo'n gebed ook eeuwige waarde hebben. Immers in alle tijden vindt men wel een bron, waar zij een mooi gebed aan kunnen hechten.

Zo is er als men een bron vindt, een diepe put kan graven, er bronwater in vindt. Als men zegt, het water smaakt daar zoet, dan komen ze om water te drinken.

Zo is in religie liefde verbonden aan een bron als men zegt het celibaat is voor mij van hoge waarde, ik ben alleen, maar ik voel mij verbonden, met veel goden, godinnen, aartsengelen. De bron van religie. Men kan door een gebed de genade openen. En door de omgang door veel woorden te vinden iedere keer weer. Voor gevoel, voor belangen, voor het doel binnen het leven, het doel van de mensheid. Meer nog een relatie met een godin wordt dan teken van een verbinding waarbij men zegt, ik woon in mijn huis, maar voel mij verbonden, met de bron van een religie. De ene keer heeft de godin of god een naam in religie of godsdienst zoals in heilige boeken omschreven, dan weer is het een bron waar geen naam aan gegeven wordt. Een simpel gebed welke naam men er ook aan toevoegt, noem bij de wereldreligies, dan is het een opening naar een leven die soms beloofd wordt, die soms aangeduidt wordt. Soms zeggen ze bij scherts dat het paradijs dan gevonden wordt, immers eigen belang wordt een belangeloze houding.

De levenslessen die op iedere leeftijd zich aan eenrijgen door een ring die als de ziel van zilver, Noem de ene keer leer je dat het leven voor iedereen ontbering kent, dat toeval beide zegen en rampspoed kan brengen, en dat het lot voor sommigen ongunstig is.

Dan als het tegengestelde door het leven, ernstig, secuur, en vol zorg te leven, alle handelingen en beslissingen even goed te doen, en te maken, dan leert men dat door alles goed te doen, als ware het mogelijk dat het lot goedgunstig is, alsof het pad zich aftekent, en toeval of het lot eigenlijk een andere betekenis hebben dan de onvoorspelbaarheid die men erin ziet.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ik voel mij verbonden met de godin die met wijsheid mij ieder inzicht geeft, ook al moet men soms wel leed verdragen, of al lijkt het in een innerlijke ervaring dat men zelf een ander belang heeft dan men erin ziet.

Ik kijk in de zilveren spiegel, en meer nog een godin kan haar genade schenken nog voordat je weet hoe zij heet, of hoe zij in het leven zichtbaar wordt. Een klein gebed opent de genade, ik noem haar dat ik mij overgeef. Alsof het leven zelf ook kracht krijgt, en waar ik in wens kijk naar anderen, en zij zeggen relaties zijn het geluk, een mooie partner, kinderen, ja meer nog dat is het levensdoel, ik voel mij zwak en zacht voor mij is het leven anders, maar later blijkt, dat een godin haar gunst gaf, en misschien die zwakheid en zachtheid later een kracht, ik noem haar het celibaat. Ik noem haar in gebed naderen tot die bron.

Ik voel mij verbonden met een godin, die zich soms een tijd laat kennen, zonder haar naam of vorm erin te leggen, en soms leer ik haar in het intieme gebed kennen waar ik mijn hart uitspreek over alle onderwerpen.

Ja anderen praten met hun levenspartner over die onderwerpen, maar ik spreek ze uit, soms met gevouwen handen, soms zelfs onderweg en ik leer dat ik in mijn binnenste verbonden ben. Mijn gevoel is kalm, mijn gevoel geeft soms alle facetten maar ik mag haar uitspreken.

In de zilveren spiegel voel ik mij verbonden met een religie, het hart van religie. Het hart van meer dan alleen mijn eigen bestaan. Ik geef mij op voor die hogere bron, ik noem haar soms hindoeïsme soms christendom. Maar een ervaring in gebed is rijker dan een boek, rijker dan woorden, rijker dan anderen erin zien. Maar in gebed ben ik verbonden met een ongenaamde bron die soms door leraren namen vinden, maar soms ook afwijkt als de wind die draait, en het schip ineens door de andere richting de rotsen vermijdt, ook al voelde ik mij schuldig dat ik de reis niet won. Immers alleen een snel schip kan winnen, maar een behouden vaart is soms meer geluk dan de strijd winnen.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Ik geloof in religie ik geloof in de wereldreligies, ik geloof in de verbinding die in religie mogelijk is.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Ik geloof in de hoogste godin, die als de Almacht in het hele universum noem haar heilige naam Gayatri.

Ik kijk in de zilveren spiegel en ik geloof in het Scheppers principe. Para Brahma, waarbij de gehele Schepping keer op keer voortkomt. Noem binnen die werkelijkheid die men Brahman noemt.

Ik kijk in de zilveren spiegel, bij een arbeidspositie belooft men te werken voor een tijd met een beloning naar de mate men er inzet in heeft. Men belooft vooraf om dat werk te doen, en iedere week daar weer tijd voor vrij te maken. In de zilveren spiegel, wij leven met de zon en meten alles af aan de vaste punten.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ja in religie kan men in gebed dezelfde inzet beloven, en soms nog verder gaan, de gebeden van overgave. Men mag de gehele tijd voor de godin werken.

Waar men als mens zoekt naar een geliefde men zegt in de jeugd dat het geluk erin te vinden is. Vele mensen of zij verkrijgen een relatie en nageslacht en soms als zij niemand vinden zeggen ze als je het niet nodig hebt, voorkom je een hoop zorgen.

Ik kijk in de zilveren spiegel, het transcenderen van onderdelen kan via gebed, en via de werkelijkheid waar een zilveren kracht als ware de mens tot verwerkelijking brengt. Ik transcendeer een relatie, ik noem mij verbonden met die Godin, en die werkelijkheid.

Ik kijk in de zilveren spiegel, als vrije wil overgaat in een transcendentie door gebed, als een mogelijkheid van een relatie transcendeert en overgaat in een spirituele relatie, platonische relatie. In een goed huwelijk ga je alleen maar meer praten en groeit de verbondenheid. Dan is een spirituele relatie dat je in het hart alle gevoelens in zicht brengt van de Godin.

Ik kijk in de zilveren spiegel, persoonlijke gebeden bouwen de verbondenheid op, en gebeden over het leven, de inzet in de samenleving, brengen godsvrucht in zicht van de gehele samenleving.

Ik kijk in de zilveren spiegel, de verbondenheid via het hart. Is als een relatie die zonder persoonlijke omgang toch een gevoel van harmonie geeft. Ik voel mij verbonden.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Ja een mens kan maar een relatie vragen, als mens tot mens ben je dan gebonden, maar een gebed als de godin Gayatri of Brahman die bevestigt, is een verbondenheid die ze altijd bewaken. Een verbinding in het hart die godsvruchtig handelen mogelijk maakt.

Ik kijk in de zilveren spiegel, alle belangen die een mens heeft kent men niet, immers in eigen inzicht heeft men altijd maar zicht op wat men geleerd heeft, maar ik voel mij in religie verbonden. Een spirituele relatie zou men een keuze moeten maken, men kiest altijd de meest bijzondere naam, mijn keuze zou in religie Brahman zijn.

Zoals men in de zilveren spiegel allerlei inzichten krijgt, verkrijgt, misschien begrijp ik wel een deel van leven dat zich in het dagelijkse door het afwezig zijn van roem, en status niet laat zien.

Zoals men in de zilveren spiegel, als liefde belangrijk is, misschien een zicht krijgt op een agente, prefecta, prinses, keizerin. Ja ik vind liefde belangrijk maar als men nog niet gebonden is, kan men nog de keuze transcenderen. Hoeveel er in een relatie mogelijk is, men moet de woorden op een goudschaal wegen,

maar de autoriteit ligt in religie boven de eigen worden bij een godin besloten, in haar eigen zicht.

Zoals men in de zilveren spiegel het onderwerp en thema leert kennen een godin legt mij iedere keer uit, liefde tussen mensen kan die vorm hebben, en waar zij echt is vind men het geluk bij elkaar. Zij legt mij uit vanaf de eerste binding, vriendschap heeft men in het leven een plicht om nageslacht te krijgen, en iedere vrouw leert in haar gevoel langzaam het doel kennen, en als zij in het leven vorderen weten zij een mens heeft het doel, en moet in het leven voldoen.

Zoals men in de zilveren spiegel ziet, nog voor de eerste vriendschap is men nog niet aan die plicht gebonden, en soms is het bijzonder dat bij een nog zuiver leven, als men alleen daarnaar kijkt, dat de relatie bewust of onbewust nog met hoger is verbonden. Voor velen is die keuze al weggenomen nog voor een besluit immers kennis ontsluit zich pas als zij zich voordoet.

Zoals men in de zilveren spiegel ziet, in zuiverheid en celibaat wordt de devotee opgenomen in die bron van hoger leven, men werkt aan persoonlijkheid, karakter, hart en de ziel. Men wordt wijzer, krijgt gunsten van verbonden leven, en meer nog men leert bij zonder aan een samenleving gebonden te zijn. Zij leren bij en verkrijgen in de tijd die hen ervoor gegeven is, misschien juwelen die anderen nooit zien, die anderen nooit als mogelijk zien.

Zoals men in de zilveren spiegel ziet, tot de eerste vriendschap kan men op andere wijze in de gunst groeien, men spreekt een religie aan, en vind er de verbondenheid, men mag alle woorden nog spreken, mag alle gevoelens in gebed nog weergeven. Voor hen is dat in vrijheid nog mogelijk immers tot aan de eerste vriendschap geldt als ware het benoemd kan worden nog onder een andere spirituele wet.

Zoals men in de zilveren spiegel ziet, tot de eerste vriendschap heeft men nog geen plicht tot nageslacht, men mag een hoger doel kiezen en groeien van tijd tot tijd, meer nog in het hart de zekerheid. De goden bestaan, en de godinnen schenken echtelijke liefde aan een devotee die of nooit besloot, of dacht ik wacht pas tot een echte binding mogelijk wordt. Men kan dan nog de liefde zuiver richten zonder voorwaarde.

Zoals men in de zilveren spiegel ziet, tot de eerste vriendschap kan een hoger doel, onafhankelijk van toestemming of voorwaarden nog in die keuze zichtbaar worden, als ware het hart van binnenuit gevoedt wordt, misschien moeder aarde, de moeder godin, ja vele namen zijn aan die gunst verbonden. Misschien is een platonische relatie in zuiverheid, men is nog niet lichamelijk gebonden, ja de godinnen en goden schenken uit hoge hand meer dan duizend gunsten meer nog men kent nog niet die zegen, die dan in het leven het spirituele ontsluit.

Zoals men in de zilveren spiegel ziet, men kan in zuiverheid het celibaat, ondoorgrondelijk is de gunst die men dan krijgt, maar als men nog een keuze heeft, noem het jong, noem het in ernst. Ja kies dan voor lange tijd, of kies zo dat men nog het lot kan onderzoeken. Immers het is een mens maar gegeven tot de eerste keuze, duidelijk maakt. Ik kies vriendschap op aarde, of in religie, maar bij een zuivere relatie is het vaak dat men de keuze maakt op een inzicht die men pas krijgt als de keuze belangrijk lijkt.

Zou men in de zilveren spiegel kijken en een keuze maken, kies dan wijs.

Ik keek in de zilveren spiegel ik zag als ware de godin Gayatri als aan de ziel verbonden, en als ware Krishna die de mens als verantwoordelijkheid draagt. Ik zag nog meer, zolang men een naam heeft en in die naam de eigen ziel herkent, dan is al het goede dat men doet, en alle genade die men aanneemt aan die naam en aan die ziel verbonden.

Ik keek in de zilveren spiegel, zolang men eigen naam herkent, en in het geweten meer nog het hart voelt hoe men leeft en welke waarde men heeft voor een samenleving dan kan men groeien, meer nog men kan alle goede gunsten aan een koord rijgen, en als ware mogelijk het leven meer

dan een schilderij is, weeft het lot alle beloning voor het werk als een gunst van boven aan een.

Ik keek in de zilveren spiegel, zoals sommigen die alles voortdurend volledig behartigen, keuzes maken, alle daden op het goede richt, en alles voortdurend de volle inzet geeft. Men went ook aan een levenshouding waarin men excellereert, men kan dan door die houding vele zaken verwerven.

Ik keek in de zilveren spiegel, men zegt ik werk zonder belang, zonder beloning te kiezen, en beschouw het werk als vrucht voor hen die anders door het lot benadeeld worden, maar meer nog voor de goden werken is zonder eigen belang een beloning die van hoge hand komt.

Ik keek in de zilveren spiegel ik voel mij verbonden met een spiegel die mijn ziel in haar deugd laat zien, de ene keer zie ik in gebed verbondenheid, dan in genegenheid misschien wel godinnen of engelen, of apsaras die bij iedere zuivere dag zich even laten zien.

Ik keek in de zilveren spiegel en zocht die vervulling in religie en genade, en voegde elke vorm als een diamantje in een ring, die onzichtbaar mijn band bevestigt. Meer nog ik zocht in religie die zekerheid. Waar ze zeggen, die zuiverheid is een bijzondere verdiensten immers de goden nemen alle gebeden aan zonder men een eis heeft. Immers die zuiverheid verwerft via beide kanten zonder een partner die een voorwaarde in de relatie stelt, immers ook spiritueel draagt men beide de verantwoordelijkheid. In zuiverheid de moedergodin in het hart door de intuïtie, vele gebeden, vele manieren om dienstbaar te zijn in de samenleving. In zuiverheid de Vader God, die zegt door beproevingen die ieder mens ook krijgt, en men goed doorkomt verkrijgt men de gelijke beloning. Ook al is het voor hen in de samenleving een hoge gunst die bij hoge graden wordt toegekend. En in zuiverheid hecht het zich bij toeval als beproeving en beloning op een naam.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik zag mijn ziel als in opperste toewijding meer nog een communie die men alleen in gebed vindt, en daar in de dagelijkse omgeving ruimte voor vrijmaakt. Ik was iedere dag in volle aandacht voor het goddelijke in religie. Zelfs als men zegt de goden ziet men niet, en waarom zou je hen je aandacht schenken. Zij kunnen zelfs niet in een gesprek hun mening geven.

Ik keek in de zilveren spiegel; en rijgde als ware men in de hemel een beloning mag kiezen, alle genade die men mag aannemen aan een bij de ziel, het hart en het bestaan. Ja meer nog in de hemel is men vol geluk maar men mag dan kiezen welke vorm een beloning heeft, kies dan genade en door werk verkrijgt men haar als ware men in een bestaan door de gehele tijd heen bestaat, men de genade zo mogelijk voor altijd mag verkrijgen.

Ik keek in de zilveren spiegel, zolang men in zuiverheid is, blijft men vanaf de oorsprong verbonden met de ware geliefde waar men geen naam aan kan geven, waarvan men niet ziet hoe zij toont, en men weet niet waar zij woont. Maar men is verbonden, aan een ander, die in het hart die verbondenheid geeft.

Ik keek in de zilveren spiegel, tot een vriendschap heeft men geen verplichting buiten de mens zelf, en mag men een ideaal najagen, misschien mag men een hartewens verwezenlijken, of meer nog een kans benutten waar een sluier overheen ligt. Men kiest geen maatschappelijke status, geen roem, men kiest de ziel die zich verbindt aan de genade die men door beproevingen op onbekende ogenblikken toont en zich laat aannemen.

Ik keek in de zilveren spiegel, en voel mij in de oorsprong verbonden met de gehele werkelijkheid, misschien dat in het hart alle juwelen besloten liggen, misschien dat men in het hart met alle heiligen en engelen verbonden is. Misschien dat een oude les van religie is, zolang men nog een kans heeft of een mogelijkheid mag je die najagen om haar te verwerven, want zolang ie mogelijkheid er is kan men groeien, als een kans die men in reïncarnatie, of in het bestaan in een van de leven krijgt. Men mag dan eens in een leven die kans benutten. Dus herken haar, want veel levens van ieder mens worden gebonden in een vriendschap waarmee men de sluier over de ziel legt. Als ware de ziel aan een ander verbonden, misschien niet meer die kans heeft om in zuiverheid aan hoger religie verbonden te zijn.

Ik keek in de zilveren spiegel en ieder leven begint zuiver, met een nieuwe kans. Zoals een mens in het bestaan vele levens heeft, en ieder leven nieuwe kansen biedt, en men misschien een of meer levens de kans heeft om in zuiverheid te blijven en men de vriendschap in religie op een god of godin kan richten. Heeft men in een van de levens die kans, benut die dan geheel immers de ziel groeit bij zo'n leven, en wat de ziel verkrijgt blijft die ziel altijd bij.

Zoals de vergelijking, wanneer een mens in het leven een geliefde vindt, en zij trouwen, zijn zij in de eerste feestelijke verbondenheid als ware het een geschenk van engelen is, of het leven mooier en bijzonderder is dan men zou kunnen dromen. Men heeft dan in het huwelijk een magisch gevoel. Deze vergelijking is ook bij hen die de verbondenheid vinden in het religieuze. Men verkrijgt de genade voor de ziel, en rust in de kostbaarheid van het verworvene, als ware de ziel bijzonder door groei een unieke reis door het bestaan heeft.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ja als ware men een godin ziet, waar men in de jeugd aan is beloofd. Een godin die als hoogst wordt aangeschreven, soms noemt men haar naam met een betekenis in taal, soms zegt men de hoogste, en soms zegt men als zij bereikbaar is mag er naar zoeken en streven.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ja ik zie dat alle mensen die een religie beoefenen, een geloof volgen, of meer nog betekenis geven in het leven, zij kiezen een naam, soms door hun omgeving aangereikt, soms als na studie een bijzondere keuze, soms kiezen zij uit de opvoeding als ware voorouders er een bijdrage in zagen.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ja een godin leidt ook naar haar bron, waar zij in de werkelijkheid verbonden zijn, misschien wel verbonden aan een betekenis die men alleen na diep schouwen kan ontdekken, ik laat mij in de werkelijkheid vormen als een soort overgave.

Ik kijk in de zilveren spiegel, ja vele engelen zien ook betekenis, noem als men de wil transcendeert dat men zich ook veiliger voelt als men dag na dag in de opperste toewijding alles in het leven zorgvuldig afmeet. Misschien leeft men gezond, vindt men betekenis in de dag, misschien is het leven minder breed of luxueus maar men vindt wel gezondheid, tevredenheid.

Ik kijk in de zilveren spiegel, voor een held is het altijd dat men waarde vindt in het goede dat men bij het leven voegt welke taak men ook voldoet. Men vindt juist waarde door zowel in het hart als de ziel benut worden. Een dag zonder betekenis is voor een held een begrip die men door een heldendaad voorkomt.

Ik kijk in de zilveren spiegel, en de hoogste godin, misschien wel zo hoogwaardig dat men haast niet kan naderen zonder er de betekenis van hoogachting in te leggen, een godin die soms als Almachtig wordt aangeschreven, soms ook wel als zo hoogwaardig dat zij de gehele schepping draagt. Men zoekt een godin zolang men in het leven nog niet heeft gekozen voor eigen wens.

Ik kijk in de zilveren spiegel, en vind die hoogste godin als een gelofte in religie van celibaat, gehoorzaamheid en armoede. Men leeft volgens een regel die in het hart zich toont.

Ik kijk in de zilveren spiegel een met die hogere werkelijkheid, verbind vele betekenissen van het leven en van het bestaan, men moet hopen zich voor een hoger doel in te zetten, misschien is een helden daad ook een gebed van overgave, misschien wel meer dan overgave na dat gebed begint er een nieuw leven. Men leeft verwerkelijkt door die bron van een godin aan te nemen.

Ik kijk in de zilveren spiegel, en schenk mijn lot, meer dan betekenis als ware men door alle religies reist en uiteindelijk vervulling vindt die men alleen kan bereiken door die zoektocht aan te gaan.

Ik kijk in de zilveren spiegel en gebed na gebed, misschien is het leven meer dan alleen een zoektocht, men

zegt dan uiteindelijk in het leven verbinding te hebben gevonden. Die men los van de status van wereld als een innerlijke vorm heeft gevonden. Een innerlijke vorm die uitstroomt in de wil en in het hart nieuwe gevoelens schenkt, men hecht niet aan het tijdelijke, noem geld, noem status noem plezier, men hecht aan een hervonden hart, die samen met de wil getrancendeerd betekenis vindt, waar men niet meer door toeval uit lang pad kan worden gebracht. Men noemt een hart en wil die getrancendeerd als werken voor een hoger doel, misschien wel het verwezenlijken van een ziel vervulling vindt.

In de zilveren spiegel, als een antwoord of bevestiging, dat waar anderen in het leven hun doel zoeken, en ik ook een doel vind, in de volheid van het leven. Iedereen maakt een keuze, en in de grond wet zijn religies als een mogelijkheid. Zelfs als je zelfstandig bent mag je alle middelen gebruiken om het leven succesvol te laten verlopen.

In de zilveren spiegel, soms kiezen zij in nood, soms in een goede tijd, maar als mensen een keuze maken. Noem dat er velen zijn die heilige boeken raadplegen als zij in hun leven tekort schieten.

In de zilveren spiegel, soms kiezen zij in het begin van hun leven, soms als zij al gevorderd zijn, en soms zelfs op de laatste dag, je kan een ander niet voorhouden dat er maar een keuze is in het leven, maar als mensen die keuze overwegen laten zij zich leiden door hun opvoeding, de geliefden in hun leven meer nog soms door een vreemde die maar een woord zegt en daarna in de sluier van de werkelijkheid weer verdwijnt.

Mensen hebben in het leven tal van kansen om doelen te verwerven, soms met mooie gouden glans als ware roem en rijkdom beloofd wordt, soms als ware van zilver een zuiverheid die men nooit vermoed heeft.

In de zilveren spiegel, een keuze om de genade van de jeugd weer door te zetten, misschien opnieuw waarde te vinden, misschien wel een inzicht die toont dat zij in de jeugd van waarde was, maar ook van waarde te kunnen zijn.

In de zilveren spiegel, men laat zich in de werkelijkheid doordringen, misschien een gelofte meer dan zekerheid een geloof dat kans kreeg om de betekenis te duiden. Men hoeft geen relatie als men er geen wens toe heeft. Men hoeft geen relatie als men die verbinding ervaart. Noem dat iedereen met een gelofte er in het leven plaats voor vindt.

In de zilveren spiegel, zij die hun liefde vinden, zullen altijd zeggen het is mijn levenspad het heeft voor mij waarde. Zij die een ander leven vinden, zullen ook zeggen dit leven is voor mij.

Het is dan als het laten bestaan van de samenleving en de regels waarin iedereen de ruimte krijgt om te ontdekken waarom men leeft. Men mag in het leven allemaal met dezelfde voorwaarden zoeken waar men gelukkig van wordt. We krijgen bij geboorte allemaal een naam, en delen in de opvoeding zoals in de maatschappij mogelijk. We delen in de kans om te groeien, en we delen in de beperking die soms in het leven als tegenslag, door ongeluk, ziekte of ander oorzaken voorkomt.

In de zilveren spiegel, men groeit en verkrijgt inzicht, waardoor velen een pad kiezen en soms gelukkig zijn met hun keuze, maar soms ook hun roer wenden voor een nieuwe weg.

In de zilveren spiegel, men mag in het leven een gelofte aangaan. Celibaat als een diepe verbondenheid die men in religie vindt. Misschien gehoorzaamheid, ja men is zich gewaar van kleine vingerwijzingen zoals het lot die soms toebedeelt, ja een gelofte dat men voor het werk geen eisen stelt, en als ware beschikbaar is om wanneer men geroepen wordt te schrijven over geheimenissen.

In de zilveren spiegel, ja velen kiezen hun pad, en iedere keuze leidt tot meer zekerheid. Als men aan het einde in goede ouderdom terugkijkt ziet men het verleden en toeval is dan geen plotselinge gebeurtenis meer, men ziet zekerheid.

In de zilveren spiegel, meer dan een leven probeert men van betekenis te zijn voor geliefden, religie, de samenleving. Een kans die men iedere dag weer krijgt. En aan het einde terugkijkt, ja misschien is een waardevol leven een keuze die je iedere keer neemt, en misschien bevestigt.

Ik keek in de zilveren spiegel ik zag allerlei hoogstaande beschavingen, de prefecta van twee honderd planeten, ik zag een lord protector en een prinses. Maar ik zag ook voorbij de tempel waar zij iedere dag in stille aanbidding van een godin of godheid een natuurlijke levenswijze behielden.

De zilveren spiegel liet een tempel zien waar zij in getrouwheid misschien wel een dagdeel van vijf uur in gebed zaten, en iedere dag zuiver leefden, zij aten alleen gezonde gerechten die uit de natuur kwamen, noem groente, fruit en allerlei natuurlijke middelen ware hun dieet. Zij zaten naast hun stil gebed ook in een tempel en gemeenschap waarin zij niet door verleiding de waarde van hun toewijding niet meer zouden kennen.

Ik keek in de zilveren spiegel, en zag ook mensen misschien uit een wereld en volk waar zij geen waarde hechten aan technologie, misschien waren zij in eenvoud en in een simpel leven, ja enkelen werden aan het hof aangesteld. Men vroeg waarom zou een eenvoudig mens aan het hof zijn, maar in hun eenvoud, zij kenden geen technologieen maar waren in hun traditie altijd getrouw gebleven. Zij wisten dat geluk niet altijd te vinden is in uiterlijke zaken. Zij droegen als ware een innerlijke band.

Ik keek in de zilveren spiegel en zag bij de hoogste keizerrijken, zij vonden die twee zaken ook belangrijk. Een tempel waar zij in gebed zitten en ook de eenvoudige mensen waarvan enkelen aan het hof werden aangesteld. Geluk zit niet altijd in hoogstaande taken beloningen of gunsten, maar mag ook in eenvoud een innerlijke band zijn.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ja rond mijn twintigste zei een geestelijke raadsman dat als men het leven door het plezier niet meer aangenaam vindt, zelfs als plezier dat mogelijk is al niet aantrekkelijk. Meer nog men kent een lichamelijke ziekte met veel pijn, dan zegt men dan is een pad als spiritueel monnik een mogelijkheid. Een sanjasin begint vaak einde van de jeugd als leven niet aantrekkelijk is met al zijn doelen en wensen. Onder pijn kan men niet van het leven genieten en dan een spiritueel pad gaan. Dan is een pad waarin men een doel zoekt die niet afhankelijk is van prestige, of macht of rijkdom. Men zoekt geluk in een hoger doel dat niet afhankelijk is van feilbaarheid. Een doel zoekt men die als ware mogelijk alles transcendeert. In een indiase religie ben je een monnik, een sanjasin, of in tyaga zoals het heet.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ja zo'n pad ga je alleen, zo'n pad ga je met een innerlijke leraar, misschien wel een heilige naam die vanuit de hemel zo geloven ze in het christendom hun gunst of genade schenken.

Ik keek in de zilveren spiegel; Men gaat het pad op met een gelofte van het celibaat, waar men in de jaren waar het eerst een ogenschijnlijke levensovertuiging is, een diepere betekenis zien. Men richt alle gevoelens in gebed op de godheid, of de godin. Men bespreekt als ware alle onderwerpen waar je met anderen over zou kunnen praten met een godheid of godin. In gebed kan je veel van jezelf blootleggen, maar ook soms de onzekerheid of de godheid alles verneemt. Een gebed over jezelf is dan ook jezelf in zicht brengen, en als ware geef je de godheid of godin ook toestemming om zijn straling erin te vestigen.

Ik keek in de zilveren spiegel; men zoekt altijd in geloof of religie een heilige naam, waar de mens en zijn fouten in hoger verband zijn, en zelfs als je gelooft dat leven een tijd is van onzekerheid dat er een hogere macht is die het draagt.

Ik keek in de zilveren spiegel; een sanjasin gaat met een gelofte van het celibaat een doel tegemoet van een

eenwording met die heilige naam. Men mag niet zeggen een pad of een tijd van toewijding gaat verloren, immers men kent die gelofte en door de tijd heen draagt men de toewijding en zelfs als een gebeurtenis een wending een pad onmogelijk maakt, men zegt, die periode was een rijkdom immers een hoger doel telt als ware men in het verborgene de ziel met goud of zilver vult. Men draagt dan een innerlijke pracht, misschien zijn het wel de stralen van een godin. Die als ware de werkelijkheid doorglanst met haar licht.

Ik keek in de zilveren spiegel, ja vele zaken zag ik verkeerd gaan, allerlei kleine en grote fouten, maar men houdt zich vast aan de maatstaf die men geleerd heeft, in de jeugd, maar ook in religie. Men kan alleen een visie verkrijgen als men een bron kent waarbij men die kan leren, men wordt onderwezen als een ondoorgrondelijke leraar die soms zijn gelaat toont, maar soms in een moeillike tijd opeens niet meer daar is, en zelfs gebeden van machteloosheid lijken als ware de leraar ze niet ziet.

Ik keek in de zilveren spiegel; Para Brahman, is een naam van de werkelijkheid, een naam van een geheel, waar een hogere orde in aanwezig is. Zoals een orde waar niemand geheel van weet hoe wijd die reikt, of hoe precies op alle niveau's alles geschapen is. Een hogere orde waarvan wij als mensen onderdeel zijn. Noem in religie is een koning als een avatar, of een godin die een naam heeft, en in een land of werelddeel kent iedereen de naam die aan de macht verbonden is. Men kan nooit onzeker zijn over zichtbare namen, die hun macht als ware geoormerkt krijgen van een volk of een religie.

Ik keek in de zilveren spiegel; als men uiteindelijke moet kiezen voor een partner, ja als je geen vrouw kan vinden of andere gebeurtenissen maken het onmogelijk, ja men mag zich altijd verbonden voelen, maar heeft men geen keuze, kies dan voor religie, immers gebed schenkt vele mogelijkheden om je hart bloot te leggen, en waar een gebed een deur opent, kan men zelf van binnen het licht laten groeien.

Ik keek in de zilveren spiegel en ja als men zich verbonden voelt, ja je kan in gebed duiding zoeken, en in gebed een verbinding zoeken of ervaren met religie. Men mag dan zelf een naam eraan schenken, misschien zijn vele godsdiensten ook wel ontstaan door juist dat verlangen in gebed uit te spreken.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik koos in mijn leven van toewijding misschien om alles te schrijven, of alles in mijn ziel als wijsheid te zoeken, misschien was onzekerheid wel om inzicht te ervaren in wat onbekend is. Men zoekt een religie, en men vindt vaak religie in wat men in de jeugd meekrijgt. Een visie, een plicht, een weg die men als sanjasin alleen gaat. Men heeft een innerlijke leraar, die mogelijk allerlei genade vormen geeft, die in het celibaat zijn vruchten schenkt.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik koos voor een verbintenis met Para Brahman, en waar Gayatri de Almacht is en de Alschepper beide functies als een betekenis draagt, men vindt in beide vervulling door het gebed. Waar de Almacht in sommige volkeren een strenge vreesachtige macht is, en de Alschepper haar naam onderwijst aan hen die schoon gewassen zijn in het dagelijkse in de toewijding.

Ik keek in de zilveren spiegel; Men verbiedt geen regel die door een leraar wordt toegestaan, en men verbiedt geen pad waar een trouwe adept al jaren wandelt. Men vindt dat transcendente doel niet door een ander die te verbieden, of het karma van een ander als ware geleende veren weg te nemen.

Ik keek in de zilveren spiegel; Mijn licht zal misschien wel over duizenden jaren schijnen, of misschien mijn woorden over honderden jaren vertaald worden, maar voor mij is het een pad waarin ik trandendeer, mijn eigen zelf wordt in het licht van een hoger zelf ondergeschikt aan het belang van religie, het hart van de samenleving. Mijn hart is verbonden, aan die hindoe heilige naam. Men zoekt in het leven verbinding, men zoekt ieder verbinding met wat voor anderen misschien geen hogere waarde heeft, maar iedereen vindt zelf iets in het leven iets van hogere waarde. Ik zoek een diamant van wijsheid, misschien een levende bron van hogere belangen, misschien zoek ik een bron die mijn ziel beantwoordt. Ik vind haar in religie. Naast alle beloftes die men op het pad verkrijgt. Misschien wel een straal zuiver licht tot in de eeuwigheid.

Dieper dan een mens kan kijken als ware een mens zijn ziel wil zien en door het licht dat ook wijsheid brengt zichzelf leert zien in een doel dat hoger dan eigen belang een belang van de samenleving is.

Noem een belang dat men van oudsher meekrijgt bij de ouders of opvoeders, en meer is dan een doel, noem een doel waarin religie een doel van de ziel mag zijn. Waar velen zeggen ik heb geluk gehad een partner en kinderen, ik heb van hen levensgeluk gehad. En de eenzame schrijver of wijsgeer die zegt ik heb geluk gehad voor mij was een wijsgerig doel weg gelegd. Een doel van religie dat voor die eenzame wijsgeer een levensplan dat tot uitvoering kwam en meer nog als een sieraad aan de ziel, noem als een naam van een religie die in het hart en de ziel geschreven wordt.

Ik kijk in de zilveren spiegel en zie dat ieder mens, rijk, arm welk eigenschap ook naar vermogen een doel in religie waarde schenkt. De armoedige koopt een beeld van koper, en de rijke koopt er een van goud.

Waar de wijsgeer zijn gevoel beleeft met allerlei hoge inzichten is de landbouwer gebonden aan de kennis van zijn vak. Waar de wijsgeer een relatie beleeft met een godin, is een wetenschapper voortdurend vervuld van zijn echtgenote en kinderen. Men kan niet zeggen de mens die zijn plicht doet is zonder deel of zonder zijn goede eigenschappen.

Ik kijk in de zilveren spiegel en leer de aspecten als een kristal of dure diamant kennen, ik zie allerlei goden namen en godinnen en beeltenissen van hun betekenis. Meer nog een doel is hoger dan men zelf kan reiken, maar wordt als ware mogelijk door de goden aangeboden, men kan door een eenvoudige plicht meer dan genade verwerven. Misschien is genade ook verbonden aan het overstijgen van eigen belang, en als men een hoger belang dient, men daarin ook genade verwerft.

Ik kijk in de zilveren spiegel, men heeft een tijd van leven en bestaan, en met eigen naam of men zelf werkt of in overgave leeft, men is verbonden aan het werk en verkrijgt als ware mogelijk vrucht van werk als godsvrucht of als de vrijheid om wensen te vervullen. Ik voldoe mijn plicht en meer nog door plicht verwerft men godsvrucht. Ook al zien weinig mensen het nut van de vele aspecten, maar een wijsgeer tekent ze op en als een beeltenis een transcendente betekenis wordt het een devoot en gesublimeerd symbool. Meer nog een wijsgeer ontsluit een beeltenis die in de ziel geprent licht schenkt aan de werkelijkheid.

Uiteindelijk als het doel zichtbaar wordt, een horizon waar een gouden zon van wijsheid zijn licht schenkt, Als een doel dat niet bestaat uit vriendschap met mensen maar met religie, men zoekt ik gebed de verbinding. Een diepe verbinding die meer is dan woorden, die het hart als ware doorstraalt.

Als men leert dat alles dat je hebt, of mag hebben of wenst opgeeft voor een hoger doel, alles opgeven om dat doel te bereiken als ware het transcenderen van jezelf, van alles dat je bent, van je eigenschappen maar ook je mogelijkheden. Een gebed van overgave is moeilijk maar jezelf voor die hogere macht opgeven, Noem men bestaat niet meer om wensen te vervullen of een vorm van eigen belang te volgen. Geen carrière, geen relatie, geen kinderen, ook geen hobby om dure zaken te verwerven.

Waar een doel eerst voor jezelf is, dan is het voor het hogere doel voor religie, voor de samenleving, misschien een doel waar je zelf geen wens toe had, waar je zelf geen belang in zag. Maar een hoger doel dat beloofd wordt, een hoger doel, ja ik geef mij geheel in handen van het principe, een hogere goddelijke bron, een intelligentie die niet doormeetbaar is, een intelligentie men weet niet wat geluk in handen van het hogere is. Voor een mens is geluk om samen met dierbaren lekker te eten, samen nieuw uit te wisselen en misschien samen leuke dingen doen. Maar het hogere doel, die het gehele leven doorstraalt.

Een hoger doel; Para Brahman mag ik mij voor u opgeven, mag ik alles voor u opgeven. Geheel in handen te zijn, als ware beeldspraak de betekenis draagt. Een leven is niet meer voor mijzelf, maar voor het hogere, ook al raakt dat hogere met onzichtbare handen en onzichtbare ogen mijn bestaan aan. Als een hart binnen een hart, of misschien wel mijn zelf die zich verenigd met dat hogere zelf. Men noemt dat het universum doorstraalt wordt met dat hogere zelf. Dat het hogere zelf, men mag niet meer uit eigen hand leven, en men

kan geen wens meer hebben om terug te keren tot het aardse.

Een hoger doel dat in het hart zich bij ieder moment ontvouwt, een doel dat zich ontvouwt juist door alle eigen vrijheid ervoor in te leveren als ware gehoorzaamheid in hoger handen, als ware beloond wordt door en gebed waarin men die gehoorzaamheid eeuwig belooft. Men mag in gehoorzaamheid zich overgeven, waarna men een hoger doel dient.

Para Brahman met hart en ziel geef ik mij over, een heilige naam waarin de gehele orde binnen haar als eigenschap en beschrijving bestaat. Een hoger doel dat vindt men door alles dat aards is en alle eigen wensen durven in te leveren. Een monnik zal nooit een relatie aangaan, en hoeft er geen wens toe te hebben, immers een mens die voor een hoger doel kiest gaat niet meer een belang kiezen waar de waarde door wijsheid is overstegen. Een monnik zal eeuwig zijn gelofte onderhouden, als ware ieder moment gedragen wordt. Een moment dat alleen bestaat door haar waarde te gunnen, en te zien dat boven eigen belang de samenleving staat, en boven eigen wensen, plicht voor religie bestaat.

Waar men ook woont, men is in een traditie of religie ondergedompeld, en waar men ook leeft men heeft de gelegenheid om het bestaan te transcenderen. Men zoekt een hoger doel, en waar ieder mens een recht heeft een mogelijk doel te kiezen en na te streven, ja zo is een religieus doel daarbinnen ook mogelijk.

Men mag in handen van een hoger doel, zonder eigen wensen, zonder doelen na te jagen een doel van religie als ware in het eigen leven laten inblazen als een wil ,of een plicht van een hoger doel.

Een mens mag als monnik een leefregel volgen, mag de grenzen hebben van de wet en de orde binnen de samenleving maar als ware men zelf ook een hoger inzicht heeft, zal een wens en plicht de vorm hebben die de goddelijke machten bestemmen voor die cultuur, die taal, die wet, en wat mogelijk is bij het licht van het goddelijke.

Een mens als monnik mag misschien geen relatie hebben, maar heeft wel een rijk leven, een leven van rijkdom waar de hogere macht, noem religie, noem godsdienst, het koninkrijk der hemelen een rol heeft, een rol die misschien wel een wereld boven zichzelf uit tilt. En ieder moment dat zich ontvouwt kiest al het bestaande een doel, en ook een hoger doel is mogelijk.

Ieder mens heeft in het leven een keuze, noem de belangrijkste keuze, die voor de eeuwigheid geldt, soms maken zij de keuze voor een relatie in het leven is men dan veilig maar na het leven opnieuw de keuze.

Soms maakt men die keuze voor een carrière, na het leven kan men geen eigendommen meenemen. En is men opnieuw zoekende.

Soms maakt men die keuze in beraad men weet in het bestaan kan men een keuze misschien maar een keer aannemen of invullen, dan kiest men als ware met de weegschaal.

Soms is die keuze als ware in hoger handen als een kroon waar men zich aan belooft, als een scepeter die men eenmaal invult als ware de eeuwigheid haar bevrucht.

Een keuze is dan als ware een zaadje in de grond die groeit, en hoe langer die keuze geldig is hoe meer kracht hij krijgt. Men kiest altijd voor het belangrijkste in het leven, ik kies religie, en waar anderen een voorspoedige positie kiezen, kies ik een innerlijke band met een godheid.

Als men kiest, als men in een land woont en binnen de opvoeding de keuze krijgt, en in de eigen taal uitdrukt is een keuze altijd aangenomen, immers de wet is binnen haar grenzen altijd veilig, en wanneer men die keuze maakt. Wordt zij als een sieraad geschonken.

Ik kies voor Para Brahman, immers mijn keuze werd pas ingevuld toen ik haar naar waarde schatte en een weegschaal zei, alle tijdelijke keuzes zijn maar voor even, als men in de eeuwigheid kiest, vind haar kennis dan in alle boeken, en als zij nog mogelijk is, dan kan men nog uitspreken.

Ik zag velen voor relaties kiezen, ik hoorde velen voorspoed kiezen, en zelfs keizers en koningen verloren zich in het tijdelijke, een band waarmee men levensplezier heeft, een doel waarin men binnen de samenleving waarde heeft, maar een doel voor het bestaan, alsof de tijd zelf haar genade gaf.

Ik keek in de zilveren spiegel en zag een keuze is als een ring met een gouden kleur waarmee men zich aan de godin bindt, en een halsketting is als met goud en een symbool waarmee men die genade schenkt aan een devoot. En ik zag als een kroon waarmee men de wijsheid en de genade dient van een naam die geschonken wordt, als een sluier die alleen zichtbaar wordt als het enige doel haar genade is.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik kies Para Brahman. Men mag maar een keuze maken in het leven. Als een huwelijk waarmee men zich uitspreekt over een voorkeur, als een plicht die men binnen de wet voor een leven aangaat. Als een traditie waar men de keuze maakt en een gelofte of eed krijgt.

Ik keek in de zilveren spiegel, bij het levensoordeel wilden zij een nieuwe relatie met een mogelijke schoonheid waar zij eerder ook voor kozen, zij kozen voorspoed en achting waar zij eerder ook voor kozen. Een eeuwig doel kiest zichzelf als ware iedereen en alles in dat doel vervuld wordt met de mens en zijn mogelijkheden. Als ware de zon nooit verandert, en de aarde altijd blijft draaien.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ja eerst rond einde van mijn jeugd, ik zei zonder ruzie in harmonie, ik heb mijn oorsprong als mens en als ziel. Ik zei ik offer een gedeelte van mijn mogelijkheden op om een hoger doel te vinden.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik zei ik werk voor de godheid tot mijn ware liefde zich toont. Ik wachtte en werkte geduldig voor de godheid, als een periode van toewijding die men in zuiverheid nog mag en kan voldoen.

Ik keek in de zilveren spiegel; Naast het werk voor de godheid, bleef ik zuiver en het gebed voor een ware geliefde is als een soulmate die dan door de godheid zijn vorm krijgt.

Ik keek in de zilveren spiegel; Jaren bleef ik voor de godheid werken, een schoonheid ware liefde, als een godheid die toont, ligt die schoonheid van de godheid zelf erin. Als een schoonheid die op aarde ,waar men ook zoekt, men vindt die vervulling. Maar mijn keuze werd de vervulling door de godheid zelf.

Ik keek in de zilveren spiegel; en de vervulling van de godheid schonk mij devotie en towijding, waar anderen zich verliezen in een relatie, achting faam of roem. Ik bleef getrouw en vond veel wijsheid in het leven door de schoonheid van de werkelijkheid te vinden.

De godheid vervult een relatie door haar of schoonheid te geven, of die binding zelf aan te gaan. Ik koos voor de godheid, die bij monde van een oordeel een religie ontsloot.

De hoogste Godin noemt men Gayatri, en waar zij geen mens is, en waar zij haar genade schenkt aan de mensen die als sanjasin of monnik hun leven willen geven. Waar zij mensen die geen eigen bestaan als wens hebben, neemt zij hen in liefdevolle dienst aan.

Ik keek in de zilveren spiegel en vond die innerlijke vervulling, in het hindoeïsme zijn de namen niet tegengesteld en in het christendom is een oordeel over jezelf een gebed met grote waarde.

Ik keek in de zilveren spiegel, waar mensen geen eigen belang hebben groeien zij tot grote hoogte, Noem dus een doel dat als opvoeding in de educatie is gelegd, vaak een begrip dat betekenis krijgt. Als ware een zaadje of bloem die groeit en een zeldzame verschijning werkelijkheid wordt.

Ik keek in de zilveren spiegel en vond de ochtendstond, ik vond die parel in de akker, en als ware een olielamp haar schijnsel belooft, als ware men aan de vruchtstruik grioeit en veel vrucht voortbrengt.

Ik keek in de zilveren spiegel waar men het celibaat bleeft met een religieus doel, een platonische relatie met een godin. Ik koos voor toewijding en zuiverheid, ik koos die relatie met de godin te verdiepen.

Bij monde van de normen en waarden is toewijding toegestaan dus ik koos voor dat persoonlijke pad, toewijding celibaat, en blijvend bij het huis der goden. Misschien wel het huis van Brahman.

Ik keek in de zilveren spiegel; plezier wensen en genieten is voor die monnik en zijn bestaan van geen waarde, immers als men die orde in hoger vlak bij de goden legt, vult het leven zich met die ingeblazen wil van de godheid.

Ik keek in de zilveren spiegel; Bij God is volledige overgave de toegang tot een rijk leven. In het hindoeïsme is volledige overgave, de toegang tot het aandurven van hogere niveaus waarbij men zichzelf inlevert.

Ik keek in de zilveren spiegel waar Brahman mijn leven doorschijnt, doorstraalt en zijn licht schenkt. Door overgave bereikt men dat doel dat in de vroege jeugd in school is gelegd. Hun doel werd mijn doel. Hun doel werd mijn werk, misschien blijft het ongezien tot aan het einde. Als dan het licht opgemerkt wordt zal een woord blijven bestaan.

Ik keek in de zilveren spiegel; men geeft zich helemaal over aan een geliefde, de ene als schoonheid de ander in pure genegenheid.

Ik keek in de zilveren spiegel; Soms offer je je op voor je kinderen, je ziet hun bewustzijn en als zij schade lijden wil je hen er graag voor behoeden, men zegt doe toch voorzichtig.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ja voor een schoonheid zeg je zelfs tegen vrienden, vandaag sla ik even over, mijn echtgenote heeft mij vandaag nodig.

Ik keek in de zilveren spiegel; Men is zich soms bewust van die keuze, dat men die in een belangrijke gebeurtenis aanbiedt, en vraagt. Ja men weet overal van die regel, waar eerlijke mensen geen verkeerde bedoelingen mee scheppen.

Ik keek in de zilveren spiegel, soms kiest men voor een mens, soms voor een religie, men verbindt zich in het leven bijna altijd aan een ander, of aan een principe.

Ik keek in de zilveren spiegel; Agenten die met hun eed hun gehele leven in het teken zetten van een eervolle vaderlandsliefde, of als agent zich voor een veiligheidsbelang inzetten.

Ik keek in de zilveren spiegel; de eenzame dokter die een nieuw medicijn uitvindt, waar hij op dat moment nog niet van weet dat het miljarden mensen redt. Misschien was die dokter zelf ongelukkig, maar hielp mee aan het geluk van de mensheid.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik schonk in mijn keuze die aandacht iedere avond aan een goddelijke macht, waar men een gezicht ontwaart heeft het iedere naam die in religie te vinden is. Iedere naam van een godin, tot God tot een naam die men alleen mag uitspreken waar men geen beeld bij heeft.

Ik keek in de zilveren spiegel ja men deelt in een relatie altijd een belang, Mijn belang is iedere avond met

gevouwen handen, en misschien wel iedere dure edelsteen in mijn gevoel beschrijven. Ik geef de woorden zoals ik in mijn jeugd taal heb geleerd.

Ik keek in de zilveren spiegel ja men deelt een belang waar men in een relatie een paar tiental jaren besteedt aan een schatkist die in de maatschappij zelf ook waarde vindt. Men kan kinderen grootbrengen en zij brengen zelf ook weer kinderen groot.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ja een religieus pad laat zich niet voorspellen, maar een oude leraar zei misschien een lotus rijst boven de modder uit, en laat zich niet schaden. Een religieus pad iedere stap op zich is al een stap, men weet soms niet van de ontberingen, of welke lotgodinnen actief zijn.

Ik keek in de zilveren spiegel, men mag als ware men bevestigd wordt, die bron innerlijke ervaren, En misschien die hogere bron als een zekerheid voelen. Uiteindelijk geeft men voor dat hogere belang ook het eigene van de mens op. Misschien zijn vele engelen wel zo geboren.

Ik keek in de zilveren spiegel; Een keuze hoorde ik eens van een keizer, als een mens maak je uiteindelijk in het leven een keuze. Soms zegt men die keuze binnen het leven te maken, soms voor de eeuwigheid. Soms kiezen zij voor een partner, soms voor een baan, soms voor een verwerkelijking.

Ik keek in de zilveren spiegel; De werkelijkheid zelf heeft een heilige naam met vele kenmerken. Zoals in de volkstaal via welke weg ook. Men kan alomtegenwoordig, almachtig, en allerlei namen eraan geven ook in het gehele universum. Misschien wel duizenden universa, naast alle andere concepten. Ik keek in de zilveren spiegel; Mijn naam als mens leverde ik in om aan die heilige naam van de werkelijkheid verbonden te zijn. Misschien een oud doel, misschien van voor de tijd dat ik als ziel mijn vleugels uitstak om te leren vliegen. Een oud doel, men weet niet vanwaar een ziel komt of waar hij gaat maar iedereen neemt in een leven een doel aan, en werkt voortdurend.

Ik keek in de zilveren spiegel en ik voel mij verbonden met Para Brahman, een heilige naam waarbij men als ware mogelijk naar de gehele werkelijkheid verwijst. Meer nog niet alleen op deze plaats, maar overal.

Ik keek in de zilveren spiegel en ik voel mij verbonden misschien in vele mogelijkheden om een bron aan te nemen. Ik kijk in de zilveren spiegel en voel mij verbonden, met Para Brahman

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik rende een marathon in de betekenis van de indianen. Ik leerde het gebed om al mijn gevoelens tijdens de ren te behartigen. Ik leerde de overgave om ondanks de pijn en het leed toch door te rennen. Ik leerde om iedere stap bewust te zetten. Ik leerde de eenheid in de werkelijkheid te waarderen, ik leerde harmonie om mijn lichaam en de elementen in eenheid te krijgen.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik rende een marathon in de originele betekenis. De cultuur om het hoogste te bereiken, ik leerde dat het moment zijn waarde kent, en vond een verbinding. Misschien wel een verbinding met mijn hart.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik rende een marathon en door de verbinding met de werkelijkheid, waar andere de logica van de intuïtie afwijzen, leerde ik haar waarderen. Als een ren door onbekend gebied, als een ren door de wouden van de amazone, misschien leerde ik wel door die eenheid de roep te herkennen. De roep van de Cheetah die als een vision quest mijn ziel licht gaf. Ik leerde de eenheid van gebed. Ik koos voor de goede kant, de orde in hoger en samenlevingsverband.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik leerde religie waarderen, ik leerde zowel gebed, als dat ik leerde om het hogere belang van de samenleving te waarderen. In de marathon leerde ik dat het niet om mijzelf gaat, maar om alles, om allen, en iedereen het respect te geven. Wij allen lopen, maar enkelen verkrijgen een

prijs. Ik leerde om alle anderen hun prijs te gunnen binnen de regels waarin wij de marathon rennen.

Ik keek in de zilveren spiegel; een marathon waarbij men het leven leert waarderen betekenis niet alleen voor jezelf voor iedereen, en misschien is de werkelijkheid beziel, misschien wel alle wezens, zoals wij een menselijke ziel hebben. Compassie tijdens de ren, misschien gunde ik iedereen het doel, zodat in wederkerigheid ik mijn doel ook mag halen. De marathon, wie uiteindelijke wint, wie uiteindelijk zijn eigen vervulling vindt. Misschien zie ik ook in die ren een hoger belang, niet van snelheid, niet van roem, maar van het licht van een hogere macht. Noem religie tijdens de ren, in elke waarde bevestiging vindt als een waarde die nog zonder kostprijs verworven mag worden.

Ik keek in de zilveren spiegel; de marathon rende ik, maar de vervulling als door de amazone waar men een wordt met het woud, waar de roofdieren hun roep geven, en waar de ren, als zonder bekendheid ook een ander belang heeft. De mythe van de zilveren kracht, daar vond ik niet het doel van de ren, maar het doel van het woud. Ik leerde de roep van de roofdier, niet als kwaadwillend, maar als eenheid met moeder aarde, mijn gevoel was geweldloos, maar mijn geleide was snelheid. Ik verdiende geen medaille of prijs, maar vond de binding. Met mijn hart, met de natuur, met mijn ziel, misschien was de eenheid van het woud wel de prijs die ik won. De marathon die betekenis krijgt in de eenheid van de ziel.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik was einde van de jeugd, een vreemde vroeg mij om genade aan te nemen, ik vroeg welke betekenis die genade zou hebben. Ik nam op grond van mijn onbevangenheid de genade aan, de genade van een religie die een vreemde mij aanbood.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik was einde van de jeugd, ik was ervoor als een lot zonder doel, als een leven zonder een wens te hebben. Men kan moe gestreden zijn, en toch als ware de werkelijkheid een wens aanbiedt, de genade schenken.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik beloofde een periode beschikbaar te zijn, noem men werkt aan een doel zonder een vervulling van een relatie nog te wensen. Een doel dat ik een tijd droeg, misschien wel een opoffering van een leeftijd van levenskracht. Jaren later kreeg ik een keuze, en vond die opoffering in gebed dat zelfs de vervulling van een gebed hogere waarde kon krijgen. Door de relatie wens op te geven won ik een beschermengel. Misschien was zij even schoon en mooi als de relatie misschien had mogen zijn. Ik won in het leven een beschermengel. Ja zij had een vorm zij was een schoonheid als het geloof dat vanuit een gemeente op persoonlijke titel overgaat. Ik voelde voortdurend haar liefde, en won de genade van vele goden. Ja een godin bood haar liefde aan met een gelofte van celibaat, en misschien was mijn overgave wel door gehoorzaamheid verkregen. Als een godheid die zegt; Door gehoorzaamheid alles doen, alles in plicht voldoen. Ja die gehoorzaamheid wordt een innerlijk sieraad, door een gebed van overgave.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik vond verbinding. Als ze vragen kreeg hij wijsheid mee of had hij een verbinding. Ja ik vond die verbinding in de volheid van het leven, misschien is het hart meer dan geluk, misschien wel leed dragen, welke betekenis het ook draagt.

Ik keek in de zilveren spiegel; de beschermengel leidde mij langs religies, waarbij de gunst soms duizenden jaren meditatie, de beschermengel gaf mij vele genade vormen, ik mocht over mijn gevoel schrijven. Ik verkreeg door de beschermengel de genade, waarbij het leven de moeder taal, vele culturen omvat. En waar anderen in hun leven achtung van anderen wensen, ik transcendeerde misschien wel een standpunt.

Ik keek in de zilveren spiegel; Een relatie niet met mens, maar met godin. Ik oversteeg de keuze van menselijke liefde door de voeding, misschien wel dagelijks brood om die hoger te richten. Ik kreeg van moeder aarde, de gunst van haar edelstenen. Om ook mijn gevoel grond te geven. Ik kreeg van de godin gebeden van overgave, overdracht en offerande. Een ziel word in liefde aangenomen.

Ik keek in de zilveren spiegel; een verbinding is meer dan een daad, is een leven van vervulling. Ik vond een

schilderij van Rembrandt, een schilderij van dagelijks brood, misschien een melkmeisje.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik vond een verbinding, een pad dat in lang vergane tijden gelopen werd, een transcendentie van het persoonlijke naar het hogere noem religie die verbinding beschrijft. Misschien is een engel meer dan een boodschapper. Ik zag een gevoel aan het paradijs, misschien was een kompas als een land dat niet op aarde is, men groeit tot een leven waarin men leven in hoger licht, misschien is bestaan wel een onzekerheid maar toch in overgave men gedragen wordt.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik vond een verbinding, als een oud koninkrijk, ver weg zeiden zij, in je hart vindt je altijd het doel, in je hart loop je het pad zelfs zonder geleiding, laat je in het hart leiden door iedereen die met je is, en iedereen die je voorgegaan is.

Ik keek in de zilveren spiegel; Als ziel voel ik mij verbonden, misschien is gebed om ook het leed te transcenderen, de betekenis voor anderen te overstijgen, en de autoriteit aan een naam te verbinden. En een relatie zonder omgang nodig te hebben. Ik breng het in gebed, ik breng mijzelf in gebed.

Ik keek in de zilveren spiegel; In religie zeggen ze dat een relatie nooit hert geluk brengt wat beloofd wordt, misschien ontberingen, misschien verleiding. In religie zeggen ze ga toch die relatie met God of een godheid of godin aan. Zr zeggen zelfs wanneer je nog zuiver bent overweeg die keuze goed. Men kan soms door het lot die keuze maar een keer maken. En waar een relatie zijn geluk prijsgeeft, is men misschien gebonden. Alsof een mens geen vrijheid meer heeft, of geen wens meer als een ideaal mag koesteren.

Ik keek in de zilveren spiegel; binnen de lijnen van god of religie blijven misschien om erger leed te voorkomen, misschien om kwaad wat men niet kent de voorkomen, of misschien wel om die kans en binding op te bouwen misschien zelfs zonder het oog van de buitenwereld.

Ik keek in de zilveren spiegel; met al het leed, men wordt gedragen, misschien een behouden thuis, wie zegt dat een beloofd land bestaat. En men misschien ooit, na een leven, of tijdens het bestaan. Men gelooft in een tijd van vrede en geluk. Misschien is werk meer dan een mens gewoonlijk doet. Het gehele leven doorstraalt met gebeden, handelingen, misschien wel de verklaring van geloof of religie.

Ik keek in de zilveren spiegel; is het werk dan is alle ontbering als uit hoge hand toegestaan immers ook een boer tijdens het werk krijgt schrale handen, en vele rimpels waar men vroeger vol kracht verklaard alles aan te kunnen. In de zilveren spiegel; is het werk dan weet men dat de waarde hoger ligt. Maar als ware een strijd moge het kwaad zijn waar men geen naam aan geeft, dan zou men de samenleving verantwoordelijk houden. Men geniet allen dor de wet de bescherming, alsof vele agenten en engelen rond reizen en vliegen om al het kwaad te beteugelen.

Ik keek in de zilveren spiegel, waar een mens zonder relatie vrijheid, maar ook minder risico, waar een mens zonder relatie misschien die verbinding krijgt op hoger vlak, een ideaal, een land, een religie. Men kan dan de onfeilbare ander aannemen, misschien een gebed, misschien genade. Men zoekt allen een levensstandpunt, en men kiest in het volwassen leven, men heeft het gevoel van vrije keuze, maar de jaren erna en tot het einde ziet men dat die keuze een eigen kans gegeven werd, ook al was het gevoel dat men die keuze dicht bij legde.

Ik keek in de zilveren spiegel; ja soms zijn wijsgeren bewust van keuzes alsof het voor de eeuwigheid geldt, ja soms zijn mensen die elkaar in de ogen kijken, en de wens voor een leven vastleggen. Soms zijn het koningen die beloven de wet rechtvaardig te behartigen, men weet niet wat het leven brengt. Maar men mag geloven in een leven dat men die kracht heeft en ook alle ouderdom zijn wijsheid heeft, en zegt, laat ze kiezen in vrijheid. Ook al verzuchten sommigen na tientallen jaren, waren die ouderen maar open geweest over de grote taak, en alle zorgen die erbij kwamen. Maar iedereen ook al worden wij geboren zonder naam, of kennen wij niet welk werk wij moeten doen. Ja laat ze kiezen. Zij mogen die keuze maken in vrijheid zoals ieder mens op aarde die mogelijkheid krijgt.

Waar de ene kiest voor een relatie, zij hebben die vrijheid, waar een ander een beroep of ideaal kiest, dezelfde vrijheid, misschien is elke keuze de vrijheid van het menselijk grondrecht, waar wij anderen hun vrijheid gunnen, ja wij allen hopen een doel of een taak te verwerkelijken. En waar wij die vrijheid invullen, wij allen kennen door de opvoeding de wet, en door school welke regels er zijn en hoe wij ons in de maatschappij bezig houden.

Ik keek in de zilveren spiegel; men kiest vrijheid, en men kiest uiteindelijk een doel, welke vorm het heeft ligt besloten bij ieder mens misschien wel bij ieder volk, misschien bij onze aarde of de mensheid. We dragen een keuze, maar zijn ook gebonden aan die keuze in de verwerkelijking. Een keuze die iedereen mag maken.

Ik keek in de zilveren spiegel; waar velen in hun jeugd de binding van een relatie zoeken, maar ook ervaren. Misschien wel waarin zij romantiek delen, of elkaar over bijzondere dingen verhalen. Misschien zoeken zij een relatie met het oog op een vriendschap waar zij hun hele leven voeding uit halen.

Ik keek in de zilveren spiegel; waar velen in hun jeugd leren, dat vriendschap een deel van het leven is, misschien wel het bestaan delen met een ander. Misschien wel dagelijks elkaar zoeken waarin liefde onderdeel is van hun leven, hun dag en hun bestaan.

Ik keek in de zilveren spiegel; in de bijbel staat een maagd zal God dienen, misschien, wel een eed of gelofte zoals zij in het priesterschap of een klooster belangrijk vinden. Misschien hebben zij nooit een relatie gekend, misschien hebben zij die bewust opgeofferd voor het geloof. Misschien zijn zij uit het volle leven gevluht om hun heil te zoeken in het geloof.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ja een gelovige zonder relatie zoekt iedere avond het contact, de binding ja misschien met een bron die niet zichtbaar is als een vrouw, of man waar men het leven mee deelt. JA misschien is het wel een godheid die even neerdaalt en het gevoel aanraakt.

Ik keek in de zilveren spiegel; ja velen zoeken met hun vrije wil om het leven waarde te geven, misschien zoeken zij een levensdoel, met een wens dat zij verbonden zijn en misschien wel dagelijks geluk kennen waarin je vriendschap deelt.

Ik keek in de zilveren spiegel; men ken tin het geloof waarde aan het leven voor de godheid, misschien kent men wensen maar durft die op te geven voor een hoger doel. Men zegt dat bijna altijd het celibaat een oorsprong kent van geloof, van toewijding als een gelofte die in veel religies mogelijk is.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik kies uiteindelijk voor religie, voor toewijding, immers een ideaal opgeven of transcenderen naar de binding met een godheid. Immers soms ziet men allerlei gevaren en een keuze wordt niet een vlucht maar een veiligstelling. Op welk moment ook beslist, die keuze wordt dan dieper, alsof de godheid zelf zijn licht in het hart schijnt. Waar men als een kind voeding uit een leven haalt, zonder te weten van de mens, die of vriendschap kent, of vecht om in het leven te voorzien.

Ik keek in de zilveren spiegel ja ik kijk in de zilveren spiegel en kies geloof en toewijding. Misschien ken ik niet die gevaren die men wel bij vriendschap kent, misschien ken ik niet die zoektocht omdat mijn ideaal getranscendeerd bij geloof, bij toewijding veilig is. Noem in de grondwet wereldreligies benoemd worden.

Ik keek in de zilveren spiegel; ja een cheetah is een dier dat grote snelheid heeft, misschien is het als dier niet gebonden aan goed en kwaad, het volgt zijn functie die in het leven is gelegd. Men kan niet zeggen wij veranderen haar aard immers wij willen haar als huisdier hebben.

Ik keek in de zilveren spiegel; ja een grote beproeving in een kleine tijd, men zegt niet wanneer en waar, men zegt ook niet men blijft veilig of men loopt gevaar. Men zegt deze beproeving is als ware om een heilige een naam te geven, een kracht te duiden, en een intentie te laten zien.

Ik keek in de zilveren spiegel; Zoals een mens door de koning der dieren onderworpen kan worden, zoals een mens bij de leeuwentest, of hij moet bekennen dat feilbaarheid gebonden is aan gevoelens van zwakte, bij de koning der dieren laat men angst zien, maar als men een heilige is, moet men onbevreesd blijven, men mag geen angst tonen. Ik keek in de zilveren spiegel en mijmerde over de houding van Ghandi.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik zag als ware de heiligen vele in getal, waaronder wij de grootsten en de toegewijden rekenen. Misschien zag ik in india wel Ghandi, of een van de anderen. De boeken die verloren zijn gegaan noemen veel namen. Ik zag als ware in het christendom, de bijbel met haar gelijkenissen. Wij zien de verhalen over de leeuwen, maar ook van de heiligen die als ware in een gelijkenis werden beproefd met de leeuwen test. Zij moesten als ware een tijd doorbrengen bij een leeuw en zijn familie.

Ik keek in de zilveren spiegel ; ik zag de leeuwen beproeving, men moet in nabijheid van leeuwen doorbrengen. Misschien als bewijs dat een mens geen gevaar is, immers een leeuw in zijn instinct valt het kwade aan, misschien een leeuw die bewijst of men geweldloos is, of met de ziel leeft. Misschien in het hart geen spoor van kwalijke intenties.

Ik keek in de zilveren spiegel; de leeuwen beproeving. De oude machtige leeuw keek in mijn ogen, en toetste mijn ziel. Hij toetste mijn hart en zoals een man de schoonheid in de ogen van een vrouw ontwaart, zo zag de oude leeuw zowel mijn karakter als mijn levenservaring. Hij keek in mijn ogen, maar ik zag slechts de blik die een koning der dieren toekomt. Een machtige koning die misschien in een ver verleden een groot koninkrijk had. Deze oude leeuw toonde mij een deel van zijn ziel, maar die leeuw die boven de mens staat in kracht zag bij mij, in mijn ogen misschien wel een schoonheid dat wij als mensen op aarde samen werken, samen leven. Misschien zag die oude leeuw dat het kwade verdragen, maar ook overgave noem de Heilige Geest of Brahman, dat het waarde heeft voor deze tijd, maar ook voor alle tijden.

Ik keek in de ogen van de oude leeuw, misschien toonde de zilveren spiegel mij ook wel, dat een mens die zijn plicht vervult, en luxe opgeeft om een doel voor de mensheid te bereiken, in alle tijden respect krijgt. Die oude leeuw toonde mij dat ieder op de plaats waar hij of zij is het meeste kan bereiken. Wij hoeven niet iemand anders te worden, wij hoeven niet te reizen, wij hoeven niet buiten ons hart te treden. Misschien toonde deze oude leeuw ook wel dat de dagelijkse zon, en de dagelijkse gezonde voeding al onze zorgen oplost met de levenskracht die bij ieder mens en dier gewoon is. Deze oude leeuw gaf mij betekenis. Ik voel mij verbonden met moeder aarde, misschien wel door hoe die oude leeuw mijn ziel toetste, mijn hart toetste, misschien wel een goede ziel, misschien wel een zuiver hart, misschien dat contemplatie en gebed zelfs een oude machtige leeuw overtuigt van mijn levenstaak, misschien een taak die ongezien blijft. Maar een beproeving met leeuwen, wanneer het komt weet men niet, maar ik was in diep gebed verzonken. Als ware deze leeuw mijn verbinding met moeder aarde vast stelde.

Ik keek in de zilveren spiegel en voel mij verbonden, een geleide dier als Cheetah, een beproeving om geweldloosheid te bewijzen. Deze leeuwen, zij kennen niet de plichten van een mens, of de wensen waar zij naar geluk streven, zij kennen niet het gevecht waar de meesten in delen. Maar die oude leeuw schonk even oog contact als ware een machtige koning mijn ziel toetste op haar licht, op haar kracht en op haar wijsheid. Misschien was het een gebeurtenis van enkele uren misschien in de zilveren spiegel maar deze leeuw en zijn familie, noem misschien zelfs vriendschap, misschien zelfs een oogcontact dat even duurde maar een ziel die een ziel toetst. Waar dieren geen mentaal kennen, zijn zij altijd oprecht.

Ik keek in de zilveren spiegel en vond even waarde in een gebeurtenis met een oude machtige leeuw die oogcontact maakt. Misschien schonk hij de vriendschap van zijn gehele familie. Vaderleeuw, moeder leeuwin, en de jonge welpen die even voorzichtig met een nagel mijn oog aanraakte zonder schade.

Ik keek in de zilveren spiegel en ik voel mij verbonden, nu bij die beproeving ook even een moment met een

diepe vriendschap met een leeuwen familie.

Ik keek in de zilveren spiegel als ware ik een jongeling zag nog in de eerste jaren, men kent niet het bestaan en het vechten om geliefden in leven te houden, men kent nog niet het gevecht om in de samenleving een positie te verwerven.

Ik keek in de zilveren spiegel; als ware een gebed aan de Schepper geopend werd, noem een heilig boek de Sutra van Brahma. Noem enkele gebeden vervuld werden. Noem de genade even contact maakte en de straling van de Schepper even in het hart zijn warmte liet kennen. Misschien werd de verbinding ermee weer verbroken noem de maatschappelijke verantwoordelijkheid van anderen.

Ik keek in de zilveren spiegel; men begint een periode van opoffering door die overgave te benoemen, en zoals zij van dag tot dag en van tijd tot tijd geldt, verkrijgt die overgave waarde juist door in het hart alles toe te laten. Misschien een klein begin, misschien een lange tijd van verdraagzaamheid, noem leed en geluk delen in de ogen van de ziel. Die kleine overgave verdient na jaren een bevestiging bij een godennaam misschien een naam van een godin.

Ik keek in de zilveren spiegel; Waar men ook de genade zonder kostprijs verkrijgt, heeft men als een van de vele levens in reïncarnatie de mogelijkheid te groeien, waar de genade rijkelijk wordt bedeed, men kiest overgave om die genade zijn straling te schenken.

Ik keek in de zilveren spiegel; misschien ene eenzame wens om in een leven al het karma af te lossen met de achterliggende theorie dat men gewoonlijk een portie meekrijgt, om zowel te voldoen als in wens op te bouwen. Men kiest een levenstaak.

De grondlegging van een goden naam ligt in zowel studie, als genade waarbij die genade een keuze en geschenk is ivan de godheid, misschien wel via een gemeenschap, misschien via een leraar. Waar men heilige boeken bestudeerd en de mogelijke leefregels houdt verkrijgt men die kans die mogelijkheid om die godennaam toe te naderen.

Waar een drievoudig pad gelopen wordt, men is in de werkelijkheid, men zoekt voor alles in gebed die heilige goden naam, en waar de derde de dagelijkse inzichten zijn, die tot de verwerkelijking het eigen leven bijstraalt, en erna ook voor de gemeenschap toegankelijk is. Men kiest zelf tot die verwerkelijking om de boeken te bestuderen als ware de ziel haar dorst in wijsgerige boeken vervuld ziet.

Men kan vroeg in het leven bidden, in gebed zijn, maar zoals bij ieder kind verbonden aan de eenvoudige wensen van een kind. Men kan na de jeugd leren bidden, met de kracht waarmee men een positie verwerft, en men kan in nood bidden om voor het geloof of religie alles te durven opofferen om die genade die bescherming ook te verwerven. Immers een ziel in nood benut de reddingsmogelijkheden.

Men kan in geloof en toewijding de namen verwerven, via genade, misschien via een kleine prijs, misschien via werk, of zelf opofferende liefde. Waar men op aarde aan werkt mag men in de hemel een mooi geschenk verwerven, als een mooi boek waar alle werken in opgeschreven staan. Of men die zelf voldoet of door genade voldaan wordt. Men krijgt een geschenk.

In de jeugd van een jongeling, noem de Schepper Brahma even het bestaan aanraakt, Noem de Heilige Geest die soms even in de eenvoud een wens en gebed geeft. Noem door een overgave de periode telt waarin zij ook in verdraagzaamheid geldt, dan verkrijgt men een beloning waarbij een naam als ware van boven zowel genade, wil, bescherming schenkt. Men verblijft in de overgave en misschien de zelf opofferende liefde. Maar men wordt gedragen.

Liefde vindt men in de jeugd bij de ouders heeft men geen relatiewens, dan wordt men aan de Schepper overgedragen en vindt men die verbinding met de Schepper zelf. Kinderen zoeken een zichtbaar punt, in

een relatie heeft men een partner. En bij de Schepper men weet niet van de ondoorgrondelijkheid. Maar wanneer de Schepper zijn beproeving schenkt, moet men kiezen tussen wat men wenst en wat men als doel heeft. Noem een relatie kan liefde delen, maar een doel van religie is hoger, zo zeggen de wijzen uit vroeger tijden. Misschien kies ik wel de Schepper, Brahma, Brahman, en Para Brahman, Misschien door mijn overgave, mij geheel inleveren Gayatri bereikt. Ook al ben ik een tijd ook gedragen noem de Heilige Geest.

Ik keek in de zilveren spiegel; oprecht betekent dat men niet weet welke beloning het geeft, ook al kan men leed kennen, of het werk voor het belang van de samenleving of religie. Men kan oprecht zijn ook in religie. Maar als men zoals beloofd na het leven naar de hemel mag, dan laat God als ware kennen welke waarde het heeft. Men krijgt dan met ruime maat beloond.

Ik kijk in de zilveren spiegel; als ware ieder mens tot de eerste relatie de mogelijkheid heeft om die kracht die vorm van binding te richten op een onderwerp. Ik noem Leonarda da Vinci, ik noem Michelangelo.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Als ware voor de eerste relatie men zuiver aan het eigen leven en bestaan kan werken. De een noemt het een ziel, de ander een persoonlijkheid. Als een diamant die geslepen van meer waarde wordt. Als men de relatie met een ander deelt werkt men aan elkaar of werkt men aan de ontwikkeling van wat men in het leven nalaat.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Ik zie als ware mogelijk een kans om aan mijn ziel te werken, een glans die van parelmoer, misschien een prisma, of een kristal. Ik zie een kans om aan mijn hart te werken ik zoek een religie waar ik vervulling in vindt.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Als ware mogelijk vindt ik vervulling in toebehoren, waar men zonder relatie nog als ware genoemd mag worden in zuiverheid is, en de goden zo'n opoffering van levensplezier ook belonen. Misschien is het meer dan gedragen worden, misschien is het meer dan in overgave die kracht toelaten. Misschien is het de straling van de goden van binnen toelaten. Als de ziel die niet door wens gevormd wordt, maar misschien door plicht, of wat men van de goden merkt in hun ondoorgrondelijkheid.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Ieder mens bij de eerste relatie heeft een bewuste keuze zegt men. Ieder mens die zich bewaart men mag erop neer kijken maat het is een zelfbeheersing die boven feil verheven als een bloem die schoonheid verzamelt, en dan zichtbaar de mensen die esthetiek van waarde vinden herkennen.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Als ware mogelijk als men in geloof of in devotie een genade vorm aanneemt is het leven misschien wel van toeval, eigen wil, eigen verantwoordelijkheid, een vorm van predestinatie geworden. Misschien plannen de goden in precisie welke bijzondere taak in het bestaan wordt gelegd.

Ik kijk in de zilveren spiegel; een zelfstandige man, mag in nood een genade benutten, zelfs als het overgave zou zijn. Immers in leven is men meer waard dan een overlijden die niemand meer erna mag kennen.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Men gaat na de jeugd na welke lessen men vergeten is, welke kansen men nog heeft. Als ware mogelijk kan het hart weer kloppen met een kracht die alles verwerft. Men mag met het hart leven en in eigen bestaan als ware een mens een lot mag verkiezen, men kiest zowel godsdienst als religie.

Ik kijk in de zilveren spiegel; men leert de waarde binnen de samenleving, men zal zonder winst oogmerk de gemeenschap in eigen leven waarde geven. Of men schrijft, verzamelt, of iedere dag in diep gebed verzonken een vorm van verbinding ervaart. Men mag in eigen leven als een schilderij alle kleuren gebruiken, men mag met schetsen een vorm bepalen. En misschien wel een groot schilderij nalaten.

Ik kijk in de zilveren spiegel; men verklaart het hart in vele religies tot een doel op zich, men verklaart de

ziel tot de grond van bestaan. Men verklaart zichzelf bewaren voor een hoger doel, ja eens merken de goden een bestaan op dat bijzonder bewaard misschien voor hen is.

Ik kijk in de zilveren spiegel; men verklaart het leven in handen van godsdienst, en het bestaan in handen van religie. Men benoemt ze soms in de grondwet, andere keren herkent men hun heilige boeken. Ik kies om een bijzondere bloem. Wit van zuiverheid, Blauw van dienstbaarheid, misschien een lotus die alle kleuren vertegenwoordigt en men met wijsheid de goden zoekt.

Ik kijk in de zilveren spiegel Ja laat toch mijn lot mijn bestaan in de hand der goden zijn, misschien een godin Gayatri. Misschien wel een principe de kenbare werkelijkheid en de heilige verwijzing.

Ik keek in de zilveren spiegel; Als ware stond ik voor mijn geboorte en moest een levensdoel kiezen, ik moest voorwaarden benoemen en zeggen welke karma last afgedragen mocht worden.

Ik keek in de zilveren spiegel; Bij mijn levensdoel koos ik mij open te stellen en het doel geen woorden te geven, maar wat tijdens het leven het belang mocht zijn.

Ik keek in de zilveren spiegel; Als voorwaarde benoemde ik dat alles tot en met een eerlijk leven een eerlijke relatie erin begrepen mocht zijn. Een eerlijk leven aan de goede kant van de maatschappij.

Ik keek in de zilveren spiegel en zei als karmalast wil ik mij voor het gewone openstellen, maar ook de mogelijkheden benutten binnen het leven zelf; Zou ik tijdens het leven meer afdragen, of de portie voldoen. De karmalast zou op die manier gelden.

Ik keek in de zilveren spiegel; tussen hemel en aarde is zowel de religie als de laag der engelen die als ware onzichtbaar met de hand van God hun werk doen. Ik zei ik weet niet wat het leven brengt maar spreek mijn serieuze wens uit om het levensdoel van boven te behalen.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik kreeg in het leven geen relatie, maar in zuiverheid mag men in gebed een relatie een binding aangaan met de godheid. Religie die bij normen en waarden bekend zijn.

Ik keek in de zilveren spiegel; In de voorwaarde benoemde ik tijdens het leven het gebed van overgave, of men het gegund krijgt, of het gebed gehoord en bijzonder lijkt, of men in nood of juist in dank het gebed leert kennen. Ik benoemde een gebed van overgave.

Ik keek in de zilveren spiegel; Als ware de karma last, bij eind van jeugd werd ik doordrongen van de betekenis dat men alleen in het leven kan werken, en dat zoals de heilige boeken beschrijven dat zonde een betekenis van leed inhoudt, ik zei door boetedoening wil ik zo is mijn intentie mijn gehele karma last afdragen.

Ik keek in de zilveren spiegel; Door boetedoening verzoend men zich met de godheid, en door die eenheid, die verbinding als doel te stellen, welke kosten men ook draagt. Een gebed van overgave is als een sieraad die niet vergaat, als een sieraad waarbij de naam in gebed opstijgt. Als een gebed die dieper is dan de woorden die gedragen worden. Als een donsveertje die uit de lucht dwarrelt. In de winter als ware mogelijk een wonder.

Ik keek in de zilveren spiegel; In gebed ben ik verbonden, noem het als contemplatief stil gebed, of de vele woorden die ik aan alle harteroerselen geef. Ik kies voor gebed om ook mijn hart te tonen, mijn hart die voor geloof en toewijding en gebed niet verborgen blijft. Immers de zwakte die men in gebed brengt als ware compenseert voor de feilbaarheid van ieder mens, de feilbaarheid in keuze, maar ook de feilbaarheid die men bij plicht graag als werk naar behoren wil volbrengen.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik hoop het doel van de mens, de plicht zoals religie die benoemt, een eigen doel die belangrijk werd tijdens het leven. Die overgave voldoen, om zowel eigen leven te overstijgen, als in de ogen van mijn medemens een goede betekenis te kennen.

Ik kijk in de zilveren spiegel; misschien is ieder gebed als ware een edelsteen, wierook, of honingdrank die opstijgt om het leven te overstijgen, transcenderen.

Ik keek in de zilveren spiegel als een edelmetaal die je eigen ziel laat schijnen, alsof zonlicht en warmte de ziel zijn eigen intentie meegeeft.

Ik keek in de zilveren spiegel als een edelmetaal die als het oog het schijnsel vangt men eerlijk moet zijn over wat men het grootste belang toeschrijft. Als een intentie die meer is dan leven dan samenleven het is de ziel die zichzelf als ware herkent.

Ik keek in de zilveren spiegel men zegt in religie als men de genade aanneemt heeft men die persoonlijke band, maar als men die invloed die overgave geheel aangaat dan is het als een kristal dat het licht vangt en vele kleuren toont. Als ware men verwondert is over eigen leven, een beeldhouwerk of schilderij waarvan men zegt, dat is uniek, dat heeft waarde. Het is bijzonder.

Ik keek in de zilveren spiegel; Als ware Brahman de werkelijkheid is, voorbij het vermogen om het af te meten of in woorden te gieten. Als ware Govinda daar diezelfde werkelijkheid is, maar dan als persoon. Waarbij men niet weet welke voorwaarde er is om zijn liefde te winnen. Mogen wij zijn liefde verkrijgen.

Ik keek in de zilveren spiegel; het symbool van het christendom men neemt de genade aan en werkt persoonlijk aan de vervulling. Of men zegt ik heb dit verkeerd gedaan, of men zegt laat toch de Heer geheel werken. Of dat men woorden vindt om het leven een hogere betekenis te geven.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik gaf religie de waarde die het mag hebben, in mijn leven en bestaan. Zo lang men bij ouders hoort deelt men mee in een ideaal, men bouwt voort op wat zij hebben gedaan. Ik verkreeg een binding met de Schepper.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik gaf mij over; Men weet niet welk pad erna volgt, maar een heldendaad is dan als ware vernoemd in de levenstaak die volgt.

Ik keek in de zilveren spiegel; Als ware verborgen voor het gewone volk, men verkrijgt soms bemoediging, soms als ware wijsheid om boven eigen gezondheid uit te stijgen, maar ook soms een oordeel waarbij men eerlijk hoort of men in genade staat. Ik voelde mij verbonden, met zowel de hogere werkelijkheid, als de godspersoon. Religie of hoe men het kenmerk ook in woorden uitbeeldt.

Ik keek in de zilveren spiegel als een pad waarbij men alles leert dragen, verdragen maar ook jezelf overdragen. Men heeft in hoger verband een functie. Misschien kent men door gebed wel hoe de goden hun functie uitvoeren, misschien door stil gebed een binding die men als een gevoel ervaart. Verbinding, verbondenheid.

Ik keek in de zilveren spiegel; Ik kijk in de zilveren spiegel, ik voel mij verbonden, een gevoel waarbij men een intentie deelt met een godheid. Een godheid waarbij woorden hen beschrijven, waarbij de godheid soms zijn gelaat toont, maar soms als ware ongezien, de mens erdoor heen draagt.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik kijk in de zilveren spiegel; die innerlijke binding is mijn doel, verwerkelijking, misschien een eeuwig doel van de mensheid. Misschien deel ik mijn bloed met de voorouders, misschien deel ik mijn ideaal met mijn oorsprong. Ik voel mij verbonden, in stil gebed. In contemplatie. In het leven en

bestaan transcendeer ik door in gebed mij over te geven.

Voor de ene mens lijkt een religie als normaal gewoon en een keuze waar men wel voor kiest maar voor de ander een gesloten hoofdstuk is. De ene mens kiest een religie als ware men aangetrokken wordt door een aspect soms een uitspraak, soms een geschiedkundig feit, maar kan ook een roep zijn om het leven een betekenis toe te kennen.

De ene mens die als religie als ware waarde krijgt, kiest er een waar men over de hele aarde weet dat het een levensvoorkeur kan zijn, de andere kiest een religie die misschien ouder is, maar soms als ware verbonden met een simpele cultuur wordt gezien.

Een ander ziet misschien wel waarde in meditatie of contemplatie maar houdt zich bij het aardse, men ziet geen betekenis boven wat zichtbaar of kenbaar is.

Ik keek in de zilveren spiegel; men kan in de ene religie leren bidden, in de ander leert men goede daden hun godsvrucht geven. Soms kiest men als ware het belangrijk lijkt dat een gebed van overgave als ware betekenis geeft. Ik kijk in de zilveren spiegel en een eenvoudige religie zegt; waar de ene in een voorbeeld een gewoon mens ziet, ziet men in religie, als ware mogelijk dat een naam als Govinda, misschien bij het christendom Jezus, als ware boven het gewone ook een betekenis heeft.

Ik kijk in de zilveren spiegel; een incarnatie of avatara lijkt soms verbonden met een boodschap, waar men naar de tijd vordert meer belang aan hecht. Eerst is het een mens, en op een gegeven moment de verpersoonlijking van Alomtegenwoordig, waarvan men alle kenmerken een diepe betekenis geeft.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Bij Govinda is het zelf op offerende liefde, en waar de devotee als een vanzelfsprekend gevoel die betekenis in de naam legt, Kan het voor hen die er geen binding mee hebben als een utopie, of als een vorm van metafysiek worden gezien.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Als ware Govinda alle liefde beloofd met een bevestiging, Waarbij zijn aanname als ware even een symbool in zicht brengt. Hij belooft bij die opoffering ook aan te nemen, Zodat die eenzame ziel niet verloren gaat.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Als ware men menselijke liefde niet inschat het geluk te geven, en men die spirituele relatie bij Govinda zelf zoekt. Zonder vorm, platonisch, Zonder een mens geen ideaal verloren gaat.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Govinda, die een proef geeft of men aan het aardse hecht, of zijn transcendente vorm als relatie, als verbintenis kiest. Ik keek in de spiegel en als ware oprecht wordt alle opoffering in zicht van Govinda. Een sluier verbergt haar tot Govinda haar bevestigt.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Ik hecht niet aan het aardse, ik zoek die transcendente relatie met religie, ik noem haar religie uit een intentie van eerbied.

Ik kijk in de zilveren spiegel; waarbij een gebed van overgave bij de goden al ware een van de meest belangrijke gebeden mag zijn. Ik voel mij dan verbonden, en als ware mogelijk wordt zij bevestigde door het object waarbij wij die overgave beleven.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Govinda, in het begin als mens, als heilige dan als persoon gods, en dan zelf alomtegenwoordig, als ware het bestaan even aangeraakt wordt. Als ware Govinda even met een pauweveer laat zien het gebed gehoord, gezien te hebben. Ik mag mij verbonden voelen.

Ik kijk in de zilveren spiegel; voor de eerste relatie heeft men een bewuste keuze en men groeit in het besef,

men verdiept het belang. Men kiest in religie als men daar zelf waarde in ziet, als ware men geroepen wordt, en ziet dat geluk ook anders mag zijn, men kiest voor een weg waar men altijd het pad samen met de godheid wandelt.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Waar men Govinda zegt, is het haast niet anders dan hij zelf ook die naam hoort zeggen, en als ware men devoot is, is het niet anders dan hij die liefde wekt. Is het haast niet anders dat die binding, die verbondenheid ook bij hem bekend is.

Ik kijk in de zilveren spiegel; misschien is de mens met feilbaarheid verbonden, misschien zijn er velen met een plan voor een goed leven, maar ik voel mij in liefde verbonden, met religie.

Ik kijk in de zilveren spiegel, in religie leert men namen kennen, en iedereen maakt een keuze, een keuze die men verdiept, een keuze die voor het leven, voor het bestaan mag zijn. Als mens maakt men een keuze, maar ook kan men de ziel er in beschouwen. Een ziel die een keuze voor het bestaan maakt.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Religie, zegt Govinda, Brahman, Gayatri, maar ook het christendom waar men leert bidden, en in die gebeden fouten, of verkeerde keuzes ook gehoord worden, en gebeden ook verhoord worden. Men mag religie volgen, volkstaal, cultuur, traditie, maar ook de diepe binding met de goden, met god, met een wijsgerige boodschap. Misschien voelde ik mij geroepen, maar ook verbonden.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Ik voel mij verbonden met Govinda, en het aardse transcenderen voor een verbinding in geloof, in religie, in de aanwezigheid van de godheid.

Ik vond een herinnering aan een oude tijd; Tijdesn contemplatie kan men als ware inzicht krijgen, misschien even verbinding voelen met een tijd lang geleden, een leven lang geleden, als ware men contact maakt met een moment, men zegt dat leven die periode die herinnering gebeurt als ware nu.

Ik vond een herinnering aan een leven lang geleden, misschien is meditatie wel een tijdloze verbinding waarbij men even leed draagt, als ware niet verklaarbaar, als ware niet in het eigen bestaan. Maar men krijgt verbinding en als ware mogelijk een gebed aan een aartsengel, of hindoe macht.

In de zilveren spiegel; ik zag een herinnering, misschien buiten mijn eigen kader, misschien buiten mijn eigen opvoeding. Men zegt ik kan het in gebed brengen, immers in religie vraagt een godheid die persoonlijke binding.

In de zilveren spiegel; men mag bidden, moge ik voor god of de godheid werken, en als ware mogelijk wordt werk voor de ziel ontsloten. Men is altijd in leven gebonden aan het menselijke. Bij plezier zijn we blij, bij gevaar verdedigen wij ons, en bij dreiging zijn wij bang. Alle mensen delen in het menselijke.

In de zilveren spiegel; ik voel mij even in contact met een tijd lang geleden, misschien een land ergens anders, maar toch ik hoor het in mijn eigen taal; men heeft een vaderland, en een moedertaal.

In de zilveren spiegel ik werd opgevoedt zoals ieder mens men leert een beroep, men leert in het leven de wegen bewandelen in de maatschappij, men zegt er zijn niveau's van het uitvoeren, het bedenken of het concept, of misschien wel dienstbaarheid.

In de zilveren spiegel; overal in het universum zo droom ik over de aarde, heeft men een leven met een blank begin, men mag als een leeg doek een leven vormgeven. Men heeft een opvoeding met zowel het aardse, het religieuze of de cultuur, noem traditie ook als een binding.

In de zilveren spiegel; men deelt in het bloed van voorouders, als ware zij ook bij het levensoordeel staan en zeggen, hij heeft voldaan aan onze wens. Immers wij leveren bij een geboorte als mens als wezen ook een

eigenheid in. Men vergeet wie men was voor het leven, maar men leert opnieuw liefde en doel in een leven te weven. Wij verwerklijken, steeds met een nieuwe kans.

In de zilveren spiegel; ik deel in de genade zoals geloof dat mogelijk maakt, in mijn zoektocht ben ik verbonden in mijn hart, met de samenleving, met religie, met de voorouders en de oorsprong, een beschermengel geleidt een leven en mag mij beschermen, mag de keuzes juist aandragen. Ik voel mij in het gevoel in de werkelijkheid verbonden.

In de zilveren spiegel; ik kijk in de spiegel naar mijn ziel; ik zie mij zoektocht, dieper dan woorden, ik beschrijf haar in facetten van een diamant, een kristal, men kiest een weg waarvan men zoals een schip dat ver vaart niet weet of het kompas een doel bereikt. Als een kompas naar een paradijs. Een gevoel dat in mijn hart woont ook al heeft zij geen naam, ook al heeft zij geen vorm, zij is als een gebed verbonden. En geeft mijn leven op ieder moment een doel, een hoger doel. Een doel van de mensheid.

In de zilveren spiegel; in het leven mag men mogelijkheden onderzoeken, maar de schade maakt ook een deel onmogelijk. Als een mens moet men wijs kiezen, maar tot men in het hart richting ziet, is een leven als een zoektocht waarin men het eeuwige verwisselt voor een tijdelijk doel. Men kiest nog niet met wijsheid. Ook al zou wijsheid een binding zijn, een verbinding zijn met een godheid, een god, een geloof of een verbondenheid waar men in eerbied geen naam aangeeft.

Ik kijk in de zilveren spiegel en in stil gebed, contemplatie voel ik mij verbonden met het tijdloze, als ware ik contact maak in het moment ,met het moment uit een leven ver weg, lang geleden, of als ware mogelijk in de toekomst. Ik breng het met woorden in gebed, ook al zou ik het leven niet kennen. Ook al zou ik het nooit terugvinden. Ik bracht het in moment in gebed.

Ik keek in de zilveren spiegel en voelde onzekerheid over zowel genade als verantwoordelijkheid. Vanaf wanneer een menskind onder genade mag staan, en vanaf wanneer een mens in devotie mag naderen tot een god, godheid, godin of religie.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik zag als ware gebeden van overgave, met een kleine noot of die overgave uit gebed aangenomen wordt, en of gebeden van onzekerheid, of de vraag van anderen een gebed kan doorkruisen.

Ik keek in de zilveren spiegel; soms bevestigt een godheid de genade meteen, en soms worden adepten of gelovigen lange tijd in onzekerheid gehouden. Ik voelde een wens om die verbondenheid in zijn geheel te voelen. Ik voelde verbondenheid en vanwege het leven wilde ik die genade bevestigd zien.

Ik keek in de zilveren spiegel men mag een inwijding als ingang zien, men mag gebeden als toewijding ervaren. Ik zocht dat eerste gebed waarin zowel genade als overgave de betekenis zou hebben die ik erin zie.

Ik keek in de zilveren spiegel; een menskind zal in de ondoorgrondelijkheid van God, of van religie soms als ware achter een sluier verborgen een taak uitvoeren als de wil die verbinding zoekt in geloof. Waarin vele edelstenen van toewijding die betekenis dragen.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik zag mijn leven en bestaan in het teken van geloof. Waar een mens zegt dit leven wijdt ik aan geloof, aan godsdienst, aan religie. Waar een mens een ziel zegt ik wijdt dit bestaan, mijn gehele ziel en hart aan een religie, aan godsdienst als een eeuwig symbool van devotie. Zo'n mooie wens zal bij religie, zal bij godsdienst zijn waarde verkrijgen. Men kan bewust kiezen, en een gebed zal gehoord worden.

Ik keek in de zilveren spiegel; Mijn bestaan mag getrancendeerd in religie een betekenis kennen, welke

leeftijd zij haar genade vond, welke woorden in gebed, zij wordt als ware mogelijk geaccepteerd, misschien waar anderen zoeken naar het levensplezier, of het doel van een relatie in kinderen als nageslacht, koos ik misschien wel als een kind de genade van religie, al is de betekenis in een geheel leven als de verbondenheid waarin de ziel de wijsheid van een godin krijgt, waarin leed bij een godheid een opofferende liefde is, en waar een wil zijn belang zoekt door aansluiting te zoeken bij religie.

Ik keek in de zilveren spiegel; men wordt geboren, en is ondergeschikt aan de opvoeding, en men deelt in dezelfde scholing als ieder kind. Men zal uiteindelijk alles achterlaten, en heilige boeken zeggen goud of zilver kan men niet meenemen. Ik besloot een eeuwig doel te zoeken, en misschien de genade die in mijn ziel woonde, te verwerkelijken. Men mag in gebed om genade vragen, men mag haar bevestigen.

Ik keek in de zilveren spiegel; mijn ziel in handen van religie, is als een intieme gelofte waarbij men die verbondenheid zoekt. In gebed, in leven en deugd, als een verbinding, als een binding tussen de ziel en het ondoorgrondelijke. Ik beleef geloof en devotie.

Ik keek in de zilveren spiegel; mijn hoogste belang is die verbondenheid ook al zoek ik ieder moment die verdieping, die verbinding met het eeuwige licht, misschien de eeuwigheid die men in heilige boeken leest. Ik zoek verbinding en uiteindelijk durft men zich op te offeren voor die bron die men in gebed leert kennen.

Ik keek in de zilveren spiegel; men zoekt verbinding met het hoogste, het allerhoogste, in gebed leert men vertrouwen, woorden kennen een diepe betekenis, men zoekt woorden om het onverklaarbare, het onkenbare in die binding te zoeken.

Ik kijk in de zilveren spiegel; het celibaat, de gehoorzaamheid in gebed, en de armoede dat men aanvaardt wat het leven geeft, wat de samenleving gunt, misschien wel de goden die hun geschenken geven, Men accepteert zowel het moment, als de wil van godsdiensten die ingeblazen wordt.

Ik kijk in de zilveren spiegel; verbondenheid als een innerlijk gevoel die de gebeden waarde geeft, de woorden een mystieke verklaring geven waar de adept, de devoot die verbinding legt. Het licht van de goden, die de gehele orde in haar plaats houdt, misschien wel de orde waar ik onderdeel van ben. Ook al zal gevoel van leed, ook al iedere dag, een persoonlijke opgave zijn, om in hoger verband die waarde voor de wereld, voor de werkelijkheid te zijn.

Ik kijk in de zilveren spiegel; als ware het hindoeïsme een religie met een oude traditie. Soms zijn zij een hoogwaardige bekende religie soms zijn zij in het eenvoudige volk. Men weet niet wanneer zij er ergens zijn. Zij dragen de namen van vele godheden en godinnen, als ware zij een functie hebben die voorbij gaat aan het moment, aan de samenleving. Zij benoemen de mens, tot aan de godheid godin en werkelijkheid

Ik kijk in de zilveren spiegel; als ware Krishna de avatara van Vishnu van Brahman, van Brahma, en zijn naam Govinda als buiten de schepping. Men zoekt zijn wijsheid, soms als mens, soms boven het aardse, soms een plaats in de hogere orde. Soms zegt Krishna deze mens heeft veel voor mij opgeofferd, al is het zonder er een naam, voorwaarde of gedachte aan te verbinden. Deze opoffering is voor mij lieflijk en ik neem hem in mijn genade op. Soms zegt Krishna alle mensen in nood worden door mij gezien. Na het leven in het oordeel geef ik hen een keuze. Kiezen zij compensatie dan krijgen zij een leven met een gunst. Kiezen zij het als liefdevolle eredienst dan komen zij bij mij. Ik geef ze een vonk van mijn ziel, en zij keren zich in ieder leven ten goede, voor een belang van de samenleving, en met een doel dat in religie ligt. Welke taal er ook gesproken wordt, of onderwezen.

Ik kijk in de zilveren spiegel; als ware is Krishna aan mij verschenen, in zijn liefde voor een mens, een devoot die boven een leven uitkijkt naar een eeuwig doel. Hij schenkt dan beproevingen, die men met de ziel doorleeft, hij schenkt bij iedere stap zijn genade. Als men zich overgeeft, en geen eigne bestaan meer wenst, dan neemt hij de adept en devoot liefdevol in handen.

Ik kijk in de zilveren spiegel en als ik krishna ontwaar, schenk ik mijn gebeden ook aan Hem, als ware in gebed ik mij aan hem toevertrouw. Ik schenk Krishna mijn bestaan als ware eigen wens doorzien ook een prijs heeft, en eigen belang als ware een leven voortduurt, schenk ik ze aan Krishna, die alomtegenwoordig en almachtig is en in zijn goedheid zijn genade schenkt.

Ik kijk in de zilveren spiegel; in mijn oprechtheid schenk ik mijn gebeden aan de goden en godinnen en de religies. Waarbij de Heilige Geest, en Govinda, er onderdeel van zijn, als een devotie die in het hart wordt uitgesproken maar ook in mijn mond gezegd wordt.

Ik kijk in de zilveren spiegel ik zie als ware Brahman, de werkelijkheid, waar men met het hart inwoont, als ware het lichaam, de ziel en het hart asl een drie eenheid het leven het bestaan waarde geeft, en mijn ziel getrancendeerd door gehoorzaamheid, als ware het doel der mensheid ziet.

Ik kijk in de zilveren spiegel; als ware ieder gebed oprecht, zonder strategie, zonder er stappen bij te voegen, als ware men de ziel naakt aan God laat zien, en bij ieder gebed als een kind vertrouwt op de alomtegenwoordigheid, die in het zich van God er waarde aan schenkt.

Ik kijk in de zilveren spiegel en Krishna is een van de namen die in mijn gebeden genoemd wordt, en een van de namen die als een parel zo denk ik om mijn hals als een ketting schoonheid toont.

Ik kijk in de zilveren spiegel; en schenk mijn bewustzijn mijn ziel aan Krishna evenals vele andere mooie gebeden. Zoals een mens bescherming vraagt, en die genade zowel voor het hart als voor religie wil verwerven. Men is zoekende tot men een doel vindt, en in dat doel is als ware begenadigt veel mogelijk. Zodat zij die in het leven werken, ook vervuld worden door werk, en die genade als een gouden ring, ook al niet zichtbaar toch als een sieraad aan de ziel wordt gehecht.

Ik kijk in de zilveren spiegel en mijn leven en bestaan vertrouw ik in gebed toe aan religie. Men mag op aarde wereldreligies zeggen, en mijn vele gebeden zeg ik in de stilte van mijn leven en werkelijkheid, aan de goden die ik geleerd heb.

Ik kijk in de zilveren spiegel; de orde in de werkelijkheid houdt vele namen in, en vele vormen om te voldoen. Een levenstaak, een baan of een functie.

Ik kijk in de zilveren spiegel; men kan alleen werken in het licht van het leven, in het dagelijkse. Tot die laatste ademtocht moet men groeien, werken en aan de plicht voldoen.

Ik kijk in de zilveren spiegel; vele goden en godinnen schenken hun genade, soms uti hun gunst, soms uit hun goede werken, soms kiest men een naam en voldoet de taak.

Ik kijk in de zilveren spiegel; men kiest devotie en een geheel pad, tot aan het laatste tekent in het licht van e zon, het daglicht. Ik kijk in de zon en zie mijn ziel als ware mogelijk, Bij de ene godin gelijkt het een zwaan, Bij de ander een vrededuif. Bij een derde een teken van geloof.

Ik kijk inde zilveren spiegel en het doel van de werkelijkheid zonder naam, als een gelofte die men in het leven aangaat. De zilveren spiegel toont de ziel haar oorsprong maar ook haar doel. Bij iedere blik toont zij een inzicht. En verkrijgt een ziel de genade van een religie.

Ik kijk inde zilveren spiegel; het doel wordt mogelijk juist door geen wensen te hoeven aangaan, het belang van de samenleving door overgave. Een geheim pad dat alleen in het eigen hart zichtbaar wordt.

Ik kijk in de zilveren spiegel en alle mooie gebeden zijn als juwelen die zich tonen wanneer ik erin kijk. Een spiegel van zilver, is misschien een spiegel voor de godheid die zijn gelaat als een sluier achter alle religies

verbergt. Ik zie in de zilveren spiegel als ware een herinnering aan het paradijs. Ik zie het doel van religie en vorm haar in mijn bestaan. Een spiegel van zilver met het goud van een innerlijke bron.

Ik kijk in de zilveren spiegel en als ware mogelijk tekent zich een bron af, die steeds meer kleur krijgt, en de vorm ervan steeds meer schoonheid schenkt.

Ik kijk in de zilveren spiegel en als ware mogelijk zijn er allerlei heilige woorden die als ware gezegd, een gevoel oproepen van het paradijs. Een paradijs waar men werkt zonder moe te worden, waar men leeft zonder tegenslag, en waar men zichzelf mag zijn.

Ik kijk in de zilveren spiegel; als ware zie ik shakespeare die zei; ik besta, maar in groter verband is men in het bestaan verenigd. Noem religie, noem godsdienst.

Ik kijk in de zilveren spiegel; ik zie als ware Ghandi die zich hardmaakte voor een land, dat misschien ver weg is, en op een ongebruikelijke manier. Welke hindoe God hij aanbad is weinigen bekend.

Ik kijk in de zilveren spiegel als ware zie ik Nelson Mandela die misschien zo zeg ik zich aan God heeft overgegeven. Anders zou zijn rede zonder grond zijn.

Ik kijk in de zilveren spiegel; als ware vondel ieder gedicht schreef, zonder een tweede maal te herzien. En rembrandt schilderde over voorstellingen die niet in beeld bekend waren.

Ik kijk in de zilveren spiegel; zolang men verschil in hoger en lager ziet, en men nog niet weet dat het gehele leven onvoorwaardelijk hoort te bestaan. Zij die medische zorg bieden, zijn daar dichterbij.

Ik kijk in de zilveren spiegel; als ware zie ik hen die zich verenigen met de werkelijkheid, ja met het hart leven is belangrijk. Ik woon in de werkelijkheid en treedt er niet buiten.

Ik kijk in de zilveren spiegel; als ware zie ik het universum, eigenlijk heel groot, maar ik kies de eenvoud van mijn eigen plicht. Niet meer dan iedere dag gegeven wordt. Ook als ik slimmer of hoger zou zijn kies ik toch mijn plicht.

Ik kijk in de zilveren spiegel; als ware mogelijk kies ik voor harmonie, ik verwerk in het leven ieder moment mijn gevoel, ook al is het soms een teken van emotie. Ik kies voor harmonie immers de ziel groeit van iedere ervaring.

Ik kijk in de zilveren spiegel; na het hart van de samenleving, alles voor het goede doen, noem ik doe het omdat ik besta. Na het hart van de samenleving onderdeel van de hogere orde. Men weet van meer betekenis dan een samenleving in het gewone legt. Ook al is men met wijsheid verbonden.

Ik kijk in de zilveren spiegel; na het hart van de hogere orde, die als ware spiritueel bij iedereen contact legt, op eigen grond. Ik maak contact met mijn innerlijke bron, als ware zelfverwerkelijking, als ware zelf actualisatie, en zelf realisatie. Als de werkelijkheid die zelf binding inhoudt, ik groei door in de werkelijkheid aanwezig te zijn. Ik groei door levenservaring.

Ik kijk in de zilveren spiegel ik schenk vele goden en godinnen een klein teken van vriendschap, waarbij een oordeel over eigen bestaan een teken is over wie ik ben, wie ik geweest ben, maar ook om mijn verleden in zicht te brengen.

Ik kijk in de zilveren spiegel; als ware ik gehoorzaam ben in geheel mijn leven, misschien wel bestaan, en een godheid zei, die gehoorzaamheid mag als een innerlijke band zijn. Noem een gebed van overgave aan God. God die zich via de heilige schrift laat onderwijzen. Gebed die een levende bron geeft.

Ik kijk in de zilveren spiegel; men krijgt de genade uit geloof, en de verdienste is in deemoed, men werkt in

het licht des levens.

Ik kijk in de zilveren spiegel; ik zoek religie, en wijs geen gebed af, gehoorzaamheid is meer dan een woord, een teken, het is verbondenheid. Een mens is in geloof zelfstandig, en gebed behartigt zowel genade, bescherming, dienstbaarheid als de waarde binnen een leven.

Ik kijk in de zilveren spiegel; ik zoek religie, een verloren herinnering aan het paradijs, een paradijs die misschien voor de heiligen in de hemel is, een paradijs die voor hen is die het geloof gedragen hebben. Maar ook vooral voor hen die hun leven, hun bestaan opofferen, overdragen misschien is men dan zonder eigen belang, geen wensen meer, misschien in hoger handen ook als een nieuwe steen die een vorm krijgt die nog niet gezien is.

Ik kijk in de zilveren spiegel; een mens is altijd alleen, in het geloof, immers velen kiezen niet, of kijken erop neer, of zij wijzen het van de hand. Zij menen hogere zaken elders te treffen. Ik heb het geloof gekozen. En leef in vervulling. Bij overgave is religie een eigenaar, is religie, zonder karma, immers als een dienaar des geloofs welke baan of functie ook.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Het celibaat is als ware van boven als een leefregel, geheelonthouder, is als ware een beheersing om altijd het gezonde te kiezen. En wijsheid om in het leven alle luxe misschien wel nietswaardig te vinden. Een instrument is voor God van onschatbare waarde. Ik heb religie gekozen. En vindt misschien in de straling van mijn ziel de genade als ware ieder werk bijdraagt, aan zowel het geloof, aan mijn ziel, en misschien in de hemel een verklaring vindt.

Ik kijk in de zilveren spiegel; vele geschenken van religie, gebed, zijn misschien als een schoonheid te vinden, een schoonheid die boven het aards is, boven het tijdelijke immers een woord kan vele betekenissen hebben, maar er is altijd een betekenis die het hart raakt, die in de ziel woont, en als een soort symbool de naam van de ziel een geschenk geeft. Onvoorwaardelijke liefde, onvoorwaardelijke dienstbaarheid, onvoorwaardelijke overgave. Men leeft in hoger licht, in hoger licht is de ziel haar eigen vervulling, is de ziel haar eigen straling die door de goden godinnen geloof en religie erin gelegd wordt.

Ik kijk in de zilveren spiegel; ik zoek niet het aardse waar zij vechten om achting, roem, rijkdom of schoonheid. Ik zoek niet wat op de aarde is, lekker eten, vakantie, of verpozing. Ik zoek wat in gebed verkregen wordt, de gemoedsrust en vrede die alleen in dat ondoorgroendelijke ligt, die dienstbaarheid waar men geen beloning eist, en aanneemt wat men toekomt. Ook al is gebed een diepe verbondenheid. Verstild met gevouwen handen zonder tijd te meten, zonder erbuiten te treden. Als verstild met gevouwen handen en vele gebeden die de gehoorzaamheid van het hart raken.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Ik noem een ring van goud een verbintenis met een ander mens, maar ik noem een innerlijke bron van goud een verbintenis van religie van geloof. Een bron van goud die als een transcendente rol van gebed, een overgave die diepe bron verwerkelijkt. Een bron van goud die misschien in hoger handen een verbondenheid opbouwt. Die ieder moment vult. Ieder moment vult met mijn ziel.

Als ware verbonden in een tijd lang geleden, misschien in tien levens terug, een leven waarin een keizerrijk verbonden was aan een keizer rijk dat als dynastie de laatste generaties gegund was. Een keizer rijk dat verbonden zelf nog vele generaties geschonken zou krijgen.

Als ware een keizerrijk waar de wet, als in handen van de keizer, als een sieraad was voor alle omliggende gebieden. Een keizerrijk waar als ware mogelijk de mens de vrijheid had om gelukkig te zijn en er aan bestaan geen voorwaarden waren. Misschien tussen alle andere gebieden in de ruimte een paradijs.

Soms kiest een keizerrijk voor een technologische ontwikkeling, soms borgen ze de mens in de sociale kunde, en de regelgeving die voor iedereen voorspoed mogelijk maakt. Soms kiezen zij een paar generaties voor een eenvoud en armoedige regio.

Een keizer die de keuze maakt, de beslissing neemt, en het besluit zichtbaar maakt, vertelt nooit waarom zij kiezen voor zulke ingrijpende maatregelen, misschien is zo'n keizer begiftigd met voorkennis, met een vooruitliggende blik, zij kennen als ware de toekomst zo wordt gedacht.

Een keizer die het rijk uitbreidde was als ware in verbinding met de ander die de laatste generaties waren gegund. Een keizerrijk die misschien ook al honderden generaties heeft gekend. Zoals een grondlegger soms van een heilige de belofte krijgt om een aantal eeuwen misschien langer te mogen blijven bestaan.

Waarbij een keizer die belofte altijd van hoge waarde vindt, immers als een heilige een belofte doet, geeft het ook vrede, voorspoed, en veel welvaart. Als ware men soms denkt dat een heilige ook vijanden weghoudt. En als ware mogelijk een keizerrijk in hoger verband wordt verbonden aan een heilige die misschien wel de goden in zicht brengt.

Een keizerrijk van twee regio's en een dubbele keizerrijk waar die laatste generaties in vrede werden overgedragen aan de jonge loot van deze lotusbloem.

Een keizerrijk die als ware mogelijk, als ware men geschenken krijgt, en als ware een verbinding die men alleen kent, uit een intuïtieve associatie. Men kent geen namen meer, men kent geen tijden, geen historie, men kan alleen even die straling proeven, als men die ander weer tegenkomt.

Een keizerrijk die mogelijk in die tientallen levens, ook al was de ziel daar zelf niet meer, en mogelijk weg gereisd om ergens anders een goede bedoeling mee te geven aan een wereld, mogelijk dat die keizer even een herinnering aanraakte. Men wordt even getroffen door schoonheid, even die verbinding met levenskracht een zuivere blik. Men kan onbevangen zijn en spontaan, en intuïtie kan even een moment schenken van eenheid, van die vrede en even die schoonheid in de ziel laten schijnen.

Een keizerrijk van lang geleden, misschien bestaan zij nog, misschien ergens met een naam die men niet kent, misschien zijn zielen als verbonden, en men in een ogenblik een ontmoeting even die goddelijke verbinding, die verwondering even toelaat. Misschien was dat meisje die even zag wel een van die keizerlijke prinsessen, die als ware mogelijk een oude dynastie in vrede aan een nieuwe werd overgedragen. Zonder strijd, zonder kenbare inwerking, misschien een oude dynastie, die van een heilige vele generaties kreeg, en al die tijd zonder strijd mocht bestaan in de ogen van alleen maar de belofte van een heilige.

Een keizerrijk die even verbinding maakte, en in de ogen van een meisje, misschien was zij wel een van de grondleggers misschien was zij als prinses verbonden, misschien kan een ziel in een gewoon leven een rijkheid bevatten, die boven het aardse uitstijgt. Men kan een gewoon leven kennen maar toch een hele rijke historie.

Ik keek even naar die ogenblik, dat ogenblik, waarin ik even die onbevangenheid proefde, misschien was zij een prinses, en was zij in het leven op aarde een gewone toekomst belooft. Ook al kan men even de ziel zien, en haar schoonheid bewonderen. Ik keek even, maar moest het ogenblik weer loslaten.

Ik ken niet haar naam, maar noem haar Danielle., ik ken niet waar zij woont, maar zij roept een herinnering aan een keizerrijk op. Ik ken niet haar leeftijd, maar ik heb wel een gelofte, ik blijf bij mijn ervaring zoals in religie als men die plicht aanneemt men moet voldoen. Zoals een mens die trouwt in de plicht trouw blijft. Ook al zou je vele mooie mensen ontmoeten, en lijken ze soms mooier dan je zelf hebt gekregen.

Ik keek even een ogenblik naar een meisje. Een prinses bij een keizerrijk, zij was op aarde met een gewoon leven, maar ik zag even een dynastie. Misschien waren er twee, misschien waren het twee dynastieën die door een heilige een lange vele generaties lang hun bestaan beloofd kreeg.

Een keizerrijk die door een heilige is bekrachtigd. Soms tellen zij de generaties, soms vertrouwen zij zonder woorden. Soms vertrouwen zij de heilige macht die een orde kan schragen, borgen, misschien wel een ongekende macht, die soms bij mensen in gebed wordt gebracht, en bij een oude dynastie, was zij

verbonden aan een heilige. Een heilige waarvan ik even de schoonheid in de ogen van dat meisje zag, een ogenblik lang. Een ogenblik dat ik haar ogen keek, en ik zag een oude dynastie die in vrede een nieuwe periode inging. Misschien een belofte van een heilige. Danielle zag ik even, maar die dynastie, die heilige grondlegging, zag ik overgedragen worden. Als een belofte van een heilige. Ik noem geen naam van de heilige, niet van die dynastie niet van die keizer, maar dat meisje die ik even ontmoette noem ik Danielle. Zij had zwart haar, en zij was nog ongebonden. Immers zij liep met haar moeder. Ik moest die herinnering laten gaan, en die ontmoeting was niet meer dan een ogenblik dat je iemand in het voorbijgaan ziet, maar die herinnering bleef leven, als ware een pen haar mocht tekenen en beschrijven, misschien was die herinnering als een bemoediging dat ook het leven op aarde een betekenis kent. Een betekenis die men in religie zoekt, in religie in gebed brengt, en in contact ervaart dat religie vele levens bij een mens blijft, welke naam men ook krijgt, welke namen men ook herinnert of vergeet, een religie die ieder leven opnieuw een verbinding schenkt. Met vele godennamen, vele godinnen die als boeken iedere keer weer geschonken worden. Een verbinding die men in de werkelijkheid legt, een goddelijke bron, een goddelijke zoektocht naar die innerlijke band. Een band waarin men betekenis leert. Een band waarin men deelt in de herinnering van de werkelijkheid. Misschien zag ik mijn hart even in het licht van de werkelijkheid. Even zag ik mijn ziel in het licht dat men alleen ziet als men zich er bewust van is.

Ik schonk even een ogenblik, de verwondering van een keizerrijk misschien generaties lang, het licht van religie in mijn ogen, in mijn ziel.

Ik keek in de zilveren spiegel als ware zag ik die vereniging met die godin, die hogste godin die mij ook bij het principe die verbondenheid gaf. De godin die ieder mens die zich bewaart voorziet van devotie en toewijding.

Ik keek in de zilveren spiegel ik zag die godin, die als Almachtige, het gehele universum haar eigen naam schonk, als ware een wijsheid die bij ieder nieuw begin mee gegeven wordt. Een nieuw begin dat bij ieder mens opnieuw die mogelijkheid biedt. Zij was Gayatri een godin die zich in de werkelijkheid toont als de aanwezigheid van licht; Spiritueel licht, zonlicht misschien wel licht voor en van de ziel.

Ik keek in de zilveren spiegel; en ik bewaarde mij soms onbewust van de kracht ervan, soms onbewust van de betekenis, maar soms werd ik even aangeraakt met het licht van wijsheid.

Ik keek in de zilveren spiegel; als ware een keuze die zich in het leven ontwikkelt, als een pad dat men alleen ziet als men op oude leeftijd terug kijkt. Terug kijkt op een leven waarin keuze soms zonder grond lijkt te zijn, maar keuze uiteindelijk gezien wordt als een geleiding van bijzondere kracht.

Ik keek in de zilveren spiegel als ware verbonden aan die godin, die de mens in zuiverheid geleidt en haar naam schenkt als haar intentie zeker is. Spiritueel licht als de verbintenis met de ziel.

Ik keek in de zilveren spiegel; en als ware mogelijk schonk zij ook haar eigen binding met het principe ook aan mij. Misschien wel het principe dat in de werkelijkheid vernoemt met die heilige kracht die ieder mens ieder wezen groei schenkt. Groei van de ziel. Men wordt wijs, daadkrachtig, verdraagzaam en gehoorzaam. Misschien door gebed, misschien door werk, misschien wel door een contemplatieve levenshouding.

Ik keek in de zilveren spiegel; zij schonk beproeving, met leed, met moed, met overgave en met een hoger belang dan persoonlijke gekend mag worden. Maar zij schonk ook bij iedere voldane periode haar genade. Die soms met naam, soms met betekenis en soms ongezien wordt gegund, geschonken, of aangeboden.

Ik keek in de zilveren spiegel; zoals ieder mens kent, een relatie begin je met communicatie en onderhoudt je met communicatie. Welke belangen ook worden gezien, welke wens ook leidend is. En als die relatie met de godin, met gebed is, dan is zij als de sterke, de machtige, die de relatie onderhoudt. Noem dat gebed belangrijk is.

Ik keek in de zilveren spiegel mijn relatie, mijn spirituele verbintenis is met dat principe en die godin. Ook al heb ik in mijn hart niet altijd zekerheid. Ook al heb ik niet altijd het besef of die relatie ieder moment geldt.

Ik kijk in de zilveren spiegel mijn grootste geloof en bevestiging is als in gebed die wil die levenswil in hoger hand, transcendent bij die wil van de godin, of het principe die verbinding geeft. Als ware men gedragen wordt, en zelfs als gevoel afwijkt, even onzeker lijkt, bij tegenbericht of een van de thema's dan nog draagt de wil die misschien wel die eenheid heeft, als ware men het gevoel van eigen doen verliest, als ware alles gedaan wordt. Of het doen in de vereniging van de werkelijkheid voelt. Dan is die levenswil die bevestiging.

Ik kijk in de zilveren spiegel; in dat principe, is er geen tweevoud, is er geen belang buiten die kracht, is er geen wens meer die persoonlijk ingevuld wordt. Bij dat principe is men in ziel een met de werkelijkheid, en door gehoorzaamheid zegt een godin, die gehoorzaamheid mag in een gebed van overgave aan mijzelf worden aangeboden. Men is in wil, ziel en hart een met die werkelijkheid. Een ondoorgrondelijk belang.

Ik kijk in de zilveren spiegel; soms die twijfel die onzekerheid maar de wil die in eenheid met de werkelijkheid die niet buiten het belang van overgave treedt, is als ware mogelijk een inzicht die bezongen wordt in oude heilige boeken, de upanishaden.

Ik kijk in de zilveren spiegel; mijn leven bestaan is in hoger hand. Niet meer om te zoeken naar het genieten van wens, werk, of beloning, maar in hoger hand om als ware dienstbaar te mogen zijn, dienstbaar aan het principe Brahman. Men loopt het pad tot men verbinding ervaart, men loopt het pad zolang men durft, zolang men moed heeft en zolang de volgende stap zich aftekent, in het licht van de werkelijkheid.

Ik kijk in de zilveren spiegel; mijn ziel vindt via die godin het principe. De werkelijkheid als grond van leven, bestaan, niet meer eigendom van zichzelf, maar in dat principe dienstbaar.

Ik kijk in de zilveren spiegel; door het transcenderen, eigendom zijn van de godin, brengt zij de ziel naar het principe; eigendom zijn in handen van, in eenheid met, door gebed en door overgave met Para Brahman als principe.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Waar Brahman die verbinding legt, is er geen wens meer om daarbuiten te treden daarbuiten een eigen standpunt te hebben.

Ik kijk in de zilveren spiegel; bij het principe Brahman, durft men zich geheel over te dragen, alle zekerheden los te laten, maar ook alle wensen uit te laten doven, en eigen belang, meer nog geen beloning meer te hoeven hebben. Het principe die ondoorgrondelijk handelen mogelijk maakt, als ware het gevoel van wil, wens, handelen transcendeert. Een gevoel dat men innerlijk draagt.

Ik keek in de zilveren spiegel ik ontwaarde bij een geloof en een religie dat als men het leven draagt, als betekenis en verklaring als ware voor de goden zelf. En het leed ieder moment in het hart volhoudt. Als ware de zon die iedere keer de wolken voor zich langs ziet gaan, maar ook het geluk van de ziel, meer nog de momenten dat geluk er niet is, toch blijft dragen. Ik zag dat opoffering van belang, van geluk, van verklaring in hoger zicht een betekenis kent.

Ik keek in de zilveren spiegel; als ware een stelling een doctrine, een les, een goede raad, bij iedere religie, bij iedere godsdienst. Soms is genade een betekenis in een hoger licht dan men zelf begrijpt, dan men zelf kan vinden. En licht dat schijnt alsof de hemel na het leven als ware bij een oordeel toebedeelt, misschien een leven dat volledig gedragen, ook in beloning als ware met hetzelfde levens standpunt krijgt toebedeelt.

Ik keek in de zilveren spiegel; waar goden, godinnen als ware in een orde allen hun eigen plaats hebben, en die plaats met een heilige naam, en door gebed of meditatie, mantra of goede daden bereikbaar is. Als ware zij vanuit die hoogte kijken, en zien welke mensen er naar hun zoeken.

Ik keek in de zilveren spiegel; als ware voor de mens is het menselijke, het menselijke dat bekend is uit leringen als een les die dichtbij staat, en de devotie voor allen dezelfde manieren, zelfde wegen inhoudt, maar ook voor allen die toegang is die men met genade verkrijgt. Als ware iedere minuut, iedere dag, iedere periode dat men schenkt aan het edel doel, wordt gerekend, wordt gezien, en dat licht in de ziel groeit bij iedere dag dat men die devotie, die toewijding richt aan die goden, die godheden en godinnen.

Ik keek in de zilveren spiegel ik koos nog voor een relatie mogelijk werd, om die tijd te schenken aan religie, ik schonk mijn tijd aan religie, aan toewijding, als ware iedere dag, iedere maand meetelt voor toewijding en die beloning die uit hoge hand, zo is die beloning als ware dat goden zien, en beslissen uit goddelijke hand die zegen voort te brengen.

Ik keek in de zilveren spiegel; als ware godsdienst, door genade een pad mogelijk maakt, maar ook religie, als ware telt, en meetelt, en alle toewijding een pad omhoog tekent, die als ware men in het paradijs is, of de hemel, als ware dure geschenken een kostprijs hebben, niet van werk, niet van macht of status, maar een kostprijs als ware je die verbinding met de goden zelf zoekt. Een binding met het religieuze, maar ook de verwondering toelaten.

Ik keek in de zilveren spiegel; oprecht als betekenis dat men nog niet weet welke verklaring een godheid geeft aan het dagelijkse naderen van gebed, meditatie, een contemplatief leven. Een leven waarin stilte, gevouwen handen, maar ook die wil zoeken van het hogere, die wil van een religie godsdienst, godheid en godin.

Ik keek in de zilveren spiegel; en ontwaarde, dat uiteindelijk in het hindoeïsme Govinda zelf iemand redt, en men zegt, die goden en godinnen klinken als naam toch hoger, en hij zegt, voor de mens ben ik ook als mens In zicht gekomen, al is mijn transcendent vorm die hoogste, die onmeetbaar is, en met een vonk zijn schepping onderhoudt. Govinda die zegt, uiteindelijk neem ik door die opoffering mijn gelovigen, mijn toegewijden zelf aan. Met een opoffering van belang, geluk tijd of welke vorm zij ook vinden. Als zij getrouw zijn en gehoorzaam neem ik ze uiteindelijk aan. Of zij als mens aangenomen worden, als ziel, of welke woorden ook. Zij bereiken mijn eeuwige geborgenheid, als ware zij bestaan en uit goddelijke hand onderhouden worden.

Ik kijk in de zilveren spiegel en zie Govinda als ware zeggen al die tijd, is bij mij gezien, maar ook als opoffering, misschien van meer dan alleen een eigen leven, misschien meer dan alleen de eigen ziel Maar zowel opoffering als de tijd die men dienstbaar is, worden dan in hoger licht gezet, als het schilderij dat een leven ene bijzondere waarde schenkt. Een eigenaar uit religie, die een leven vrijkoopt, een ziel als ware met licht doorschijnt, en zegt de tijd die men aan het geloof schenkt is niet verloren maar een kenmerk van toewijding.

Soms wordt een periode gerekend van wanneer men die devotie neemt, als levensdoel, voor een periode met een duur, soms als een tijd waarin men verdieping zoekt, maar ook soms als voor de eerste relatie dat men zich wil richten op het celibaat.

Soms kiest men als devotie om levensgeluk op te offeren, een moeilijk beroep, een tijd waarin men de samenleving dient, soms als levensgeluk als en genees middel niet mogelijk is en men toch het leven draagt.

Wanneer het in zicht is bij de goden, weet men niet, zij zeggen niet welke dingen zij van de mens zien, maar als zij een periode volmaakt zien, dan schenken zij uit gulle hand de genade, genadegaven, zegen, en misschien in vormen die nog niet mogelijk werden geacht. Soms schenken zij uit gulle hand, de genade voor eeuwig. Genade die zo mogelijk aan de ziel wordt gehecht.

Ik kijk in de zilveren spiegel en mijn gebeden zijn aan Govinda, als een van de heilige namen, van overgave, oordeel en offerande. Misschien is mijn ziel in hoger handen als een ziel die doorstraalt wordt met zijn straling, zijn water uit een levende bron, misschien is mijn ziel dan dienstbaar.

Ik kijk in de zilveren spiegel; en mijn gebeden zijn aan Govinda, als de heilige namen, die in mijn hart wonen, en mijn offerande, misschien van eigen belang, misschien mijn wensen die ik opgeef, of misschien mijn tijd, die niet meer voor eigen levensdoel is, maar in hoger handen. Govinda als de eeuwige godspersoon, die alles en allen, en het gehele universum inhoudt, en dicht bij de mens komt in zijn avatara, heilige boeken.

Hij schenkt zijn genade wanneer een mens zich opricht, en hem toenadert, maar pas als hij zijn voorwaarden die in ieder mensenleven ligt, als ware vol ziet. Als ware men soms tot het uiterste wordt gebracht om hem te vinden.

Bij de ene is Govinda al in een kleine toeneiging dat hij genade schenkt, bij een ander moet men zich geheel opofferen. Soms bij tijd, soms bij geluk, soms bij werk. Maar als de devoot Govinda bereikt, zijn zij allen vervuld met die vreugde. Met die genade die als een eeuwige naam bij de ziel wordt geschonken.

Vaak zegt men dat goden hun genade niet vaak schenken, soms met hele hoge voorwaarden, soms bij een gehele opoffering, zo hebben alle goden als in hun eerbied vereist, een voorwaarde. Maar als men dat pad gaat, dan bereikt men die vervulling. DE straling in de zilveren spiegel; Misschien zie ik Govinda er in.

De straling van Govinda, ook als men zegt, dat men die relatie in het leven met Govinda zelf wil, waarbij het celibaat als een van de juwelen is die aan de ziel worden gehecht. Govinda die daarna het pad mogelijk maakt en de opoffering zelfs als een geheel wordt gezien. Als men als ware mogelijk in de hemel een engel zou worden, omdat men die liefde dan met die Godspersoon die als eeuwig geldt zelf aangaat.

De relatie die als ware in de boeken staat omschreven als een robijn, die de eeuwige liefde van Krishna en Govinda voorstelt. Zoals een geliefde zich opoffert voor de veiligheid of het geluk, en die liefde dan jegens Govinda zelf mag gelden. Een keuze die men voor het celibaat maakt, als een van de geloftes.

Die dan tijdens het pad zichtbaar zijn in de ogen van Govinda. Die als buiten de schepping zijn gehele rijk doorstraalt, met zowel de orde, als de energie om ieder het leven te schenken.

Een relatie met Govinda, is dan niet op een relatie met een ander gebaseerd, dan is men in een gebed waarin men ervoor bidt om het uit goddelijke hand te krijgen, als men die relatie met Govinda zelf zoekt, geeft hij een beproeving, een taak, of een periode waarin het hart getoetst wordt. En zegt Govinda Die liefde wordt door mij gezien. Dan schenkt hij die genade van een eeuwige relatie, waarvan men niet kan zeggen, bij voorhand hoe die eruitziet, al is het celibaat er onderdeel van.

Govinda die bij een opofferende liefde de gebeden schenkt, om in zijn genade aangenomen te worden, misschien vele taken in het leven legt, waar achting voor is, en misschien wel een pad uit tekent die nog niet als mogelijk werden gezien. Misschien wel studie van boeken, die boven het gewone liggen en een begrip en intelligentie scherpen waar anderen respect voor krijgen. Misschien is bij opofferende liefde, bij ieder een nieuw pad. Een nieuw pad waarin Govinda veel mogelijke maakt.

Govinda die het doel van Brahman zelf in het hart legt, en hoe meer een mens aandurft hoe meer hij vervuld wordt. En door het pad te gaan ook die vervulling mogelijk maakt. Een relatie begint altijd met die naam te leren kennen, die vele genade mogelijk maakt. Ook al blijft men in het eigen leven, en is dat leven niet hoger of mooier dan een mens er zelf in ziet, en anderen in hun leven met hun levensdoel vervulling vinden.

De een vindt Govinda een mooi levensdoel en is daar gelukkig mee, een ander kiest relatie en kinderen en vindt daar vervulling in. Zo lang men een eigen doel nastreeft, kan men in het leven groeien.

Als men na het leven bij het oordeel staat; Vraagt God of men gelukkig is geweest, ook al is opofferende liefde voor de devoot van een hogere betekenis dan anderen erin zien. En zal een ander mens, een andere levensverklaring geven voor het leven. Bij het oordeel staat men alleen, maar als het leven waardevol is geweest dan zegt men niet dat een opoffering tevergeefs was.

Ik zag in de zilveren spiegel een mens zoekt en zoekt tot een gevoel van vervulling een element in de ziel raakt, vaak zeggen zij zelfs op oude leeftijd nog, ik heb relaties gehad maar nog niet die ware geliefde.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik zag moeder Aarde, met de kracht van de natuur, edelstenen, gezonde voeding, en een bepaalde geleiding in de wereld, samenleving en werkelijkheid. Ik zag haar als een verbinding met ieder mens die haar zoekt. Soms zeggen zij vrouwen zijn in hun intuïtie al aan haar verbonden, maar vaak op de hoogte van de intelligentie van hun ziel.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik zag de moeder godin in de ruimte, als ware zij moeder van het universum is, ja vaak zeggen zij over het opleidingsstelsel de universiteit als hoogste, men vergelijkt een rangorde die bij iedere hoogste niveau, vaak die verbinding met een woord aan duidt. Een universum en een universiteit.

Ik keek in de zilveren spiegel; die moeder godin, bij het begin van ieder mensenleven, een man zal zelf een doel zoeken, en heeft wilskracht, een vrouw wordt bij geboorte gewogen en bij de intelligentie van de ziel ook met die verbinding op die hoogte met de moeder godin. Als ware zij alle kennis in hun gevoel vinden.

Ik keek in de zilveren spiegel ik zag dat voor de eerste relatie iedereen een binding heeft, met die godin, moeder godin, of godin die in iedere samenleving een eigen plaats een eigen naam mag hebben. Zelfs indianen zagen haar als de mais godin, ook al hebben vele talen dubbele betekenissen. Over duizenden jaren is een maisgodin, een herder, of welke term ook een verwijzing naar een oude cultuur.

Ik keek in de zilveren spiegel als ware ik die binding in mijn gevoel ervaar, anders zouden woorden niet die betekenis dragen, en zou ik die bron niet ontdekt hebben die bron niet hoogwaardig hebben gevonden.

Ik keek in de zilveren spiegel ik zag dat zolang een mens geen relatie heeft, begint ook geen nieuw levensdoel najaagt ontgint. Men deelt in een ideaal van de voorouders. Zoals men dan nog geen eigen wensen heeft opge eist, en men als ware deelt in een bron van voorzienigheid. Ook al kan elk mens terugkeren naar de cultuur zoals voorouders die in leven hielden.

Ik keek in de zilveren spiegel en zag zolang een mens nog geen relatie heeft, is persoonlijke ontwikkeling misschien een individuele taak waar men geen ander voor hoeft te vragen maar wel met ene beperking. Men mag nog geen maatschappelijke status opeisen. Men blijft alleen, misschien soms zacht, soms een ander kenmerk. Maar men groeit met de ziel als ware zonder verantwoordelijkheid aan een ander.

Ik keek in de zilveren spiegel; de heilige boeken van moeder aarde worden zichtbaar in gezond drinkwater, in gezonde voeding met groente fruit, en wat de natuur biedt. Al zal men een gezonde bereiding moeten vinden. Ik zag edelstenen die als in het hart een werking aan het gevoel geven, energie, kracht zuiverheid. Iedere steen heeft zowel een naam als een werking.

Ik keek in de zilveren spiegel; als men een relatie begint zegt men wij werken samen in ons leven aan een nieuw begin een nieuw doel, en wij delen in een wens zoals ook ouders en voorouders die hebben, hadden.

Ik keek in de zilveren spiegel als ware men in het celibaat een ideaal niet verloren laat gaan, op aarde waar men nog niet die schoonheid der engelen heeft, moet men ook als men bij elkaar past vaak samen in gesprek, ik kies voor het celibaat ook al zal mijn gebed mijn gebeden soms geen zichtbare toehoorder hebben, maar het gebed is als ware verbonden, in een bron die wel die straling kent.

Ik keek in de zilveren spiegel; voor die eerste relatie wordt een keuze voor religie als volwaardig gezien, in een relatie kiest men een ander, ik kies religie met Para Brahman, en de namen die op weg ernaar toe in mijn hart woonden. Gebed en de gelofte.

Ik keek in de zilveren spiegel en bij religie groeide ik naar een standpunt, gebeden waarin men die godheid laat delen in het eigen bestaan, straling die ieder onderwerp en thema raakt. Een bestaan in hoger verband waar men niet meer zegt ik ben mijn eigen bestuurder, of dit leven is voor mij eigendom om voor wensen te benutten.

Ik keek in de zilveren spiegel; en in religie die goddelijke bron van licht ,scheen mijn ziel, met de schoonheid van de namen die ik vond, vond in leven en bestaan. Ook al is bij de geboorte al een schema bekend, van mogelijkheden, maar ook periodes met leed.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik schonk religie mijn keuze, en religie bevestigde mij in de vervulling van mijn hart, waar ieder moment als ware mogelijk die verbondenheid zich ontvouwt. Een verbinding die in het dagelijkse zijn grond kent. Alle onderwerpen die in mijn hart leven zijn in gebed deelgenoot van religie.

Ik kijk in de zilveren spiegel; in een relatie geef je twintig jaar om kinderen groot te brengen, zonder die relatie kiest men een vervulling en bereik je als de goden het schenken ook in het leven daarin een bevestiging. Ik koos religie, ik koos zonder relatie, immers religie is opgeven, overgeven, overdragen, en men uiteindelijk dat standpunt in de ziel bereikt.

Ik kijk in de zilveren spiegel velen hebben een relatie en in de gewooneheid van het leven vinden zij elkaar voor levensgeluk, in mijn relatie met religie deel ik mijn leven met gebed mijn gelofte, en wat voor mij bijzonder voelt, is religie, als ware mijn leven grote waarde kent. Ook al zullen anderen met een gevoel van waarde wijzen naar de inhoud van hun leven.

Ik kijk in de zilveren spiegel; als ware de gedachte als ik later bij een levensoordeel sta, en mij verklaar met mijn vervulling religieuze vervulling, dan zeg ik daar in het geluk gevonden te hebben. En leed, dat ieder leven een mate raakt, is voor mij ook in hoger verband. Welke bedoeling ene leven heeft, men vindt gaande weg de woorden om haar te omschrijven, misschien wel het licht om haar te tekenen als het diepste wat een mens raakt. En misschien wijst men naar een voorbeeld, een voorganger, of iemand die haar als een kleine lichtstraal het inzicht aanwees, die misschien meer is, ene herinnering aan het paradijs, Een herinnering die als een kompas het leven waarde gunt. Een hogere waarde die men in gebed zoekt.

Ik kijk in de zilveren spiegel en in religie heb ik een keuze gevonden, een herinnering aan het paradijs, maar ook een vervulling die vaak zoals bij mij een gebed nodig heeft om gesproken te worden. Een vervulling die ieder gevoel bij de goden blootlegt. Ook al zullen de goden nooit zichtbaar zijn, of als een mens antwoord geven. Het is gebed, en mijn gebeden worden gehoord, verhoord soms vervult en soms als een antwoord die als een sieraad gevonden worden.

Bij het begin van een leven wordt er altijd een wens, een levenswens meegegeven waarmee een mens soms in het leven vervulling vindt. Misschien een taak, misschien een ervaring waar men geluk in vindt, misschien geestelijke groei, of de ziel die zich verwerkelijkt.

Bij het begin van een leven, wordt soms gekozen de lijnen in de samenleving te volgen, misschien wel om een hogere vorm van begenadiging toe te laten. Misschien om groei die men niet kent mogelijk te maken.

Ik keek in de zilveren spiegel de kansen die men in de jeugd krijgt, noem het belang dat het leven overstijgt, voor de ziel, het bestaan of in hoger verband.

Ik keek in de zilveren spiegel en zag geloof, in het christendom, ik zag devotie en toewijding in het hindoeïsme. Als men zich belooft aan een macht wordt vaak een weg getoond, en bij oprechtheid volgt men dat pad. Ook als een stap onzeker zou zijn.

Ik keek in de zilveren spiegel en zag een vorm van overgave men komt in handen van die godheid en macht,

men kan door overgave die verbinding leggen tussen het eigen leven, en de aanwezigheid van een godheid. Ik zag een weg waarin men door zichzelf uit handen te geven noem religie, men ook geluk in het leven uitnodigt. Als ware men als een penseel gebruikt wordt voor een schilderij van hoge waarde.

Ik kijk in de zilveren spiegel; men kiest bij toewijding de grens die men aandurft, de weg die men gaat, en de diepste wensen bij de goden als ware in zicht ook een standpunt krijgt waar men tevoren nog niet wist.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Ik zie toewijding waarin de totale zelfovergave een vorm is om gevoel in het eigen leven hogere waarde te geven dan alleen het leven zelf. Een taak voor goden blijft misschien lange tijd bestaan, misschien is een taak voor religie als ware men van een diamant als juweel en schoonheid een waarde geeft die voor eeuwen of eonen die waarde houdt.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Als ware de naam van een godheid in de ziel geschreven wordt, met licht die transcendent die vervulling geeft. Men kiest serieus in het leven en naar mate men ouder wordt verkrijgt men een diepe verbinding en verbondenheid. Een naam is dan een vervulling en waar men eerst in het duister tastte en geen idee had van betekenis wordt dan als ware een pad getoond, en het zelfvertrouwen en eigenwaarde schenken een gevoel in het hart dat men die diepe waarde vindt. Ook al is men een pen in de hand van een schrijver.

Ik kijk in de zilveren spiegel; als ware men een mogelijkheid van een relatie opgeeft, als ware men de mogelijkheid van wensen, die op iedere leeftijd vorm heeft, opgeeft om in hoger handen te zijn. Een bron die de vastheid kent, van getrouwe behartiging van taak, van persoon en hartewensen. Een wens die vervult wordt met een pad of kans die op een onbekende tijd door een vervulde voorwaarde mogelijk wordt gemaakt.

Ik kijk in de zilveren spiegel; in hoger handen is men niet meer door vrije wil en weersomstandigheden onzeker over eigen lot, men kan of mag zich overgeven en alles in hoger licht, verkrijgt die verbinding. Een verbondenheid met een diepere bron dan eigen leven zou kunnen bewerken. Men kan bij een hogere macht voor plicht kiezen, voor overgave, voor dienstbaarheid. De betekenis leert men zowel persoonlijk kennen als voor de samenleving.

Tijdens het leven zoekt iedereen zowel in het doel een verbinding, noem met een ander, een ideaal, met een leven van betekenis.

Tijdens het leven zoekt iedereen als ware antwoord op de ene vraag die iedereen heeft. Men zoekt verbinding met een ander.

Ik keek in de zilveren spiegel en ik keek naar mijn ziel, en zag dat in het licht van de zon, de vrolijkheid van het leven zijn geluk schenkt. En ik keek in het licht van het hart, dat verbinding zoekt, als ware onzelfzuchtig. Als ware een verbinding met een belang van de samenleving.

Ik keek in de zilveren spiegel en ik keek naar mijn bestaan, wij willen waarde hebben, waarde voor de samenleving, maar ook waarde voor onze geliefden. En zowel eigen waarde als waarde in hoger verband beiden die betekenis kennen.

Ik keek in de zilveren spiegel en zag mijn eigenwaarde, mijn gevoel die de betekenis van mijn leven aangeeft. Maar ook de betekenis van wie ik ben, wie mijn ziel is, en dit leven met de betekenis die erin verborgen ligt.

Ik keek in de zilveren spiegel; een leven vol van momenten van geluk, voor de ene een relatie en kinderen, voor de ander een verbinding met religie. Ik voel mij verbonden met de innerlijke bron die in religie gevonden wordt. Een pad van vele gebeden.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik zag mijn ziel die verwerkelijking zocht, door de dagelijkse ervaring van de weersomstandigheden, de zon, de regen, de koude men leert de ernst van het leven kennen door het dagelijkse te vullen met het gewaarzijn, het licht van de ziel.

Ik keek in de zilveren spiegel en zag die verbinding, na het leven zegt men het ene onderwerp, een zin van betekenis, de karma en de prestigieuze naam die ik verworven heb.

Ik keek in de zilveren spiegel en ik voel mij verbonden in religie, en als men na een lang leven, of een bestaan met een hogere taak terugkijkt heeft men altijd een betekenis van wat men verwerft.

Een taak voor de goden, zowel tijdens het leven de mens vrijkoopt, in hoger verband beloond wordt, ook als men zonder eigen belang is. En misschien is er wel een taak in hoger opzicht mee verworven.

Ik kijk in de zilveren spiegel; wanneer het leven waarde krijgt voor de ziel, die zelf het doel van bestaan zoekt, dan geeft religie bij iedere stap de volgende, en is het bestaan als het bijlijpen van een diamant. Ook al voelt men zich soms niet met die waarde.

Ik kijk in de zilveren spiegel; wanneer de ziel zichzelf als doel kiest, begint een pad vna levenservaring, van groei, van een karakter vormen, maar ook de vaardigheden om het gehele bestaan betekenis te geven.

Ik kijk in de zilveren spiegel; wanneer de ziel zichzelf als doel kiest, elke keuze in het leven krijgt een betekenis die dieper ligt, dan de strijd, dan het eigen belang, of rijkdom of een van de doelen. Men krijgt het doel van de ziel soms zelfs het onvoorwaardelijk aangaan van het leven. Men krijgt het doel van de ziel soms door alles te dragen, alles te verdragen, en soms zelfs zonder de verklaring als ware men er alleen maar doorheen hoeft te komen.

Ik kijk in de zilveren spiegel; men zoekt verbinding en ieder mens kiest een persoonlijke vorm ervan, en soms door een kleine beproeving wordt men getoetst en mag het erna de waarde krijgen. Kiest men voor de ziel, dan is die genade voor eeuwig, kiest men voor het leven, dan is bij het levenseinde die verklaring over welke waarde het heeft.

Kiest men een relatie, dan mag men zich verbonden voelen met een ander, een ander mens, Kiest men een ideaal, dan mag men zich verbonden voelen met het belang van de samenleving, Kiest men een vorm van toewijding, dan voelt men zich verbonden met religie. Kiest men overgave, dan krijgt men na de taak een verklaring, waarin de godheid zijn keuzes, en alwetendheid verklaart. Waarin de godheid, zijn maatstaven toelicht, en het leed een antwoord krijgt.

Kiest men religie, dan wordt men langzaam vervuld, en bij iedere stap vormt de ziel zich, zelfs ongewone stappen een teken van ondoorgrondelijkheid, men verwerft tijdens het leven een taak, een doel, en wordt ieder persoonlijk erin bevestigd.

Ik kijk in de zilveren spiegel; door overgave neemt men een bron aan, door een oordeel wordt men mogelijk vrijgesproken van meer dan de levenstaak. Door een gebed nadert men tot religie.

Ik kijk in de zilveren spiegel; Waar mensen een relatie zoeken, noem een ander, een ander gender. Noem liefde willen delen, vriendschap, samen leven en leuke dingen doen, samen leven en misschien iets laten groot worden waar je beiden genegenheid voor voelt.

Ik kijk in de zilveren spiegel ja beiden in een relatie delen vriendschap en geluk, soms een beproeving, maar je vindt die verbondenheid met elkaar.

Ik kijk in de zilveren spiegel; sommigen vinden een relatie maar dan in het gebed, in het stil gebed of door

woorden te schenken aan een gevoel, inzicht of verantwoordelijkheid. Sommigen vinden een relatie in religie. Noem verbondenheid met een godheid, die zich soms toont als antwoord op een gebed, en soms een leefregel schenkt, noem uit de openbaring van wijsheid.

Ik kijk in de zilveren spiegel; ja velen zeggen de gebeden worden verhoord, en jezelf uit handen geven is een unieke, bijzondere kans. Er zijn goden die weinig toewijding op die hoogte bevestigen, maar als of het engelen zijn, is hun persoonlijk aspect, hun werk en hun taak in hun handen.

Ik kijk in de zilveren spiegel; een mens kan tot het einde van leven terugvallen, of zwichten voor verleiding, of de moed verliezen. Maar een mens die mogelijkheden benut, de straling toelaten in de ziel en de wil, dan wordt men gedragen. Als ware toeval als gevoel toch in hoger handen een onzichtbare zekerheid bevat.

Ik kijk in de zilveren spiegel; een beloning voor religie, die volledige overgave, welke woorden een godheid ook schenkt, welke verwerkelijking men ook voelt. Als een intieme en persoonlijke wens die door een godheid in het hart gelegd ook in godsvrucht zijn bedoeling vindt.

Ik kijk in de zilveren spiegel een levenspartner geeft men bij het levensoordeel terug, maar een spirituele relatie met een godheid of godin, ja schenkt de verbinding met de ziel, en de verbondenheid als een gevoel dat gebed en toewijding gezien wordt. In iedere religie hebben ze godennamen, van alomtegenwoordig, almachtig, alwetend, alscheppend, en misschien de onderhouder die overal zijn straling schenkt.

Ik kijk in de zilveren spiegel; men herkent de gebeden in het hart, en begrijpt dat ze worden aangeboden, ook al kan men soms een andere voorkeur hebben, maar als ze uitgesproken waarde krijgen, dan heeft men het pad, als een vervulling, ook al buigt men in nederigheid en zegt, meer dan de gebeden en de toewijding, weet ik de grootheid van uw wijsheid, en de liefde in mijn hart als een geschenk die van zeldzame grote waarde.

Ik kijk de zilveren spiegel; ik schenk mijn gebeden als ware in de verbondenheid van de alomtegenwoordige, en de verbondenheid met het doel van gebed die een vervulling inhoudt die dagelijks als een lamp van zonlicht mijn ziel energie geeft en meer dan wijsheid schenkt. Of men in overgave een verklaring zoekt, of zonder voorwaarde vertrouwt, of de verdieping om meer woorden te schenken aan een intentie.

Ik kijk in de zilveren spiegel; sommige goden zeggen mijn voorwaarde is zelfopofferende liefde, anderen zeggen naast je levenstaak moet je zuiver blijven, en een derde zegt, door overgave schenk ik uit mijn oordeel de genade zonder kostprijs of verdienste, een vierde zegt, door een ritueel van een priesterkaste verkrijgt men mijn genade. En een vijfde telt alle daden in de werkelijkheid, en als een held in zicht van een prinses verkrijgt de genade als een juweel een nieuwe eigenaar. Een zesde zegt, door het redden van velen, of levensgeluk opofferen is het een oprechte daad en is genade als de wijsheid om de houding te gronden.

Ik kijk in de zilveren spiegel; iedere religie is en doel, maar is onderdeel van de mogelijkheden in een beschaving. De mogelijkheden om het bestaan waarde te geven een verbinding te zoeken. Of als verbondenheid voor een mens om het leven niet alleen te volbrengen. Als een verklaring over het leven als onderdeel van het bestaan.

Ik kijk in de zilveren spiegel; mijn ziel richt zich op religie, en vind zijn verbondenheid, woorden aan een intentie, als een gebed die iedere keer weer door de straling zijn doel vindt.

Ik kijk in de zilveren spiegel; gebeden die zeggen, de godheid is een persoonlijke weg met de toegewijde, men kan een ander niet zeggen ze zijn onwaardig, het oordeel van de godheid zelf ook al onzichtbaar, ondoorgroendelijk, ja die verbondenheid zegt ieder een kans te geven. Noem een taak van wijsheid bij de alwetende, een taak van gebed voor een toegewijde, en een taak van opoffering het dagelijkse ervaren ook al zou er een andere weg zijn. De verbondenheid die met iedere toegewijde handeling groeit.

Ik keek in de zilveren spiegel ja wanneer men een relatie kiest, is men gebonden aan de plicht die erbij komt, als ware God zegt welke wens men ook heeft, welke wens men ook vervult, ik geef er een verantwoordelijkheid bij, en ik geef er een plicht bij. Immers al het levende krijgt het leven met de voorwaarde dat men tijdens het leven ook een verplichting heeft, naast wat geluk of de voorzienigheid schenkt.

Ik keek in de zilveren spiegel; als ware men een relatie kiest, en waar men een bepaalde vorm van schoonheid zoekt, of het esthetisch, of het macht of roem is, of waar men een keuze maakt voor vriendschap. Overal waar men een relatie kiest is men gebonden aan de plicht die in het essentiële vaak een plicht voor het gehele leven is. Immers men deelt een leven maar naar mate het zich ontvouwt begrijpt men het belang dat boven het tijdelijke verheven is.

Ik keek in de zilveren spiegel; waar men een wens heeft, is als ware de andere zijde altijd dat men er plicht in vervult. Noem men wil een belangrijke baan, achting en voorspoedig zijn, maar men is ook verantwoordelijk noem iedere functie in de samenleving een bijdrage is aan het maatschappelijke proces.

Ik keek in de zilveren spiegel zoals wij allemaal een waarde hebben voor de samenleving, iedereen moeite doet om in het leven het belang van onszelf te volgen, maar ook in vergelijking met het belang van de maatschappij. Zo is zelfs een vorst als ware in zijn arbeidsfunctie gebonden aan de voorwaarde dat plicht als het voldaan wordt, het leven vervult, en waar werk als ware voldaan, het gehele leven zou vrijkopen, zo is het voor al het werk, iedere baan, als ware arbeid de voorwaarde heeft, zolang die plicht vervult wordt, men veilig is, voorzien wordt van middelen om in het bestaan te voldoen, middelen om het leven ook als plezier te delen met relatie, anderen of de luxe van wat beschikbaar is, maar zodra plicht als ware fouten binnenlaat, en fouten in het werk de functie als ware schendt. Dan is het bij al het arbeid, bij iedereen die werkt dat door fouten en de plicht die niet zijn aandacht krijgt, zoals voorzienigheid geschonken wordt, ook weer kan worden weggenomen. En men soms moet accepteren dat men een stap terug, een stap de ladder af moet doen.

Ik keek in de zilveren spiegel; een gebed waarin men die regie bij god legt, is dan ook die verantwoordelijkheid als ware in het eigene van het onderwerp in hoger handen legt.

Als ware een bescherm engel die ruimte krijgt, als men in gebed erom vraagt, maar ook in gebed dat belang bij God legt, en zegt, wanneer u wilt werken heeft u mij volledig in handen.

Ik keek in de zilveren spiegel; wat men ook opoffert, wordt als ware in de hemel beloond, ook als ware men eigen zelf, in hoger opzicht loslaat, en door het volledige bereidt zijn ook in de hemel die volledige beloning verkrijgt. Immers God bouwt aan de samenleving en zelfs als men eigen functie hoger schat, men toch als ware in het belang van God verbonden hoger waarde kent.

Ik keek in de zilveren spiegel; die op aarde zich voor God geheel inzetten als ware in de hemel ook volledig worden voorzien met de beloning die God klaarzet. Als ware men in de dagarbeid met gelijkwaardige munt beloond wordt, Als ware men het feest van God mag binnengaan.

Ik keek in de zilveren spiegel; Als ware ieder die het celibaat behoudt, in de hemel verbonden wordt aan de straling van God welke vorm die ook heeft.

Ik keek in de zilveren spiegel; Als ware alle opoffering van tijd, belang, of in den vreemde, in de hemel die volledige gunst verkrijgt waarin tijd, de ziel in die tijd mag vervullen, dat belang als ware een hoger belang van God als ware diamant of goud waar een mens maar in het leven alleen de nooddrift kent, en waar men in den vreemde heeft gewerkt dat God als ware in de hemel zegt; kom woon in mijn eigen tuin, waar alle heiligen zitten.

Ik keek in de zilveren spiegel; Waar God zijn voorwaarde in zijn genade schenkt, zijn alle religies verbonden als een schetstekening van het gezicht van hun genade. Waar de ene compassie straalt, is een ander gebonden aan verdienste, men mag niet zeggen een mens die wil werken heeft geen waarde, en een derde is verbonden aan een voorwaarde die als ware vele levens bevat en men verbonden is aan de voortdurende inzet.

Ik keek in de zilveren spiegel; en leerde die verbondenheid waarin men uiteindelijk zichzelf in die straling door gebed zich verenigt. Als ware Gods belang voor de samenleving hoger is, dan een eigen keuze, als ware God zijn alwetendheid in het hart legt, ook met de menselijke maat van zijn weten.

Ik keek in de zilveren spiegel; en leerde die overgave vertrouwen, waarin bij God die gehele voorwaarde van bestaan in hoger handen is, als een beschermengel die zowel plicht en werk in de samenleving, als een beschermengel die levensles na levensles aanbiedt, en bij voldane vraag de volgende in zicht geeft.

Ik keek in de zilveren spiegel; als ware een bescherm engel religie ontvouwt, ontsluit tot de gehele werkelijkheid, die men Supreme Reality, of Para Brahman noemt, en waar men in begrip gebonden is aan eigen besef, men groeit, waarin men zich uiteindelijk verbonden voelt met allen die de essentie van een begrip zowel gebed, zowel plicht in het leven waarde schenkt. Men leert meer dan de woorden men leert het besef van hoger bestaan als een van de levensvragen.

Ik keek in de zilveren spiegel; ik leerde mijn bestaan zien in het licht van de zon, voor het dagelijkse, in het licht van gebed voor het eigene, en in het besef van plicht waar mijn leven de samenleving raakt.

Ik kijk in de zilveren spiegel als ware mijn gezicht zich aftekent; noem de straling van mijn ziel in zilver en licht zichzelf vervult, als ware religie die innerlijke band schenkt.